

การวิเคราะห์ลักษณะเหนือธรรมชาติที่มีอิทธิพลต่อตัวละครในนวนิยาย
ของ สตีเฟน คิง

ปริญญานิพนธ์
ของ
สุริกร เสรีรัฐ

19 ต.ค. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ

มีนาคม 2535

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

180135

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานินพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชา
เอกภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน
(รศ.เสาวณี อินทรภักดี)

..... กรรมการ
(ผศ.ดร.ปรีชา ชรรมา)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รศ.เสาวณี อินทรภักดี)

..... กรรมการ
(ผศ.ดร.ปรีชา ชรรมา)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผศ.ปียรรัตน์ โสภณพิศ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานินพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่ ...5... เดือน ...มกราคม... พ.ศ. ...๒๕๓๕.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์เสาวนีย์ อินทรภักดี และผู้ช่วยศาสตราจารย์ด็อกเตอร์ปวีณา ชรรมา ที่ให้คำปรึกษาช่วยเหลือ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิยรัตน์ โสภณพิศ ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าให้กับการอ่านและรับเป็นกรรมการสอบปากเปล่าเพิ่มเติม

สุวิภากร เสรีรัฐ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	8
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	9
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	9
ค่านิยมศัพท์เฉพาะ	9
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
2 วัตนาการของการเขียนวรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาติและ เรื่องย่อนวนิยายที่นำมาวิเคราะห์	44
วัตนาการของการเขียนวรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาติ	44
นวนิยายโกธิคในยุคแรก	45
ยุคทองของวรรณกรรมโกธิค	47
วรรณกรรมโกธิคในยุคหลัง	47
วรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาติในอังกฤษ	50
วรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาติในยุโรป	53
วรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาติในอเมริกา	54
วรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาติยุคใหม่	56
เรื่องย่อนวนิยายเรื่อง <u>The Shining</u>	58
เรื่องย่อนวนิยายเรื่อง <u>Pet Sematary</u>	60
3 วิเคราะห์ลักษณะเหนือธรรมชาติที่มีอิทธิพลต่อตัวละคร	63
ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทโทรจิต	63
ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทดาภิพส์	74

บทที่	หน้า
ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทหุกิพย์	91
ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทกลางสังหรณ์	102
ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทภูตผี	110
ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทผีดิบ	137
4 สรุปผลการวิเคราะห์ศึกษาและข้อเสนอแนะ	151
สรุปผลของการวิเคราะห์ศึกษา	151
ข้อเสนอแนะ	159
บรรณานุกรม	161
ประวัติย่อของผู้วิจัย	170

ภูมิหลัง

ความเชื่อที่มีปรากฏมาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์คือความเชื่อในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่มีอยู่เหนือธรรมชาติ (Supernatural Beings) กล่าวคือมนุษย์เชื่อในสิ่งเร้นลับว่ามีอำนาจศักดิ์สิทธิ์ สามารถบันดาลให้เกิดได้ ให้ตายได้ ให้ชั่วได้ ให้ดีได้ ควรแก่การเคารพบูชาและควรมอบให้ซึ่งเครื่องเซ่นสังเวย ความเชื่อดังกล่าวได้ก่อให้เกิดลัทธิความเชื่อต่าง ๆ ขึ้นอีกมากมายในสังคมมนุษย์ เช่น ลัทธิถือภูตผีเทวดา ลัทธิเคารพดวงวิญญาณบรรพบุรุษ เชื่อถือพระเจ้าประจำโลก ประจำเมือง ประจำถิ่น ฯลฯ ซึ่งล้วนเป็นความเชื่อในสิ่งเหนือธรรมชาติทั้งสิ้น

ความเชื่อเรื่องเหนือธรรมชาตินี้ เกิดขึ้นเนื่องจากสาเหตุใหญ่สองประการ คือ มนุษย์ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่แน่ใจว่าอะไรจะเกิดขึ้นในอนาคต จึงทำให้มนุษย์แต่ละคนในแต่ละวัฒนธรรมแสวงหาวิถีทางในการช่วยปลุกใจให้เกิดความเชื่อมั่น อันจะทำให้ความเกรงกลัวและความหวาดหวั่นใจนั้นลดน้อยลงหรือหายไป โดยการหาสิ่งยึดเหนี่ยวทางจิตใจ นอกจากนี้ ยังเกิดจากการที่มนุษย์ไม่เข้าใจสภาวะแวดล้อมที่แท้จริง เช่น การคิดว่าสิ่งต่าง ๆ ที่เห็นปรากฏอยู่โดยรอบในรูปของปรากฏการณ์ธรรมชาติ อันได้แก่ ฝนตก พายุ ลมพายุ ฯลฯ นั้น เกิดจากการบันดาลของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งมีอิทธิฤทธิ์มหิมา มีมหิทธานุภาพ มนุษย์จึงยอมรับสภาวะที่อยู่นอกเหนือธรรมชาติ และอำนาจของสิ่งเหนือธรรมชาตินั้น มนุษย์เชื่อว่าสามารถก่อให้เกิดโชคลาภ ภัยพิบัติ และปรากฏการณ์ต่าง ๆ นอกจากอำนาจดังกล่าวนี้จะมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของมนุษย์แล้ว ความเชื่อในสิ่งที่มีอยู่เหนือธรรมชาตินี้ยังมีอิทธิพลต่อวรรณกรรมอีกด้วย ดังที่กรอฟ คอนคลิน (Groff Conklin) กล่าวว่า เรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งเหนือธรรมชาติเป็นรูปแบบวรรณกรรมที่เก่าแก่ที่สุดที่ปรากฏในโลก และจะดำรงอยู่ต่อไป แม้ว่าเหตุผลและความรู้ทางวิทยาศาสตร์จะแพร่หลายไปทุกหนทุกแห่ง ทั้งนี้ เนื่องจากรวมทั้งเพราะเหล่านี้นักจะสะท้อนให้เห็นวิถีชีวิต นิัยการคิดและความเชื่อของมนุษย์ (Conklin.

1962 : 9) ดังที่พระยาอนุมานราชชนนเปรียบไว้ว่า "วรรณกรรม "เป็นดังแว่นฉายแห่งโบราณคดี ส่องให้เราเห็นประเพณี ความนิยมและความเป็นไปในสมัยก่อน" (พระยาอนุมานราชชนน. 2516 : 138)

ในปัจจุบัน แม้ว่าวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจะเจริญก้าวหน้าไปมาก แต่ความเชื่อถือในเรื่องเหนือธรรมชาติ ก็ยังคงมีอิทธิพลต่อมนุษย์ทั้งในด้านความคิด ความเป็นอยู่ จินตนาการและการแสดงออก เช่น การเชนไหว้ดวงสรวงดวงวิญญาณ การตั้งศาลอัญเชิญเทพารักษ์ การไหว้พระภูมิ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีนักเขียนกลุ่มหนึ่งที่พยายามเสนอความคิด จินตนาการและเหตุผลของตนเกี่ยวกับเรื่องเหนือธรรมชาติ เหล่านี้ ออกมาเป็นวรรณกรรมในรูปของนวนิยาย เรียกว่า นวนิยายลึกลับเหนือธรรมชาติ (Horror and Supernatural Novels) ซึ่งมีอยู่ในแวดวงวรรณกรรมของทุกชาติทุกภาษา

เรื่องเหนือธรรมชาติ เริ่มปรากฏในวรรณกรรมประเภทนวนิยายเป็นครั้งแรกในตอนปลายศตวรรษที่ 18 ถึงศตวรรษที่ 19 เรียกว่า นวนิยายโกธิค (Gothic Novels) ซึ่งอับรัมส์ (Abrams. 1975 : 69 - 70) อธิบายว่า แต่เดิม คำว่า "Gothic" หมายถึง พวกลูก ซึ่ง เป็นชนเผ่าเยอรมนิกเผ่าหนึ่ง ต่อมา หมายถึง "เยอรมนิก" และในที่สุดหมายถึง "ยุคกลาง" ในปัจจุบัน "สถาปัตยกรรมแบบโกธิค" หมายถึง แบบสถาปัตยกรรมยุคกลางซึ่งใช้หุ้มประตูโค้งและหลังคาโค้ง ยอดแหลม ซึ่งแพร่หลายไปทั่วทวีปยุโรปตะวันตก ระหว่างคริสต์ศตวรรษที่ 12 ถึงคริสต์ศตวรรษที่ 16 ส่วนนวนิยายโกธิคเป็นบันเทิงคดีแบบหนึ่ง เริ่มด้วยเรื่อง Castle of Otranto : A Gothic Story. ของฮอเรซ วอลโพล (Horace Walpole) ในปี 1764 ซึ่งชื่อรองของนวนิยายเรื่องนี้บอกไว้จากในยุคกลาง นวนิยายประเภทนี้เฟื่องฟูอยู่ตลอดตอนต้นคริสต์ศตวรรษที่ 19 นักเขียนคนอื่น ๆ ที่เขียนนวนิยายประเภทเดียวกันนี้ได้เจริญรอยตามวอลโพล โดยให้ฉากในยุคกลางด้วย เหตุการณ์ในเรื่องมักจะเกิดในปราสาทมืดที่เต็มไปด้วยคฤหาสน์ ทางเดินใต้ดินและประตูเลื่อน ทั้งยังปรากฏมีภูตผีปีศาจ การหาตัวอย่างลึกลับและเหตุการณ์อื่น ๆ ที่สะท้อนขวัญและเหนือธรรมชาติ จุดประสงค์อันสำคัญของนักเขียนเหล่านี้ก็คือ มุ่งก่อให้เกิดความหวาดกลัวโดยนำเอาความลึกลับ ความเห็นมโหดและความสยดสยองมาใช้ให้เป็น

ประโยชน์ นวนิยายโกธิคที่ดีย่อมสามารถนำเอาอาณาจักรแห่งความหวาดกลัว ความวิปริตไร้เหตุผล ที่ฝังอยู่ภายใต้พื้นผิวจิตใจของมนุษย์มาสู่วงบันเทิงคดีได้ดี ตัวอย่างของนวนิยายโกธิค ได้แก่ เรื่อง Vathek ของวิลเลียม เบคฟอร์ด (William Beckford) ซึ่งใช้ประเทศทางตะวันตกในยุคกลางเป็นฉากและมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศและความทารุณ รวมทั้งเรื่อง The Mysteries of Udolpho ของแอนน์ แรดคลิฟ (Ann Radcliffe) และเรื่อง The Monk ของแมทธิว เกรกอรี ลูอิส (Matthew Gregory Lewis)

คำว่า "โกธิค" ยังขยายขอบเขตออกไปให้หมายถึงบันเทิงคดีประเภท ที่มีได้ใช้ฉากในยุคกลางด้วย แต่ได้นำบรรยากาศที่น่ากลัว เหตุการณ์ที่น่าขนพองสยองเกล้าหรือรุนแรง หรือสภาวะทางจิตที่วิปลาสมาใช้ ในความหมายดังกล่าวนี้ นวนิยายประเภทโกธิคได้รวมเอาเรื่อง Caleb Williams ของวิลเลียม ก๊อดวิน (William Godwin) เรื่อง Frankenstein ของแมรี เชลลีย์ (Mary Shelly) รวมทั้งนวนิยายและเรื่องสยองขวัญของ อี.ที.เอ. ฮอฟแมน (E.T.A. Hoffman) นักเขียนชาวเยอรมันไว้ด้วย นอกจากนี้ นวนิยายในรุ่นหลัง ๆ ยังปรากฏว่ามีลักษณะของนวนิยายโกธิคด้วย เช่น เรื่อง Bleak House และเรื่อง Great Expectations (ตอนที่ว่าด้วยเรื่องของ Miss Havisham) ของชาร์ลส์ ดิคкенส์ (Charles Dickens) ส่วนในสหรัฐอเมริกาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคใต้ ก็มีเรื่องสยองขวัญแบบโกธิคด้วย นับตั้งแต่นวนิยายของชาร์ลส์ บร็อกเดน บราวน์ (Charles Brockden Brown) และนวนิยายสยองขวัญของเอ็ดการ์ อลัน โป (Edgar Allan Poe) ไปจนถึงเรื่อง Sanctuary และเรื่อง Absalom, Absalom! ของวิลเลียม ฟอล์คเนอร์ (William Faulkner) และบันเทิงคดีของทรูแมน คาโพท (Truman Capote)

ในระยะแรก ๆ เนื้อหาของนวนิยายลึกลับเหนือธรรมชาติ มักจะออกไปในทางภูตผีปิศาจเสียมากกว่าที่จะเป็นเรื่องลึกลับ เพราะผู้เขียนมุ่งที่จะเสนอภาพพจน์ที่น่าเกลียด น่ากลัว น่าสยดสยอง รวมทั้งพฤติกรรมที่สยองขวัญสิ้นประสาทของภูตผีปิศาจ ให้ผู้อ่านรู้สึกกลัว ขนลุก ขนพอง จนละเลยเหตุผลและหลักวิชาการ ซึ่งอย่างไรก็ตาม ในบรรดานักเขียนนวนิยายลึกลับเหนือธรรมชาติ ก็ยังมีนักเขียนที่

พยายามแหวกแนวดังกล่าวนอกไป โดยพยายามที่จะเสนอความรู้ ความคิดและจินตนาการของตนเอง เกี่ยวกับกฎฟิสิกส์และเหตุการณ์มหัศจรรย์เหนือธรรมชาติออกมาอย่างมีเหตุผลและตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลักวิชาหลายแขนง จึงทำให้ผลงานที่ออกมามีคุณภาพ และในบรรดานักเขียนนวนิยายลึกลับเหนือธรรมชาติในยุคปัจจุบันนั้น สตีเฟน คิง (Stephen King) เป็นนักเขียนที่เขียนเรื่องประเภทนี้อย่างจริงจัง สไตน์ (Stine. 1983 : 234) กล่าวว่า สตีเฟน คิง เป็นนักเขียนนวนิยายลึกลับแนวใหม่ ซึ่งใช้เหตุการณ์เหนือธรรมชาติสะท้อนให้เห็นถึงภาวะความสับสนของจิต งานเขียนของคิงเป็นการผสมผสานระหว่างเรื่องสยองขวัญแนวเดิมดังเช่น งานเขียนของเอ็ดการ์ อัลลัน โป กับเรื่องสยองขวัญแนวใหม่ ซึ่งมีแนวคิดเกี่ยวกับการสะกดวัตถุให้เคลื่อนไหวและเคลื่อนที่ (Telekinesis) และการรับรู้ด้วยประสาทสัมผัสพิเศษ (Extra - Sensory Perception)

สตีเฟน เอ็ดวิน คิง (Stephen Edwin King) เกิดเมื่อวันที่ 21 กันยายน ค.ศ. 1947 ที่เมืองพอร์ตแลนด์ (Portland) มลรัฐเมน (Maine) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาภาษาอังกฤษ จากมหาวิทยาลัยแห่งมลรัฐเมน (University of Maine) ในเมืองโอโรโน (Orono) ปัจจุบันอาศัยอยู่ในเมืองแบงเกอร์ (Bangor) มลรัฐเมน ประเทศสหรัฐอเมริกา

สตีเฟน คิง สนใจการประพันธ์มาตั้งแต่เขายังเป็นนักเรียนมัธยม โดยในครั้งนั้น คิงได้ออกหนังสือพิมพ์เผยแพร่ในหมู่นักเรียนด้วยกัน โดยใช้ชื่อว่า The Village Vomit. จากนั้น คิงก็ได้เขียนบทความเกี่ยวกับการกีฬา ให้กับหนังสือพิมพ์ Enterprise. สตีเฟน คิง เริ่มเขียนนวนิยายเรื่องแรก คือ Carrie. ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1974 และจากนั้นจนถึงปัจจุบันนี้ คิงได้เขียนนวนิยายเรื่องอื่น ๆ ตามมาอีกเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ ในการเขียนนวนิยาย คิงยังใช้นามปากกาในการเขียนด้วย คือ ริชาร์ด บาคแมน (Richard Bachman) ซึ่งก็เป็นนามปากกาที่เป็นที่รู้จักกันดีไม่แพ้ชื่อสตีเฟน คิง

ผลงานด้านนวนิยายของสตีเฟน คิง ตั้งแต่เรื่องแรกจนถึงปัจจุบันมีดังนี้

Rage. (1971)
Carrie. (1974)
Salem's Lot. (1975)
The Shining. (1977)
The Stand. (1978)
The Dead Zone. (1979)
The Long Walk. (1979)
Firestarter. (1980)
Cujo. (1981)
The Dark Tower : The Gunslinger. (1981)
Roadwork : A Novel of the First Energy Crisis. (1981)
Different Seasons. (1982)
The Running Man. (1982)
Pet Sematary. (1983)
Christine. (1983)
The Talisman. (with Peter Straub) (1984)
The Eyes of the Dragon. (1984)
Thinner. (1984)
Cycle of the Werewolf. (1985)
Bare Bones. (1986)
It. (1986)
Maximum Overdrive. (1986)
Misery. (1987)
The Tommyknockers.
The Dark Tower : The Drawing of the Three. (1987)
Nightmares in the Sky. (1988)
Night Vision. (1988)

The Dark Half. (1990)

Four Past Midnight. (1990)

ผลงานรวมเรื่องสั้น มีดังนี้

Night Shift. (1978)

Creepshow. (1982)

Skeleton Crew. (1985)

ผลงานรวมสารคดีมีดังนี้

Danse Macabre. (1981)

The Art of Darkness. (1989)

สตีเฟน คิง เป็นทั้งนักเขียนนวนิยาย นักเขียนเรื่องสั้น และนักเขียนบทภาพยนตร์ชาวอเมริกัน นอกจากนี้ เขายังเป็นนักเขียนสารคดีอีกด้วย จากการที่เขาได้ทุ่มเทให้กับงานเขียนด้านนี้อย่างจริงจัง คิงจึงได้รับยกย่องให้เป็น "King of Horror" (Kanfer. 1986 : 74) นอกเหนือจากแนวคิดเรื่องเหนือธรรมชาติแล้ว คิงยังได้ผสมผสานความรู้ทางด้านประสาทสัมผัสพิเศษ เข้ากับความคิดและจินตนาการของตนเองได้อย่างแนบเนียน ดังนั้น นวนิยายลึกลับเหนือธรรมชาติของคิงจึงน่าสนใจมากในบรรดานักเขียนนวนิยายในแนวเดียวกัน งานเขียนของคิงนั้นเน้นไปที่รายละเอียดทางกายภาพและภาวะทางอารมณ์ การใช้ฉากที่สมจริงสมจัง จึงช่วยทำให้เรื่องเหนือธรรมชาติในงานของเขาน่าสนใจมากขึ้น (Stine. 1987 : 197)

นวนิยายของคิง ได้รับความสนใจจากผู้อ่านเป็นจำนวนมาก ผลงานหลายเรื่องของเขาติดอันดับหนังสือขายดี (Best Sellers) เช่น เรื่อง The Shining. Salem's Lot. และ It. เป็นต้น และในปี 1986 คิงยังได้รับ

รางวัล Golden Pen Award จาก The Young Adult Advisory Committee of the Spokane Public Library ในฐานะนักเขียนที่สร้างความเพลิดเพลินให้ผู้อ่านมากที่สุด (Commire. 1988 : 61) นอกจากนี้ผลงานหลายเรื่องของเขา ยังถูกนำไปสร้างเป็นภาพยนตร์อีกด้วย เช่น เรื่อง Firestarter. Christine. และเรื่อง Carrie. เป็นต้น แคนเพอร์กล่าวว่า คิงเป็นนักเขียนที่มีความสามารถในการจูงใจให้ผู้อ่านเห็นว่า สิ่งเหนือธรรมชาติทั้งหลายนั้นได้เกิดขึ้นแล้วจริง ๆ ในงานเขียนของเขา นอกจากนี้ คิงยังมีความสามารถในการบิดาลมร้ายให้เกิดขึ้นกับผู้ที่อ่านผลงานของเขา และคิงก็เป็นหนึ่งในจำนวนนักเขียนเพียงไม่กี่คนที่ได้รับการยอมรับจากทั้งทางศาสนาและมวลชน (Kanfer. 1986 : 75)

มิเชล สลังก์ (Michele Slung) กล่าวว่า คิงเป็นนักเขียนที่มีความกระตือรือร้น มีความเชื่อมั่นและความศรัทธาในจินตนาการของตนเอง เรื่องสยองขวัญของเขา จึงเป็นที่น่าประทับใจสำหรับผู้อ่านทุกคน เช่นเดียวกับงานเขียนของเอ็ดการ์ อัลลัน โป (Slung. 1981 : 38 - 39) อย่างไรก็ตาม คิงก็ถูกวิพากษ์วิจารณ์จากนักวิจารณ์ว่า ผลงานของเขานั้นมักอาศัยโครงเรื่องจากที่อื่น (Stine. 1985 : 309)

เจมส์ อีแกน (James Egan) กล่าวว่า คิงใช้แนวการเขียนหลายแนวในงานของเขา ที่สำคัญคือ แนวโกธิคและแนวสืบสวนสอบสวน (Detective) ซึ่งทั้งสองแนวนี้อาจมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด และด้วยความสามารถของเขา คิงจึงได้นำแนวคิดทั้งสองแนวนี้นามาผสมผสานกันได้อย่างกลมกลืน (Egan. 1983 : 13) ทำให้ผลงานของเขาโดดเด่นขึ้นจนได้รับการยกย่องให้เป็น "King of Literary Terror" (Eidus. 1985 : 27) อย่างไรก็ตาม แม้ว่านวนิยายของคิง จะได้รับการกล่าวขวัญและเป็นที่นิยมของบรรดานักอ่าน แต่สำหรับในด้านวรรณกรรมเรื่องสั้นนั้น ปีเตอร์ นิโคลส์ (Peter Nicholls) กล่าวว่า เป็นรูปแบบของวรรณกรรมที่ไม่เหมาะสมสำหรับสตีเฟน คิง (Nicholls. 1985 : 1)

การที่นวนิยายของคิงมีเรื่องราวเหนือธรรมชาติอันน่าตื่นเต้น ส่งผลให้นวนิยายหลายเรื่องของเขาถูกพิจารณาให้เป็นนวนิยายต้องห้ามสำหรับ

ห้องสมุดของหลาย ๆ โรงเรียนในสหรัฐอเมริกา ซึ่งในเรื่องนี้ เฮาว์ด วอร์นอม (Howard Wornom) ได้ให้ความคิดเห็นว่า ความมีชื่อเสียงของคิง แสดงให้เห็นว่า เขามีอิทธิพลต่อเด็ก ๆ มากเกินไป เรื่องเหนือธรรมชาติของเขา อาจจัดให้เป็นงานเขียนของพวกนอกศาสนา ไม่ว่าเรื่องราวเหล่านั้นจะเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับศีลธรรมหรือประสบการณ์ของมนุษย์ก็ตาม (Wornom. 1989 : 16)

จากการศึกษางานเขียนและบทวิจารณ์เกี่ยวกับสตีเฟน คิง พบว่า สตีเฟน คิง เป็นนักเขียนนวนิยายลึกลับเหนือธรรมชาติ ที่เขียนเรื่องแนวนี้อย่างจริงจัง ผลงานแทบทุกเรื่องของเขาได้รับความนิยมสูงสุด เรื่องเหนือธรรมชาติในนวนิยายของเขาได้สร้างความเพลิดเพลินอันน่าสะพรึงกลัวให้กับผู้อ่านจำนวนนับล้านคน จุดเด่นในนวนิยายลึกลับเหนือธรรมชาติของคิง ก็คือ การนำเสนอเหตุการณ์ระทึกใจ สยองขวัญ ได้สมจริง

นวนิยายแนวเหนือธรรมชาตินั้น นับได้ว่าเป็นนวนิยายประเภทหนึ่งที่มนุษย์ทุกชาติทุกภาษาให้ความสนใจ จะเห็นได้จากยอดจำหน่ายของนวนิยายประเภทนี้ ซึ่งเป็นตัวเลขที่สูงมาก นอกจากนี้ นวนิยายแนวเหนือธรรมชาติบางเรื่องยังได้ถูกนำไปสร้างเป็นภาพยนตร์ และภาพยนตร์โทรทัศน์อีกด้วย แสดงให้เห็นว่า ในขณะที่วิวัฒนาการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยียังคงดำเนินไปอย่างไม่หยุดยั้งนั้น ผู้คนอีกเป็นจำนวนมากก็ยังคงให้ความสนใจกับนวนิยายประเภทนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาลักษณะเหนือธรรมชาติในนวนิยายปัจจุบัน โดยศึกษาจากนวนิยายของสตีเฟน คิง โดยพิจารณาเรื่องลักษณะเหนือธรรมชาติที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมของตัวละครที่ปรากฏในนวนิยายของสตีเฟน คิง เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ศึกษาวรรณกรรมในแง่มุมที่น่าสนใจอีกแง่มุมหนึ่ง

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาลักษณะเหนือธรรมชาติที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมของตัวละครในนวนิยายของสตีเฟน คิง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าจะทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจต่อลักษณะ
เหนือธรรมชาติที่มีผลกระทบต่อบุคลิกกรรมของตัวละคร ในนวนิยายของสตีเฟน คิง

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะศึกษานวนิยายของสตีเฟน คิง จำนวน 2 เรื่อง
ดังนี้

Pet Sematary.

The Shining.

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ลักษณะเหนือธรรมชาติ (Supernaturalism) หมายถึง เหตุการณ์
ปรากฏการณ์ หรือสภาวะที่ผิดสามัญวิสัยของมนุษย์ เช่น ลางสังหรณ์ โทริจิต ตาทิพย์
หุทิพย์ การปรากฏของภูตผี ซึ่งมักจะบันดาลให้เกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิด
ผลกระทบต่องาน

ลางสังหรณ์ หมายถึง สิ่งบอกเหตุก่อนที่จะเกิดเหตุการณ์ใด ๆ ขึ้น
ในอนาคต ซึ่งมักจะหมายถึงเหตุการณ์ในทางร้าย

โทริจิต หมายถึง การติดต่อสื่อสารทางจิตของบุคคลหนึ่ง ที่อีกบุคคล
หนึ่งได้รับ โดยที่ไม่ได้ผ่านกระบวนการของการรับรู้ตามปกติ

ตาทิพย์ หมายถึง ความสามารถอันเหนือธรรมชาติของมนุษย์ ในการเห็น
หรือล่วงรู้สิ่งที่ไม่ได้ปรากฏแก่สายตาในขณะนั้น

หุทิพย์ หมายถึง ความสามารถอันเหนือธรรมชาติของมนุษย์ ในการได้ยิน
เสียงทั้งในระยะใกล้และไกลซึ่งผู้อื่นไม่ได้ยิน

ภูตผี หมายถึง สิ่งซึ่งโดยปกติแล้วเป็นสภาพลึกลับ เกิดขึ้นจากการที่สิ่งมีชีวิตได้เสียชีวิตไปแล้ว สามารถปรากฏเป็นตัวตน ซึ่งอาจอยู่ในสภาพเดิมหรือเปลี่ยนสภาพไป และอาจแสดงพฤติกรรมเช่นเดียวกับมนุษย์ โดยที่มนุษย์มองไม่เห็น

ผีดิบ หมายถึง สภาพของสิ่งมีชีวิตซึ่งฟื้นคืนชีพขึ้นมาด้วย อำนาจอันเหนือธรรมชาติ ภายหลังจากที่ได้เสียชีวิตไปแล้ว สามารถแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ได้ เหมือนเมื่อครั้งยังมีชีวิต และจะปรากฏตนอยู่ตลอดเวลาจนกว่าจะเสียชีวิตไปอีกครั้งหนึ่ง

ผลกระทบของลักษณะเหนือธรรมชาติ หมายถึง ผลกระทบของลักษณะเหนือธรรมชาติที่มีต่อตัวละครในด้านของพฤติกรรม

ตัวละคร หมายถึง ตัวละครทุกตัวที่ได้รับผลกระทบจากลักษณะเหนือธรรมชาติ

จิตวิทยาสังคม หมายถึง ศาสตร์ที่ศึกษาการกระทำของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในสังคม ศึกษาพฤติกรรมต่าง ๆ ที่มนุษย์แสดงออกในสังคม

บุคลิกภาพแปรปรวน หมายถึง บุคลิกภาพของบุคคลที่แตกต่างไปจากเกณฑ์ปกติ หรือมีพฤติกรรมไม่เป็นระเบียบ ทำให้การปรับตัวในสังคมเป็นไปด้วยความยากลำบาก เช่น บุคคลที่มีความผิดปกติทางเพศ ดิถยาเสพติด ต่อต้านสังคม และอาชญากร เป็นต้น

โรคประสาท หมายถึง โรคที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์และจิตใจในลักษณะต่าง ๆ เพราะมีความวิตกกังวลเป็นระยะเวลานาน เนื่องจากบุคคลไม่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนได้ จึงเกิดความเครียด ความคับข้องใจ และเมื่อความกดดันมีมากก็แสดงออกในลักษณะโรคประสาท อันได้แก่ วิตกกังวล เสร้าซึม ย้ำคิดย้ำทำ ฮิสทีเรีย หวาดกลัว และอุปาทาน

โรคจิต หมายถึง ความผิดปกติทางใจขั้นรุนแรง ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงของบุคลิกภาพทางด้าน พฤติกรรม อารมณ์ ขบวนการคิด การรับรู้ ความจำและการตั้งใจ และสติปัญญา ด้านใดด้านหนึ่ง ผู้ที่ป่วยเป็นโรคจิตจะล้มความเป็นจริงของโลกของตนเอง และล้มความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้อื่น โดยสร้างโลกส่วนตัวของตนขึ้นใหม่ เป็นโลกที่เขารับรู้แต่เพียงผู้เดียว

โรคทางกายอันเนื่องมาจากจิต หมายถึง ความผิดปกติทางใจซึ่งมีผลทำให้เกิดความเจ็บป่วยทางกาย เช่น ผู้ที่มีความวิตกกังวลสูงมักจะเป็นโรคที่เกี่ยวข้องกับกระเพาะอาหาร และลำไส้

การปรับตัวไม่ได้ หมายถึง การที่บุคคลไม่สามารถปรับตัวได้ในสถานการณ์ของชีวิต เช่น เปลี่ยนงานบ่อย ๆ มีปัญหาทางการเงิน มีปัญหาในชีวิตสมรส เป็นต้น

พฤติกรรมที่มีต่อสังคม หมายถึง พฤติกรรมที่มนุษย์ยังแสดงออกต่อสังคม เช่น การมีวินัย เคารพกฎเกณฑ์ การไม่กระทำการรุนแรงและก้าวร้าว เป็นต้น

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นรวบรวม

1.1 ศึกษาชีวประวัติและผลงานของสตีเฟน คิง รวมทั้งเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลงานของสตีเฟน คิง

1.2 ศึกษาความรู้เรื่องเหนือธรรมชาติจากเอกสารต่าง ๆ

1.3 ศึกษาความรู้เรื่องจิตวิทยาในเชิงพฤติกรรมมนุษย์

1.4 ศึกษานวนิยาย 2 เรื่อง ของสตีเฟน คิง

2. ขั้นวิเคราะห์

2.1 วิเคราะห์ลักษณะเหนือธรรมชาติ ที่ปรากฏในนวนิยายของสตีเฟน คิง

2.2 จำแนกประเภทเนื้อหาลักษณะเหนือธรรมชาติ ในนวนิยายของสตีเฟน คิง

2.2.1 โทรจิต

- 2.2.2 ตาภิพย์
- 2.2.3 หูกิพย์
- 2.2.4 ลางสังหรณ์
- 2.2.5 ภูตผี
- 2.2.6 ผีดิบ
- 2.3 ศึกษาพฤติกรรมของตัวละครในนวนิยายของสตีเฟน คิง
 - 2.3.1 บุคลิกภาพในสภาวะปกติ
 - 2.3.2 พฤติกรรมที่มีต่อสังคม
 - 2.3.3 พฤติกรรมที่เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษและของมึนเมา
- 2.4 ศึกษาผลกระทบของลักษณะเหนือธรรมชาติที่มีต่อพฤติกรรมของตัวละคร
 - 2.4.1 การปรับตัวไม่ได้
 - 2.4.2 บุคลิกภาพแปรปรวน
 - 2.4.3 โรคทางกายอันเนื่องมาจากจิต
 - 2.4.4 โรคประสาท
 - 2.4.5 โรคจิต
- 3. เสนอผลการศึกษาในเชิงพรรณนาวิเคราะห์
- 4. สรุปการวิเคราะห์ศึกษา

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเหนือธรรมชาติ
- ส่วนที่ 2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาในเชิงพฤติกรรมมนุษย์

ส่วนที่ 3 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสตีเฟน คิง และผลงาน ที่เกี่ยวข้องเรื่องเหนือธรรมชาติของสตีเฟน คิง

ส่วนที่ 1 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเหนือธรรมชาติ

มนุษย์นับตั้งแต่ยุคต้นมีความเชื่อถือในเรื่องเหนือธรรมชาติ อันเป็นความเชื่อถือที่ยึดถือสืบต่อ ๆ กันมา โดยไม่ต้องคำนึงถึงเหตุผลประกอบ โดยที่สิ่งเหนือธรรมชาตินั้น อาจจะเป็นภูตผี เทวดา พระเจ้า หรือสิ่งใดก็ตามที่มนุษย์เชื่อว่าเป็นผู้บันดาลให้เกิดปรากฏการณ์หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ความเชื่อในเรื่องเหนือธรรมชาตินี้มีอยู่หลากหลายในสังคมมนุษย์ และยังคงสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน เช่น ความเชื่อในเรื่องการเรียวดวงวิญญาณ การสะกดจิต ภูตผีปีศาจ และเวทมนต์คาถา รวมทั้งเครื่องรางของขลัง เป็นต้น นอกจากนี้ มนุษย์ยังเชื่อว่าผู้ที่มีอำนาจเหนือธรรมชาติ จะช่วยให้สถานการณ์อันเลวร้ายดีขึ้นได้ และความเชื่อในลักษณะนี้ก็มีความสัมพันธ์กับศาสนา ดังที่โบรนิสสโล มาลิโนวสกี (Bronislaw Malinowski) ลงความเห็นไว้ว่า ศาสนาและพิธีกรรมมักเกี่ยวพันกับความไม่แน่ใจในเรื่องธรรมชาติ ความกลัวในสิ่งที่ไม่แน่นอน และสิ่งที่คาดการณ์ไม่ได้ ทำให้คนมุ่งไปที่ศาสนาหรือพิธีกรรม (บรรพต วีระชัย. 2520 : 192) โดยเฉพาะความเชื่อทางศาสนาประเภทเทวนิยม (Theism) ซึ่งดาร์รงค์ ฐานดีกล่าวไว้ว่า เป็นระบบความเชื่อที่ว่า พระเจ้าเป็นผู้ทรงสร้างโลก ทรงบำรุงเลี้ยง ทรงรักษาและทรงปกครองอยู่ตลอดเวลา และความเชื่อในรูปนี้ยังรวมไปถึงการนับถือสภาพเหนือธรรมชาติ (Supernature) โดยคิดว่าปรากฏการณ์ธรรมชาติที่อยู่รอบตัวเรานี้ มีเทพเจ้าเป็นผู้สร้างสรรค์และบันดาลให้เป็นไป (ดาร์รงค์ ฐานดี. 2522 : 187) และด้วยความเชื่อนี้เองที่ทำให้มนุษย์คิดหาวิธี ที่จะทำให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ตนเชื่อว่ามีนั้นเกิดความพึงพอใจ ซึ่งวิธีการที่คิดขึ้นนี้ ก็อาจจะกระทำในรูปของพิธีกรรม การบูชาัญญ หรือการสร้างสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ สิ่งใดที่กระทำแล้วได้ผลดีก็มีการปฏิบัติสืบต่อกัน ดังเช่น การสร้างปิรามิดในยุคคลิอิปต์โบราณ ซึ่งสร้างเพื่อถวายฟาโรห์ โดยมีจุดประสงค์ว่า เมื่อฟาโรห์สิ้นพระชนม์แล้วจะได้ไปเกิดในสวรรค์ เมื่อเกิดแล้วจะได้ร่วมมือกับเทพเจ้าเพื่อประทานพรให้กับชาวอียิปต์ เพราะเชื่อว่าการที่แม่น้ำไนล์

อุดมสมบูรณ์นั้นเป็นการกระทำของเทพเจ้า (อัสยา โกลลกาญจน. 2522 : 60)

ความเชื่อเรื่องเหนือธรรมชาตินี้มีลักษณะเป็นสากล ปรากฏอยู่ทุกหนทุกแห่งในโลกไม่ว่าจะเป็นยุโรป เอเชีย หรือแอฟริกา (ลิตธา พินิจกุล. 2525 : 60) ดังเช่น สมัยพระเวทในอินเดีย มีการทำพิธีบูชาัญญเพื่อให้พระเจ้าพึงพอใจ การทำพิธีแบบธรรมดา คือ นำของมาสังเวชไว้ในกองไฟซึ่งถือเป็นไฟศักดิ์สิทธิ์ เป็นไฟที่บูชาพระอัคนีผู้ซึ่งจะนำของสังเวชส่งต่อไปยังพระเจ้าในสวรรค์ (อรพินท์ พงษ์ภักดี. 2522 : 339)

เรื่องเหนือธรรมชาติ ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า "Supernatural" ซึ่งวิลเลียม อัลลัม นีลดอน (Willim Allam Neildon) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง อำนาจที่พิสูจน์ไม่ได้อันอยู่เหนือธรรมชาติ อภินิหารมหัศจรรย์ต่าง ๆ อำนาจอันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า (Neildon. 1971 : 2295) สำหรับความเชื่อในเรื่องเหนือธรรมชาติ (Supernaturalism) นั้น ดาวน์นีย์ (Downey. 1969 : 513 - 514) ได้อธิบายว่า เป็นความเชื่อว่ามีสิ่งที่เป็นจริงอยู่เหนือธรรมชาติ ซึ่งไม่สามารถทำความเข้าใจได้เช่นเดียวกับการทำความเข้าใจธรรมชาติ ความเชื่อในลักษณะนี้มีหลายความหมาย เช่น ความเชื่อในเหตุการณ์ซึ่งมีความประหลาดมหัศจรรย์ ซึ่งวิทยาศาสตร์ไม่สามารถอธิบายได้ หรืออาจหมายถึงความเชื่อในสิ่งที่ไม่สามารถให้เหตุผลได้ เช่น สัทญาณ (Intuition) โทรจิต (Telepathy) และการรับรู้ด้วยประสาทสัมผัสพิเศษ (Extra - Sensory Perception)

ในด้านวรรณกรรม จอห์น แอนโทนี คัดดอน (John Antony Cuddon) ได้ให้ความหมายของคำว่า "Supernatural Story" ว่า หมายถึง เรื่องที่บรรยายภาพพจน์ของภูตผีปิศาจต่าง ๆ ทั้งวิญญาณฝ่ายดีและวิญญาณชั่วร้าย มักปรากฏเรื่องราวของแม่มด หมอผี เครื่องรางของขลัง อำนาจลึกลับ เหตุการณ์มหัศจรรย์ผิดธรรมชาติ สิ่งที่ไม่มีความอยู่นอกเหนือการรับรู้ด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้าและพิสูจน์ไม่ได้ สิ่งเหล่านี้ได้แสดงออกด้วยภาพพจน์ที่น่ากลัวและน่าสยดสยอง เช่น ในเรื่อง The Raven. ของ เอ็ดการ์ อัลลัน โป และเรื่อง The Listeners. ของวอลเตอร์ เดอ ลา แมร์ (Walter de la Mare) เป็นต้น จากลักษณะดังกล่าว เรื่องเหนือธรรมชาติจึงครอบคลุมไปถึงวรรณกรรมคลาสสิก ที่เกี่ยวกับผีसाงและเรื่องหรือเหตุการณ์ที่ผิดสามัญ

วิธีของมนุษย์ที่จะบันดาลให้เกิดขึ้น เช่น เรื่อง The Arabian Nights. และ เทพนิยายต่าง ๆ เช่น เรื่อง Sleeping Beauty. และเรื่อง Red Riding Hood. เป็นต้น (Cuddon. 1977 : 667)

คำที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเหนือธรรมชาติอีกคำหนึ่งก็คือ ความเชื่อในสิ่งเร้นลับ (Superstition) ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกัน ดังที่คาล์สัน (Coulson. 1975 : 1682) ได้ให้ความหมายของคำ "Superstition" ไว้ว่า เป็นความกลัวที่ปราศจากเหตุผลในสิ่งที่ไม่รู้หรือสิ่งที่ลึกลับ อาจเป็นความมึนงงยับยั้งถือสิ่งนอกเหนือธรรมชาติ หรืออาจเป็นความเชื่อที่ไม่มีเหตุผลในศาสนา หรือความเชื่อในศาสนาของคนป่า

เบลกวาด (Blegvad. 1954 : Introduction) กล่าวว่า ความเชื่อในสิ่งเร้นลับในยุคแรกเริ่มนั้น สืบเนื่องมาจากศาสนาของคนป่า ซึ่งบูชาดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ โดยเชื่อว่าเป็นแหล่งพลังอำนาจที่สามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตมนุษย์ ความเชื่อในสิ่งเร้นลับหลายอย่างมีพื้นฐานอยู่บนความปรารถนาของมนุษย์ เช่น การกล่าวคำเดียวกันพร้อม ๆ กันของคนสองคน เชื่อว่าเป็นสัญญาณแห่งการขอในสิ่งที่ตนปรารถนา

จากความหมายดังกล่าวพอสรุปได้ว่า ความเชื่อในสิ่งเร้นลับเป็นความเชื่อในสิ่งที่ไม่มีตัวตน อยู่นอกเหนือเหตุผลและการพิสูจน์ ใช้ความเชื่อเป็นเกณฑ์วัดเพียงอย่างเดียว ความเชื่อในสิ่งเร้นลับนี้ จะก่อให้เกิดพฤติกรรมของบุคคลและสังคม แล้วกลายเป็นประเพณี พิธีกรรม หรือศาสนาในสมัยหนึ่ง แล้วเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา เช่น ความเชื่อเรื่องโชคลาง ความฝัน ความเชื่อในสิ่งที่เป็นมงคลหรืออัปมงคล เป็นต้น ความเชื่อเรื่องเหนือธรรมชาติและความเชื่อในสิ่งเร้นลับ เป็นความเชื่อที่ไม่มีตัวตนและไม่ต้องพิสูจน์เพราะเชื่อว่ามีอยู่จริง

อเชลสตัน ริดจ์เวย์ (Aethelstan Ridgeway) กล่าวว่า ความเชื่อในสิ่งเร้นลับ ความเชื่อเรื่องภูตผี วิญญาณ และความเชื่อทางไสยศาสตร์เป็นความเชื่อที่ผูกพันกันอย่างแยกไม่ออก ทั้งนี้ เพราะความเชื่อทั้งหมดนี้ เป็นความเชื่อในเรื่องเหนือธรรมชาติและสิ่งที่พิสูจน์ไม่ได้ด้วยกันทั้งสิ้น และต่างก็ช่วยอธิบายความหมายของกันและกันให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกด้วย (Ridgeway. 1949 : 666)

นอกจากนี้ ความเชื่อเรื่องเหนือธรรมชาติยังครอบคลุมไปถึง วิชาลึกลับ (Occult Science) ซึ่งหลวงวิจิตรวาทการ (2507 : 20 - 23) กล่าวว่า นักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสได้แบ่งวิชานี้ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. จิตศาสตร์ (Science Metaphysique) เป็นวิชาที่เกี่ยวกับอำนาจจิตโดยตรง แบ่งออกเป็น 3 ประเภท

1.1 การดิ่งดูใจ (Meganatisme) หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า จิตตานภาพ

1.2 การสะกดจิต (Hypnotisme)

1.3 การติดต่อกับวิญญาณ (Spiritisme)

2. โหราศาสตร์ เป็นวิชาเกี่ยวกับการทำนายเหตุการณ์ล่วงหน้า ซึ่งบางอย่างต้องใช้กำลังดวงจิต และบางอย่างไม่ต้องใช้ แบ่งออกเป็น

2.1 จิตทำนายโดยถืออำนาจดวงดาวเป็นเกณฑ์ (Astrologic) หมายความว่า เอาวัน เดือน ปี และเวลาเกิดของคนมาคำนวณแล้วทำนาย

2.2 จิตทำนายและดูลักษณะคน (Psysiogramonie)

2.3 วิชาการทำนายด้วยการดูเส้นลายมือ (Chiromancie)

2.4 วิชาการทำนายด้วยการดูลายมือเขียนหนังสือ (Graphologic)

2.5 วิชาทำนายไพ่ (Cartomancie)

2.6 วิชาทำนายฝัน (Oniromancie)

2.7 วิชาทำนายด้วยการจับต้องสิ่งหนึ่งสิ่งใด (Psychometrie)

เช่น หมอจีน ทำนายโดยใช้วิชาการจับเส้นตรวจเลือดลม

2.8 ทิพยจักขุ (Clairvoyance)

2.9 ลางต่าง ๆ (Presage)

2.10 การเสี่ยงทาย (Oracle)

พระยาอนุมานราชชน ได้กล่าวถึง ความเชื่อเรื่องเหนือธรรมชาติว่า วรรณกรรมทุกสมัยของทุกชาติทุกภาษา ไม่ว่าจะเป็นชนชาติที่ด้อยความเจริญ เช่น ชาวเขาเผ่าต่าง ๆ หรือคนป่า หรือในกลุ่มชนของชาติที่เจริญแล้ว เช่น ยุโรปและอเมริกา มักจะสะท้อนให้เห็นความเชื่อเรื่องเหนือธรรมชาติเสมอ ทั้งนี้ เนื่องจาก

เป็นความเชื่อที่มีมาแต่บรรพกาล และความเชื่อเรื่องนี้ก็ได้ฝังลึกลงไป在心ใจและความคิดคำนึงของคนในสังคม สืบทอดกันมาโดยตลอดอีกทั้งยังคงเหลือตกค้างมาจนถึงปัจจุบัน (พระยาอนุมานราชชน. 2514 : 164)

ประเภทของเรื่องเหนือธรรมชาตินั้น อาจจำแนกได้เป็น 5 ประเภท คือ

1. ชีวิตหลังความตาย ความคิด ความเชื่อของมนุษย์ เชื่อว่า คน เรา มีวิญญาณอยู่ในตัว เมื่อตายไปแล้วแม้ร่างกายจะเน่าเปื่อยมูพังไปแล้ว แต่วิญญาณยังคงอยู่ วิญญาณนั้นจะไปสู่ภพภูมิใหม่และทุกศาสนาจะถือว่าผู้ตายนั้นมีที่ไปอยู่สองแห่ง ซึ่งจะ เป็นแหล่งความสุขเพื่อเป็นรางวัลของผู้ประพฤติชอบ คือ สวรรค์ และสถานที่ทรมาน สำหรับผู้ประพฤติชั่ว คือ นรก เรื่องชีวิตหลังความตายจึงเป็นความเชื่อเรื่องเกี่ยวกับ วิญญาณ ความเชื่อเรื่องการเกิดใหม่ ความเชื่อเรื่องการติดต่อระหว่างมนุษย์กับ วิญญาณ ภูตผี ปีศาจ และเทวดา

2. โชคชะตาของมนุษย์ เป็นความเชื่อว่สิ่งเหนือธรรมชาติสามารถ กำหนด หรือบันดาลความเป็นไปในชีวิตมนุษย์ อาจให้ประสบกับสิ่งที่มีความสุข หรือ ประสบกับสิ่งชั่วร้ายต้องได้รับทุกข์เวทนา ได้แก่ การบันดาลของเทพเจ้าและอำนาจ เวทมนต์คาถาหรือคำสาป

3. เวทมนต์คาถาและเครื่องรางของขลัง เป็นเรื่องเกี่ยวกับความคิด ความเชื่อว่า เวทมนต์คาถาและวัตถุที่เป็นเครื่องรางของขลังมีพลังอำนาจลึกลับ ศักดิ์สิทธิ์ ในอันที่จะบันดาลให้เกิดตามความปรารถนาของผู้ใช้

4. ลางสังหรณ์ เป็นเรื่องเกี่ยวกับความเชื่อว่า ก่อนที่จะเกิดเหตุการณ์ ใด ๆ ขึ้น ในอนาคตมักจะมีสิ่งบอกเหตุก่อน

5. อำนาจจิต เป็นเรื่องของความเชื่อว่า จิตมีพลังอำนาจสามารถ ที่จะนำมาใช้ประโยชน์แก่เจ้าของได้ เช่น การสะกดจิต การใช้พลังจิตรักษาโรค การสื่อสารด้วยจิต หรือโทรจิต เป็นต้น อำนาจจิตจะมีมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับสมาธิ

วรรณกรรมดึกดำบรรพ์ชิ้นหนึ่ง คือ มหากาพย์กิลกาเมช (The Epic of Gilgamesh) ซึ่งถือได้ว่า เป็นวรรณกรรมตำนานที่เก่าแก่ที่สุดของโลก ก็มี เรื่องราวที่สะท้อนให้เห็นความเชื่อเรื่องเหนือธรรมชาติ เช่น การสร้างนักรบจาก

ดินเหนียว เลือดลมวิเศษ การเนรมิตอสุรกาย มนุษย์แมลงปอง เป็นต้น (อุทัยสินธุสาร. 2527 : 131) ในวรรณคดีเอกของกรีกก็มีเรื่องราวที่สะท้อนให้เห็นความเชื่อเรื่องเหนือธรรมชาติ เห็นได้จากมหากาพย์อีเลียด (Iliad) ซึ่งมีเรื่องเหนือธรรมชาติมากมาย จนดูเหมือนเป็นส่วนหนึ่งของความเป็นไปของมนุษย์ สงครามระหว่างชาวสปาร์ตาและชาวทรอยในเรื่อง เกิดขึ้นเพราะการขัดแย้งระหว่างเทพเจ้า และในการรบตลอด 10 ปี เทพเจ้าก็ได้เข้าเป็นส่วนหนึ่งของการรบด้วย และเนื้อหาเช่นนี้ยังปรากฏในมหากาพย์โอดิสซีย์ (Odyssey) ซึ่งเป็นเรื่องสืบเนื่องมาจากอีเลียด ซึ่งในเรื่องนี้เพอร์คินส์ได้ทำการศึกษา พบว่า ถ้าสิ่งเหนือธรรมชาตินั้นเป็นพระเจ้า ก็มักจะปรากฏในลักษณะการแปลงกายเป็นมนุษย์ และในบางครั้งอาจแสดงตัวจริงให้ปรากฏ ถ้าสิ่งเหนือธรรมชาตินั้นเป็นภูตผี ก็มักจะปรากฏในความฝัน สิ่งเหนือธรรมชาตินั้นมักจะมีความสัมพันธ์กับตัวละครเอก และบางครั้งก็สามารถทำนายเหตุการณ์ในอนาคตได้ด้วย (Perkins. 1986 : 3028)

วรรณคดีอังกฤษในยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการ (Renaissance) ก็มีความเชื่อเรื่องเหนือธรรมชาติปรากฏอยู่ เช่น ในบทละครของวิลเลียม เชกสเปียร์ (William Shakespeare) เรื่องแมคเบ็ธ (Macbeth) มีแม่มด ปีศาจ การทำนายอนาคต เวทมนต์คาถา อันเป็นสาเหตุที่ทำให้ตัวละครเอก คือ แมคเบ็ธ ลอบปลงพระชนม์กษัตริย์ หรือในบทละครเรื่องแฮมเล็ต (Hamlet) ก็ปรากฏว่ามีปิศาจเป็นส่วนหนึ่งของเรื่อง และนำไปสู่การแก้แค้นของแฮมเล็ต แสดงให้เห็นถึงอำนาจของความเชื่อเรื่องเหนือธรรมชาติ ที่เป็นแรงบันดาลใจให้เกิดพฤติกรรมของตัวละครในวรรณคดี

สิทธา พินิจกุล (2520 : 22 - 26) กล่าวถึง การจำแนกนวนิยายตามแนวคิดซึ่งใช้เป็นหลักและเป้าหมายของการเขียน ออกเป็น 9 ประเภท และได้จัดนวนิยายที่มีแนวคิดประเภทเหนือธรรมชาติ ซึ่งมักจะกล่าวถึงความฝันของผู้แต่งเอง เป็นความฝันประเภทฟุ้งเฟื่อง ไร้อารมณ์ เป็นที่ถูกใจเด็ก ๆ และผู้ที่ต้องการพักผ่อนสมอง ส่วนความฝันในเชิงอุดมคติแทรกปรัชญาที่ยุ่งยาก ลึกซึ้ง เป็นที่ถูกใจของคนที่ชอบใช้ความคิดและสติปัญญา สำหรับนวนิยายที่เขียนถึงความคิดเกี่ยวกับภูตผีปิศาจ เวทมนต์คาถาลึกลับมหัศจรรย์นั้นก็มีความหมาย

เพื่อก่อให้เกิดความสั่นสะเทือนอารมณ์ เช่น เรื่องราวเกี่ยวกับปีศาจอาละวาด ผีดิบคีนซีฟ วิญญาณพยายาท แม้แต่ภาพหลอนของผู้ติดตามเสฟติด และผู้เป็นโรคจิต ประสาท ก็เป็นเรื่องที่สามารถสร้างความอยากรู้อยากเห็นของผู้อ่านได้เป็นอย่างดี นวนิยายประเภทนี้จัดอยู่ในประเภตนวนิยายเหนือธรรมชาติ (Surrealism) และ นวนิยายภูตผีปีศาจ (Exorcism)

สำหรับนวนิยายโกthicนั้น วอลเลอร์ (Voller. 1987 : 1462) ได้ทำการศึกษา พบว่า นวนิยายโกthic ได้มีการพัฒนาไปมากในยุคที่มีการวิพากษ์วิจารณ์และให้ความสนใจกับด้านคุณภาพผลงานของนักเขียน นักเขียนนวนิยายเหนือธรรมชาติจึงต้องพัฒนางานเขียนของตน เรื่องเหนือธรรมชาติ มิได้มีปรากฏเพียงในวรรณกรรมแบบโรแมนติก (Romantic) เท่านั้น หากยังมีปรากฏในนวนิยายวิทยาศาสตร์และเทพนิยายอีกด้วย นวนิยายโกthicมิใช่เรื่องราวที่น่าสยองเรื่องภูตผีปีศาจเพียงอย่างเดียวอีกต่อไป หากแต่ได้มีเรื่องราวของจิต (Metaphysics) เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งแคทซอฟ (Kattsoff. 1975 : 354) ได้อธิบายถึงคำว่า "Metaphysics" ว่า เป็นการศึกษาค้นคว้าแขนงหนึ่งซึ่งมุ่งศึกษาธรรมชาติของสรรพสิ่ง โดยเฉพาะปัญหาที่ว่า อะไรคือธรรมชาติของความเป็นจริง ผู้ที่ค้นคว้าในเรื่องนี้มีความเชื่อว่าจิตหรือวิญญาณนั้นเป็นพื้นฐานของการมีอยู่ของสรรพสิ่ง และความเชื่อในลักษณะนี้ ก็มีความเกี่ยวข้องไปถึงความเชื่อทางศาสนาของมวลมนุษย์ และยังมีความสัมพันธ์กับความเชื่อในเรื่องเหนือธรรมชาติที่ว่า พระเจ้านั้นมีจริง และอยู่นอกเหนือกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ นอกจากนี้ ยังมีความเชื่ออีกว่า กระบวนการของการรับรู้ด้วยจิตหรือการรับรู้ด้วยสัทญาณนั้นมีอยู่จริง และเป็นกระบวนการที่สะท้อนให้เห็นถึงโครงสร้าง (Structure) ของสรรพสิ่ง

พัฒนาการของนวนิยายโกthicนั้น เลิฟคราฟท์ (Lovecraft. 1973 : 87) กล่าวว่า เทคนิค ความชำนาญ ประสบการณ์ และความรู้ทางจิตวิทยาของนักเขียน ได้ก้าวหน้าไปมากจนทำให้ดูเหมือนว่า นวนิยายโกthicในยุคเริ่มแรกนั้นด้อยค่าและเต็มไปด้วยความเพ้อฝัน อย่างไรก็ตาม แม้ว่าวรรณกรรมจะดูเหมือนเป็นเรื่องของจินตนาการ แต่ทวิตเชล (Twitchell. 1985 : 104) ได้ให้ความเห็นว่า ความสยดสยองในงานวรรณกรรมซึ่งเป็นศิลปะสาขานี้หนึ่งนั้นมิใช่เป็นความเพ้อฝัน หาก

เป็นเสมือนบันทึกแห่งประวัติศาสตร์ของสังคม

คาร์เตอร์ (Carter. 1986 : 908) ได้ทำการศึกษาเรื่อง
เหนือธรรมชาติในนวนิยายโกthic พบว่า วรรณกรรมแนวนี้อาจจะพรรณนาให้เห็นสิ่ง
ชั่วร้ายที่แอบแฝงอยู่ในสังคม หรืออาจจะพรรณนาให้เห็นสิ่งที่ เป็นปรปักษ์กับมนุษยชาติ
การปรากฏของสิ่งเหนือธรรมชาติในวรรณกรรมมักจะแสดงให้เห็นถึง ความไม่แน่ใจ
เกี่ยวกับธรรมชาติของความจริง ตัวละครในวรรณกรรมแนวนี้นี้ มักจะเผชิญกับปัญหา
ที่ว่า สิ่งเหนือธรรมชาตินั้นมีอยู่จริงหรือไม่ เช่นเดียวกับปัญหาที่ว่า เหตุการณ์
เหนือธรรมชาติที่ตัวละครประสบอยู่นั้น เป็นความจริงหรือเป็นเพียงภาพลวงตา
ปรากฏการณ์อันชวนสงสัยนี้อาจนำไปสู่ข้อสรุปที่ว่า สิ่งเหนือธรรมชาตินั้นอาจมีอยู่
จริง แม้จะไม่มี ความเชื่อในเรื่องนี้เป็นพื้นฐานอยู่ก่อน พร้อมกันนี้ คาร์เตอร์ได้สรุป
ว่า หน้าที่ประการหนึ่งของเรื่องเหนือธรรมชาติในนวนิยายโกthic ก็คือ การเปิดช่อง
ว่างให้ผู้อ่านได้ไตร่ตรองด้วยตนเองว่า สิ่งเหนือธรรมชาติทั้งหลายนั้นมีอยู่จริงหรือไม่

สำหรับการศึกษาเรื่องเหนือธรรมชาติในงานวรรณกรรมนั้น ได้มี
ผู้สนใจทำการศึกษาไว้ เช่น ชอว์ (Shaw. 1975 : 6159) ได้ทำการศึกษา
เรื่อง Myth and Magic in the Fiction of Jose Maria Argruedas.
อากรูดีสเป็นนักเขียนชาวเปรูที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั้งในละตินอเมริกา ยุโรป และ
สหรัฐอเมริกา จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า งานเขียนของอากรูดีส เป็นการรวบรวม
เอาโลกทัศน์ทางด้านตำนานความเชื่อ และภาษาศาสตร์ของอินเดียนเผ่าหนึ่ง คือ
เผ่า "Quechua" นอกจากนี้ ยังได้แสดงให้เห็นถึง ความพยายามที่จะผสมผสาน
ลักษณะทางด้านเชื้อชาติและภูมิประเทศที่แตกต่างกันของเปรูให้เป็นเอกภาพ โดย
อาศัยหลักการพื้นฐานของความคิดความเชื่อในวรรณกรรมที่เกี่ยวกับเวทมนต์และ
การนับถือผี ซึ่งปรากฏในชนทุกกลุ่มของเปรู

คินนามอน (Kinnamon. 1975 : 6143) ได้ทำการศึกษาเรื่อง
May Sinclair's Fiction of the Supernatural. พบว่า บังเทิงคดีแนว
เหนือธรรมชาติของซินแคลร์ได้สะท้อนให้เห็นความคิด ความเชื่อทางด้านปรัชญา
ศาสนา รวมทั้งความก้าวหน้าทางด้านทฤษฎีจิตวิทยา ซึ่งสิ่งเหล่านี้ได้แสดงให้เห็น
ถึงความสามารถในการเขียน และความพยายามในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลของ

ผู้เขียน เพื่อสร้างบันเทิงคดีแนวเหนือธรรมชาติให้มีเหตุผลและน่าสนใจ

คลาร์ค (Clark. 1985 : 704) ได้ทำการวิจัยเรื่อง Goddess, Fairy Mistress and Sovereignty Woman of the Irish Supernatural.

พบว่า สตรีที่มีลักษณะเหนือธรรมชาติ มีส่วนสำคัญมากในวรรณคดีไอริช (Irish Literature) ตั้งแต่ยุคต้นมาจนถึงปัจจุบัน แต่การพรรณนาเรื่องราวของสตรีเหล่านี้ ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามค่านิยมของสังคมและรสนิยมทางวรรณกรรม นับได้ว่าสังคมมีส่วนสำคัญในการกำหนดบทบาทของเหล่าเทพ นางฟ้า และเทพเจ้า ในวรรณคดีไอริชทั้งในยุคต้นและยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการ

สเตอร์น (Stern. 1987 : 1780) ได้ทำการวิจัยเรื่อง Legend of the Dead in Medieval and Modern Iceland (Supernatural).

พบว่า ความเชื่อในเรื่องภูตผีและเรื่องราวเกี่ยวกับพฤติกรรมที่แสดงต่อมนุษย์ ได้มีปรากฏในประวัติศาสตร์ของไอซ์แลนด์มาโดยตลอด พฤติกรรมของภูตผีในวรรณคดีของไอซ์แลนด์ ไม่เพียงแต่จะแสดงให้เห็นถึงความหายนะ ความตาย อันตรายและโรคภัยไข้เจ็บเท่านั้น หากยังแสดงออกถึงความเคลื่อนไหวในสังคมที่มนุษย์อยู่อาศัยอีกด้วย

ในปัจจุบัน ขณะที่วิทยาการต่าง ๆ กำลังรุดหน้าไปอย่างไม่หยุดยั้งนั้น ก็ยังมีผู้คนอีกเป็นจำนวนมากที่ยังคงมีความเชื่อถือในเรื่องเหนือธรรมชาติ ดังที่ บุญมี เมฆางกูร ได้กล่าวถึง ซูซี่ สมิธ (Susie Smith) นักเขียนชาวอเมริกัน ซึ่งได้เขียนหนังสือเกี่ยวกับปรากฏการณ์อันเร้นลับมหัศจรรย์ไว้หลายเล่ม เช่น Prominent American Ghosts. The Mediumship of Mrs. Leonard. และ World of the Stranger. ว่า ซูซี่มีความเชื่อในปรากฏการณ์อันเร้นลับ เช่น การปรากฏตนของภูตผีเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริง มิใช่เป็นการเกิดประสาทหลอนแต่อย่างใด แม้ว่าบุคคลที่ไม่มีความเชื่อในเรื่องนี้จะได้พยายามโต้แย้งว่า ผู้ที่เห็นภูตผีนั้นเป็นเพราะอาศัยมโนภาพขึ้นมาเอง หรืออีกนัยหนึ่งอาจเกิดจากแรงกดดันทางอารมณ์ แต่ซูซี่ สมิธก็ยังยืนยันว่าปรากฏการณ์เร้นลับมีอยู่จริง ๆ (บุญมี เมฆางกูร. 2522 : 12)

ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ได้เสนอความคิดเห็นว่า ความเชื่อเรื่องภูตผี วิญญาณ มีรากฐานมาจากความปรารถนา (Wishes) และอำนาจของความปรารถนา ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดในเรื่องนี้ คือ ความเชื่อฝันของเด็ก ๆ ที่เชื่อในเทพนิยายและนิทานเกี่ยวกับนางฟ้า ซานตาคลอส ฯลฯ ฟรอยด์เชื่อว่า ความเชื่อทางศาสนา มีพื้นฐานมาจากความปรารถนา ความอยากให้มี อยากให้เป็น หรือความกลัวว่า บางสิ่งที่ไม่ดีอาจเกิดขึ้นกับตน ความกลัวที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งในจิตใจมนุษย์ คือ เรื่องเกี่ยวกับความตาย ผู้ป่วยโรคประสาท บางคนทำตามกฎเกณฑ์ที่ตัวเองตั้งขึ้น ฟรอยด์เชื่อว่า ในระดับปัจเจกบุคคล ความเชื่อที่ไร้เหตุผลเหล่านี้เป็นสิ่งที่พบเห็นได้บ่อยครั้ง ในคนไข้โรคประสาท (ยศ สันตสมบัติ. 2532 : 65 - 66)

อย่างไรก็ตาม แม้ว่ามนุษย์ชาติทั้งในอดีตและปัจจุบันจะมีความเชื่อในเรื่องเหนือธรรมชาติก็ตาม แต่ก็มิบุคคลบางกลุ่มบางคณะที่ไม่เห็นด้วยและไม่เชื่อถือในเรื่องเหล่านี้ ดังที่ สมชาย ชัมมนันท์กุล กล่าวว่า ความเชื่อเรื่องภูตผีปีศาจ การใช้เวทมนต์คาถาอาคม การเสกเป่าเครื่องรางของขลัง ล้วนเกิดจากความหวาดกลัว จินตนาการของตัวเองที่เกิดต่อการเห็นภาพลวงตา หรือเกิดจากอาการประสาทหลอน เมื่อมีประสบการณ์เกิดขึ้นกับตัวเองก็ตีความการรับรู้ไปตามคำเล่าลือที่เชื่อถือบอกกล่าวกันมา ยามใดที่นักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิหันมาใส่ใจศึกษา และให้ความกระจ่าง เกี่ยวกับปรากฏการณ์ทางไสยศาสตร์แก่มวลชน ยามนั้นความมืดมัวหลงผิดที่ครอบงำบดบังดวงตาแห่งสติปัญญาของมนุษย์ ก็ถูกจัดให้หมดสิ้นไปได้ (สมชาย ชัมมนันท์กุล. 2526 : 88 - 103)

ประจักษ์ ประภาพิตชากร กล่าวถึงเรื่องของการทรงเจ้าเข้าผีว่า การเข้าทรงก็คือ การสะกดจิตตัวเอง (Auto - hypnotism or Self - hypnotism) คือ สามารถทำให้ตนเองอยู่ในภวังค์ ซึ่งในทางวิชาการแผนใหม่ เชื่อว่า การทรงเจ้านั้น เป็นผลของการจูงใจตัวเอง ไม่ใช่วิญญาณใดมาเข้า พร้อมทั้งสรุปว่า เรื่องภูตผีปีศาจนั้น เป็นเพราะอำนาจความกลัวและอุปาทานยึดมั่นของมนุษย์นั่นเอง สิ่งเหนือธรรมชาตินั้นเป็นเรื่องมวงายเหลวไหลเพื่อเจ้อ เหมาะสำหรับผู้โง่เขลาเบาปัญญาที่รู้ไม่เท่าคน และไม่มีประโยชน์กับการผูกพันกับสิ่ง

เหล่านี้ สิ่งเหล่านี้หากจะมีจริง ก็มีเฉพาะในอดีตอันยาวนานเท่านั้น (ประจักษ์
ประภาพิทยากร. 2531 : 24 - 28)

คำอีกคำหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับคำ "Supernatural Story" คือ
คำว่า "Ghost Story" ซึ่งโจนส์ (Jones. 1980 : 170) ได้ให้ความ
หมายของคำว่า "ghost" ว่า หมายถึง วิญญาณของผู้ที่เสียชีวิตไปแล้ว ซึ่งมา
ปรากฏร่างให้ผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ได้เห็น ซึ่งร่างที่มาปรากฏนั้นมักปรากฏในรูปลักษณะ
เดิมก่อนที่จะเสียชีวิต ซึ่งส่วนใหญ่จะมาด้วยความประสงค์ร้ายโดยมุ่งที่จะทำลาย
ล้างชีวิต ได้แก่ ผู้ที่ถูกฆาตกรรมโดยเพื่อนหรือญาติ ซึ่งมักจะมาเพื่อแก้แค้น โดย
ส่วนใหญ่แล้วภูตผีมักจะมาปรากฏให้เห็นเอง แต่ก็มีในบางกรณีที่ภูตผีเหล่านี้ถูกเรียก
มาด้วยอำนาจวิเศษ ซึ่งมักจะมาปรากฏได้ในช่วงเวลากลางคืนเท่านั้น

จากความหมายดังกล่าว พอสรุปได้ว่า "Ghost Story" หมายถึง
เรื่องราวที่มีภูตผีปีศาจเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินเรื่อง และแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ
ที่มีผลกระทบต่อมนุษย์

ส่วนที่ 2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาในเชิงพฤติกรรมของมนุษย์

จิตวิทยาเริ่มเข้ามามีบทบาทในงานวรรณกรรมอย่างแพร่หลาย ตั้งแต่ต้น
ศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมา นับตั้งแต่ ดี.เอช.ลอเรนซ์ (D.H.Lowrence) ได้นำ
แนวคิดด้านจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis Approaches) ของซิกมันด์ ฟรอยด์
(Sigmund Freud) มาประยุกต์ใช้ในการเขียนนวนิยายเรื่อง Lady Chatterley's
Lover. ต่อมา ไอ.เอ.ริชาร์ด (I.A.Richard) ได้นำผลการค้นคว้าทางจิต
วิเคราะห์ เข้าไปศึกษาสุนทรียศาสตร์ในวรรณกรรมจนเป็นที่รู้จักกันแพร่หลาย

ตัวละครเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งในนวนิยาย การศึกษาตัวละคร
ก็เช่นเดียวกับการศึกษาสรรพสิ่ง กล่าวคือต้องรู้ธรรมชาติ ชื่อ สกุล เพศ เชื้อชาติ
บุคลิกภาพ ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา ความสัมพันธ์กับตัวละครอื่น
พฤติกรรม ตลอดจนสาเหตุของพฤติกรรมเหล่านั้น (วิภา กงกะนันทน์. 2522 :
67) ตัวละครที่มีชีวิตมักจะมีพัฒนาการทางความรู้ ความคิด อารมณ์ ไปตามประสบ

สิ่งแวดล้อมและกาลเวลา ตัวละครที่จะดึงดูดความสนใจจากผู้อ่านมากที่สุดก็คือ ตัวละครที่มีลักษณะแตกต่างจากตัวละครอื่น ๆ ในเรื่อง (เร็นฤทัย สัจจพันธุ์.

2521 : 202)

อย่างไรก็ตาม ในทางจิตวิทยาได้บ่งถึงลักษณะทางพฤติกรรม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพที่แตกต่างและน้อยครั้งจะพบในบุคคลส่วนใหญ่ ว่าเป็นเรื่องผิดปกติ (Abnormal) หรือที่บางแห่งใช้ว่า วิปلاส (Disorder) ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวนี้อาจมีทั้งที่เป็นปัญหาและไม่เป็นปัญหาต่อการดำเนินชีวิตในสังคม ในปัจจุบันได้มีการจำแนกพฤติกรรมผิดปกติ (Abnormal Behavior) ออกเป็นหลายประเภท เช่น สมาคมจิตแพทย์อเมริกัน (American Psychiatric Association 1968) ได้แบ่งพฤติกรรมผิดปกติออกเป็น 11 กลุ่มดังนี้ (สุโท เจริญสุข. 2520 : 10 - 11)

1. สมองพิการ ปัญญาทึบ ปัญญาอ่อน (Mental Retardation)
2. โรคจิตเนื่องจากสมองพิการ (Organic Brain Syndromes)
3. โรคจิตที่ไม่เนื่องจากสมองพิการ แบ่งออกเป็น
 - 3.1 จิตเภท (Schizophrenia)
 - 3.2 โรคจิตคลุ้มคลั่ง (Affective Disorders) แยกเป็น
 - ชนิดร่าเริง (Manic) และเศร้าหมอง (Depressive)
 - 3.3 โรคจิตพารานอย (Paranoid)
4. โรคประสาท (Neurosis) แบ่งออกเป็น
 - 4.1 อาการกระวนกระวายใจ (Anxiety)
 - 4.2 อาการกลัว (Phobia)
 - 4.3 ฮีสทีเรีย (Hysteria)
 - 4.4 เป็นห่วงอนามัยจิต (Hypochondria) เป็นต้น
5. บุคลิกภาพแปรปรวน (Personality Disorders) เช่น พากอันธพาล ติดสุรา ติดยาเสพติด ความวิปริตทางเพศ เป็นต้น
6. โรคทางกายเนื่องจากอารมณ์พิการ (Psychophysiological Disorders) เช่น โรคกระเพาะอาหาร ท้องเดิน ความดันโลหิตสูง
7. อาการผิดปกติพิเศษบางอย่าง (Special Symptoms) เช่น

ความผิดปกติเรื่องการพูด การนอน เป็นต้น

8. ปัญหาผิดปกติในการปรับตัวตามวัยต่าง ๆ (Transient Situational Disturbances) เช่น ปรับตัวบกพร่องในวัยทารก วัยเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ วัยชรา เป็นต้น

9. พฤติกรรมบกพร่องเฉพาะเด็กและวัยรุ่นโดยตรง (Behavior Disorders of Childhood and Adolescence) เช่น กรณิเด็กดื้อกึ่งประพฤติก้าว เด็ดหนึ่จากบ้าน

10. อาการอื่น ๆ ที่ไม่เป็นโรคทางจิตแพทย์โดยตรง (Conditions without Manifest Psychiatric Disorders) เช่น การปรับตัวลำบากเรื่อง การแต่งงานและชีวิตสมรส การปรับตัวยากเรื่องอาชีพ การสมาคมคบเพื่อน เป็นต้น

11. ลักษณะผิดปกติอื่น ๆ นอกจาก 10 ประการที่กล่าวแล้ว

นวลละออ สุภาพล ได้แบ่งบุคคลออกปฏิตอกเป็น 4 กลุ่มดังนี้ (นวลละออ สุภาพล. 2523 : 3)

1. บุคลิกภาพแปรปรวน (Personality Disorder) หมายถึง บุคลิกภาพของบุคคลที่แตกต่างไปจากเกณฑ์ปกติ หรือมีพฤติกรรมไม่เป็นระเบียบ ทำให้การปรับตัวในสังคมเป็นไปด้วยความยากลำบาก เช่น บุคคลที่มีความผิดปกติทางเพศ ตัดยาเสพติด ต่อต้านสังคม

2. โรคประสาทและโรคจิต (Neurosis, Psychosis) ผู้เป็นโรคประสาทจะมีปัญหาการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม ส่วนผู้ที่เป็นโรคจิตจะมีความบกพร่องทางจิตที่รุนแรงที่สุด

3. โรคทางกายอันเนื่องจากจิต (Psychophysiological Disorder หรือ Psychosomatic Disorder) เป็นความผิดปกติทางจิตใจแล้วมาแสดงออก เป็นความเจ็บป่วยทางกาย เช่น ผู้ที่มีความวิตกกังวลสูงมักจะเป็นโรคเกี่ยวกับกระเพาะอาหารหรือลำไส้

4. ปรับตัวไม่ได้ (Maladjustment) คือ บุคคลที่ปรับตัวไม่ได้ใน สถานการณ์ของชีวิต เช่น เปลี่ยนงานบ่อย ๆ มีปัญหาทางการเงิน มีปัญหาในชีวิต สมรส เป็นต้น

บุคคลที่มีพฤติกรรมผิดปกตินั้น อาจกล่าวได้ว่ามีสาเหตุสำคัญ 4 ประการ คือ

1. สาเหตุทางร่างกาย ได้แก่ พันธุกรรม ระบบประสาท ระบบต่อมไร้ท่อ และปมด้อยทางร่างกาย
2. สาเหตุทางจิตวิทยา เป็นกระบวนการทางจิตที่ก่อให้เกิดสภาพจิตที่ไม่สมดุลย์ ในลักษณะต่าง ๆ เช่น แรงจูงใจ (Motive) ความคับข้องใจ (Frustration) ความขัดแย้ง (Conflicts) อารมณ์ (Emotion) ขบวนการคิดและสติปัญญา (Cognitive Process)
3. สิ่งแวดล้อมภายในบ้าน หมายถึงสภาพภายในบ้านที่ไม่ส่งเสริมพัฒนาการของบุคลิภาพ เช่น วิธีการอบรมเลี้ยงดูที่ไม่ถูกต้องของพ่อแม่ กฎเกณฑ์และระเบียบแบบแผนต่าง ๆ ภายในครอบครัว และความสัมพันธ์ของพ่อแม่
4. สาเหตุทางวัฒนธรรม วัฒนธรรมบางอย่างมีผลต่อพฤติกรรมผิดปกติโดยตรง เช่น การศึกษา ศาสนา และเทคโนโลยีต่าง ๆ เป็นต้น

ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นสาเหตุให้บุคคลมีพฤติกรรมผิดปกติ แต่สิ่งสำคัญก็คือไม่เพียงสาเหตุใดสาเหตุหนึ่งเท่านั้นที่เข้ามามีอิทธิพลต่อบุคคล แต่จะมีหลาย ๆ สาเหตุเข้ามาปะทะ (Interact) และระยะเวลาที่เข้ามาปะทะนั้นก็จะเป็นเวลานานพอสมควรจนทำให้เกิดพฤติกรรมผิดปกติ

โรคจิต (Psychosis) เป็นความผิดปกติทางจิตใจขั้นรุนแรงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของบุคลิภาพด้านใดด้านหนึ่ง ผู้ป่วยที่เป็นโรคจิตจะลืมความเป็นจริงของโลกของตนเอง และลืมความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้อื่น โดยสร้างโลกส่วนตัวของตนเองขึ้นใหม่เป็นโลกที่เขารับรู้แต่เพียงผู้เดียว

อาการทั่วไปของโรคจิต ผู้ป่วยที่เป็นโรคจิตจะมีการเปลี่ยนของบุคลิภาพด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ ๆ ดังนี้

1. พฤติกรรม
2. อารมณ์
3. ขบวนการความคิด
4. การรับรู้

5. ความจำและการตั้งใจ

6. สติปัญญา

โรคจิตสามารถจำแนกกว้าง ๆ ได้ 2 ชนิด คือ

1. โรคจิตที่เกิดจากการทำหน้าที่ทางจิตบกพร่อง (Functional Psychosis) เกิดจากภาวะจิตขาดความสมดุล เนื่องจากมีความเครียดและความกดดันต่าง ๆ จนบุคคลไม่สามารถปรับตัวได้ แบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ

1.1 จิตเภท (Schizophrenia) เป็นโรคที่เกิดจากการผิดปกติ

1.2 โรคจิตที่เกิดจากอารมณ์ผิดปกติ (Affective Reaction)

1.3 โรคจิตที่เกิดจากหลงผิด (Paranoid)

2. โรคจิตที่เกิดจากการทำหน้าที่ของอวัยวะบางส่วนบกพร่อง (Organic Psychosis) เช่น สมองหรือระบบประสาทส่วนกลางได้รับการกระทบกระเทือนอย่างรุนแรงจนเป็นอันตราย หรือผลจากการเป็นพิษต่าง ๆ เช่น สุรา ยาเสพติด เป็นต้น แบ่งออกเป็น 6 ชนิด คือ

2.1 โรคจิตที่เกิดจากเชื้อซิฟิลิส (General Paresis) เกิดจากการเป็นโรคซิฟิลิสมาก่อนและไม่ได้รับการรักษาให้หายขาด ทำให้เชื้อโรคเข้าไปฝังตัวซึ่งอาจใช้เวลาจนถึง 10 - 15 ปี จึงแสดงอาการโรคจิต โดยเชื้อนี้เข้าไปทำลายระบบสมองทำให้เกิดความแปรปรวน

2.2 โรคจิตเนื่องจากสมองได้รับความกระทบกระเทือน (Traumatic Psychosis) อาจเกิดจากอุบัติเหตุหรือมีโรคภัยไข้เจ็บเกิดขึ้นบริเวณสมอง เช่น เนื้องอก ทำให้การทำหน้าที่ทางด้านต่าง ๆ ของสมองผิดปกติ หรือสมองส่วนที่ได้รับความกระทบกระเทือนพิการ จึงหยุดทำหน้าที่ และมีผลให้ระบบการทำงานที่เกิดจากสมองส่วนนั้นเสียไป เช่น อารมณ์ การคิด อวัยวะรับสัมผัส และอวัยวะทำหน้าที่เคลื่อนไหวผิดปกติ

2.3 โรคจิตเกิดจากเลือดในสมองแข็งตัว (Cerebral Arteriosclerosis Psychosis) เกิดกับคนที่มีอายุมากประมาณ 50 ปีขึ้นไป ผู้ที่ดื่มสุรามาก ๆ เป็นซิฟิลิส ผู้ที่มีความตึงเครียดเป็นเวลานาน ๆ สาเหตุต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้

มีการอักเสบของสมองเป็นผลให้ผนังของหลอดเลือดแดงในสมองเสื่อมลง ดังนั้นการนำเลือดไปเลี้ยงสมองส่วนกลาง (Cerebellum) จึงไม่สะดวก เมื่อสมองส่วนนี้ได้รับเลือดไม่เพียงพอ ทำให้เนื้อสมองพิการหรือเส้นเลือดฝอยแตก เลือดก็จะไหลไปกีดสมองส่วนนี้

2.4 โรคจิตเนื่องจากระบบประสาทพิการ (Psychosis with Neurological Disorder) เป็นโรกระบบประสาทที่มีอาการทางจิตด้วย สาเหตุเนื่องจากเกิดความเจ็บป่วยที่สมอง พันธุกรรม หรือขาดสารอาหารบางอย่าง จิตใจจะค่อย ๆ เสื่อมลง ประสาทรับสัมผัสต่าง ๆ สับสน มีอาการชา สั่น อารมณ์เศร้า และวิตกกังวล

2.5 โรคจิตก่อนวัยชรา (Presenile Psychosis) เกิดในวัยกลางคน คืออายุระหว่าง 40 - 60 ปี มี 2 ชนิด คือ

2.5.1 Alzheimer's Disease อาการที่ปรากฏจะเริ่มด้วยความจำและความเข้าใจเสื่อม มีอาการประสาทหลอน หลงผิดว่าคนอื่นจะทำร้าย

2.5.2 Pick's Disease มีอาการคือ ขาดความสนใจในสิ่งแวดล้อม ความประพฤติถดถอย (Regress) มีลักษณะเช่นเดียวกับเด็ก

2.6 โรคจิตวัยชรา (Senile Psychosis) เกิดขึ้นเมื่ออายุ 60 ปีขึ้นไป สาเหตุของโรคเนื่องจากระยะนี้เป็นระยะที่พัฒนาการของร่างกายเป็นไปในทางเสื่อมถอย สมองจึงเสื่อมลง หรือเกิดจากพิษสุรา และความเครียดหรือมีปัญหาต่าง ๆ อาการที่ปรากฏคือ สมองเสื่อม เพ้อคลั่ง หลงผิด และเศร้า

โรคประสาท (Neurosis) หมายถึงโรคที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์และจิตใจในลักษณะต่าง ๆ เพราะมีความวิตกกังวลเป็นระยะเวลานาน เนื่องจากบุคคลไม่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนได้ จึงเกิดความเครียด ความคับข้องใจ และเมื่อความกดดันมีมากก็แสดงออกในลักษณะโรคประสาท

สาเหตุที่ก่อให้เกิดความเครียดจนกลายเป็นโรคประสาท มาจากการไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต เช่น การเรียน การทำงาน ความขัดแย้งในครอบครัว ความรู้สึกมีปมด้อย ความไม่เสมอภาคต่าง ๆ และความกดดันจากสังคม เป็นต้น

ปัญหาเหล่านี้เป็นอุปสรรคขัดขวางไม่ให้คุณพัฒนาตนตามความเป็นจริง (Actual Self) ไปสู่ตนตามอุดมคติ (Ideal Self) ได้ จึงเกิดอาการทางประสาท

โรคประสาทสามารถจำแนกได้ 6 ชนิด คือ (ลิขิต กาญจนารักษ์.

2533 : 217 - 221)

1. วิตกกังวล (Anxiety Reaction) เป็นโรคประสาทที่มีอาการสำคัญคือ การวิตกกังวล มีอาการทางกายอื่นร่วมอยู่ด้วย เช่น อาการเกี่ยวกับระบบการหายใจ หายใจลำบาก ใจสั่น วิงเวียนศีรษะ ฯลฯ

2. เศร้าซึม (Depressive Reaction) โรคประสาทชนิดนี้มีอาการเด่นชัด คือ อารมณ์ซึมเศร้า มีความคิดหมกมุ่นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง มีความรู้สึกและอารมณ์ไม่แจ่มใส จิตใจหดหู่และเศร้าหมอง มีอารมณ์หงุดหงิด โกรธง่ายกว่าธรรมดา ฯลฯ หากมีอาการรุนแรงจะมีความคิดอยากตาย คิดฆ่าตัวตายหรือพยายามฆ่าตัวตาย

3. ย้ำคิดย้ำทำ (Obsessive - Compulsive Reaction) อาการของโรคประสาทชนิดนี้มีลักษณะเด่น 2 ประการ คือ อาการย้ำคิดและอาการย้ำทำ ความจริงแล้วอาการย้ำทำเกิดจากอาการย้ำคิดนั่นเอง โรคประสาทย้ำคิดย้ำทำอาจมีสาเหตุมาจากการที่บุคคลมีความขัดแย้งของพลังภายในจิต ระหว่างอีโดกับซูเปอร์อีโก้ เช่น ถูกเลี้ยงดูอย่างเข้มงวดกวดขัน คนในครอบครัวเป็นคนเจ้าระเบียบ มีข้อห้ามมาก ทำอะไรผิดไม่ได้ ต้องรอบคอบ ผู้ป่วยจึงมีความวิตกกังวลต่อความผิด จึงย้ำคิด ย้ำทำ ในบางครั้งการที่ผู้ป่วยได้กระทำผิดศีลธรรมอย่างรุนแรง จึงเกิดเป็นภาวะรู้สึกผิดขึ้นจึงเกิดอาการย้ำคิด ย้ำทำ

4. ฮีสทีเรีย (Hysterical Reaction) มีลักษณะเด่นชัด คือ อาการเครียดทางกาย เช่น การปวดศีรษะอย่างรุนแรง การอ่อนเพลียไม่มีเรี่ยวแรง มีอาการปวดในบริเวณต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น ปวดหลัง ปวดหน้าอก ฯลฯ ผู้ป่วยโรคประสาทอาการนี้ มักจะเป็นบุคคลซึ่งมีแนวโน้มว่าจะมีความรัก หรือมีความหลงในตัวเองอย่างมาก (Narcissism) จึงต้องการให้ผู้อื่นชื่นชมตน ขอมตนาในทุกสถานการณ์ การแสดงออกทางอารมณ์จึงมีมากเมื่อถูกขัดใจ ในภาวะที่เกิดความเครียดมาก ๆ ผู้ป่วยนิยมเลือกใช้กลไกการป้องกันตัวเองแบบหลักหนี โดยให้เกิด

อาการเจ็บป่วยทางกาย

5. หวาดกลัว (Phobia Reaction) เป็นความกลัวที่รุนแรงและไม่สมเหตุสมผล เกิดขึ้นซ้ำได้บ่อย ๆ โดยที่ผู้ป่วยไม่สามารถระงับความกลัว หรือควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ ผลกระทบก็คือ ทำให้ผู้ป่วยพยายามจะหลีกเลี่ยงที่จะต้องพบกับสิ่งที่จะกระตุ้นให้เกิดอาการเช่นนั้นขึ้นมา ทั้งภาวะกลัวและภาวะหลีกเลี่ยงนี้จึงเป็นความเครียดความวิตกกังวลอีกประการหนึ่ง

6. อุปาทาน (Hypochondriacal Reaction) ลักษณะที่เห็นได้ชัดของอาการโรคประสาทชนิดนี้ คือ ผู้ป่วยครุ่นคิดและกังวลอยู่กับสุขภาพของตน ถึงแม้ว่าจะมีการตรวจสภาพทางร่างกายก็จะพบว่า ร่างกายมีสภาพปกติ การครุ่นคิดถึงความเจ็บป่วยที่บริเวณใดบริเวณหนึ่งของร่างกาย ทำให้ผู้ป่วย มีความวิตกกังวล มีอารมณ์เศร้า การคิดบ่อย ๆ จะทำให้มีอาการร่วม คือ ย้ำคิด และมักแสดงออกในอาการเครียดทางกาย

คนที่เป็นโรคประสาท บางครั้งการรับรู้ในชีวิตและสถานการณ์ต่าง จะห่างไกลจากความเป็นจริงของโลก แต่บางครั้งก็นำตัวเองเข้าสู่สถานการณ์ของสภาพแวดล้อมได้ การเป็นโรคประสาทแสดงให้เห็นว่า มีความกดดันภายนอก คือ ไม่สามารถปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมได้และมีความกดดันภายในจิตใจจนเกิดความล้มเหลว

(Breakdown) ในชีวิต คนที่เป็นโรคประสาทจะขาดการควบคุมพฤติกรรมของตนเองมีความหวาดกลัวและวิตกกังวล ปฏิเสธตอบสนองสิ่งเร้ารุนแรงเกินปกติ บางครั้งมีพฤติกรรมที่แสดงถึงความไม่มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ คนเป็นโรคประสาทจะมีอาการเรื้อรัง อารมณ์จะเศร้าสลดอยู่เสมอ ในบางครั้งอาจควบคุมตัวให้ประสบความสำเร็จในการทำงานได้ แต่ไม่สามารถขจัดปัญหาที่ฝังลึกอยู่ในจิตใจได้เพราะมีรากฐานมาแต่เยาว์วัย นอกจากจะได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลที่มีความสามารถ เช่น จิตแพทย์

พฤติกรรมของคนและสัตว์เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ครั้งหนึ่งเมื่อเด็กเอามือจับเปลวเทียนและร้อนจนมือพอง ต่อไปเด็กก็จะไม่เอามือจับเปลวเทียนอีก เมื่อเด็กร้องไห้จนจะเอาของเล่นให้ได้ และแม่ก็ยอมซื้อของเล่นให้ ต่อไปเมื่อเด็กต้องการจะได้อะไรก็จะร้องไห้เสียงดังอีก นักจิตวิทยาจึงให้คำจำกัดความของการเรียนรู้ว่า เป็นการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรม อันสืบเนื่องมาจากการฝึกหัดหรือการได้มีประสบการณ์ ซึ่งการที่คนมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะเช่นนี้ ทำ

ให้คนสามารถปรับตัวเข้ากับสภาวะแวดล้อมและมีชีวิตอยู่ได้อย่างดี ในขณะที่เดียวกันคนเราก็สามารถเรียนรู้ที่จะแสดงพฤติกรรมที่ผิดปกติได้ แต่กล่าวโดยรวม ๆ แล้วมนุษย์ย่อมได้รับผลกำไรจากการเรียนรู้เสมอ ผลกำไรที่มองเห็นได้ชัด ได้แก่ ความก้าวหน้าทั้งหมดที่มนุษย์ได้สร้างสรรค์ขึ้น และสามารถเพิ่มพูนคุณภาพของชีวิตให้ได้ดีตลอดมา จากทารกแรกเกิดที่ไม่รู้อะไรเลย และการมีชีวิตอยู่รอดของทารกนี้จะขึ้นอยู่กับการเล่นดูของพ่อแม่ ทารกได้เจริญเติบโตและมีการเรียนรู้จนกลายเป็นผู้ใหญ่ที่มีความรู้ความสามารถ การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้เป็นทั้งผลที่มาจากความเจริญเติบโตและการเรียนรู้

บลูม (Bloom) กล่าวว่าเมื่อเกิดการเรียนรู้ในแต่ละครั้งจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นถึง 3 ประการ จึงจะเรียกว่าเป็นการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ คือ (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. 2528 : 126 - 127 ; อ้างอิงมาจาก Bloom. 1975 : 19 - 20)

1. การเปลี่ยนแปลงทางด้านความรู้ ความคิด ความเข้าใจ (Cognitive Domain) หมายถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสมอง เช่น การเรียนรู้มโนภาพ (Concept) ฯลฯ
2. การเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์หรือความรู้สึก (Affective Domain) หมายถึงการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ เช่น ความสนใจ ความเชื่อกิตติคติ ค่านิยม ฯลฯ
3. การเปลี่ยนแปลงทางการเคลื่อนไหวของร่างกาย (Psychomotor Domain) เช่น การว่ายน้ำ ฯลฯ

การที่จะสามารถเรียนรู้ได้ดีหรือไม่นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลาย ๆ อย่าง คือ

1. แรงขับ (Drive)
2. ความพร้อม (Readiness)
3. ความต้องการ (Need)
4. อารมณ์และการปรับตัว (Emotion and Adjustment)
5. การจูงใจ (Motivation)

6. การเสริมแรง (Reinforcement)
7. ทักษะและความสนใจ (Attitude and Interest)
8. การเกิดมโนภาพ (Concept Formation)
9. การจำ (Memory)
10. ความถนัดและเชาว์ปัญญา (Aptitude and Intelligence)

การจูงใจหรือแรงจูงใจนั้น ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ

1. แรงจูงใจ (Motive) ได้แก่ ความต้องการ ความสนใจ ทักษะ
ลักษณะนิสัย ฯลฯ ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในร่างกาย

2. สิ่งจูงใจหรือเครื่องล่อ (Incentive) ได้แก่ สิ่งเร้าต่าง ๆ ที่
อยู่ภายนอกในร่างกายซึ่งเป็นตัวกำหนดทิศทางของพฤติกรรม

เราจะเข้าใจแรงจูงใจได้ง่ายยิ่งขึ้น ถ้าเราได้ศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีของ
แรงจูงใจ ซึ่งสามารถแบ่งออกอย่างกว้าง ๆ ตามความเชื่อของแต่ละทฤษฎีที่เชื่อว่า
แรงจูงใจเกิดจากสาเหตุต่าง ๆ ดังนี้ (อบรม สันภิบาล. 2522 : 49 - 53)

1. เกิดจากความต้องการความสุขส่วนตัว (Hedonistic)
2. เกิดจากสัญชาตญาณ (Instinctual)
3. เกิดจากการมีเหตุผล (Cognitive)
4. เกิดจากแรงขับ (Drive)

ทฤษฎีที่เชื่อว่าแรงจูงใจมีสาเหตุมาจากความต้องการความสุขส่วนตัว มี
ความเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจว่า การที่มนุษย์พิจารณาตัดสินใจจะกระทำการใดก็เพื่อหา
ความสมดุลย์ ไม่ว่าจะเป็นด้านความสุขหรือความเจ็บปวด ซึ่งทฤษฎีนี้กล่าวว่า คนที่
ต้องการความเจ็บปวดนั้น มิใช่ว่าเขาจะไม่ได้มีความสุข แต่เป็นความสุขที่ออกมา
ในลักษณะที่พยายามทำให้ตนเองมีความเจ็บปวด และเขาก็มีความพึงพอใจที่จะทำเช่นนั้น

ทฤษฎีที่เชื่อว่าแรงจูงใจเกิดจากสัญชาตญาณ มีความเห็นว่า สัญชาตญาณ
ได้กำหนดขั้นตอนปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ในชีวิตมนุษย์ไว้แล้ว และ
แรงจูงใจของมนุษย์มีก่อนที่จะมีการเรียนรู้ของชีวิตในปีต่อ ๆ มา และเชื่ออีก
ว่ามนุษย์มีสัญชาตญาณทางสังคม (Social Instinct) หรือพันธุกรรมซึ่งจะถ่ายทอด
ต่อ ๆ กันมา

ทฤษฎีของแรงจูงใจที่อาศัยหลักการมีเหตุผล นักจิตวิทยาตามทฤษฎีนี้ได้ศึกษาเกี่ยวกับความมีอิสระ (Free Will) และเชื่อว่าคนเรามีอิสระที่จะกระทำหรือตัดสินใจสิ่งต่าง ๆ โดยมีเหตุผลและรู้ว่าตนเองต้องการอะไร ประารณาสั่งใจ

ทฤษฎีแรงจูงใจที่เกิดจากแรงขับ มีความเชื่อว่าพฤติกรรมและอุปนิสัยของมนุษย์จะมีส่วนสัมพันธ์กับแรงขับ ดังจะเห็นว่า การที่คนเรามีความแตกต่างกันไป เพราะผลสืบเนื่องมาจากประสบการณ์และการเรียนรู้ ที่ได้สะสมมาเป็นเวลานานตามระบบของการตอบสนองความต้องการและแรงขับต่าง ๆ

สาระสำคัญของจิตวิทยาในวรรณกรรม ส่วนใหญ่สืบทอดความคิดมาจากการศึกษาค้นคว้าของนักจิตวิทยาแนวจิตวิเคราะห์แทบทั้งสิ้น ทฤษฎีนี้มีหลักความเชื่อที่สำคัญที่สุดว่า พฤติกรรมส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากจิตใต้สำนึก นักจิตวิเคราะห์ได้อธิบายแนวคิดดังกล่าวโดยเปรียบเทียบจิตทั้งส่วนสำนึกและจิตใต้สำนึกว่า เหมือนภูเขาน้ำแข็งที่ลอยอยู่ในมหาสมุทร ส่วนลอยเหนือน้ำต้องแสงสว่างและอากาศปรากฏแก่สายตาโลก คือ จิตหรือพฤติกรรมที่อยู่ในความควบคุมของความสำนึกตัว ส่วนที่จมอยู่ใต้น้ำซึ่งมีปริมาณมากกว่า อยู่ในความมืดไม่ปรากฏแก่สายตาโลก คือจิตใต้สำนึก อันเป็นภาคสะสมประสบการณ์ในอดีตมากมาย ถูกบีบอัดเก็บกดหรือคอยเพื่อให้สมปรารถนา เพื่อให้ได้จังหวะเหมาะสำหรับตอบสนองสิ่งเร้า ซึ่งยังไม่ได้ทำหรือทำไม่ได้เมื่ออยู่ในภาวะปกติ

ในภาวะผิดปกตินั้น จิตใจเสมือนลมฟ้าอากาศแปรปรวน มหาสมุทรมีคลื่นจัด ภูเขาน้ำแข็งโคลงเคลง ส่วนที่เคยจมอยู่ใต้น้ำก็โผล่ขึ้นเหนือน้ำให้มองเห็นได้ เช่นเดียวกับยามที่บุคคลเกิดมีอารมณ์ขุ่นมัว เคร่งเครียด โกรธ เกลียด อิจฉา พยาบาท ฯลฯ พลังจิตใต้สำนึกจะขับเคลื่อนให้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ มากที่สุดในภาวะนี้ พลังจิตใต้สำนึกที่ไม่มีโอกาสได้แสดงพฤติกรรมออกมานั้น มักแปรรูปเป็นพฤติกรรมผิดปกติ พลังจิตใต้สำนึกมีหลายระดับ บางอย่างอยู่ในระดับต้น บางอย่างอยู่ในระดับลึก และยังต่างกันในแง่พลังของการขับเคลื่อนอีกด้วย คนแต่ละคนจึงแตกต่างกันในรูปของพลังจิตสำนึกและจิตใต้สำนึก ฉะนั้น คนแต่ละคนจึงมีบุคลิกภาพไม่เหมือนกัน

พลังจิตที่กระตุ้นให้มนุษย์ประกอบพฤติกรรมต่าง ๆ นั้นอาจเป็นพลังจิตสำนึกหรือจิตใต้สำนึกอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองอย่างปะปนกัน เช่น การพูดอย่างระมัดระวัง เป็นพฤติกรรมที่ถูกกระตุ้นโดยพลังจิตสำนึกอย่างเดียว การพลั้งปาก

การกระทำอย่างเผลอไผลไม่รู้ตัวเป็นพฤติกรรมที่ถูกกระตุ้นโดยพลังจิตใต้สำนึกอย่าง เดี่ยว แต่โดยส่วนใหญ่แล้วพฤติกรรมมักเกิดจากพลังผลักดันของจิตสำนึกและจิตใต้สำนึกปะปนกัน เช่น บางคราวเผลอพูด คิด ทำ แล้วมีสติระลึกได้ทันทีว่าควรหรือไม่ควร จึงเปลี่ยนคำพูด วิธีคิด และการกระทำ (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2519 : 5)

เมื่อก้าวถึงองค์ประกอบของจิต فروยด์ได้ตั้งทฤษฎีโครงสร้างของจิต (Structural Hypothesis or Theory) โดยได้แบ่งโครงสร้างของจิตออกเป็น 3 ส่วน คือ อิด (Id) อีโก้ (Ego) และซูเปอร์อีโก้ (Superego)

ตามทัศนะของ فروยด์ มนุษย์เกิดมาพร้อมกับสัญชาตญาณในรูปของพลังงาน ที่คอยผลักดันให้เกิดพฤติกรรม ส่วนหนึ่งผลักดันให้มีชีวิตอยู่เป็นสัญชาตญาณชีวิต อีกส่วนหนึ่งผลักดันให้ชีวิตดับเป็นสัญชาตญาณความตาย พลังเหล่านี้ประกอบกันเป็นอิด ซึ่งเป็นจิตไร้สำนึก อิดจะผลักดันให้จิตอีกส่วนหนึ่ง คืออีโก้กระทำสิ่งต่าง ๆ ตามที่ อิดต้องการเพื่อให้เกิดความสุข ส่วนสัญชาตญาณความตายจะผลักดันให้ก้าวร้าว ทำลาย แรงผลักดันทั้งสองนี้จะหาทางออกอยู่เสมอ ทำให้อีโก้เกิดความลำบากเพราะจะต้องคอยตอบสนองอิด แต่ในความเป็นจริง ธรรมชาติจะจำกัดความสามารถในการตอบสนองของอีโก้ นอกจากนี้ อีโก้ยังต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของซูเปอร์อีโก้ ซึ่งเป็นมโนธรรม อันเกิดจากการอบรมสั่งสอนของสังคม ซูเปอร์อีโก้จะควบคุมอิดและอีโก้ให้มีพฤติกรรมที่ถูกต้องดีงาม พฤติกรรมส่วนใหญ่ของอิด อีโก้ และซูเปอร์อีโก้ นั้นเป็นไปตามจิตสำนึกที่เราไม่รู้ตัวแทบทั้งสิ้น อาจเปรียบให้ชัดเจนได้ว่า อิด คือส่วนประกอบพื้นฐานของบุคลิกภาพทางด้านชีววิทยา อีโก้ คือส่วนประกอบพื้นฐานทางด้านจิตใจ ซูเปอร์อีโก้ คือส่วนประกอบพื้นฐานทางด้านสังคม

อย่างไรก็ตาม ในบางครั้งอิดจะผลักดันให้อีโก้ตอบสนองเพื่อลดความตึงเครียด หากอีโก้ไม่สามารถกระทำได้ เนื่องจากขัดมโนธรรมในซูเปอร์อีโก้ ความขัดแย้งระหว่างอิดและซูเปอร์อีโก้สร้างความวิตกกังวลให้เกิดขึ้น อีโก้จึงต้องพัฒนาพฤติกรรมป้องกันให้รอดพ้นจากภาวะดังกล่าว ซึ่งเรียกว่ากลวิธานป้องกันตัว (Defense Mechanism) โดยไม่รู้ตัว (ชัยพร วิชชาวุธ. 2525 : 133)

กลวิธานป้องกันตัวสำคัญ ๆ ที่บุคคลใช้เพื่อลดความวิตกกังวลหรือความตึงเครียด มี 3 กลวิธีใหญ่ ๆ ดังนี้ (นวลละออ สุภาพล. 2523 : 35 - 42)

1. การหลอกลวงตัวเอง (Mechanism of Deception) เป็นกลวิธีที่บุคคลป้องกันตนเองโดยไม่ได้รับสิ่งเร้าที่ก่อให้เกิดความรู้สึกตึงเครียด เข้ามาไว้ในความรู้สึกของตนหรือสร้างทัศนคติหรือความรู้สึกของตนขึ้นใหม่ จนเกิดความรู้สึกว่าไม่ถูกคุกคามจากบางสิ่งบางอย่าง ซึ่งสามารถกระทำได้โดยใช้วิธีการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

1.1 การหาเหตุผลอ้างอิง (Rationalization) คือพยายามหาเหตุผลเข้ากับการกระทำของตนเอง เมื่อเหตุผลที่แท้จริงนั้นรุนแรงและก่อให้เกิดความวิตกกังวลหรือความเครียดเกินกว่าที่จะรับรู้

1.2 โยนความผิดให้ผู้อื่น (Projection) เป็นวิธีที่บุคคลโยนความรับผิดชอบในการกระทำหรือความคิดออกไปให้พ้นตัว โดยโทษผู้อื่นหรือสิ่งอื่น

1.3 การย้ายแหล่งทดแทน (Displacement) เป็นรูปหนึ่งของ การโยนความผิดให้ผู้อื่น เป็นวิธีการที่บุคคลเปลี่ยนคำตอบหรือปฏิกิริยาจากแหล่งต้นตอ ไปสู่อีกแห่งหนึ่ง ที่ไม่มีอันตรายเท่าแหล่งเดิม

1.4 การเก็บกด (Repression) เป็นขบวนการที่เป็นไปโดยไม่รู้สำนึกโดยที่บุคคลเก็บสิ่งที่ไม่พึงพอใจหรือเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความอับอายหรือสิ่งที่ตนมีความผิด โดยผลักดันให้พ้นไปจากจิตสำนึก ไปสู่จิตไร้สำนึกโดยไม่รู้สึกรู้ตัว

1.5 การระงับกั้น (Suppression) เป็นวิธีที่บุคคลจงใจและตั้งใจที่จะควบคุมความคิด หรือแรงกระตุ้นที่ไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นไปตามระเบียบประเพณี ให้พ้นจากความรู้สึกสำนึก

2. การทดแทน (Mechanism of Substitution) เป็นกลวิธีที่ช่วยให้บุคคลลดความวิตกกังวล โดยเปลี่ยนจุดมุ่งหมายเสียใหม่ซึ่งมีวิธีการดังนี้

2.1 การชดเชย (Compensation) เป็นวิธีที่ช่วยให้บุคคลเพิ่มความนับถือตนเอง โดยเอาชนะความล้มเหลวหรือความบกพร่องของตนในด้านหนึ่ง โดยหาความสามารถด้านอื่นให้เกิดความชดเชยของนับถือตนเองมาชดเชยกัน

2.2 การทดแทน (Substitution) เป็นวิธีการคลายความเครียดโดยการเปลี่ยนจุดมุ่งหมายที่ต้องการไปสู่จุดหมายใหม่ ต่างกับการชดเชย

เพราะการชดเชยบุคคลเปลี่ยนทั้งเป้าหมายและกิจกรรม แต่การทดแทนเป้าหมายที่เอามาแทนจะยังคล้ายกับเป้าหมายเดิม

2.3 การทดแทน (Sublimation) คือการนำเอาความเครียดทางอารมณ์หรือพลังที่ไม่ดีในตัว เข้าไปสู่การมีพฤติกรรมอันเป็นที่ยอมรับของสังคม เมื่อบุคคลเก็บกดกันแรงกระตุ้นทางจิตใจ เขาก็จะใช้กลวิธีแห่งการทดแทนเพื่อปลดปล่อยพลังทางอารมณ์ โดยการเลือกกิจกรรมที่สังคมรับรอง

2.4 การทำปฏิกิริยาตรงข้าม (Reaction Formation) เป็นกลวิธีแห่งการทดแทนชนิดพิเศษที่เกิดขึ้น เมื่อพฤติกรรมดั้งเดิมหรือแรงกระตุ้นทางจิตใจตกอยู่ในภาวะที่ถูกกดดันมากเพราะบุคคลนั้นรู้สึกผิด กิจกรรมในทางปฏิกิริยาตรงข้ามจะถูกนำมาใช้เพื่อผ่อนคลายความรู้สึกผิดที่เกิดขึ้น

2.5 ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง (Egocentricism) เป็นการทดแทนอย่างหนึ่งโดยบุคคลพยายามที่จะให้ตนเป็นจุดสนใจของผู้อื่น

3. การหลีกเลี่ยง (Mechanism of Avoidance) เป็นกลวิธีที่ช่วยให้คนหลบหลีกจากสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความวิตกกังวล ไม่ได้เป็นการแก้ไขความยุ่งยาก แต่เป็นการสร้างแบบแผนชีวิตของตนใหม่และเป็นชีวิตที่ปราศจากความยุ่งยาก ซึ่งมีวิธีการดังนี้

3.1 การสร้างวิมานในอากาศ (Fantasy) เป็นกลวิธีทางจิตใจซึ่งบุคคลแสวงหาความพอใจจากจินตนาการมาทดแทนความพอใจอันแท้จริง ก้าวฝันกลางวัน (Day Dream) ก็เป็นรูปหนึ่งของการสร้างวิมานในอากาศ

3.2 การถดถอย (Regression) เป็นกระบวนการที่ช่วยลดความวิตกกังวล โดยหวนกลับไปคิด รู้สึก หรือมีพฤติกรรมที่เคยประสบความสำเร็จมาแล้ว การใช้กลวิธีนี้จะทำให้บุคคลทำตนเหมือนเมื่ออายุน้อย

3.3 การปฏิเสธ (Negativism) คือการปฏิเสธไม่ยอมรับร่วมมือในสภาพการณ์ที่มีความเครียด คนที่ใช้วิธีการนี้จะขัดขึ้นต่อผู้ใหญ่ ขัดขึ้นต่อคำแนะนำต่าง ๆ หรือต่อความปรารถนาของผู้อื่น

3.4 การเลียนแบบ (Identification) เป็นกระบวนการที่บุคคลได้รับความพอใจโดยอาศัยความสำเร็จของตัวแทนอื่น ๆ ข้างนอก ตัวแทนข้างนอก

นี้อาจจะเป็นคนหรือสิ่งของก็ได้

กลวิธีปกป้องกันตัวต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้ เป็นวิธีการที่คนเราใช้ปรับตัว เพื่อให้มีชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข แต่ถ้าใช้มากเกินไปบุคคลนั้นก็จะไม่สามารถแก้ปัญหาของชีวิตได้ เพราะบุคคลจะใช้วิธีง่าย ๆ และไม่ตรงกับปัญหา ทำให้เป็นผู้แก้ปัญหาไม่ได้ และบางคนก็ใช้วิธีที่ให้โทษกับตน การปรับตัวจะค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงจากความปกติเข้าสู่ความผันผวนเกิดการปรับตัวไม่ได้ ในระยะแรกอาจไม่ถึงกับเป็นโรคประสาทหรือโรคจิต อาจจะเป็นระดับบุคลิกภาพที่แปรปรวนไปจากปกติ ซึ่งเรียกว่า Non Psychopathic Behavior Disorder คือพฤติกรรมที่ผิดปกติแต่ยังไม่ถึงขั้นโรคประสาท มี 5 ประเภท คือ

1. ทำตัวผิดปกติ (The Eccentric Group)
2. มีปมด้อย (The Inferior Group)
3. ต้องพึ่งผู้อื่น (The Dependent Group)
4. ต่อต้านสังคม (The Anti - Social Group)
5. อารมณ์ไม่มั่นคง (The Emotionally Unstable Group)

พวกที่มีพฤติกรรมผิดปกติดังกล่าวนี้ ส่วนใหญ่ยังดำรงตนอยู่ในสังคมได้ แม้จะมีอุปสรรคที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นบ้างและไม่มีความสุขที่สมบูรณ์ในชีวิต บุคคลเหล่านี้สามารถระบายความเครียดออกมาเป็นกริยาท่าทาง และยังดำเนินชีวิตไปได้แม้จะมีกริยาอาการแปลกไปก็ตาม

นักจิตวิเคราะห์ ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับบุคลิกภาพของมนุษย์ว่าจะเป็นไปในรูปแบบใดนั้น ย่อมเป็นผลมาจากพันธุกรรม และประสบการณ์ที่บุคคลได้รับมาตั้งแต่เด็ก ทั้งนี้อาจพิจารณาจากลักษณะทางชีวภาพของบุคคลนั้น ตลอดจนขบวนการขัดเกลาทางสังคมโดยเริ่มต้นจากครอบครัวเป็นหน่วยแรก จนถึงโรงเรียน สถานที่ทำงาน ฯลฯ สถาบันเหล่านี้ล้วนเป็นแหล่งถ่ายทอดมวลประสบการณ์ เป็นตัวกำหนดบุคลิกภาพให้แก่บุคคลทั้งสิ้น อย่างไรก็ตาม ก็เป็นที่ยอมรับจากนักจิตวิทยาโดยทั่วไปว่า ช่วงเวลาแห่งการพัฒนาบุคลิกภาพที่สำคัญยิ่งคือวัยเด็กนั่นเอง ในวัยนี้หากขาดการอบรม หรือถูกทอดทิ้งให้อยู่โดดเดี่ยวเป็นระยะเวลานานย่อมมีผลสะท้อนไปถึงบุคลิกภาพให้เปี่ยงเบนไปจากปกติในภายหลัง (กรรณิการ์ อักษรกุล สุขเกษม. 2524 : 214)

ส่วนที่ 3 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสตีเฟน คิง และผลงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง เหนือธรรมชาติ ของสตีเฟน คิง

สตีเฟน คิง เป็นนักเขียนนวนิยายชาวอเมริกันในยุคปัจจุบันที่ได้รับการยกย่องให้เป็นเจ้าแห่งวรรณกรรมสยองขวัญ กลวิธีการเขียนของคิงนั้นสามารถบรรยายตัวละคร เหตุการณ์ จากและลักษณะเหนือธรรมชาติได้อย่างกระจ่างชัดและสมจริงสมจัง คิงได้รับรางวัล Hugo Award ประจำปี 1978 จาก The World Science Fiction Convention จากนวนิยายเรื่อง The Shining. นอกจากนี้ ผลงานหลายเรื่องของเขา ก็ได้รับการยกย่องเช่น นวนิยายเรื่อง Salem's Lot. ซึ่งได้รับการคัดเลือกให้เป็นหนึ่งในบรรดาหนังสือที่ดีที่สุดจาก American Library Association ผลงานเรื่อง The Stand. ส่งผลให้คิงได้รับรางวัล Balrog Award ในฐานะนวนิยายดีเด่นอันดับ 2 ประจำปี 1979 และในปีเดียวกันนี้ ผลงานรวมเรื่องสั้นชุด Night Shift. ก็ถูกกล่าวขวัญในฐานะผลงานรวมเรื่องสั้นดีเด่นอันดับ 2 และในปี 1982 คิงก็ได้รับการยกย่องจากวารสาร US. ให้เป็นนักเขียนบันเทิงคดียอดเยี่ยม (Best Fiction Writer of the Year) และล่าสุดในปี 1986 คิงก็ได้รับรางวัล Golden Pen Award จาก The Young Adult Advisory Committee of the Spokane Public Library ในฐานะนักเขียนที่สร้างความเพลิดเพลินให้อ่านมากที่สุด คิงเป็นนักเขียนนวนิยายแนวเหนือธรรมชาติในยุคปัจจุบัน ที่ได้รับการกล่าวถึงมากที่สุดคนหนึ่งในขณะนี้ นอกเหนือจากการเป็นนักเขียนนวนิยาย คิงยังเขียนเรื่องสั้น นักเขียนสารคดีและนักเขียนบทภาพยนตร์

สำหรับผลงานของคิงมีผู้วิจารณ์ไว้ดังนี้

ไมเคิล บิชอป (Michael Bishop) กล่าวว่า สตีเฟน คิงได้ทำให้ผู้อ่านผลงานของเขาเห็นสภาพชีวิตของตัวละคร ผู้ซึ่งต้องพยายามเอาชนะสิ่งซึ่งไม่สามารถให้เหตุผลได้ไม่ว่าจะเป็นอุปาทาน ผิดดูเล็ดหรือความชั่วร้ายที่บังเกิดขึ้นในชีวิต ทั้งนี้ เพื่อที่จะทำให้โลกของพวกเขาเป็นปกติสุขอย่างสมควรเป็น ซึ่งก็ตรงกับความเป็นจริงในการดำรงชีวิตของมนุษย์ ที่จะต้องพยายามต่อสู้เพื่อแสวงหาสิ่งที่ดีที่สุด

ให้กับชีวิต (Bishop. 1981 : 1 - 2) ในขณะที่เดียวกัน สตีเฟน คิง ก็มีใช้นักเขียนธรรมดา ๆ แต่เขาสามารถนำสิ่งปกติธรรมดาที่อาจเกิดขึ้นได้ในชีวิตและอาจเกิดขึ้นได้ในโลก มาสร้างความระทึกใจให้กับผู้อ่าน ความสยองขวัญระทึกใจได้กลายเป็นเครื่องหมายการค้าของเขา เมื่อใดที่ผู้อ่านนึกถึงความสยองก็จะต้องนึกถึง สตีเฟน คิง และเมื่อใดที่นึกถึง สตีเฟน คิง ก็จะต้องนึกถึงความเพ็ดเพลินอันน่าสะพรึงกลัวในผลงานของเขา (Gifford. 1982 : 1 - 2)

เคนเนธ แอทชีตี (Kenneth Atchity) กล่าวว่า ในการค้นหาเคล็ดลับแห่งความสำเร็จของสตีเฟน คิง นั้น ผู้อ่านจะต้องเปรียบเทียบผลงานของเขากับผลงานของเอ็ดการ์ อัลลัน โป และผลงานของมาร์ค ทเวน (Mark Twain) ซึ่งก็พบว่าผลงานของคิงนั้นได้เจาะลึกลงไปถึงกันถึงแห่งความลึกถึงทั้งมวล ที่ฝังอยู่ในจิตใจของมนุษยชาติและนั่นคือเหตุที่ทำให้คิงประสบความสำเร็จในชีวิตการเป็นนักเขียน (Atchity. 1982 : 7) ผลงานของคิงส่งผลให้เขากลายเป็นหนึ่งในบรรดานักเขียนซึ่งได้รับความนิยมสูงสุดแห่งยุค (Cheuse. 1982 : 10) คิงมิใช่ นักเขียนคนแรกที่สะท้อนให้เห็นถึงความหวาดกลัวของมนุษย์ นักเขียนหลายคน เช่น โทมัส พินช์ (Thomas Pynchon) และโดนัลด์ บาร์เธลล์ม (Donald Barthelem) ก็ได้เสนอผลงานแนวนี้มาเป็นเวลาหลายปี แต่ก็เกินไปแบบไม่ต่อเนื่อง ซึ่งต่างกับสตีเฟน คิง ที่ได้ทุ่มเทให้กับงานด้านนี้อย่างจริงจัง ด้วยเหตุนี้ผู้ที่อ่านผลงานของเขาจึงมีจำนวนนับล้านคน ซึ่งคิงก็พอใจมากกับปฏิกิริยาตอบสนองจากมหาชน ที่มีต่อผลงานของเขา (Gray. 1982 : 87) ความตั้งใจจริงในการทำงานของคิงทำให้ปีเตอร์ สตร๊อบ (Peter Straub) นักเขียนคนหนึ่งถึงกับกล่าวว่า คิงเป็นคนบ้างานและเขาจะไม่มีความสุขเลยหากไม่ได้เขียนหนังสือ ซึ่งเป็นงานที่เขารัก (Zoglin. 1984 : 56)

สเตฟาน แคนเฟอร์ (Stefan Kanfer) กล่าวว่า งานเขียนของคิงต่างจากงานเขียนแนวเหนือธรรมชาติของนักเขียนคนอื่น ๆ ตรงที่ว่า ผลงานของสตีเฟน คิง นั้นได้สะท้อนให้เห็นความน่าสะพรึงกลัว และสิ่งเร้นลับต่าง ๆ มากกว่าที่นักเขียนคนอื่น ๆ ได้สะท้อนออกมา คิงมักจะเริ่มเรื่องของเขาด้วยสถานการณ์ปกติธรรมดา จากนั้นก็พลิกผันสถานการณ์ให้กลายเป็นดั่งฝันร้ายอันน่าสยดสยอง คนที่ต้อง

เป็นผู้ทุกข์ทรมาน แต่ผู้ประพาดิชั่วร้ายหรือความชั่วร้ายก็ต้องพบกับความย่อยยับเพราะความชั่วร้ายในตัวเองเช่นกัน จอร์จ สเต็ด (George Stade) ให้ความเห็นเกี่ยวกับงานเขียนของคิงว่า นวนิยายของคิงมิได้ต่างจากเรื่องราวของ แดร์ริคควิลล่า (Dracula) เซอร์ลอค โฮล์มส์ (Sherlock Holmes) หรือทาร์ซาน (Tarzan) มากนัก (Kanfer. 1986 : 74 - 83)

แจ๊ค ซัลลิแวน (Jack Sullivan) ได้ให้ความเห็นว่า การที่จะกล่าวว่า สตีเฟน คิง เป็นนักเขียนที่ใช้ภาษาไม่สละสลวยนักดูจะเป็นการกล่าวหาเกินไป การใช้เครื่องหมายวงเล็บมากครั้ง และในบางครั้งไม่มีเครื่องหมายวรรคตอนหรือไม่ใช้อักษรตัวเอน (Italic) หรือการใช้ในบางครั้งปรากฏเป็นอักษรตัวใหญ่ล้วนในเครื่องหมายวงเล็บ เป็นวิธีการเขียนเพื่อให้บรรลุจุดสุดยอดของสตีเฟน คิง ในการเขียนคิงได้นำจินตนาการและบางส่วนของโครงเรื่องมาจากผลงานของนักเขียนมีชื่อ เช่น เอ็ดการ์ อัลลัน โป, เลิฟคราฟท์ และจากภาพยนตร์เช่นเรื่อง Psycho , Diabolique และ Village of the Damned เป็นต้น อย่างไรก็ตาม สิ่งที่คิงทำนั้นไม่อาจกล่าวได้ว่าเป็นการลอกเลียน (Sullivan. 1977 : 8) สตีเฟน คิง เป็นนักเขียนที่มีทักษะในการจูงใจให้ผู้อ่านเห็นว่า ความสยดสยองในงานเขียนของเขานั้นเป็นสิ่งที่อาจเกิดขึ้นได้ เมื่อกล่าวถึงวรรณกรรมสยองขวัญแล้ว อาจกล่าวได้ว่าคิงเป็นผู้เชี่ยวชาญ และผลงานหลายเรื่องของเขาก็เป็นผลงานที่อ่านแล้วลืมไม่ได้ง่าย ๆ (Crider. 1978 : 6 - 7) แม้ว่าคิงจะเป็นนักเขียนวรรณกรรมสยองขวัญแนวเหนือธรรมชาติ แต่เขาก็ได้ถ่ายทอดศิลปในการเขียนได้ดีไม่แพ้นักเขียนวรรณกรรมแนวอื่น แท้จริงแล้วคิงเป็นนักเขียนที่ฉลาดและมีความละเอียดละออ คิงได้เขียนเรื่องราวสยองขวัญเพื่อเตือนให้ผู้อ่านระลึกถึง ชีวิตและความตาย ซึ่งเป็นปกติวิสัยของสิ่งมีชีวิต ผลงานของคิงไม่ว่าจะเป็นนวนิยายหรือเรื่องสั้น ล้วนเป็นงานเขียนที่จัดได้ว่าดีมาก (Gottlieb. 1983 : 15)

ชาเนน (Chanen. 1987 : 1768) ได้ทำการวิจัยเรื่อง American Holocaust Novels. จากนักเขียนชาวอเมริกัน 4 คน คือ จอห์น เฮอส์ซี่ (John Hersy) ลีออน ยูริส (Leon Uris) แพลนเนอร์รี โอ คอนเนอร์

(Flannery O'Connor) และสตีเฟน คิง จุดมุ่งหมายของการวิจัยเป็นการศึกษา เนื้อหาและกลวิธีการเขียน และเพื่อศึกษาแนวทางในการเขียนของนักเขียนเหล่านี้ ว่ามุ่งที่จะเสนอลักษณะของ Holocaust ในแนวใด ผลการศึกษาพบว่าแนวทางการเขียนของนักเขียนเหล่านี้ มักมุ่งที่จะสนองความต้องการของผู้อ่านเป็นหลัก

ไมเคิล อี สแตม (Michael E. Stamm) กล่าวถึงนวนิยายเรื่อง Pet Semetary. ว่าเป็นเสมือนบทกวีอันมืดดำ ที่แฝงความลึกลับอันน่าสยดสยอง ตัวละครในนวนิยายเรื่องนี้มีความสมบูรณ์ในส่วนปลีกย่อยน้อยกว่าที่ควรเป็น เรื่องราวของนวนิยายเรื่องนี้ น่าสยดสยองแต่ก็ดูเหมือนว่าจะยังไม่จบ ตอนจบของเรื่องแม้จะ น่าสะพรึงกลัวแต่ก็ดูไม่เหมาะสมและเรียบง่ายเกินกว่าที่ควรจะเป็น ทำให้ดูราวกับว่าความต้องการที่จะหนีออกมาจากความมืดดำอันน่าสยดสยอง จนทำให้ลืมนึกถึงวิธีการ อันแยบยล อย่างไรก็ตาม นวนิยายเรื่องนี้ก็มีค่าคู่ควรกับการอ่าน แต่สำหรับผู้ที่ยัง ไม่รู้จักสตีเฟน คิง ก็ไม่เหมาะนักหากจะเริ่มอ่านนวนิยายเรื่องนี้เป็นเรื่องแรกเพราะ นวนิยายเรื่องนี้มีเนื้อหาที่ค่อนข้างจริงจังกับชีวิตและความตาย (Stamm. 1983 : 35 - 36) Pet Semetary. ไม่เพียงแต่จะเหมาะกับผู้ที่ชอบเรื่องราวสยองขวัญ เท่านั้น หากยังเหมาะกับนักอ่านที่เป็นนักคิดอีกด้วย นวนิยายเรื่องนี้เป็นเสมือนแบบ ฝึกหัดที่ฝึกให้นักเขียนรู้จักมีเหตุผลและยอมรับในกฎธรรมชาติ (Writer. 1983 : 11)

เฟรดเดอริค แพทเทิน (Frederick Patten) กล่าวถึงนวนิยาย เรื่อง The Shining. ว่าจากที่ใช้ในเรื่องนี้มีความสมจริง และพฤติกรรมของตัวละครก็ล้วนเป็นสิ่งที่น่าเชื่อถือและอาจเกิดขึ้นได้จริงในชีวิต คิงเริ่มสร้างอารมณ์ (Mood) เพื่อเชยชาขวัญผู้อ่านอย่างช้า ๆ จากนั้นเขาก็เพิ่มรายละเอียดมากขึ้นเรื่อย ๆ จนในที่สุดก็ถึงจุดสุดยอดแห่งความน่าสะพรึงกลัว อย่างไรก็ตาม แพทเทินก็วิจารณ์ว่าแดนนี่ (Danny) ซึ่งเป็นตัวละครเด็กที่มีส่วนสำคัญในการดำเนินเรื่องนั้น ดูจะมี วุฒิภาวะสูงกว่าเด็กอายุ 5 ขวบโดยทั่วไป แม้ว่าจะมีข้อบกพร่องอยู่บ้าง แต่แพทเทินก็ ยอมรับว่า The Shining. เป็นนวนิยายสยองขวัญที่ดีที่สุดที่เขาเคยอ่านมาในระยะ เวลาที่มากกว่าสองทศวรรษ (Patten. 1977 : 6) จากโครงแบบสี่สิ่งในเรื่อง The Shining. เป็นจากที่คล้ายคลึงกับจากในนวนิยายโกธิคในยุคต้น ๆ คือยุคที่นักเขียน

เขียนเรื่องราวของภูตผีปีศาจอย่างตรงไปตรงมา แต่ด้วยความสามารถของคิง เขาสามารถผสมผสานตัวละครที่มีลักษณะเหนือธรรมชาติให้เข้ากับฉากได้อย่างแนบเนียน จนผู้อ่านไม่อาจกล่าวได้ว่านวนิยายเรื่องนี้เป็นเรื่องราวของภูตผีปีศาจเพียงอย่างเดียว ความสามารถของคิงในการสร้างบรรยากาศนั้นนับได้ว่าเป็นเลิศ แม้ว่าในตอนจบคิงจะจบเรื่องของเขอย่างเรียบง่ายและไม่น่าสะพรึงกลัวเท่าใดนัก แต่ก็ดูเหมือนว่านั่นคือเทคนิคในการเขียนของเขา ที่มุ่งให้ผู้อ่านเกิดความพริ้งพริ้วเล็กน้อยในตอนต้นเพื่อเป็นการปูพื้นให้ผู้อ่านทราบว่า ต่อไปพวกเขา กำลังจะได้พบกับสิ่งที่พวกเขา รอคอย นั่นก็คือความสยดสยองสุดขีดจากเรื่องที่พวกเขา กำลังอ่าน ดังนั้น ในตอนจบของเรื่องคิงจึงสามารถจบเรื่องของเขาลงด้วยความเรียบง่าย และเทคนิคนี้ของคิง ก็ดูจะเป็นเทคนิคที่ทำให้เขาประสบความสำเร็จในการเขียนนวนิยาย (Laidlaw. 1978 : 34)

แอนนี่ กอททเลียบ (Annie Gottlieb) กล่าวถึงนวนิยายเรื่อง Pet Sematary. ว่าเป็นนวนิยายอีกเรื่องหนึ่งของคิงที่ใช้ฉากในเซตนิวอิงแลนด์ (New England) ซึ่งเป็นเขตที่คิงอาศัยอยู่และมีความคุ้นเคย ดังนั้น เขาจึงสามารถให้รายละเอียดเกี่ยวกับฉากได้มากและถูกต้องตามความเป็นจริง นวนิยายเรื่องนี้ก็คล้ายกับนวนิยายส่วนใหญ่ของคิง ที่มีเหตุการณ์เหนือธรรมชาติอันน่าสยดสยองและอาบไว้ด้วยเลือด อย่างไรก็ตาม แม้จะดูเหมือนไม่น่าเชื่อแต่นวนิยายเรื่องนี้ก็เป็นนวนิยายที่เป็นที่สุดของความสยดสยองในบรรดานวนิยายของคิง พร้อมกันนั้นกอททเลียบก็ได้เตือนว่า Pet Sematary. เป็นนวนิยายที่ผู้อ่านจะต้องระวังเพราะมันอาจบันดาลฝันร้ายให้เกิดขึ้นได้ (Gottlieb. 1983 : 15)

ไบรอัน มอร์ตัน (Brian Morton) กล่าวว่า นวนิยายเรื่อง The Shining. เป็นนวนิยายที่ได้ผสมผสานแนวคิดทางด้านลักษณะเหนือธรรมชาติ กับแนวคิดทางด้านจิตวิทยาผิดปกติ (Abnormal Psychology) ได้อย่างแนบเนียนและสมจริง ในขณะเดียวกัน ก็แฝงไว้ซึ่งความสยดสยองตามแบบฉบับของคิง ผลงานของเขาได้ปลุกความกลัวที่ฝังลึกอยู่ในจิตใจของมนุษย์ให้ตื่นขึ้นแต่ก็มิได้ยืนยันว่าสิ่งเหนือธรรมชาติทั้งหลายนั้นมีอยู่จริง และในขณะเดียวกันก็ไม่ได้ปฏิเสธการมีอยู่ของสิ่งเหล่านี้ (Morton. 1981 : 18) นวนิยายเรื่อง The Shining. เป็นหนึ่งในจำนวน

นวนิยายหลายเรื่องของคิง ที่ถูกจัดให้เป็นนวนิยายต้องห้ามสำหรับห้องสมุดของหลายๆ โรงเรียน เนื่องจากนวนิยายเรื่องนี้ ใช้ภาษาในการพรรณนาความค่อนข้างรุนแรง และสยดสยองจนไม่เหมาะสมสำหรับเด็ก ๆ อย่างไรก็ตาม การถูกจัดให้เป็นนวนิยายต้องห้าม ก็มีได้หมายถึงความไร้คุณค่าของนวนิยายเรื่องนี้ สิ่งสำคัญอยู่ที่ว่าผู้อ่านคนใดจะตระหนักถึงคุณค่าที่แฝงอยู่ในเรื่องต้องห้ามนี้ (Wornom. 1989 : 16 - 18)

คริสโตเฟอร์ เลนแมน ฮอฟท์ (Christopher Lenmann Haupt)

ได้กล่าวถึงนวนิยายเรื่อง The Dark Half. ว่า สิ่งหนึ่งที่ทำให้นวนิยายเรื่องนี้ประสบความสำเร็จก็คือ การที่คิงได้ผสมผสานสิ่งที่ได้ทำให้นวนิยาย 2 เรื่องก่อนของเขา คือ Pet Sematary. และเรื่อง Misery. ประสบความสำเร็จอย่างสูงมาแล้วเข้าด้วยกัน นั่นคือคิงได้นำความลึกลับเกี่ยวกับชีวิตและความตายใน Pet Sematary. มาผสมผสานเข้ากับปัญหานานัปประการของการเป็นนักเขียนที่ประสบความสำเร็จแต่ต้องพบกับความสยดสยองใน Misery. ซึ่งคิงก็สามารถทำได้อย่างดี โดยอาศัยความเป็นเลิศทางด้านการเขียนของเขา

นวนิยายเรื่องนี้ มีเนื้อเรื่องที่ค่อนข้างประหลาดมหัศจรรย์ นั่นคือการฟื้นคืนชีพของสิ่งที่ไม่มิตัวตน และปัญหาก็คือคิงจะมีวิธีการอย่างไรที่จะทำให้ตัวละครซึ่งไม่เคยมิตัวตนมาเลยก่อนหน้านี้ สามารถลุกขึ้นมาจากหลุมฝังศพ ได้อย่างมีเหตุผลและสมจริง ซึ่งคิงในฐานะของแฮด โบว์มอนต์ (Thad Beaumont) ตัวละครเอกก็ได้พยายามอธิบายและโน้มน้าวให้ผู้อ่านเห็นว่านามปากกา ซึ่งเป็นเพียงนามธรรมนั้น ได้กลายเป็นปีศาจอันชั่วร้ายที่มีตัวตนเป็นรูปธรรม และคิงก็ได้พิสูจน์ให้ผู้อ่านเห็นว่า เขาสามารถสร้างสิ่งที่ไม่เป็นจริง ให้เป็นจริงได้ด้วยจินตนาการอันลึกซึ้งและกว้างไกลเพราะในท้ายที่สุด ผู้อ่านก็คงปฏิเสธไม่ได้ในการมีตัวตนของปีศาจร้ายตามจินตนาการและการพรรณนาความของสตีเฟน คิง

อย่างไรก็ตาม แนวคิดในตอนจบของเรื่องนั้นก็มิใช่ความคิดของคิงเอง แต่เขาได้ยืมแนวความคิดมาจากแดฟเน ดู มอริเอ (Daphne du Maurier) ซึ่งเป็นนักเขียนคนหนึ่ง แม้กระนั้นก็ตามสิ่งที่คิงทำก็เป็นเพียงการขอยืมเท่านั้น มิใช่การลอกเลียนแต่อย่างใด เนื่องจากคิงได้นำแนวคิดนั้นมาประยุกต์เข้ากับผลงานของเขา และได้ส่งผลให้ The Dark Half. เป็นนวนิยายเรื่องหนึ่งของคิงที่ทำให้ผู้อ่านประทับใจมากที่สุด (Haupt. 1989 : 20)

วิวัฒนาการของการเขียนวรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาติ
และเรื่องย่อนวนิยายที่นำมาวิเคราะห์

วิวัฒนาการของการเขียนวรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาติ

มนุษย์กับความเชื่อในเรื่องเหนือธรรมชาตินั้น มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดมาตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ แต่เนื่องจากมนุษย์ในยุคนั้นยังไม่มีภาษาเขียนที่เป็นรูปแบบ ความเชื่อในสิ่งเหนือธรรมชาติจึงถูกถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง โดยการเล่าขานสืบทอดกันมาในรูปของนิทานพื้นบ้านและบทเพลง ในเวลาต่อมาเมื่อมนุษย์ได้พัฒนาภาษาเขียนให้เป็นระบบขึ้น ความเชื่อเรื่องเหนือธรรมชาตินี้ก็ถูกถ่ายทอดลงไปในภาษาเขียน ซึ่งจะเห็นได้ชัดจากวรรณกรรมของอียิปต์และกรีก ที่ได้สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อในเทพเจ้า และอำนาจศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ซึ่งต่อมาวรรณกรรมแนวนี้อีกก็ได้พัฒนาไปมากในยุคกลาง (Middle Ages) และยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการ (Renaissance) เช่น เรื่อง Morte d' Arthur. ของ เซอร์โทมัส มาโลรี (Sir Thomas Malory) ซึ่งเป็นวรรณกรรมที่ได้นำเอาเรื่องราวจากบทเพลงในยุคนั้น ๆ มาเรียบเรียงให้เป็นร้อยแก้ว แสดงให้เห็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับภูตผีต่าง ๆ และในเวลาต่อมา เรื่องเหนือธรรมชาติก็ได้เข้าไปมีบทบาทในวงการละครของอังกฤษ ดังเช่น มัมมดในบทละครเรื่อง Macbeth. และปีศาจในบทละครเรื่อง Hamlet. ตลอดศตวรรษที่ 17 จนถึงศตวรรษที่ 18 ผู้คนพากันให้ความสนใจกับวรรณกรรมแนวนี้นี้มากขึ้น โดยเฉพาะเรื่อง Apparition of Mrs. Veal. ของแดเนียล ดีโฟ (Daniel Defoe) ซึ่งเป็นเรื่องราวของวิญญาณของผู้หญิงคนหนึ่งที่จะเวียนไปเยี่ยมเพื่อนของเธอ อย่างไรก็ตาม ช่วงเวลานี้เป็นช่วงเวลาที่ยืนยงในสังคมเริ่มให้ความสำคัญกับเหตุผล มากกว่าที่จะศรัทธาในสิ่งเหนือธรรมชาติ

ในยุคนี้ เริ่มมีการแปลวรรณกรรมของชาติทางตะวันออกมากขึ้น และเมื่อวรรณกรรมแนวนี้ออกไป ก็มาถึงยุคของวรรณกรรม "โกธิค" (Gothic) ที่

สะท้อนให้เห็นถึงความสยดสยองและจินตนาการของนักเขียนที่มีต่อสิ่งเหนือธรรมชาติ ซึ่งนับได้ว่า เรื่องเหนือธรรมชาติได้ถูกถ่ายทอดให้เป็นวรรณกรรมที่มีรูปแบบอย่างแท้จริง

นวนิยายโกธิคในยุคแรก

เรื่องราวเกี่ยวกับปีศาจอันชั่วร้ายในบทกวี "Christabel" และ "Ancient Mariner" ของแซมมวล เทเลอร์ คอลเลอร์ริดจ์ (Samuel Taylor Coleridge) และบทกวีอีกมากมาย ล้วนเป็นต้นกำเนิดของรูปแบบวรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาติทั้งสิ้น โดยเฉพาะบทกวีของวอลเตอร์ สก็อต (Walter Scott) กวีชาวอังกฤษนั้น มักจะสะท้อนให้เห็นความเคารพนับถือในสิ่งเหนือธรรมชาติเสมอ ซึ่งแนวความคิดเหล่านี้ กวีชาวเยอรมันก็ได้นำไปสอดแทรกไว้ในบทกวีและบทเพลง เช่น บทกวีชื่อ "The Ring" ของโทมัส มัวร์ (Thomas Moore) หรือบทกวีชื่อ "Faust" ซึ่งเป็นผลงานอมตะของโจฮัน วูฟกัง เกอเท (Johann Wolfgang Goethe) เป็นต้น และจากการริเริ่มของกวีมีชื่อเหล่านี้เองที่ได้ปลุกวิญญาณกวีของกวีคนอื่น ๆ ให้พากันเจริญรอยตาม

อย่างไรก็ตาม ก็คงมีเพียงฮอเรซ วอลโพล (Horace Walpole) นักเขียนชาวอังกฤษเพียงคนเดียวเท่านั้น ที่ได้ทำให้วรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาตินี้มีรูปแบบขึ้นมา โดยที่วอลโพลได้นำเอาความลึกลับน่าสพรึงกลัวของสิ่งเหนือธรรมชาติ มานำเสนอในรูปของนวนิยาย โดยใช้ฉากเป็นปราสาทที่มีศิลปแบบโกธิค (Gothic Castle) ซึ่งนวนิยายแนวเหนือธรรมชาติเรื่องแรก ได้แก่ Castle of Otranto. แต่ก็กล่าวกันว่า นวนิยายเรื่องนี้ วอลโพลได้แปลมาจากวรรณกรรมชิ้นหนึ่งของอิตาลี ทำให้แนวความคิดของวอลโพลเองไม่ นวนิยายโกธิคในยุคนี้มักจะกล่าวถึงปราสาทร้างและปริศนาค้าง ซึ่งมีภูตผีสิงอยู่ สำหรับตัวละครของนวนิยายโกธิคในยุคนี้ ก็มักจะเป็นชนชั้นสูง เช่น เจ้าชายหรือราชินิกุล แต่ได้ปลอมกายเป็นสามัญชนและการตั้งชื่อตัวละครก็มักจะใช้ภาษาอิตาลี นวนิยายโกธิคในเวลาต่อมาก็ยังคงมีลักษณะเช่นนี้อยู่บ้างแม้ว่าพัฒนาการทางแนวคิดและการเขียนของนักเขียนจะเปลี่ยนไปก็ตาม ซึ่งแนวการเขียนนวนิยายของวอลโพลนี้ก็ได้รับการตอบสนองเป็น

อย่างดีจากวงวรรณกรรมของเยอรมัน สำหรับในวงวรรณกรรมอังกฤษแล้ว นักเขียนหลายคนพากันเจริญรอยตามวอลโพล เช่น คลารา รีฟ (Clara Reeve) ซึ่งได้ตีพิมพ์นวนิยายเรื่อง The Old English Baron. ในปี 1777 ซึ่งนวนิยายเรื่องนี้มีความสละสลวยมากกว่านวนิยายของวอลโพล และนวนิยายเรื่องนี้ยังได้รับการแปลเป็นภาษาฝรั่งเศสอีกด้วย

ในยุคนี้ นับได้ว่านวนิยายโกthicได้กลายเป็นวรรณกรรมรูปแบบหนึ่งแล้ว และเป็นที่นิยมกันมาก ซึ่งต่อมา โซเฟีย ลี (Sophia Lee) ก็ได้เขียนนวนิยายเรื่อง The Recess. ในปี 1785 แต่ในครั้งนี้นำเอาเกร็ดประวัติศาสตร์มาสอดแทรกไว้ด้วย แม้ว่านวนิยายเรื่องนี้จะมีความเหมือนหรือแตกต่างจากนวนิยายโกthicของวอลโพลรวมอยู่ด้วย หากปีต่อมาก็ถึงยุคของแอน แรดคลิฟ (Ann Radcliffe) ซึ่งได้รับการกล่าวขวัญกันมากในยุคนั้นว่า นวนิยายโกthicของเธอนั้น มีบรรยากาศของความกลัว และการทำลายล้างอันน่าสละสลวย จากในนวนิยายของแรดคลิฟนั้นเต็มไปด้วยเลือดและเสียงกรีดร้อง เป็นที่กล่าวกันว่า แรดคลิฟ เป็นนักเขียนที่มีจินตนาการอันลึกซึ้งและกว้างไกล แรดคลิฟได้เขียนนวนิยายไว้ 6 เรื่อง ได้แก่ The Castles of Athlin and Dunbayne. (1798) , A Sicilian Romance. (1790) , The Romance of the Forest. (1792) , The Mysteries of Udolpho. (1794) , The Italian. (1797) และ Gaston de Blondville. (1802) ซึ่งในจำนวนนวนิยายทั้ง 6 เรื่องนี้ นวนิยายเรื่อง The Mysteries of Udolpho. นับได้ว่า เป็นนวนิยายที่มีชื่อเสียงมากที่สุด และอาจกล่าวได้ว่า ในยุคแรก ๆ ของนวนิยายโกthicนั้น The Mysteries of Udolpho. เป็นนวนิยายโกthicที่ดีที่สุด หลังจากทีนวนิยายแนวนี้เริ่มประสบความสำเร็จ ก็ได้มีนักเขียนหลายคนหันมาเขียนนวนิยายแนวนี้ ซึ่งรวมไปถึงชาร์ลส์ บร็อกเดน บราวน์ (Charles Brockden Brown) นักเขียนชาวอเมริกันด้วย แต่บราวน์ได้เขียนเรื่องเหนือธรรมชาติในลักษณะที่ใช้กฎธรรมชาติมาอธิบายในตอนจบ อย่างไรก็ตาม นวนิยายของบราวน์ก็ต่างจากนวนิยายของแรดคลิฟตรงที่ว่า นวนิยายของบราวน์มิได้ใช้จากปราสาทโกthic แต่กลับใช้จากบ้านเมืองของอเมริกันแทน แม้กระนั้นก็ตาม กฎผีและเหตุการณ์ในเรื่องก็ยังคงมีความคล้ายคลึงกับนวนิยายของแรดคลิฟ

ยุคทองของวรรณกรรมโกธิค

ความสยองขวัญในงานวรรณกรรมได้มีเพิ่มมากขึ้นเมื่อแมทธิว เกรกอรี ลูอิส (Matthew Gregory Lewis) ได้เขียนนวนิยายเรื่อง The Monk. ในปี 1796 และผลงานของเขาก็ประสบความสำเร็จอย่างงดงาม จนลูอิสได้สมญาว่า "Monk Lewis" นวนิยายเรื่อง The Monk. มีเรื่องราวของภูตผีและวิญญาณซึ่งมีพฤติกรรมอันโหดร้ายและชวนให้รู้สึกสยดสยอง ในผลงานของเขานั้น ลูอิสมิได้พยายามอธิบายสิ่งเหนือธรรมชาติด้วยกฎของธรรมชาติ ซึ่งนับได้ว่า เป็นการขยายขอบเขตของวรรณกรรมแนวนี้อีกกว้างออกไป ลูอิสไม่เพียงแต่ได้เสนอผลงานในรูปของนวนิยายเท่านั้น เขายังได้เขียนบทละครซึ่งมีลักษณะเหนือธรรมชาติอีกด้วย เช่น บทละครเรื่อง The Castle Spectre. ซึ่งก็ประสบความสำเร็จด้วยดี

ต่อมา วรรณกรรมแนวนี้นี้ทั้งของอังกฤษและเยอรมัน ก็เป็นที่นิยมมากขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะ เมื่อชาร์ลส์ โรเบิร์ต แมททูริน (Charles Robert Maturin) ได้เขียนนวนิยายเรื่อง Melmoth, the Wanderer. ในปี 1820 ซึ่งนวนิยายเรื่องนี้ ได้แสดงให้เห็นถึงความน่ากลัวของภูตผีอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน นวนิยายเรื่องนี้มีฉากของความตาสอันน่าระทึกใจ จนมีผู้ยกย่องให้ Melmoth, the Wanderer. ของแมททูรินเป็นหนึ่งในบรรดาวรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาติ เรื่องยิ่งใหญ่ เช่นเดียวกับเรื่อง Don Juan. ของจัน แบ็ปติส โปควอลิน (Jean Baptiste Poquelin) เรื่อง Faust. ของเกอเท และเรื่อง Manfred. ของจอร์จ กอร์ดอน, ลอร์ด ไบรอน (George Gordon, Lord Byron)

วรรณกรรมโกธิคในยุคหลัง

หลังจากยุคของนวนิยายโกธิคแล้ว ก็มาถึงยุคที่วรรณกรรมคลาสสิกได้นำเอาลักษณะโกธิคไปผสมผสานไว้ด้วย ดังเช่น Arabian Nights. ซึ่งได้กลายเป็นวรรณกรรมอมตะชิ้นหนึ่งของแวดวงวรรณคดี นอกจากนี้ก็มีเรื่อง History of the Caliph Vathek. ของวิลเลียม เบคฟอร์ด (William Beckford)

ซึ่งแต่เดิมเขียนเป็นภาษาฝรั่งเศสแต่ได้นำมาตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ แม้ว่าเรื่องราวของเบคฟอร์ดจะมีลักษณะเหนือธรรมชาติสอดแทรกอยู่ แต่ผลงานของเขาก็ขาดเรื่องราวเกี่ยวกับความลึกลับซึ่งเป็นรูปแบบที่มีมาแต่เดิม เบคฟอร์ดเป็นนักเขียนเพียงคนเดียวในยุคนั้น ที่เขียนวรรณกรรมโกธิคซึ่งมีเรื่องราวของทางตะวันตกออก ในขณะที่นักเขียนคนอื่น ๆ มักจะเขียนวรรณกรรมโกธิคในรูปแบบเดิม ซึ่งมีเรื่องราวของทางยุโรป เนื่องจากนักเขียนเหล่านี้พอใจที่จะยึดถือและเจริญรอยตามวอลโพล ซึ่งนับได้ว่าเป็นผู้บุกเบิกวรรณกรรมแนวนี ในเวลาต่อมาวิลเลียม ก๊อดวิน (William Godwin) ได้เขียนนวนิยายที่มีความสยดสยองแต่ไม่มีลักษณะเหนือธรรมชาติแฝงอยู่เลย ได้แก่ นวนิยายเรื่อง Caleb Williams. (1794) และ St. Leon. (1799) และผลงานของก๊อดวินก็ได้รับความนิยมพอสมควร อย่างไรก็ตาม นับได้วาก๊อดวินเป็นอีกผู้หนึ่งที่แหวกแนวการเขียนออกไป

ในปี 1817 บุตรสาวของก๊อดวิน คือ แมรี เชลลีย์ (Mary Shelly) ได้เขียนนวนิยายเรื่อง Frankenstein. ซึ่งในเวลาต่อมาก็ได้รับการยกย่องให้เป็นหนึ่งในวรรณกรรมคลาสสิกแนวสยองขวัญที่เป็นอมตะ นวนิยายเรื่องนี้เชลลีย์เขียนได้ดีมากจนนักวิจารณ์หนังสือพากันกล่าวว่า Frankenstein. จะไม่มีวันตายเนื่องจากวรรณกรรมแนวนี้นั้นเป็นที่นิยมมากขึ้นตามลำดับ จอห์น วิลเลียม โพลิดอรี (John William Polidori) จึงได้เขียนเรื่องสั้นขนาดยาวชื่อ The Vampyre. ซึ่งตัวละครฝ่ายร้ายในผลงานชิ้นนี้มีลักษณะของวรรณกรรมโกธิคอย่างแท้จริง ในช่วงเวลาเดียวกันนี้เองที่เซอร์ วอลเตอร์ สก็อต (Sir Walter Scott) ได้นำเอาความสยดสยองไปสะท้อนไว้ในผลงานของเขา ทั้งในนวนิยายและบทกวี เช่น The Tapestryed Chamber. หรือ Wandering Willie's Tale. ซึ่งมีบรรยากาศของความน่าสยองกลัวแฝงอยู่ไม่น้อย วอชิงตัน เฮอร์วิง (Washington Irving) ก็เป็นนักเขียนอีกคนหนึ่งที่ได้นำเรื่องราวของภูตผีไปสะท้อนไว้ในผลงานของเขา อย่างไรก็ตาม ภูตผีในงานของเฮอร์วิงนั้น มีลักษณะไม่มีพิษภัยและเปี่ยมด้วยอารมณ์ขัน มากกว่าที่จะเป็นภูตผีที่น่าสยดสยอง

ในปี 1839 วิลเลียม แฮริสัน เอนสเวิร์ธ (William Harrison Ainsworth) ได้เขียนเรื่องสั้นชื่อ "The Werewolf" ในผลงานรวมเรื่องสั้นชุด

The Phantom Ship. ซึ่งเป็นเวลาเดียวกับชาร์ลส์ ดิกเกนส์ (Charles Dickens) ได้เขียนเรื่อง The Signalman. ซึ่งเป็นเรื่องราวที่มีจิตวิทยาเข้ามาผสมผสานกับแนวโกธิคด้วย เนื่องจากในเวลานั้นความนิยมในนวนิยายโกธิคเริ่มเสื่อมลง แต่กลับไปให้ความสนใจกับไสยศาสตร์และการติดต่อกับวิญญาณของชาวฮินดู ในบรรดานักเขียนของยุคนี้ นับได้ว่าเอ็ดเวิร์ด บุลเวอร์ ลิตตัน (Edward Bulwer Lytton) เป็นนักเขียนที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดคนหนึ่ง เรื่องสั้นชื่อ "The House and the Brain" ของเขาได้รับการยกย่องให้เป็นหนึ่งในบรรดาเรื่องสั้นประเภทบ้านผีสิงที่ดีที่สุดในช่วงวรรณกรรม ในนวนิยายเรื่อง A Strange Story. (1862) ลิตตัน ได้นำเอาแนวคิดทางไสยศาสตร์ไปผสมผสานเข้าไว้ด้วย และในการเขียนนวนิยายเรื่องนี้ลิตตันได้ศึกษาเรื่องไสยศาสตร์อย่างจริงจัง ทำให้ A Strange Story. มีความสมจริงยิ่งขึ้น นับได้ว่าเป็นการเปิดโลกวรรณกรรมโกธิคให้กว้างออกไปอีกระดับหนึ่ง

ในศตวรรษที่ 19 อาจกล่าวได้ว่า วรรณกรรมแนวนี้อย่างคงมีอยู่ แต่ได้วิวัฒนาการไปเป็นเรื่องราวโลดโผนที่มีลักษณะกึ่งโกธิค (Semi - Gothic) นักเขียนคนสำคัญ ๆ ในยุคนี้ ได้แก่ วิลกี คอลลินส์ (Wilkie Collins) โจเซฟ เชอริแดน เลอฟานู (Joseph Sheridan Lefanu) โรเบิร์ต หลุยส์ สตีเวนสัน (Robert Louis Stevenson) รวมไปถึงเซอร์ เฮซ ไรเดอร์ แฮกการ์ด (Sir H. Rider Haggard) ผู้ซึ่งได้ฝากผลงานนวนิยายเรื่อง She. ไว้กับวงวรรณกรรมโลก ในระยะนี้วรรณกรรมแนวนี้อาจหันมาให้ความสำคัญกับเหตุการณ์ของขวัญมากกว่าที่จะให้ความสำคัญกับรายละเอียดทางบรรยากาศ คงมีเพียงนวนิยายเรื่อง Wuthering Heights. (1847) ของเอมิลี บรอนเต้ (Emily Bronte) เพียงเรื่องเดียวเท่านั้นที่เน้นถึงบรรยากาศ แต่อย่างไรก็ตามเนื้อเรื่องของนวนิยายเรื่องนี้ ก็ได้สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะวรรณกรรมโกธิค หากแต่ได้แหวกแนวออกไปเป็นการแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมของมนุษย์ในขณะที่กำลังเผชิญอยู่กับสิ่งที่ตนไม่รู้ว่าเป็นอะไร

วรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาติในอังกฤษ

วรรณกรรมของอังกฤษรวมทั้งเทพนิยายต่าง ๆ มักจะมีแนวคิดในเรื่อง ความประหลาดมหัศจรรย์อยู่เสมอ โดยเฉพาะผลงานของริดยาร์ด คิปลิง (Rudyard Kipling) นั้น มักจะมีเรื่องราวลึกลับรวมอยู่ด้วยเสมอ นับตั้งแต่เรื่อง The Phantom Rickshaw. เรื่อง Finest Story in the World. เรื่อง The Recrudescence of Imray. รวมทั้งเรื่อง The Mark of the Best. ซึ่งมีเรื่องราวของการแปลงกายเป็นสัตว์หรือสิ่งต่าง ๆ อันแปลกประหลาดมหัศจรรย์

ลาฟคาดีโอ เฮิร์น (Lafcadio Hearn) เป็นกวีชาวอังกฤษ ผู้ซึ่ง ชอบเขียนเรื่องแปลก ๆ และเรื่องราวเกี่ยวกับการเดินทาง ผลงานชื่อ "Fantastics" ของเฮิร์นที่เขียนในอเมริกานั้น มีเรื่องราวอันน่าประทับใจเกี่ยวกับภูตผี ในขณะที่ ผลงานชื่อ "Kwaidan" ซึ่งเขียนในญี่ปุ่นนั้น ก็ได้สะท้อนให้เห็นความน่าสพรึงกลัว ของเสียงลึกลับ นอกจากนี้ เฮิร์นยังมีผลงานการแปลซึ่งเขาแปลจากงานเขียนของ ซีโอฟิล ก็อดตีเยร์ (Theophile Gautier) และกุสตาฟ ฟลอเบิร์ต (Gustave Flaubert) ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นวรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาติทั้งสิ้น

ออสการ์ ไวลด์ (Oscar Wilde) เป็นนักเขียนชาวอังกฤษอีกคนหนึ่ง ที่ได้เขียนวรรณกรรมแนวสยองขวัญ เช่น ผลงานเรื่อง Picture of Dorian Gray. ของเขา ซึ่งได้นำแนวคิดจากเทพนิยายมาผสมผสานกับแนวคิดของตนเอง แต่ไวลด์ได้ใช้ความสามารถของเขาในการบรรยายเหตุการณ์อันน่าสพรึงกลัว ให้ เป็นเหตุการณ์ที่ดูเหมือนเป็นเรื่องปกติธรรมดาด้วยภาษาที่งดงามเหมือนบทกวี

นักเขียนวรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาติที่มีชื่อเสียงอีกคนหนึ่งของอังกฤษ ได้แก่ แบรม สโต๊กเกอร์ (Bram Stoker) ผู้ซึ่งได้เขียนเรื่องราวแนวสยองสยอง หลายเรื่อง เช่น The Lair of the White Worm. และ The Jewel of Seven Stars. เป็นต้น แต่ดูเหมือนว่า ผลงานของเขานั้นไม่ประสบความสำเร็จ เท่าที่ควร เนื่องจากกล่าวกันว่า สโต๊กเกอร์ มักใช้เทคนิคเก่า ๆ ที่ไม่น่าสนใจในการเขียน อย่างไรก็ตาม สโต๊กเกอร์ก็ประสบความสำเร็จสูงสุดเมื่อผลงานเรื่อง Dracula. ของเขาออกสู่สายตาประชาชน และ Dracula. ก็กลายเป็นแบบฉบับ

ของเรื่องราวแนวผิวดเลือดในวงวรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาติ นักเขียนหลายคน ได้พากันเจริญรอยตามสโติกเกอร์ เช่น ริชาร์ด มาร์ช (Richard Marsh) จากเรื่อง The Beetle. แซกซ์ โรห์เมอร์ (Sax Rohmer) จากเรื่อง Brood of the Witch - Queen. และเจอราร์ด บีส (Gerald Biss) จากเรื่อง The Door of the Unreal. เป็นต้น

วอลเตอร์ เดอ ลา แมร์ (Walter de la Mare) เป็นกวีชาวอังกฤษ ที่มักจะสะท้อนแนวคิดให้เห็นว่า โลกกลับที่มองไม่เห็นนั้นแท้จริงแล้วก็อยู่ใกล้กัน กับโลกมนุษย์นี้เอง ผลงานของเดอ ลา แมร์ นั้น มักจะเจาะลึกลงไปใต้ความงามของพื้นผิวที่หล่อหลอมร่างกายมนุษย์ และสะท้อนให้เห็นถึงความน่าเกลียดของสรีระ กล่าวได้ว่า เดอ ลา แมร์ เป็นนักเขียนที่มีมุมมองอันแปลกไปจากนักเขียนคนอื่น ๆ จากนวนิยายเรื่อง The Return. ของเขา ผู้อ่านจะได้พบกับวิญญานของชายคนหนึ่งซึ่งเสียชีวิตมาแล้วเป็นเวลากว่า 2 ศตวรรษ แต่ได้เข้าไปสิงสู่อยู่ในร่างของคนอื่น ทำให้เชื้อผู้เคราะห์ร้ายคนนั้นมีร่างกายและใบหน้าที่น่าเบื่อพิสดารตามกาลเวลา ด้วยความสามารถอันเป็นเลิศของเดอ ลา แมร์ เขาจึงสามารถบรรยายสภาพของสรีระอันน่าเกลียดและน่ากลัวได้อย่างละเอียด ทำให้ผู้อ่านเกิดภาพพจน์ได้ชัดเจน อย่างไรก็ตาม ในผลงานของเดอ ลา แมร์ ก็มีได้มีเรื่องราวความน่าสะพรึงกลัวของวิญญานหรือภูตผีแต่เพียงอย่างเดียว เขายังให้ความสำคัญกับตัวละครและพฤติกรรมอันน่าระทึกใจของตัวละครอีกด้วย เดอ ลา แมร์ เป็นหนึ่งในจำนวนนักเขียนเพียงไม่กี่คนที่เชื่อว่าความไม่จริงก็คือความจริงนั่นเอง และเขายังสามารถนำความน่าสะพรึงกลัวทั้งหลาย มาถ่ายทอดลงเป็นตัวอักษรได้อย่างเข้าถึงอารมณ์ของผู้อ่านอย่างที่นักเขียนน้อยคนนักจะทำได้ดีเท่า

วิลเลียม โฮป ฮอดจสัน (William Hope Hodgson) เป็นนักเขียนอีกคนหนึ่งที่จะเขียนถึงโลกแห่งความประหลาดมหัศจรรย์ และสิ่งซึ่งอยู่ใต้พื้นผิวของสิ่งมีชีวิต ฮอดจสันเป็นนักเขียนที่จริงจังกับสิ่งที่ไม่มีจริงมากเป็นพิเศษ ในผลงานของเขาฮอดจสันจะสร้างบรรยากาศเพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกร่วมกับตัวละครหรือเหตุการณ์ในเรื่อง นอกจากนี้เขายังสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ผิดปกติเข้ากับสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างแนบเนียน ตัวอย่างเช่น เรื่อง The Night Land.

(1912) ซึ่งเป็นเรื่องราวของโลกในอีกนับพันล้านปีข้างหน้า ตามจินตนาการของ ฮอดจ์สัน ซึ่งมีความประหลาดมหัศจรรย์และแฝงไว้ซึ่งความน่ากลัวและความลึกลับ

วรรณกรรมคลาสสิกยุคใหม่นั้น มักจะมีแนวคิดทางด้านความน่าสะพรึงกลัว เป็นพื้นฐานอยู่เสมอ ทั้งในวรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรอง ดังนั้น จึงไม่เป็นที่น่าแปลกใจเมื่อกวีย่างโรเบิร์ต บราวน์นิ่ง (Robert Browning) ได้เขียนบทกวี ชื่อ "Childe Roland to the Dark Tower Came" ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับ สัญชาตญาณแห่งความหวาดกลัว ซึ่งซ่อนอยู่ในจิตใจของมนุษย์ โจเซฟ คอนราด (Joseph Conrad) ก็เป็นนักเขียนนวนิยายอีกคนหนึ่ง ซึ่งมักจะเขียนเรื่องราว เกี่ยวกับความลึกลับดำมืดของท้องทะเลและความเชื่อถือในเรื่องโชคชะตาที่มีอิทธิพล ต่อมนุษย์

อย่างไรก็ตาม สำหรับวรรณกรรมของไอริชแล้ว จะพบว่า เรื่องเหนือธรรมชาตินั้น มีอิทธิพลต่อวงวรรณกรรมไอริชมากกว่าวรรณกรรมของอังกฤษ ทั้งนี้ เนื่องจากภูตผีและเทพต่าง ๆ นั้น เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่และความคิด ความเชื่อของสังคมในไอร์แลนด์ และชาวไอริชก็มีความเชื่อถือ ศรัทธาในภูตผีและเทพต่าง ๆ มานานนับร้อยปี แม้กระทั่งในสังคมยุคใหม่ก็ตาม ซึ่งเรื่องเหนือธรรมชาตินี้ ได้เข้าไปมีส่วนผสมผสานอยู่ในวรรณกรรมของไอริช ในตอนปลาย ศตวรรษที่ 19 และตอนต้นศตวรรษที่ 20 ในวรรณกรรมของไอริชนั้น เรื่องเหนือธรรมชาติ มักจะปรากฏในลักษณะของสิ่งที่มีความประหลาดมหัศจรรย์ มากกว่าที่จะเป็นเรื่องราวอันน่าสะพรึงกลัว ไม่ว่าจะเป็นนิทานพื้นบ้านหรือเรื่องราวต่าง ๆ ในวรรณกรรมของไอริชก็ตาม มักจะมีลักษณะเหนือธรรมชาติปรากฏอยู่ด้วยเสมอ ดังเช่น ในผลงานของเจมส์ สตีเฟน (James Stephen) แพดเดร็ค คอลัม (Padraic Colum) และวิลเลียม บัทเลอร์ ยีทส์ (William Butler Yeats) เป็นต้น โดยเฉพาะผลงานของยีทส์นั้น นับได้ว่ามีชื่อเสียงมาก

วรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาติในยุโรป

วรรณกรรมแนวสยองขวัญในยุโรปก็นั้นไม่เป็นที่นิยมมากนัก แต่กลับได้รับความสนใจกับวรรณกรรมแนวประหลาดมหัศจรรย์ (Grotesque) มากกว่าวรรณกรรมแนวสยองขวัญ โดยเฉพาะงานเขียนของธีโอดอร์ วิลเฮล์ม ฮอฟแมน (Theodor Wilhelm Hoffmann) นั้น ได้รับความนิยมนาน และเรื่องที่เขาจัดว่าเป็นสุดยอดของเรื่องประหลาดมหัศจรรย์ในยุโรป คือ วรรณกรรมคลาสสิกของเยอรมันเรื่อง Undine. ซึ่งเป็นผลงานของ Friedrich Heinrich Karl, Baron de la Motte Fouque ซึ่งได้นำความคิดมาจากเรื่อง Treatise on Elemental Sprites. อันเป็นเรื่องที่เล่าขานกันมาตั้งแต่ยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการ นอกจากนี้ก็ยังมียุโรปเขียนเรื่อง Amber Witch. ผลงานของวิลเฮล์ม เมินโฮลด์ (Wilhelm Meinhold) ซึ่งเป็นหนึ่งในวรรณกรรมแห่งจินตนาการของเยอรมันในตอนต้นศตวรรษที่ 19 และก็ปรากฏว่า นวนิยายเรื่องนี้มิได้ใช้แนวคิดแบบเดิม ๆ ของวรรณกรรมโกธิคเลย

ในขณะที่ วรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาติเฟื่องฟูอยู่ในเยอรมันนั้น วงวรรณกรรมของฝรั่งเศสก็มีได้หนึ่งเฉย หากแต่ยังได้ผลิตผลงานในแนวนี้เช่นเดียวกัน ดังเช่น ผลงานเรื่อง Hans of Iceland. ของวิกเตอร์ ฮูโก (Victor Hugo) หรือผลงานขององงอเร เดอ บอลแซค (Honore de Balzac) เช่น The Wild Ass's Skin. Seraphita. และ Louis Lambert. ซึ่งนักเขียนทั้ง 2 คนนี้ ก็ได้สะท้อนแนวคิดในเรื่องความเชื่อในสิ่งเหนือธรรมชาติ (Supernaturalism) ออกมาในผลงานของเขาบ้างน้อยบ้างตามเนื้อเรื่อง แต่ก็ดูเหมือนว่านักเขียนทั้ง 2 คนนี้ ได้เขียนตามความนิยมเท่านั้น หากได้มีความเชื่อในเรื่องนี้อย่างจริงจังไม่ คงมีเพียงในงานของธีโอดอร์ กอททิเออร์ (Theophile Gautier) เท่านั้น ที่ดูเหมือนว่า ความเชื่อของชาวฝรั่งเศสเกี่ยวกับโลกที่ไม่มีจริงได้ปรากฏเป็นครั้งแรก และนอกจากนี้ ผลงานของกอททิเออร์ก็ยังมีวลีคล้ายเกี่ยวกับภูตผีด้วยแม้จะไม่มากนักก็ตาม เรื่องสั้นหลายเรื่อง เช่น "Avatar", "The Foot of the Mummy" และ "Clarimonde" ล้วนมีเรื่องราวอันน่าสะพรึงกลัว ในขณะที่เรื่อง One of

Cleopatra's Nights. ได้สะท้อนให้เห็นความเชื่อของชาวอียิปต์โบราณเกี่ยวกับชีวิตหลังความตาย และสถาปัตยกรรมในยุคพระนางคลีโอพัตรา แทนที่จะใช้ศิลปแบบโกธิคเป็นฉากดังที่เคยเป็นมา

เออร์คแมน แชเทรียน (Erckmann Chatrian) ก็เป็นนักเขียนอีกคนหนึ่งที่ได้ช่วยเพิ่มสีสันให้กับวรรณกรรมแนวภูตผีของฝรั่งเศส จากผลงานเรื่อง The Man - Wolf. ของเขา ซึ่งใช้ฉากปราสาทโกธิคแบบเดิมโดยตลอด และบรรยายภาคนั้นในเรื่อง โดยเฉพาะในยามค่ำคืนก็อบอวลไปด้วยกลิ่นอายของควาเลือดและความตาย และเรื่องสั้นที่จัดว่าเปี่ยมไปด้วยความสยองขวัญระทึกใจ ได้แก่ เรื่อง "The Invisible Eye" ซึ่งมีเรื่องราวของความตายอันลึกลับแอบแฝงอยู่

นอกจากเยอรมันและฝรั่งเศสแล้ว ชาตียุโรปก็เป็นอีกชาติหนึ่งที่ทำให้ความสนใจกับวรรณกรรมแนวนี้นี้ แม้ว่าในระยะแรก ๆ จะเป็นไปอย่างไม่เปิดเผยนักก็ตาม แต่ก็ค่อย ๆ รุ่งเรืองขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะวรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาติของยิวนี้ มักจะเป็นเรื่องการฟื้นคืนชีพด้วยเวทมนต์ คาถา และอำนาจวิเศษ นิทานพื้นบ้านของยิวนั้น มักจะเป็นเรื่องราวของความสยองขวัญและความลึกลับในอดีตกาล ซึ่งก็เป็นส่วนสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเขียนวรรณกรรมแนวสยองขวัญของชาวยิว ดังเช่น นวนิยายเรื่อง The Golem. ของกุสตาฟ เมย์ริงค์ (Gustave Meyrink) และบทละครเรื่อง The Dybbuk. โดยนักเขียนชาวยิวที่ใช้ชื่อนามปากกาว่า "Ansky" ซึ่งทั้งสองเรื่องนี้เป็นภาพผสมผสานระหว่างเรื่องราวจากนิทานพื้นบ้านในอดีตกับจินตนาการของนักเขียนและก็ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก

วรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาติในอเมริกา

วรรณกรรมสยองขวัญนั้น เป็นที่นิยมกันมากในอเมริกา นับตั้งแต่ ชาร์ลส์ บร็อคเดน บราวน์ ได้ประสบความสำเร็จในการเจริญรอยตามวรรณกรรมแนวสยองขวัญของแรดคลิฟ และเมื่อมาถึงยุคของวอลชิงตัน เออร์วิง งานของเขาก็ประสบความสำเร็จเช่นเดียวกัน พอล เอลเมอร์ มอร์ (Paul Elmer More) ก็เป็นนักเขียนอีกคนหนึ่งที่ไม่นอกจากจะเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับภูตผีแล้ว ยังได้เพิ่มฉากเกี่ยวกับ

ความแปลกประหลาดของธรรมชาติลงไปในงานของเขาด้วย ต่อมา เอ็ดการ์
 อลัน โป (Edgar Allan Poe) ก็ได้สร้างสิ่งแปลกใหม่ให้กับวงการวรรณกรรมแนว
 เนื้อธรรมชาติ เช่น เพิ่มแนวคิดทางด้านจิตและภาพลวงตา และได้ใช้เทคนิคใหม่ ๆ
 ในการเขียนวรรณกรรมแนวนี้นี้ ซึ่งได้รับการพัฒนาไปอย่างไม่หยุดยั้งจนกระทั่ง
 นาซาเนียล ฮอว์ธอร์น (Nathaniel Hawthorne) ได้เพิ่มแนวคิดทางด้าน
 คุณค่าของศีลธรรมเข้าไปในงานของเขาด้วย แต่ในงานของฮอว์ธอร์นนี้นั้นไม่มี
 ความรุนแรง ไม่มีความตึงเครียดของเหตุการณ์ ดังเช่นงานเขียนของโป แต่
 ฮอว์ธอร์นกลับใช้ความอ่อนโยนของจิตวิญญาณบรรยายโลกอันไร้ศีลธรรม ความชั่ว
 ร้ายในงานของฮอว์ธอร์นนี้นมิใช่ภูตผีอันน่าสะพรึงกลัว หากแต่เป็นมนุษย์ซึ่งล้าง
 ผลาญมนุษย์ด้วยกันเอง โดยปราศจากศีลธรรมและคุณธรรม เหตุการณ์ลึกลับในผล
 งานของฮอว์ธอร์นนี้น มิได้หมายถึงสิ่งเหนือธรรมชาติเสมอไป เรื่องสั้นเป็นจำนวน
 มากของฮอว์ธอร์นมักจะปรากฏเรื่องราวประหลาดมหัศจรรย์เสมอ หากมิได้ปรากฏ
 ทางบรรยากาศก็จะปรากฏออกมาเป็นเหตุการณ์ในเรื่อง เช่น เรื่อง The Minister's
Black Veil. และ The Ambitious Guest. เป็นต้น ฉากที่ใช้ในงานของ
 ฮอว์ธอร์นนี้นมักจะเป็นบ้านในเขตนิวอิงแลนด์ (New England) และมีชื่อเรียก
 เฉพาะสำหรับบ้านแบบนี้ว่า "Colonial" ซึ่งมีลักษณะอันน่าสะพรึงกลัวอยู่ในตัว
 ของมันเอง คือ เป็นบ้านไม้มีปล่องไฟ ตั้งอยู่กลางทุ่งหญ้าล้อมรอบด้วยสวนหรือป่าทึบ

ต่อมา ฟิทซ์ เจมส์ โอไบรอัน (Fitz James O'Brien) นักเขียนชาว
 ไอริช ก็ได้เขียนเรื่องสั้นชื่อ "What Was It?" ซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งที่
 มองไม่เห็น มีความแปลกประหลาดและระทึกใจในเวลาเดียวกัน นับได้ว่าผลงาน
 ชิ้นนี้ของเขาเป็นผลงานชิ้นเลิศ แม้ว่าเขาจะไม่ได้รับการกล่าวขวัญถึงเช่นเดียวกับ
 โปและฮอว์ธอร์นก็ตาม และในเวลาต่อมาถึงยุคของแอมบรอส เบียร์ช (Ambrose
 Bierce) ซึ่งมีอาชีพเป็นนักข่าวแต่ได้หันมาเขียนเรื่องอันเป็นอมตะเกี่ยวกับความ
 ลึกลับและผืนร้ายของมนุษยชาติ ผลงานทุกเรื่องของเบียร์ชล้วนเป็นเรื่องราวอัน
 ชวนสยดสยองทั้งสิ้น และส่วนใหญ่ก็เป็นความสยดสยองที่เกี่ยวกับทางจิตวิทยาและ
 สิ่งเหนือธรรมชาติ ผลงานของเบียร์ชนั้น มักใช้ภาษาที่เรียบง่ายแต่จะเน้นที่บรรยากาศ
 เป็นพิเศษ แม้ว่าในบางครั้งจะไม่ได้มีความสมจริงมากนักก็ตาม ผลงานเกี่ยวกับเรื่อง

สองขวัญของเบียร์ช ได้ถูกจัดทำเป็น 2 ชุดด้วยกัน คือ Can Such Things Be? และ In the Midst of Life. ซึ่งในชุดแรกนั้นเป็นเรื่องราวที่มีลักษณะเหนือธรรมชาติแทบทั้งสิ้น

วรรณกรรมสองขวัญที่ดีที่สุดของวงวรรณกรรมอเมริกันนั้น มีอยู่เป็นจำนวนมากที่มีได้มาจากวรรณกรรมแนวภูตผีแต่เพียงอย่างเดียว ตัวอย่างเช่น เรื่อง Elsie Venner. ของโอลิเวอร์ เวเนเดล โฮล์มส์ (Oliver Wendell Holmes) ซึ่งเป็นนวนิยายอิงเกร็ดประวัติศาสตร์ แต่ได้มีบรรยากาศของความสยดสยองอยู่ด้วย หรือผลงานของเฮนรี เจมส์ (Henry James) เรื่อง The Turn of the Screw. ซึ่งมีเรื่องราวของความตายลึกลับมาเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อเรื่อง เอฟ. แมเรียน คราวฟอร์ด (F. Marian Crawford) ก็เป็นนักเขียนอีกคนหนึ่งที่ได้ผลิตผลงานวรรณกรรมสองขวัญแนวเหนือธรรมชาติออกมาเป็นจำนวนมาก และผลงานที่จัดว่าเป็นเลิศของคราวฟอร์ดได้แก่ เรื่อง "The Upper Berth" ซึ่งจัดว่าเป็นหนึ่งในบรรดาเรื่องราวที่สร้างความสยดสยองมากที่สุดเรื่องหนึ่งในแวดวงวรรณกรรม

วรรณกรรมแนวสองขวัญในอเมริกันนั้น มักจะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับภูตผีและมักจะจบลงด้วยโศกนาฏกรรม บรรยายาก็เป็นส่วนสำคัญที่ผู้เขียนให้ความสนใจในรายละเอียดเป็นพิเศษ ส่วนการพรรณนาหรือการบรรยายลักษณะตัวละครฝ่ายร้ายนั้น มักจะพรรณนาหรือบรรยายอย่างละเอียด และดูเหมือนว่าผู้เขียนพยายามที่จะเก็บรายละเอียดทุกแง่มุมมาบรรยายไว้ในผลงานของตนให้ได้มากที่สุด เพราะบรรยากาศในเรื่องและการพรรณนาความที่ดีนั้น ย่อมทำให้ผู้อ่านเกิดภาพพจน์และจินตนาการตามสิ่งที่อ่านได้โดยง่าย

วรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาติยุคใหม่

วรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาติในยุคใหม่นั้น ได้มีการพัฒนาไปมาก นับตั้งแต่การใช้เทคนิคการเขียนและแนวคิดใหม่ ๆ นอกจากนี้ วรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาติยุคใหม่ยังมีความเป็นธรรมชาติและสมจริง มีเหตุมีผลมากกว่าวรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาติในยุคก่อนอีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้นวรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาติ

ในยุคใหม่ ยังได้มีการนำแนวคิดจากศาสตร์หลายแขนงมาผสมผสานอยู่ด้วย เช่น แนวคิดทางด้านจิตวิทยา และไซสศาสตร์ เป็นต้น ซึ่งย่อมหมายถึงการที่นักเขียน ต้องทำการศึกษาหาความรู้ก่อนที่จะลงมือผลิตผลงาน แสดงให้เห็นถึงความตั้งใจจริงของนักเขียนในการที่จะผลิตผลงานที่ดีและมีคุณภาพ

ความแตกต่างประการหนึ่งที่เราเห็นได้ชัดระหว่างวรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาติยุคใหม่ กับวรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาติยุคต้น ได้แก่ พฤติกรรมของตัวละครหรือสิ่งชั่วร้ายในเรื่อง กล่าวคือ พฤติกรรมของตัวละครหรือสิ่งชั่วร้ายในวรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาติยุคใหม่นั้น จะมีความรุนแรงทางด้านการแสดงออก ซึ่งการทำลายล้างมากกว่าวรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาติในยุคต้นอย่างเห็นได้ชัด วรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาติในยุคใหม่นี้ มีจุดเด่นอยู่ที่การเล่าเรื่อง กล่าวคือ ในตอนต้นของเรื่องนั้น มักจะดำเนินไปด้วยเหตุการณ์ปกติธรรมดา และจะพัฒนาเหตุการณ์ของความลึกลับสยองขวัญไปที่ละขั้นตอน จนถึงขั้นแห่งการคลี่คลายปัญหาหรือเหตุการณ์ไปตามลำดับ แม้ว่าบางเรื่องหรือบางเหตุการณ์จะไม่น่าเชื่อถือและเพี้ยน จนทำให้ผู้อ่านคิดว่า เรื่องราวหรือเหตุการณ์เช่นนั้นจะไม่มีวันเกิดขึ้นได้ในโลก แต่อย่างน้อยก็ได้ทำให้ผู้อ่านลุ่มคิดขึ้นว่า ถ้าเหตุการณ์เช่นนั้นเกิดขึ้นจริง ๆ โลกมนุษย์ของเราจะเป็นอย่างไร

วรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาติในยุคใหม่นั้น มักจะใช้ฉากของสังคม หรือสถานที่ซึ่งมีอยู่จริงมิใช่สถานที่หรือสังคมซึ่งนักเขียนจินตนาการขึ้นมา การทำเช่นนี้เป็นการช่วยให้เกิดความสมจริงและใกล้ชิดผู้อ่านมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ตัวละครในวรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาติยุคใหม่นั้น ก็มีใช้ตัวละครสูงศักดิ์ ประเภทเจ้าชายหรือราชินีลูกอีกต่อไป หากเป็นเพียงสามัญชนธรรมดาที่ดำรงตนอยู่ในสังคม และได้ประสบกับเหตุการณ์หรือลักษณะเหนือธรรมชาติ อันน่าสะพรึงกลัวและน่าสยดสยอง

วรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาตินั้น ไม่ว่าจะเป็นในยุคใดสมัยใด ก็ยังคงเป็นวรรณกรรมแนวหนึ่งซึ่งได้รับความนิยมจากผู้อ่านเป็นจำนวนมาก เนื่องจากเป็นวรรณกรรมแนวหนึ่งที่น่าสนใจ เพราะเป็นการผสมผสานระหว่างความจริงกับความลึกลับดำมืด ไซสศาสตร์กับวิทยาศาสตร์ และศาสนากับความเชื่อของมนุษย์ วรรณกรรมแนวเหนือธรรมชาตินั้น นับได้ว่าเป็นการแสดงออกอย่างหนึ่งซึ่งความคิดและความเชื่อของสังคมมนุษย์ แม้ว่าจะเป็นเพียงแนวทางการแสดงออกแคบ ๆ แต่

ก็มีความสำคัญต่อมนุษยชาติไม่น้อย

เรื่องย่อนวนิยายที่นำมาวิเคราะห์

เรื่องย่อนวนิยายเรื่อง The Shining.

แจ็ก ทอแรนซ์ (Jack Torrance) เป็นครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนแห่งหนึ่ง ซึ่งในเวลาต่อมา เขาได้มีปัญหากับเด็กคนหนึ่งที่ถูกเขาตัดออกจากทีมโต้วาที ทำให้เด็กคนนั้นโกรธแค้นมาก จึงแอบไปเจาะยางรถของแจ็ก แต่แจ็กยังเอื้อมได้เห็นเหตุการณ์จึงเกิดวิวาทกัน ในที่สุด แจ็กก็ถูกไล่ออกจากงาน ครอบครัวของเขาวจึงเริ่มประสบปัญหาทางการเงิน แจ็กจึงได้รับการช่วยเหลือจาก อัล ช็อคเลย์ (Al Shockley) ให้เข้าทำงานเป็นผู้ดูแลโรงแรมโอเวอร์ลุค (Overlook) ในช่วงที่โรงแรมปิดบริการในฤดูหนาว แจ็กพร้อมด้วยวินนี่เฟรด (Winnifred) หรือเวนดี้ (Wendy) ภรรยา และแดนนี่ (Danny) บุตรชายวัย 5 ขวบ จึงได้ย้ายมาพำนักในโรงแรมโอเวอร์ลุค ที่โรงแรมแห่งนี้ แดนนี่ได้พบกับ ดิค แฮลโลแรน (Dick Hallorann) พ่อครัวประจำโรงแรม เด็กชายจึงได้ทราบว่า แฮลโลแรนนั้นก็มีความสามารถอันเหนือธรรมชาติเช่นเดียวกันกับเขา นั่นคือ การมีตาทิพย์และความสามารถในการส่งโทรจิต ก่อนที่จะจากกัน แฮลโลแรนได้เตือนแดนนี่เกี่ยวกับสิ่งที่แดนนี่จะได้พบในโรงแรมแห่งนี้ พร้อมกันนั้นแฮลโลแรนก็ได้กำชับว่า หากเกิดเหตุการณ์ร้ายใด ๆ ให้แดนนี่ส่งโทรจิตไปหา แล้วเขาจะรีบมาช่วยทันที

แม้ว่าครอบครัวของแจ็กจะปฏิบัติงานดูแลโรงแรมได้อย่างราบรื่นและเรียบร้อย แต่พวกเขาก็ต้องพบกับเหตุการณ์ประหลาดมหัศจรรย์หลายต่อหลายครั้งจนทำให้แจ็กเกิดความเครียด ความสัมพันธ์ในครอบครัวเริ่มห่างเหิน เนื่องจากทั้งแจ็กและภรรยาต่างคลั่งใคลงใจกัน โดยเฉพาะความสามารถอันเหนือธรรมชาติของแดนนี่นั้น เป็นสิ่งที่ทำให้พวกเขาทั้งสองกังวลใจมากจนถึงกับต้องไปปรึกษาแพทย์ เนื่องจากแดนนี่มักจะกล่าวถึงโทนี่ (Tony) เพื่อนที่มองไม่เห็นของเขา โทนี่มักจะ

บอกเหตุการณ์ล่วงหน้ากับแดนนี่เสมอ และในบางครั้งก็ยังได้เตือนแดนนี่เกี่ยวกับอันตรายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต อย่างไรก็ตาม แม้ว่าแจ็คและเวนดี้จะประหลาดใจที่แดนนี่สามารถล่วงรู้หรือเห็นสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง แต่เขาทั้งสองก็ไม่เชื่อว่า โทนี่มีตัวตนอยู่จริง เวนดี้ต้องการนำแดนนี่ไปอยู่ที่อื่นเพราะเธอเกิดความกลัวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในโอเวอร์ลูด ความเครียดและความวิตกกังวลทำให้แจ็คอยากดื่มสุราทั้ง ๆ ที่เขาได้เลิกดื่มมานานแล้ว ซึ่งเท่ากับเป็นการทำให้สถานการณ์ที่เป็นอยู่นั้นเลวร้ายลง

วันหนึ่งแจ็คได้เข้าไปในห้องนั่งเล่นของโรงแรม และได้พบว่า ตัวเขานั้นกำลังอยู่ในงานเลี้ยง ในงานนี้แจ็คได้ดื่มไปหลายแก้ว ซึ่งเป็นขณะเดียวกับที่เวนดี้ได้มาพบเข้า เธอจึงตกใจมากเพราะแท็กซี่จริงแล้ว ในโรงแรมแห่งนี้ไม่มีสุราเหลืออยู่เลยแม้แต่ขวดเดียว แต่เธอกลับพบแจ็คเมาสุราและมีกลิ่นสุราคลุ้งไปทั่ว แจ็คกล่าวหาว่า เวนดี้กำลังจะหนีเขาไป เขาจึงพยายามที่จะฆ่าเธอ เวนดี้จึงนำแจ็คไปยังไว้ในห้องครัว แล้วเธอกับแดนนี่ก็ขึ้นไปหลบในห้องนอน และเป็นเวลาเดียวกับที่แดนนี่ส่งโทรจิตไปขอความช่วยเหลือจากแฮลโลแรน

เมื่อแจ็คฟื้นขึ้นมาและพบว่า ตนถูกขังอยู่ที่โมโหมาก ในขณะนั้นผู้ดูแลโรงแรมคนก่อน คือ เกรดี้ (Grady) ซึ่งได้ฆ่าภรรยาและบุตรสาวพร้อมกับฆ่าตัวตายตามไป ก็ได้มาหาแจ็คพร้อมกับข้อเสนอว่า แจ็คจะได้เป็นพวกเดียวกับโรงแรมและจะปล่อยให้เขาเป็นอิสระ หากเขารับปากจะฆ่าเวนดี้และแดนนี่ แจ็คซึ่งในขณะนั้นมิได้เป็นตัวของตัวเองก็ได้ตกลงรับคำ การไล่สังหารจึงเริ่มต้นขึ้น เมื่อแจ็คพบกับเวนดี้ ทั้งสองได้ต่อสู้กันอย่างดุเดือดและสยดสยอง จนเวนดี้ได้รับบาดเจ็บสาหัสและสลบไป แจ็คคิดว่า เธอเสียชีวิตจึงออกตามหาแดนนี่ ซึ่งเป็นเวลาเดียวกับที่แฮลโลแรนได้มาถึงและถูกแจ็คทำร้ายจนสลบไป แจ็คออกตามหาแดนนี่จนพบและพยายามจะฆ่าบุตรชายของตน แม้ว่าแจ็คจะถูกภูตผีและความชั่วร้ายในโรงแรมเข้าครอบงำและไม่เป็นตัวของตัวเอง แต่ด้วยสัญชาตญาณของความเป็นพ่อ แจ็คได้สั่งให้บุตรชายของเขาหนีไป ภูตผีที่สิงอยู่จึงบังคับให้แจ็คทำร้ายตนเองและพยายามที่จะฆ่าแดนนี่อีกครั้ง ทันใดนั้นแดนนี่ก็นึกขึ้นได้ว่า ในวันนั้นแจ็คยังไม่ได้ลดความดันหมอน้ำในโรงแรม ซึ่งเป็นกิจวัตรที่จะต้องปฏิบัติทุกวัน แดนนี่จึงบอกกับภูตผีในร่างของแจ็คว่า หายนะกำลังจะเกิดขึ้นกับโรงแรมทำให้

ภูตผีในร่างของแจ๊คตกใจมากและรีบลงไปลดความดันหมอน้ำ แต่ก็สายไป แอลโลแรน พร้อมด้วยแดนนี่และเวนดี้สามารถหนีรอดออกมาได้ ในขณะที่โรงแรมโอเวอร์ลุค เกิดระเบิดจากแรงดันของหมอน้ำและถูกไฟไหม้จนเหลือแต่ซาก

เรื่องย่อนวนิยายเรื่อง Pet Sematary.

หลุยส์ ครี๊ด (Louis Creed) นายแพทย์ประจำมหาวิทยาลัยแห่ง มลรัฐเมน (University of Maine) พร้อมด้วยราเชล (Rachel) ภรรยา และไอลีน (Eileen) หรือเอลลี (Ellie) บุตรสาว กับเกจ (Gage) บุตรชาย ได้อพยพครอบครัวจากชิคาโก (Chicago) พร้อมกับแมวของไอลีน คือ เชิร์ช (Church) มายังบ้านพักในเมืองลัดโลว์ (Ludlow) ในมลรัฐเมน ณ บ้านใหม่นี้ ครอบครัวของหลุยส์ ได้พบกับครอบครัวของเพื่อนบ้าน ซึ่งประกอบด้วยสองสามี ภรรยาวัยชรา คือ จัดสัน (Judson) หรือ จัด (Jud) และนอร์มา แครนดอล (Norma Crandall) ทั้งสองครอบครัวเป็นเพื่อนบ้านที่สนิทสนมกันภายในเวลาอันรวดเร็ว วันหนึ่งจัดได้พาครอบครัวครี๊ดไปชมสุสานสัตว์เลี้ยง (Pet Sematary) ซึ่งเป็นสุสานที่เด็ก ๆ ในเมืองลัดโลว์ได้ช่วยกันดูแลรักษาเพื่อใช้เป็นที่ฝังสัตว์เลี้ยง ของพวกเขา เนื่องจากมีความเชื่อว่าเมื่อนำซากสัตว์ไปฝังยังสุสานแห่งนั้นแล้ว สัตว์เหล่านั้นจะฟื้นคืนชีพขึ้นมาได้

ในวันแรกของการปฏิบัติงานในวันเปิดภาคเรียน หลุยส์ได้พบกับวิกเตอร์ พาสคาว (Victor Pascow) ซึ่งถูกรถชนบาดเจ็บสาหัส ในขณะที่พาสคาวกำลังจะสิ้นใจนั้น เขาได้เรียกชื่อ หลุยส์ และเตือนหลุยส์เกี่ยวกับสุสานสัตว์เลี้ยงว่า มันมิใช่สุสานที่แท้จริง พร้อมกันนี้ พาสคาวได้เตือนไม่ให้หลุยส์ไปที่นั่น เหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้หลุยส์วิตกกังวลใจมาก โดยเฉพาะการที่พาสคาวสามารถเรียกชื่อเขาได้ถูกต้อง โดยที่ทั้งสองคนไม่เคยพบหรือรู้จักกันมาก่อน ในคืนนั้นเองพาสคาวได้มาหาหลุยส์ เพื่อพาเขาไปยังสุสานสัตว์เลี้ยง และได้เตือนหลุยส์ว่า ความหายนะของหลุยส์และครอบครัวกำลังใกล้เข้ามา พาสคาวขอร้องไม่ให้หลุยส์ข้ามซากต้นไม้ซึ่งเป็นเสมือน ประตูที่เปิดไปสู่ป่าแห่งนั้นเพราะมันจะนำมาซึ่งความวิบัติ หลุยส์ได้พยายามบอกกับ

ตนเองว่า สิ่งที่เกิดขึ้นกับเขา นั้น เป็นเพียงความฝันและการละเมอเท่านั้น

ในช่วงเทศกาลวันขอบคุณพระเจ้า (Thanksgiving) ราเชลได้พาเอลลี และเกจไปเยี่ยมบิดา มารดาของหล่อนในชิคาโก ในช่วงเวลาที่พวกเขาไม่อยู่นี้เอง เชิร์ชได้ถูกรถชนตาย หลุยส์รู้ว่า เอลลีจะต้องเสียใจมากเพราะหล่อนรักเชิร์ชเป็นชีวิตจิตใจ จึงคิดช่วยเหลือ โดยนำหลุยส์ไปยังสุสานสัตว์เลี้ยงพร้อมด้วยซากของ เชิร์ช แต่จัดมิได้นำหลุยส์ไปยังสุสานที่เคยไป หากแต่พาเธอมุ่งหน้าลึกเข้าไปในป่าซึ่ง อยู่เลยสุสานไป โดยข้ามซากต้นไม้ที่พาสควเคสเตือนไว้ จัดได้แล้วว่า ดินแดนแห่ง นั้นเป็นดินแดนศักดิ์สิทธิ์ของอินเดียนเผ่ามิกแม็ค (Micmac) แม้แต่จัดเองก็เคยนำสุนัข มาฝังไว้ ณ ที่นั้น และสุนัขของเขาก็ฟื้นคืนชีพขึ้นมา แม้ว่าหลุยส์จะไม่เชื่อถือนักแต่เขาก็ได้ฝังซากศพของเชิร์ชเอาไว้ และในตอนบ่ายของวันรุ่งขึ้นเจ้าเชิร์ชก็กลับมาที่บ้าน ดังเดิม ซึ่งทำให้หลุยส์ตกใจมากกับความจริงที่เขาได้พบ อย่างไรก็ตาม เชิร์ชก็มี ความเปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ มีสัญชาตญาณของการฆ่าซึ่งมันไม่เคยมีมาก่อน ประกอบกับการมีกลิ่นตัวที่เหม็นเหมือนกับซากศพ และหลุยส์ก็ได้เก็บเรื่องที่เชิร์ชถูกรถชนตายนั้น ไว้เป็นความลับ

ในเวลาต่อมา นอร์มาก็เสียชีวิตลงด้วยโรคเส้นโลหิตในสมองอุดตัน และ หลังจากนั้นไม่นานนัก ความตายก็ได้มาเยือนครอบครัวของหลุยส์อีกครั้ง นั่นคือ เกจ ถูกรถชนตายทำให้ทุกคนในครอบครัวของหลุยส์เสียใจมาก จากการฟื้นคืนชีพของเชิร์ช และสัตว์ต่าง ๆ ที่จัดเล่าให้ฟังนั้น ทำให้หลุยส์วางแผนที่จะนำเกจไปฝังไว้ในสุสานของ พวกมิกแม็ค ดังนั้น หลังจากที่ประกอบพิธีทางศาสนาในการฝังศพของเกจเสร็จสิ้นลงแล้ว หลุยส์จึงขอให้ราเชลพาเอลลีไปพบกับบิดา มารดาของหล่อน โดยหลุยส์อ้างว่าจะช่วยให้ ราเชลสบายใจขึ้น ราเชลจึงได้พาเอลลีไปชิคาโก คือนั่นเองหลุยส์ได้ไปขุดศพของเกจ และนำไปฝังยังสุสานของพวกมิกแม็ค ในขณะที่อยู่บนเครื่องบินนั้น เอลลีก็ฝันร้ายว่า เกจ ฟื้นคืนชีพขึ้นมาและถ่มมิดผ่าตัดของหลุยส์ นอกจากนี้เอลลียังฝันเห็นพาสควซึ่งได้บอก กับเธอว่า หลุยส์กำลังจะไปที่สุสานสัตว์เลี้ยงและหาหย่นกำลังจะเกิดขึ้น ด้วยความ วิตกังวลทำให้ราเชลตัดสินใจเดินทางกลับบ้านทันทีโดยมิได้พาเอลลีมาด้วย

ก่อนรุ่งอรุณของวันนั้น เกจก็กลับมาบ้าน และได้หยิบมิดผ่าตัดของหลุยส์ ไป ในขณะที่หลุยส์กำลังนอนหลับ เกจได้พบจัดและฆ่าจัด และได้ฆ่าราเชลเสีย

ชีวิตไปอีกคนหนึ่งเนื่องจากเธอได้แะมาหาจิดก่อนที่จะไปหาหลุยส์ เมื่อหลุยส์ตื่นขึ้นมาในตอนเช้าเขาก็เห็นรอยเท้า ซึ่งบอกให้เขาทราบว่า เกจได้กลับมาแล้ว พอดีกับบิดาของราเชลได้โทรศัพท์มา หลุยส์จึงได้โกหกว่า เธอออกไปซื้อของทั้ง ๆ ที่เขายังมิได้พบเธอเลย หลุยส์มั่นใจว่า ต้องมีเหตุร้ายเกิดขึ้นเมื่อพบว่ามิดผ้าตัดของเขาหายไป เขาจึงนำมอร์ฟินพร้อมกับเข็มฉีดยาตรงไปที่บ้านของจิด ณ ที่นั้น หลุยส์ได้พบศพของจิดและราเชล และยังได้พบกับเกจที่พยายามจะฆ่าเขา หลุยส์จึงจับเกจฉีดยามอร์ฟินและได้อุ้มศพของราเชลออกมาก่อนที่จะจุดไฟเผาบ้านของจิด หลุยส์คิดว่าเขาปล่อยเวลาเนิ่นนานเกินไปในการนำเกจไปฝัง แต่สำหรับราเชลซึ่งเพิ่งจะเสียชีวิตนั้น หากรีบนำไปฝังยังสุสานของพวกมิดแม็คก็คงจะไม่มีเหตุการณ์ร้ายเกิดขึ้น เขาจึงนำร่างของราเชลไปฝังและในที่สุดราเชลก็ฟื้นคืนชีพขึ้นมา

บทที่ 3

วิเคราะห์ลักษณะเหนือธรรมชาติที่มีอิทธิพลต่อตัวละคร

เพื่อจะได้ทราบว่าลักษณะเหนือธรรมชาติที่ปรากฏในนวนิยายของสตีเฟน คิง ได้ก่อให้เกิดอิทธิพลต่อตัวละครในลักษณะใดบ้าง ผู้วิจัยจะศึกษาวิเคราะห์ ลักษณะเหนือธรรมชาติที่มีอิทธิพลต่อตัวละคร ตามลำดับดังนี้

ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทโทรจิต

ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทตาพิพย์

ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทหูพิพย์

ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทกลางสิ่งทรง

ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทภูตผี

ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทผีดิบ

ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทโทรจิต

การที่จะกล่าวว่าใครหรือบุคคลใดเป็นผู้มีความสามารถอันเหนือธรรมชาติทางด้านโทรจิตนั้น เราสามารถพิจารณาได้จากการที่บุคคลนั้นสามารถติดต่อสื่อสารทางจิตกับอีกบุคคลหนึ่งได้ โดยที่มิได้ผ่านกระบวนการของการรับรู้ตามปกติ ซึ่งในนวนิยายของสตีเฟน คิง เรื่อง Pet Sematary. นั้น จากการศึกษาไม่พบว่า มีตัวละครตัวใดที่มีความสามารถอันเหนือธรรมชาติในลักษณะนี้ แต่ในทางตรงกันข้ามนวนิยายเรื่อง The Shining. นั้น มีลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทโทรจิตปรากฏอยู่มาก ทั้งนี้อาจตั้งข้อสังเกตได้จากชื่อเรื่อง คือนวนิยายเรื่อง Pet Sematary. มีชื่อเรื่องที่ทำให้ผู้อ่านมองเห็นภาพของสุสานและความตาย และอาจจะคาดเดาได้ว่าเนื้อเรื่องของนวนิยายเรื่องนี้จะเข้าไปในแนวทางของการเสียชีวิตและการฟื้นคืนชีพอันเป็นลักษณะเหนือธรรมชาติ ตามรูปแบบการเขียนนวนิยายของสตีเฟน คิง แต่สำหรับนวนิยายเรื่อง The Shining. นั้นผู้เขียนใช้คำว่า "shining" ซึ่งหมายถึงการส่องแสง ความโชติช่วงหรือความแจ่มใส (Hornby. 1974 : 804) และจากการสนทนาระหว่างตัวละครผู้มีความสามารถอันเหนือธรรมชาติ

ชาติ ทำให้ทราบว่าสิ่งที่เรียกว่า "shining" นั้นหมายถึงการส่งสารทางโทรจิต และยังรวมไปถึงการมีตาทิพย์อีกด้วย และการที่ดิงนาค่าว่า "shining" มาตั้งเป็นชื่อนวนิยาย ก็เนื่องมาจากคำ ๆ นี้ ให้ความหมายที่เกี่ยวเนื่องกับลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทโทรจิตและตาทิพย์ ซึ่งทั้งนี้ "shining" ก็อาจหมายถึงแสงที่ส่องสว่างทำให้ตัวละครได้รู้หรือได้เห็นหรือทำในสิ่งที่บุคคลโดยทั่วไปไม่รู้ไม่เห็นหรือทำไม่ได้ จากความหมายนี้ผู้อ่านย่อมจะคาดหมายได้ว่านวนิยายเรื่องนี้เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการส่งโทรจิตและการมีตาทิพย์ โดยเฉพาะตาทิพย์นั้นมีความหมายโดยนัยกับคำว่า "shining"

ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทโทรจิตในนวนิยายเรื่อง The Shining. นั้น พบว่าเป็นความสามารถของตัวละครสองตัวคือ แดนนี่ ทอแรนซ์ (Danny Torrance) และดิก แฮลโลแรน (Dick Hallorann) ซึ่งผู้เขียนมิได้ระบุว่าตัวละครทั้งสองนี้มีความสามารถพิเศษในการรับ-ส่งโทรจิตมาตั้งแต่เมื่อใด อย่างไรก็ตามจากการศึกษาพบว่าแดนนี่เป็นผู้ที่มีความสามารถในการรับ-ส่งโทรจิตมาก ดังที่แฮลโลแรนกล่าวกับแดนนี่ว่า แดนนี่นั้นมีความสามารถพิเศษในการนี้มากกว่าบุคคลอื่นที่แฮลโลแรนเคยพบมาตลอดชีวิตของเขา "You shine on, boy. Harder than anyone I ever met in my life. And I'm sixty years old this January."

(King. 1977 : 79)

นอกจากนี้ จากการศึกษายังพบว่าแดนนี่มีพลังจิตในการส่งโทรจิตมากกว่าแฮลโลแรน กล่าวคือแฮลโลแรนจะส่งโทรจิตให้แดนนี่ได้ก็ต่อเมื่อบุคคลทั้งสองอยู่ใกล้ชิดกันเท่านั้น แต่ในกรณีของแดนนี่พบว่าเขาสามารถส่งโทรจิตไปหาแฮลโลแรนได้ แม้ว่าในขณะที่ส่งโทรจิตนั้น บุคคลทั้งสองจะอยู่ห่างไกลกัน กล่าวคือแดนนี่ซึ่งอยู่ในมลรัฐโคโลราโด (Colorado) สามารถส่งโทรจิตไปหาแฮลโลแรนซึ่งอยู่ในมลรัฐฟลอริดา (Florida) ได้ ซึ่งแม้ว่าระยะทางจะห่างไกลกันแต่สารที่แฮลโลแรนได้รับนั้นก็มีความชัดเจนเหมือนกับบุคคลทั้งสองอยู่ใกล้ชิดกัน

ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทโทรจิตนี้ ผู้วิจัยได้แยกออกเป็นสองลักษณะ คือ การรับโทรจิตและการส่งโทรจิต ซึ่งจะเกิดควบคู่กันไป อย่างไรก็ตาม พฤติกรรม

ของผู้ส่งและผู้รับนั้นจะแตกต่างกัน ทั้งนี้สามารถพิจารณาได้จากเหตุการณ์ต่าง ๆ คือ ผู้เขียนเริ่มนำเสนอเหตุการณ์ที่ทำให้ผู้อ่านทราบว่าแดนนี่และแฮลโลแรนมีความสามารถอันเหนือธรรมชาติในลักษณะนี้ โดยให้แฮลโลแรนเป็นผู้ส่งโทรจิตไปหาแดนนี่ด้วยข้อความที่เป็นลักษณะพูดคุยกันธรรมดา กล่าวคือแฮลโลแรนได้ชวนแดนนี่ไปพลอริดากับเขา ในขณะที่เขาทั้งสองอยู่ที่โรงแรมโอเวอร์ลุค (Overlook) ในโคโลราโด (*Sure you don't want to go to Florida, doc?*)

(King. 1977 : 74)

การรับ-ส่งโทรจิตครั้งนี้เป็นการรับ-ส่งโทรจิตระยะใกล้ กล่าวคือบุคคลทั้งสองนี้กำลังอยู่ด้วยกัน ซึ่งจากการศึกษาพบว่าหากข้อความที่ส่งทางโทรจิต เป็นสารในลักษณะพูดคุยกันธรรมดาหรือเป็นสารที่ส่งในระยะใกล้และไม่ได้ส่งโดยแรงแล้ว ผู้เขียนจะเขียนด้วยตัวอักษรแบบตัวพิมพ์เล็ก (small letter) โดยให้ข้อความอยู่ในวงเล็บ แต่หากสารที่ส่งทางโทรจิตเป็นสารที่ส่งโดยแรงแล้ว พบว่าข้อความในสารนั้นส่วนใหญ่จะใช้ตัวอักษรแบบตัวพิมพ์ใหญ่ (capital letter) ทั้งหมดโดยมีลักษณะพิเศษอีกประการหนึ่งคือ มีเครื่องหมายอัศเจรีย์ (exclamation mark) สามอันปรากฏอยู่ทั้งหน้าและหลังข้อความนั้น ๆ ไม่ว่าสารนั้นจะเป็นสารขอความช่วยเหลือหรือสารท้าทายกันโดยธรรมดาก็ตาม ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่าผู้เขียนใช้กลวิธีการเขียนเช่นนี้ก็เพื่อให้ผู้อ่านตระหนักถึงพลังจิตในการส่งสารทางโทรจิตของแดนนี่ว่ามีมากนั่นเอง

เมื่อแฮลโลแรนตระหนักว่าแดนนี่สามารถรับโทรจิตจากเขาได้ เขาจึงขอให้แดนนี่ส่งโทรจิตหาเขาในขณะที่บุคคลทั้งสองอยู่ในรถของแฮลโลแรน ทั้งนี้เพราะเขาต้องการทราบว่าพลังจิตในการส่งโทรจิตของแดนนี่มีมากน้อยเพียงใด เขาจึงขอให้แดนนี่ส่งโทรจิตถึงเขาโดยไม่ระบุว่าแดนนี่จะส่งข้อความใด แदनนี่จึงเรียกชื่อท้าทายแฮลโลแรนทางโทรจิต (*!!! HI, DICK !!!*)

(King. 1977 : 81)

จากเหตุการณ์ข้างต้นทำให้ทราบว่าแดนนี่นั้นไม่เคยทราบมาก่อนว่าตัวเขาสามารถส่งโทรจิตได้ เพราะเมื่อแฮลโลแรนบอกให้เขาทดลองส่งโทรจิตนั้น แदनนี่ไม่รู้วิธีว่าจะต้องทำอย่างไร ซึ่งจากคำพูดของแฮลโลแรนทำให้ทราบว่าวิธีการส่ง

ไตรจิตนั้นก็คือการคิดข้อความที่ต้องการจะพูดนั่นเอง และหากคิดอย่างหนัก (think hard) แล้วสารที่ส่งไปทางไตรจิตก็จะไปกระทบกับผู้รับโดยแรงเช่นกัน ดังในเหตุการณ์ข้างต้นนั้นผู้รับสารคือแฮลโลแรนถึงกับมีอาการหน้าตาบิดเบี้ยว ร่างกระตุกจนผงะหลัง ฟันกระทบกันอย่างแรงจนเลือดออกที่ริมฝีปาก ชกมือกุมอกและเปลือกตาสั่นระริก Hallorann winced and jerked backward on the seat. His teeth came together... drawing blood from his lower lip in a thin trickle. His hands flew up involuntarily from his lap to the level of his chest and then settled back again.

(King. 1977 : 81)

การได้เห็นลักษณะอาการที่แฮลโลแรนแสดงออกข้างต้นทำให้แดนนี่ตกใจกลัวมากและเขายังได้บอกกับแฮลโลแรนว่าเขามีได้ส่งไตรจิตด้วยพลังจิตทั้งหมดที่มี เพราะเขาเกิดความหวาดกลัวขึ้นมาในนาทีสุดท้าย ก่อนที่บุคคลทั้งสองจะจากกันในวันนั้นแฮลโลแรนได้กำชับแดนนี่ว่าหากเกิดเรื่องอะไรขึ้นขอให้แดนนี่ส่งไตรจิตไปหาเขาแล้วเขาจะเดินทางมาหาทันที ไม่ว่าเขาจะอยู่ที่ใดก็ตาม ซึ่งก็ได้ปรากฏในเวลาต่อมาว่าในขณะที่แฮลโลแรนกำลังขบรอกอยู่ในพลอริดาหลังจากการทำพิธีกรรมเสร็จสิ้นลงนั้น เขาได้กลิ่นส้มอย่างแรง เขาจึงตระหนักว่าบางสิ่งบางอย่างกำลังมาหาเขา ซึ่งก็คือสารที่แดนนี่ส่งมาทางไตรจิตนั่นเอง (!!! OH DICK OH PLEASE PLEASE PLEASE COME !!!)

(King. 1977 : 294)

ลักษณะการรับไตรจิตของแฮลโลแรนนั้น มีลักษณะต่างไปจากการรับไตรจิตของแดนนี่ กล่าวคือ แฮลโลแรนจะได้รับกลิ่นส้มทุกครั้งก่อนหน้าที่เขาจะได้รับสารที่ส่งมาทางไตรจิต ในขณะที่แดนนี่ไม่ได้กลิ่นสิ่งใดเลย ลักษณะที่แตกต่างกันนี้คาดว่าเป็นลักษณะของปัจเจกบุคคลซึ่งสตีเฟน คิง มิได้กล่าวถึงเหตุผลของความแตกต่างในประเด็นนี้ ทำให้ไม่อาจวิเคราะห์ได้ว่ากลิ่นส้มที่แฮลโลแรนได้กลิ่นทุกครั้งก่อนการ

ได้รับโทรจิตนั้น มีแหล่งที่มาอย่างไรและเพราะเหตุใดเขาจึงได้รับกลิ่นสัมผัส อย่างไรก็ตามแอสโลแรนก็ได้เล่าให้แดนนี่ฟังว่า ครั้งหนึ่งเมื่อเขายังหนุ่มและเป็นพ่อครัวอยู่ในกองทัพบกนั้น เขาก็ได้กลิ่นสัมผัสแต่เขาก็ไม่ได้คิดอะไรเนื่องจากอาหารค่ำวันนั้นมีสัมผัสอยู่ในรายการอาหารด้วยและในทีนั้นก็มีสัมผัสจำนวนมาก ครู่หนึ่งต่อมาเขาก็ได้เห็นภาพรถไฟตกรางและเกิดระเบิด และในรถไฟขบวนนั้นก็มีน้องชายของเขาอยู่ด้วย ซึ่งก็ได้ปรากฏเป็นความจริงเมื่อมารดาของเขาได้โทรศัพท์มาบอกเขาว่า น้องชายของเขาเสียชีวิตแล้ว แม้ว่าเหตุการณ์ครั้งนี้จะไม่ใช้การใช้ความสามารถอันเหนือธรรมชาติประเภทโทรจิตก็ตาม แต่ก็อาจกล่าวได้ว่าการที่แอสโลแรนได้กลิ่นสัมผัสแล้วเกิดความสามารถพิเศษอันเหนือธรรมชาติในครั้งนั้น ได้ทำให้เขาเกิดความผิงใจกับกลิ่นสัมผัสซึ่งแม้ในเวลาต่อมาเขาก็ยังคงได้กลิ่นสัมผัสเสมอก่อนที่เขาจะเกิดความสามารถอันเหนือธรรมชาติในการรับโทรจิต แม้ว่าจะไม่มีสัมผัสอยู่ในทีนั้นแม้แต่ผลเด็ยก็ตาม

การได้รับโทรจิตจากแดนนี่ทำให้แอสโลแรนตัดสินใจเดินทางไปหาแดนนี่ เขาจึงขอลาหยุดงานสามวัน เมื่อได้รับอนุญาตแล้วในขณะที่เดินออกมาเขาก็ได้กลิ่นสัมผัสอย่างแรงอีกครั้งหนึ่งตามมาด้วยสารที่แดนนี่ส่งมาทางโทรจิต โดยเนื้อความในสารเป็นการขอร้องให้แอสโลแรนเดินทางไปหา แต่ครั้งนี้เพิ่มข้อความว่าขอให้ไปโดยด่วน (!!! PLEASE COME DICK PLEASE COME COME QUICK !!!)

(King. 1977 : 297)

สำหรับแดนนี่นั้นเขาตระหนักว่าตนเองกำลังตกอยู่ในอันตราย เนื่องจากเขาได้เห็นสิ่งต่าง ๆ ที่คนอื่น ๆ มองไม่เห็น เช่น รอยเลือดในห้องชุดของโรงแรมศัพู้หญิงในห้อง 217 การเคลื่อนที่ไล่ตามของพุ่มไม้รูปสัตว์ ฯลฯ เป็นเหตุให้เขาเกิดความวิตกกังวลและหวาดกลัว เขาจึงต้องการทราบว่าบิดาของตนอยู่ที่ใดและกำลังคิดสิ่งใดอยู่ แดนนี่จึงส่งจิตของเขาออกไปหาแัจฉและในขณะที่เขากำลังใช้ตาทิพย์กับแัจฉอยู่นั้น แดนนี่ก็ได้รับโทรจิตจากใครบางคนบอกให้เขาเลิกใช้ตาทิพย์ซึ่งรู้ความคิดของแัจฉ โดยคำที่ใช้เรียกแดนนี่ก็เป็นคำหยาบ แสดงให้เห็นถึงความหยาบคายของผู้ส่งโทรจิต (GET OUT OF HIS MIND, YOU LITTLE SHIT!)

(King. 1977 : 312)

ผู้ที่ส่งโทรจิตหาแดนนี่ในครั้งนี้ก็คือจิตวิญญาณที่สิงส่วอยู่ในโรงแรมที่ผู้เขียนใช้คำเรียกโดยรวมว่าพวกโรงแรม (the hotel) นั่นเอง จากเหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้ทราบว่าในขณะที่แดนนี่กำลังใช้ตาพิพ์ซึ่งเป็นความสามารถอันเหนือธรรมชาติลักษณะหนึ่ง เขาก็สามารถรับโทรจิตซึ่งเป็นความสามารถอันเหนือธรรมชาติอีกลักษณะหนึ่งได้ ยิ่งไปกว่านั้นก็คือเหตุการณ์นี้ยังทำให้ทราบว่าผู้ที่ส่งสารทางโทรจิตได้ ใช่ว่าจะมีเพียงมนุษย์เท่านั้น แม้แต่จิตวิญญาณที่สิงส่วอยู่ในโรงแรมซึ่งจัดว่าเป็นอมมนุษย์ก็สามารถส่งสารทางโทรจิตไปยังมนุษย์ได้ อย่างไรก็ตาม ในนวนิยายเรื่อง The Shining ก็ไม่ปรากฏว่ามีเหตุการณ์ที่มนุษย์ส่งโทรจิตไปยังอมมนุษย์แต่อย่างใด จึงไม่อาจทราบได้ว่าอมมนุษย์สามารถรับโทรจิตได้หรือไม่ อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่าหากอมมนุษย์สามารถส่งโทรจิตไปยังมนุษย์ได้ ก็น่าจะมีความสามารถในการรับโทรจิตได้ด้วยเนื่องจากเป็นพฤติกรรมที่ควบคู่กัน เหตุการณ์ในลักษณะการได้รับสารทางโทรจิตจากอมมนุษย์ไม่เพียงแต่เกิดขึ้นกับแดนนี่เท่านั้น หากได้เกิดขึ้นกับแฮลโลเรนด้วยกล่าวคือ ในขณะที่แฮลโลเรนกำลังขับรถเพื่อเดินทางไปช่วยแดนนี่นั้นเขาก็ได้รับโทรจิตจากใครบางคนสั่งให้เขาเลิกล้มการเดินทางไปช่วยแดนนี่ โดยบอกว่าเรื่องนี้ไม่เกี่ยวกับแฮลโลเรนและหากเขายังคงดื้อดึงเขาจะถูกฆ่าแขวนคอและเผาศพ

(GET OUT OF HERE YOU DIRTY NIGGER THIS IS NONE OF
YOUR BUSINESS YOU NIGGER TURN AROUND TURN AROUND OR WE'LL
KILL YOU HANG YOU UP FROM A TREE LIMB YOU FUCKING JUNGLEBUNNY
COON AND THEN BURN THE BODY THAT'S WHAT WE DO WITH NIGGERS
SO TURN AROUND RIGHT NOW)

(King. 1977 : 364)

ผลที่เกิดขึ้นจากการได้รับสารทางโทรจิตจากอมมนุษย์นั้น ทำให้ผู้รับมีพฤติกรรมที่แตกต่างไปจากการได้รับโทรจิตจากมนุษย์ด้วยกัน กล่าวคือในกรณีของแดนนี่นั้นเมื่อเขาได้รับโทรจิตจากอมมนุษย์เขาตกใจและหวาดกลัวมาก ความรู้สึกตกใจและหวาดกลัวของเขานั้นสามารถทราบได้จากอากัปกิริยาที่เขาแสดงออกคือ นัยน์ตาเบิกกว้าง มือทั้งสองข้างเกร็งเป็นกรงเล็บขยุ้มผ้าคลุมเตียง ... his eyes

widening, his hands tightening into claws on the counterpane...

(King. 1977 : 312)

สำหรับแฮลโลแรนนั้น ความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับเขาเมื่อได้รับโทรจิตจาก
มนุษย์ก็มีได้แตกต่างไปจากความรู้สึกของแดนนี่นิก กล่าวคือเขาเกิดความหวาดกลัว
มากจนอาจกล่าวได้ว่ามากกว่าแดนนี่ เนื่องจากสารที่เขาได้รับนั้นเป็นการชู่เอาชีวิต
ซึ่งมีความรุนแรงมากกว่าสารที่แดนนี่ได้รับ แฮลโลแรนจึงถึงกับกรีดร้องลั่นรถด้วยความ
หวาดกลัวและตกใจ เขาได้พยายามใช้มือโบกปิดไปมาเหมือนกับเป็นการขับไล่
สิ่งที่เข้ามาหาเขาทางจิต อันเป็นผลให้รถเสียหลักพุ่งชนรั้วริมถนน แต่เขาก็โชคดีที่มี
ได้รับบาดเจ็บแต่อย่างใด

หลังจากที่แดนนี่พบกับอุปสรรคในการพยายามหยั่งรู้ความคิดของแจ๊ค
โดยเขาถูกห้ามโดยสารทางโทรจิตจากมนุษย์ เขาก็ตระหนักว่าโรงแรมไม่ต้องการ
ให้เขาไปหาแจ๊ค เขาจึงส่งโทรจิตไปหาแฮลโลแรนเพื่อขอให้แฮลโลแรนมาหาโดย
เนื้อความในสารบอกว่าครอบครัวของเขากำลังต้องการแฮลโลแรน เพราะพวกเขา
กำลังประสบปัญหาอันเลวร้าย (!!! *DICK PLEASE COME QUICK WE'RE IN
BAD TROUBLE DICK WE NEED*)

(King. 1977 : 315)

ที่โรงแรมโอเวอร์ลูด หลังจากที่แดนนี่รอดพ้นจากการถูกแจ๊คฆ่าตาย
แดนนี่ก็ได้วิ่งหนีลงไปยังกับมารดาและแฮลโลแรนซึ่งได้เดินทางมาถึงในที่สุด แดนนี่
จึงบอกกับแฮลโลแรนทางโทรจิตว่าพวกเขาจะต้องรีบหนีเพราะกำลังจะเกิดหายนะ
ขึ้นกับโรงแรม ซึ่งการส่งโทรจิตครั้งนี้เป็นการรับ-ส่งโทรจิตครั้งสุดท้ายระหว่างแดนนี่
และแฮลโลแรนตามที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง The Shining. (*Dick - we
have to - run - the place - it's going to*)

(King. 1977 : 401)

จากการศึกษานวนิยายเรื่อง The Shining. พบว่าผู้เขียนมิได้ให้
รายละเอียดเกี่ยวกับการส่งโทรจิตมากนัก แต่จะเน้นไปที่พฤติกรรมการรับโทรจิต
มากกว่า กล่าวคือการส่งโทรจิตนั้นผู้เขียนเพียงให้รายละเอียดวิธีการส่งว่า ผู้ส่ง
โทรจิตจะต้องคิดข้อความที่จะส่งและยังคิดด้วยกำลังแรงมากเท่าใดสารที่ส่งออกไปก็

จะไปกระทบผู้รับโดยตรงเท่านั้น นอกจากนี้การส่งโทรจิตระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ด้วยกันนั้น พบว่าผู้ส่งจะต้องส่งข้อความที่ระบุชื่อของผู้รับเสมอ แต่สำหรับการส่งโทรจิตจากมนุษย์ไปยังมนุษย์ทั้งสองครั้งที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง The Shining. นั้นไม่ปรากฏว่ามีการระบุชื่อผู้รับ แต่กลับมีการใช้คำเรียกอื่นแทนผู้รับ เช่น สารที่มนุษย์ส่งถึงแดนนี่เพื่อบอกให้แดนนี่ออกไปจากจิตของแจ๊ค มนุษย์ก็ใช้คำเรียกแดนนี่ว่า เจ้าเด็กน้อยสารเลว (little shit) ในทำนองเดียวกันสารที่มนุษย์ส่งทางโทรจิตถึงแฮลโลแรนเพื่อสั่งให้เขาล้มเลิกการเดินทางไปช่วยแดนนี่นั้น ก็ได้มีการใช้คำเรียกแทนชื่อแฮลโลแรนว่าเจ้านิโกรสกปรก (dirty nigger) จากเหตุการณ์นี้แสดงให้เห็นว่า การส่งโทรจิตไปยังบุคคลใดก็ตาม ผู้ส่งจะต้องระบุชื่อหรือคำเรียกอื่นแทนผู้รับเสมออันเป็นลักษณะของการส่งโทรจิตที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง The Shining. สำหรับพฤติกรรมการรับโทรจิตนั้นผู้เขียนได้ให้รายละเอียดไว้ค่อนข้างมากกว่า เมื่อบุคคลได้รับโทรจิตแล้วจะมีลักษณะอาการและความรู้สึกอย่างไร ดังในกรณีของแฮลโลแรนนั้นเขาจะได้กลิ่นสีก่อนทุกครั้งที่เขาได้รับสารทางโทรจิต นอกจากนี้ความแรงของสารที่ส่งมายังทำให้เขามีอาการทางกายร่วมอยู่ด้วย ดังในขณะที่แฮลโลแรนกำลังขับรถอยู่ในฟลอริดา เขาก็ได้รับโทรจิตจากแดนนี่ขอให้เขาเดินทางไปหา ซึ่งความแรงของโทรจิตที่มาหาเขาในครั้งนี้เปรียบเสมือนใครคนหนึ่งใช้ปืนพลังจิตจ่อศีรษะเขาแล้วยิงด้วยเสียงคำรามของปืน .45 ... It was as if someone had put a psychic gun to his head and shot him with a .45 caliber scream...

(King. 1977 : 293)

ผลของความแรงของโทรจิตที่แฮลโลแรนได้รับครั้งนี้ทำให้เขารู้สึกเจ็บหน้าอก ใบหน้าเป็นสีเทาเผือด แม้ว่าทุกสิ่งทุกอย่างจะผ่านพ้นไปแล้วแต่เขาก็ยังคงปวดศีรษะมาก ซึ่งเป็นอาการปวดแบบเดียวกับที่เคยเกิดขึ้นเมื่อเขาได้ขอให้แดนนี่ทดลองส่งโทรจิตหาเขาที่โรงแรมโอเวอร์ลูด แฮลโลแรนรู้สึกเหมือนกับว่าทุกถ้อยคำที่ส่งมานั้นดังกึกก้องในศีรษะของเขา

ในขณะที่แฮลโลแรนอยู่บนเครื่องบินก่อนที่จะได้รับโทรจิตจากแดนนี่ เขาก็มีอาการทางกายเกิดขึ้นก่อนดังที่ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า ไหล่ของเขาห่อมาข้าง

หน้าเป็นการต้านกลืนล้ม จากนั้นก็มีอาการกระตุกอย่างแรง หน้าผากของแฮลโลแรน ย่นเป็นลอนและปากของเขาก็บิดเบี้ยวด้วยความเจ็บปวด ความแรงของโทรจิตครั้งนี้ มิได้มาเหมือนกับปีนเขานี้ครั้งแรก แต่ครั้งนี้พุ่งมารุนแรงเหมือนมิด และได้ทำให้ แฮลโลแรนหวาดกลัวมาก เขามั่นใจว่ามีอะไรบางอย่างเกิดขึ้นกับแดนนี่

สำหรับแดนนี่นั้นเมื่อเขาได้รับโทรจิตจากแฮลโลแรนครั้งแรก เขาก็มีอาการ สะดุ้งระคนหวาดกลัวเล็กน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในขณะนั้นเขายังไม่เคยทราบ มาก่อนว่าโทรจิตก็เป็นความสามารถพิเศษอันเหนือธรรมชาติอีกลักษณะหนึ่งที่ เขา สามารถรับและส่งได้ แม้ว่าการมีความสามารถในการรับ-ส่งโทรจิตจะทำให้แดนนี่ เกิดความหวาดกลัว แต่ก็ปรากฏว่าลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทโทรจิตนี้ได้ก่อให้เกิด ประโยชน์กับแดนนี่ด้วยเช่นกัน เมื่อแดนนี่ตระหนักว่าบิดาของตนเริ่มคิดถึงเรื่อง การดื่มสุรา และเริ่มมีอาการฉุนเฉียวรุนแรง นอกจากนี้การที่เขาเห็นศพผู้หญิงใน โรงแรมรวมไปถึงการที่พ่อไม่รู้รูปสัตรีไล่ตามทำร้ายเขานั้น ทำให้เขาตระหนักว่าบิดา มารดา รวมทั้งตัวเขากำลังตกอยู่ในอันตราย แดนนี่จึงใช้ความสามารถพิเศษอันเหนือ ธรรมชาติที่เขามีอยู่ ส่งโทรจิตไปขอความช่วยเหลือจากแฮลโลแรนซึ่งก็ได้ก่อให้เกิด ผลดีในเวลาต่อมา กล่าวคือแฮลโลแรนได้เดินทางไปช่วยแดนนี่และมารดาได้ทันก่อน ที่จะเกิดหายนะขึ้นกับพวกเขาทั้งสาม

ในกรณีของแฮลโลแรนนั้น ผลกระทบจากลักษณะเหนือธรรมชาติประเภท โทรจิตที่เกิดขึ้นกับพฤติกรรมของเขาก็เป็นไปในลักษณะเดียวกับแดนนี่ กล่าวคือมีทั้ง ผลดีและผลเสีย ซึ่งผลดีก็คือการที่เขาได้มีโอกาสเดินทางไปช่วยแดนนี่และเวนดี้ไว้ได้ ทันหลังจากที่เขาได้รับโทรจิตจากแดนนี่หลายต่อหลายครั้ง แต่อย่างไรก็ตามผลเสีย ที่เกิดขึ้นกับเขาก็คือสารที่แดนนี่ส่งมาทางโทรจิตได้ทำให้แฮลโลแรนเกิดความวิตก กังวล หวาดกลัวและตื่นตระหนก นอกจากนี้ยังได้เกิดอาการทางกายร่วมด้วยหลาย ประการ เช่น หูอื้อ ตัวสั่น มือชืด ดังปรากฏให้เห็นเมื่อแฮลโลแรนอยู่ที่สนามบิน เขาก็ได้กลืนล้มทำให้เขาวิ่งไปห้องน้ำได้ทัน ความแรงจากโทรจิตครั้งนี้ทำให้เขาหูอื้อ และหวาดกลัวมาก

อาการทางกายที่เกิดขึ้นกับแฮลโลแรนนั้น พบว่าระดับของความรุนแรง ของอาการทางกายจะมีมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับความแรงของสารที่ถูกส่งมาทาง

โทรจิต หากสารนั้นถูกส่งมาโดยแรงผู้รับก็จะมีอาการเหมือนกับถูกกระแทก ถูกแทง หรือถูกยิงโดยแรงเช่นกัน นอกจากนี้ยังรวมไปถึงอาการตัวสั่น ไหล่ห่อ ปากปิดเบี้ยว ด้วยความเจ็บปวด แต่หากสารนั้นเป็นสารที่ส่งมาแบบธรรมดาคือมิได้ส่งมาโดยแรง แล้ว ก็ไม่ปรากฏว่าผู้รับมีอาการทางกายร่วมด้วยแต่อย่างใด ดังในกรณีของการรับ-ส่งโทรจิตครั้งสุดท้ายระหว่างแดนนี่และแฮลโลแรน ไม่ปรากฏว่าผู้รับคือแฮลโลแรน นั้นมีอาการทางกาย เช่น ผงะไปข้างหลัง ปวดศีรษะหรือตัวสั่นแต่อย่างใด ทั้งนี้อาจ เป็นเพราะแดนนี่ส่งโทรจิตครั้งนี้ในระยะใกล้ เขาจึงมิได้ใช้พลังจิตในการส่งโทรจิต มากเหมือนการส่งโทรจิตในระยะไกล

นอกจากความแรงของสารที่ส่งมาทางโทรจิตจะทำให้ผู้รับเกิดอาการ ทางกายต่าง ๆ แล้ว เนื้อความหรือข้อความในสารก็ยังมีผลกระทบไปถึงจิตใจของ ผู้รับอีกด้วย ซึ่งความผิดปกติทางจิตนี้ในทางจิตวิทยาได้จำแนกไว้หลายประการด้วย กัน แต่จากการศึกษาพบว่าผลกระทบของลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทโทรจิตได้ก่อ ให้เกิดความวิตกกังวลและความกลัวขึ้นกับผู้รับมากที่สุด และไม่ปรากฏว่ามีความผิด ปกติในลักษณะอื่น ดังในกรณีของแฮลโลแรนนั่น เขามีความวิตกกังวลมากจนถึงกับคิด ถึงความตายของตนเอง

เมื่อเปรียบเทียบความรู้สึกจากการรับโทรจิตของแดนนี่ที่ส่งมาจาก แฮลโลแรน และการรับโทรจิตของแฮลโลแรนที่ส่งมาจากแดนนี่แล้ว จะเห็นได้ว่า ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทโทรจิตได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อดัวละครทั้งสองใน ลักษณะที่ต่างกัน กล่าวคือเมื่อแดนนี่ได้รับโทรจิตจากแฮลโลแรนนั่น เขาหวาดกลัว เพียงเล็กน้อย ส่วนแฮลโลแรนนั่นเมื่อได้รับโทรจิตจากแดนนี่ปรากฏว่าเขามีความ วิตกกังวลค่อนข้างสูง ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่าผลกระทบของลักษณะเหนือธรรมชาติประ เภทโทรจิตที่มีต่อจิตใจของตัวละครนั้น ขึ้นอยู่กับสารที่ตัวละครได้รับทางโทรจิตว่ามี ความร้ายแรงเพียงใด ซึ่งในกรณีของแดนนี่นั้นสารที่เขาได้รับทางโทรจิตจากแฮลโล แรนเป็นเพียงการพูดคุยกันในลักษณะธรรมดา แดนนี่จึงเพียงแต่รู้สึกประหลาดใจและ กลัวเพียงเล็กน้อย ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากเขาไม่เคยได้รับสารทางโทรจิตจากใครมา ก่อนและเขาก็ไม่เคยทราบมาก่อนด้วยว่าเขามีความสามารถในการรับโทรจิต ใน ทางตรงกันข้ามแฮลโลแรนได้รับโทรจิตจากแดนนี่หลายครั้งในเวลาใกล้เคียงกันและ

สารที่ได้รับทุกครั้งก็เป็นสารเรียกร้องขอความช่วยเหลือและขอร้องไห้ เขาเดินทางไปหาแดนนี่ ซึ่งสารที่ได้รับในลักษณะนี้ย่อมมีผลกระทบต่อจิตใจของแฮลโลแรนเป็นอย่างมาก แม้ว่าแฮลโลแรนและแดนนี่จะไม่มีความสัมพันธ์ผูกพันกันมากมาก่อนก็ตาม แต่แฮลโลแรนก็มีความห่วงใยในตัวแดนนี่มาตั้งแต่เมื่อเขาได้พบและทราบว่าแดนนี่ก็มีความสามารถพิเศษอันเหนือธรรมชาติเหมือนตน นอกจากนี้แฮลโลแรนยังมีความรู้สึกว่าเขาเองมีความผิดที่ปล่อยให้เด็กน้อยอย่างแดนนี่ต้องอยู่ที่โรงแรม โดยที่เขา ก็ทราบดีว่าโรงแรมนั้นเป็นสถานที่ที่ไม่ปลอดภัยสำหรับผู้มีความสามารถอันเหนือธรรมชาติอย่างแดนนี่ ดังนั้นเมื่อเขาได้รับสารร้องขอความช่วยเหลือจากแดนนี่ที่ส่งมาทางโทรจิตหลายครั้งในเวลากระชั้นชิดกันย่อมทำให้ความห่วงใยและความรู้สึกผิดที่มีอยู่แต่เดิมนั้นเพิ่มพูนขึ้น จนถึงขั้นวิตกกังวลมาก

นอกจากลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทโทรจิตจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อพฤติกรรมและจิตใจของผู้ที่มีความสามารถพิเศษในการรับ-ส่งโทรจิตคือแดนนี่และแฮลโลแรนแล้ว ก็ยังมีอิทธิพลไปถึงพฤติกรรมและความรู้สึกของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับตัวละครดังกล่าวอีกด้วย ดังปรากฏในกรณีของเวนดี้มารดาของแดนนี่ กล่าวคือในครั้งแรกที่แฮลโลแรนส่งโทรจิตถึงแดนนี่นั้น แดนนี่มีอาการสะดุ้งระคนหัวงัวเงียเล็กน้อย แต่สำหรับเวนดี้นั้นเธอมีความรู้สึกแปลก ๆ ว่ามีบางสิ่งบางอย่างถูกส่งผ่านกันระหว่างลูกชายของเธอและแฮลโลแรน ... She had the oddest feeling that something had passed between them, something she could not quite follow...

(King. 1977 : 74)

การที่ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทโทรจิตไม่มีผลกระทบต่อเวนดี้มากนัก อาจกล่าวได้ว่าเนื่องมาจากเธอไม่มีความสามารถพิเศษดังเช่นแดนนี่และแฮลโลแรน เธอจึงไม่ทราบข้อความในสารที่บุคคลทั้งสองส่งถึงกันอันเป็นเหตุให้เธอไม่มีความวิตกกังวลหรือความหวาดกลัวใดใด แม้กระทั่งในตอนที่แดนนี่บอกกับแฮลโลแรนทางโทรจิตว่าให้รีบหนีเพราะโรงแรมกำลังจะระเบิดนั้น ทั้งแดนนี่และแฮลโลแรนต่างตกใจกลัวและวิตกกังวล แต่เวนดี้ซึ่งอยู่ในสถานการณ์นี้ด้วยเพียงแต่ประหลาดใจทั้งนี้เนื่องมาจากหล่อนไม่ทราบและไม่เข้าใจในสารที่บุคคลทั้งสองส่งถึงกันนั่นเอง ใน

สถานการณ์ดังกล่าวหากเวนต์ทราบว่าสารที่แดนนี่และแฮลโลแรนส่งถึงกันคือข้อความใดแล้ว เธอคงจะต้องตกใจและหวาดกลัวไม่น้อยที่ทราบว่า หายนะกำลังจะเกิดขึ้นกับพวกเขาทั้งสามภายในระยะเวลาอันสั้น ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า การมีความสามารถพิเศษอันเหนือธรรมชาติประเภทโทรจิต ได้ก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสียต่อผู้ที่มีความสามารถพิเศษอันเหนือธรรมชาติประเภทนี้ ซึ่งผลดีและผลเสียที่เกิดขึ้นจะมีมาน้อยเพียงใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญ คือข้อความหรือสารที่ตัวละครส่งถึงกัน นอกจากนี้การส่งโทรจิตจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่งก็สามารถก่อให้เกิดผลกระทบกับอีกบุคคลหนึ่งได้ แม้ว่าผลกระทบที่เกิดขึ้นจะมีเพียงเล็กน้อยก็ตาม

ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทตาพิย์

ตาพิย์ หมายถึง ความสามารถอันเหนือธรรมชาติของมนุษย์ ในการเห็นหรือล่วงรู้สิ่งที่มีได้ปรากฏแก่สายตาในขณะนั้น ซึ่งจากการศึกษาไม่พบว่าสตีเฟน คิง ได้ใช้ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทนี้ในการเขียนนวนิยายเรื่อง Pet Sematary. แต่กลับพบว่าลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทดังกล่าวมีปรากฏมากในนวนิยายเรื่อง The Shining. โดยมีปรากฏอยู่ตลอดทั้งเรื่อง สำหรับตัวละครที่มีความสามารถพิเศษในการใช้ตาพิย์ในนวนิยายเรื่องนี้ก็เป็นตัวละครเดียวกับตัวละครที่มีความสามารถในการรับ-ส่งโทรจิต คือ แดนนี่ ทอแรนซ์ และดีค แฮลโลแรน ซึ่งวิธีการที่ผู้เขียนกล่าวถึงตาพิย์ก็มีความคล้ายคลึงกับลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทโทรจิต กล่าวคือผู้เขียนมิได้ระบุไว้อย่างแน่ชัดว่าตัวละครทั้งสองนี้มีความสามารถพิเศษในการใช้ตาพิย์มาตั้งแต่เมื่อใด จากการศึกษาพบว่าลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทนี้เกิดขึ้นกับแดนนี่บ่อยครั้งกว่าแฮลโลแรน โดยเฉพาะในขณะที่แดนนี่ใช้ชีวิตอยู่ที่โรงแรมโอเวอร์ลุคนั้น ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทตาพิย์นี้เป็นลักษณะเหนือธรรมชาติที่โดดเด่นมาก เนื่องจากแดนนี่ได้เห็นและได้ล่วงรู้สิ่งต่าง ๆ มากมายซึ่งบุคคลอื่น ๆ ไม่มีโอกาสได้รู้หรือได้เห็น

ลักษณะการเห็นด้วยตาพิย์ของแดนนี่นั้น มีลักษณะพิเศษที่ต่างไปจากการเห็นด้วยตาพิย์ของแฮลโลแรน กล่าวคือแดนนี่นั้นมีเพื่อนที่แจ๊คและเวนต์เรียกว่าเพื่อนที่มองไม่เห็นตัว (an invisible playmate) ซึ่งแดนนี่เรียกชื่อว่า โทนี่

(Tony) มาปรากฏร่วมในเหตุการณ์ที่มีลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทตาพิพย์เสมอ เช่น โทนี่มักจะปรากฏตัวพาแดนนี่ไปดูสิ่งของหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นแล้วอยู่เบื้อง ๆ ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้แตกต่างจากการเห็นด้วยตาพิพย์ของ แฮลโลแรน เนื่องจากการเห็นด้วยตาพิพย์ของแฮลโลแรนนั้นไม่ต้องอาศัยใครพาไปดูแต่อย่างใด กล่าวคือเขาสามารถเห็นได้ด้วยตนเอง ในกรณีของแดนนี่นั้นผู้วิจัยมีความเห็นว่าโทนี่นั้นเป็นเพียงตัวละครสมมุติที่ไม่มีตัวตน กล่าวคือแดนนี่ได้สร้างโทนี่ขึ้นมาจากจินตนาการของเขาเอง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแดนนี่เคยเป็นเด็กกำพร้าและมีเพื่อนเล่นมาก แต่เมื่อย้ายไปอยู่บ้านใหม่ เขาก็ไม่มีเพื่อนที่อยู่ในวัยเดียวกัน ดังนั้นเมื่อเวนดี้ถามเขาจึงยอมรับว่าเขาคิดถึงเพื่อน

ในยามขาดเพื่อนนี้เองที่แดนนี่ได้สร้างเพื่อนที่มองไม่เห็นตัวขึ้นมา ซึ่งแท้ที่จริงแล้วโทนี่ก็เป็นเพียงจินตนาการของแดนนี่เท่านั้น จากการที่ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทตาพิพย์ได้ก่อให้เกิดความวิตกกังวลกับเขา แดนนี่จึงสมมุติให้โทนี่เป็นผู้ที่มีความสามารถพิเศษนี้แทนตัว กล่าวคือแดนนี่มักจะบอกเวนดี้และแจ๊คว่า การที่เขาเห็นหรือล่วงรู้สิ่งนั้นสิ่งนั้น เขามิได้รู้หรือเห็นเอง แต่เป็นเพราะโทนี่พาเขาไปดู ดังเช่น เมื่อแจ๊คหากระเป๋าสบตละครไม้พบนั่น แดนนี่สามารถบอกได้ถูกต้องว่ากระเป๋านั้นอยู่ในตู้บันไดในห้องใต้ดิน แต่เมื่อถูกซักถามแดนนี่ก็ตอบว่าโทนี่พาเขาไปดู

การที่แดนนี่สร้างโทนี่ขึ้นมานั้นจัดได้ว่าเป็นการใช้กลวิธีทางป้องกันตัวชนิดการหลีกเลียงประเภทการสร้างวิมานในอากาศ (Fantasy) ซึ่งช่วยให้แดนนี่หลบหลีกจากสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความวิตกกังวล โดยการสมมุติให้โทนี่เป็นผู้พาเขาไปดูสิ่งนั้นสิ่งนี้ นั้นหมายถึงการที่เขาพยายามที่จะปฏิเสธว่าเขาไม่มีความสามารถพิเศษอันเหนือธรรมชาติแต่อย่างใดนั่นเอง ทั้งนี้เป็นเพราะเขากลัวว่าการที่เขาไม่มีความสามารถพิเศษที่ไม่เหมือนใครนี้ อาจทำให้เขาถูกมองว่าเป็นคนบ้าและอาจถูกส่งไปอยู่โรงพยาบาลโรคจิต ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้เขาหวาดกลัวและวิตกกังวล จากความคิดของแดนนี่ ทำให้ทราบว่าแดนนี่นั้นมีความเก็บกดมากในอันที่จะพยายามไม่ให้บิดาและมารดาคิดว่าตนเป็นเด็กผิดปกติ อันเนื่องมาจากความฝังใจในเรื่องราวที่เคยได้รับฟังมาว่า บิดาของเพื่อนของเขาคนหนึ่งถูกส่งไปอยู่โรงพยาบาลโรคจิตเพราะมีความผิดปกติ ในความคิดของแดนนี่ เขาจึงเห็นว่าใครก็ตามที่มีความผิดปกติจะต้องถูกส่งไป

ยังโรงพยาบาลโรคจิต และความสามารถในการเห็นหรือล่วงรู้สิ่งต่าง ๆ ที่บุคคลอื่นไม่รู้ไม่เห็นนั้น แดนนี่ตระหนักว่านั่นคือความผิดปกติ เขาจึงเกิดความกลัวและความวิตกกังวล แดนนี่จึงได้จินตนาการโทนีขึ้นมาให้เป็นผู้รู้ผู้เห็นเหตุการณ์ต่าง ๆ แทนตัวเขา จินตนาการเกี่ยวกับตัวละครสมมุติที่ชื่อโทนีนั้นอาจพิจารณาได้จากการที่แดนนี่มิได้เคยเห็นโทนีจริง ๆ เลยแม้แต่ครั้งเดียว เขามักจะกล่าวว่าเขาได้เห็นโทนีเล่นกลางและทุกครั้งที่เขาบอกว่าได้เห็นโทนีนั้นก็เป็นการเล่นในระยะไกลทั้งสิ้น แม้แต่เสียงเรียกของโทนีที่เรียกชื่อแดนนี่นั้น ก็เป็นเสียงที่แผ่วเบาเหมือนกับเสียงสายลมครวญคราง นอกจากนั้น การอ้างถึงโทนีของแดนนี่ก็เป็นไปในระยะแรกที่มีความสามารถพิเศษอันเหนือธรรมชาติประเภทตาทิพย์ของเขายังไม่เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือจากแจ๊คและเวนดี้เท่านั้น ในเวลาต่อมาเมื่อความสามารถของเขาเริ่มเป็นที่ยอมรับ โทนีก็ไม่ได้มีความจำเป็นต่อจินตนาการของแดนนี่อีก โดยเฉพาะเวนดี้นั้น เมื่อแดนนี่บอกว่าเขาสามารถล่วงรู้ความคิดและความรู้สึกของแจ๊คได้และยืนยันว่าเขารู้สิ่งต่าง ๆ ได้จริง โดยมีได้แต่งเรื่องขึ้นเองนั้น เวนดี้มีความเชื่อว่าแดนนี่สามารถเห็นและล่วงรู้สิ่งต่าง ๆ ได้จริง และเมื่อเธอเกิดความไม่มั่นใจในตัวแจ๊คด้วยความกลัวว่าจะเกิดอันตราย ก่อนที่เธอจะออกจากห้องนอน เธอยังได้ถามแดนนี่ก่อนว่าแจ๊คอยู่ที่ใดและจะปลอดภัยหรือไม่ ซึ่งคำตอบที่เธอได้รับทำให้เธอสบายใจขึ้น แม้ว่าเธอจะยังมีความหวาดระแวงในตัวแจ๊คอยู่บ้างเพราะเธอมั่นใจว่าแจ๊คได้เสียสติไปแล้วก็ตาม การที่เวนดี้เชื่อว่าแดนนี่สามารถเห็นและล่วงรู้สิ่งต่าง ๆ ได้นั้นก็อาจเนื่องมาจากประสบการณ์หลายต่อหลายครั้งที่เกิดขึ้น เช่น การที่แดนนี่รู้ว่าชื่อเล่นของแฮลโลเรนคือดีค หรือการที่แดนนี่รู้ว่ากระเป๋าสตางค์ของแจ๊คที่คิดว่าหายไปในนั้นอยู่ในห้องใต้ดิน เป็นต้น นอกจากนี้เธอยังได้ประสบกับตนเองอีกเหตุการณ์หนึ่งคือ วันหนึ่งในขณะที่เธอสนทนากับลูกชายของเธอนั้น แดนนี่ได้บอกกับเธอว่าเขารู้ว่าเวนดี้มีความรู้สึกไม่ชอบมารดาของเธอ ซึ่งเหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้เวนดี้ตกใจจนร่างสั่นสะท้าน ที่ได้ประจักษ์ว่าลูกชายของเธอสามารถล่วงรู้ความคิดของผู้อื่นได้จริง เธอจึงรู้สึกเหมือนทำผิดแล้วถูกจับได้ ในที่สุดเมื่อแดนนี่ตระหนักว่าความสามารถอันเหนือธรรมชาติประเภทตาทิพย์ที่เขามีนั้นเป็นที่ยอมรับแล้ว โทนีก็มิได้เข้ามาบีบบังคับต่อการมองเห็นหรือการล่วงรู้ด้วยตาทิพย์ของแดนนี่อีกต่อไป โดยที่แดนนี่ได้บอกกับ

บุคคลอื่น ๆ ว่าโรงแรมโอเวอร์ลูดไม่ยอมให้โทนี่มาหาเขา กล่าวคือเขาไม่มีความจำเป็นต้องอาศัยจินตนาการสร้างโทนี่อีกต่อไปนั่นเอง

ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทตาพิพย์ที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง The Shining. นั้น สามารถพิจารณาได้จากเหตุการณ์ต่าง ๆ คือ ผู้เขียนเริ่มนำเสนอเหตุการณ์ที่แสดงถึงความสามารถอันเหนือธรรมชาติประเภทตาพิพย์ของแดนนี่ โดยให้แดนนี่สามารถล่วงรู้ความคิดของแจ๊คและเวนดี้ว่าบุคคลทั้งสองมีความคิดที่จะหย่ากัน โดยที่บุคคลทั้งสองไม่เคยพูดกันถึงเรื่องนี้เลย ต่อมาแดนนี่สามารถล่วงรู้ความคิดของบิดาตนเองว่า แจ๊คมีความคิดเรื่องการทำอัตวินิบาตกรรม (suicide) ซึ่งแม้ว่าเขาจะไม่เข้าใจความหมายของคำว่า "suicide" แต่เขาก็มีความรู้สึกว้าวุ่น ๆ นี้มีความหมายน่ากลัวกว่าคำว่า การหย่าร้าง (divorce) ในเวลาต่อมาแดนนี่ต้องการทราบว่าบิดาของตนกำลังคิดสิ่งใด เขาก็ใช้ตาพิพย์จึงทราบว่าในขณะที่แจ๊คกำลังขับรถกลับบ้านนั้นแจ๊คกำลังคิดเรื่องงานที่เขาได้รับมอบหมาย ซึ่งการล่วงรู้เช่นนี้ทำให้แดนนี่รู้สึกสับสนใจที่ทราบว่าบิดาของตนได้งานทำและไม่ได้มีความคิดในเรื่องไม่ดีอย่างที่เวนดี้กำลังเป็นกังวล

โทนี่นั้นนับได้ว่ามีอิทธิพลต่อชีวิตของแดนนี่มาก ซึ่งบ่อยครั้งที่โทนี่มักจะนำพาแดนนี่ไปดูสิ่งนั้นสิ่งนี้และทำให้แดนนี่หวาดกลัวและไม่สบายใจ ดังที่โทนี่ได้พาแดนนี่ไปยังสถานที่แห่งหนึ่ง ซึ่งแดนนี่ได้ทราบในเวลาต่อมาว่า สถานที่แห่งนั้นคือโรงแรมโอเวอร์ลูด ณ ที่นั้นแดนนี่ได้เห็นภาพคนไล่ฆ่าตนเองและได้เห็นคำที่เขาไม่เข้าใจคือคำว่า "REDRUM" นอกจากนี้ โทนี่ยังได้เตือนให้แดนนี่ระวังตัว

คำว่า "REDRUM" นี้จากการศึกษาพบว่าแดนนี่ได้เห็นคำ ๆ นี้ปรากฏอยู่บ่อยครั้งและแทบทุกครั้ง คำ ๆ นี้จะปรากฏเป็นตัวอักษรสีแดงซึ่งคล้ายกับโลหิตหรือดวงตาอันประสังค์ร้าย และจากการที่เขาได้เห็นคำ ๆ นี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่านี้เองที่เป็นเหตุให้แดนนี่มีความหวาดกลัวและความวิตกกังวลค่อนข้างสูง เพราะเขาไม่ทราบว่า คำ ๆ นี้คืออะไรและมีความหมายว่าอย่างไร แม้เมื่อเขาถามกับบิดาและมารดา บุคคลทั้งสองก็ไม่สามารถให้คำตอบกับเขาได้ ความอยากรู้อยากเห็นทำให้แดนนี่พยายามอย่างหนักที่จะเรียนอ่านเพื่อที่เขาจะได้อ่านและทำความเข้าใจกับคำต่าง ๆ ที่เขาได้เห็นด้วยตาพิพย์นั่นเอง อย่างไรก็ตามคำว่า "REDRUM" นี้แดนนี่ก็ได้ทราบ

ในภายหลัง เมื่อเขาเห็นคำ ๆ นี้สะท้อนอยู่ในกระจกว่า คำ ๆ นี้แท้จริงก็คือคำว่า "MURDER" ซึ่งหมายถึงการฆาตกรรมนั่นเอง และนั่นย่อมหมายความว่าคำที่แดนนี่ได้เห็นคำนี้นั้น เปรียบเสมือนเป็นการบอกเหตุล่วงหน้ากับแดนนี่ว่าเขาจะต้องประสบกับเหตุการณ์ที่เกือบจะมีการฆาตกรรมเกิดขึ้น คำว่า "REDRUM" ที่เขาได้เห็นนี้จึงเท่ากับเป็นการเตือนภัยให้เขาระวังตัวนั่นเอง ซึ่งแดนนี่เองก็ทราบล่วงหน้ามาก่อนแล้ว ดังที่เขาได้เล่าให้แฮลโลแรนฟังว่า เขาทราบมาก่อนหน้าที่จะมาที่โรงแรมโอเวอร์ลูดแล้วว่าโรงแรมแห่งนี้เป็นสถานที่อันตรายสำหรับครอบครัวของเขา

สำหรับแฮลโลแรนนั้นเมื่อเขาได้ทราบว่าแดนนี่มีความสามารถในการรับ-ส่งโทรจิต เขาจึงถามแดนนี่ว่าแดนนี่สามารถอ่านความคิดของแจ๊คและเวนดี้ได้หรือไม่ ซึ่งแดนนี่ก็ตอบว่าเขาสามารถล่วงรู้ความคิดของบิดาและมารดาได้ จึงเป็นการยอมรับว่าตนเองมีตาทิพย์นั่นเอง และเป็นที่น่าสังเกตว่าแดนนี่นั้นรู้ตัวว่าตนเองมีความสามารถอันเหนือธรรมชาติในการมีตาทิพย์ แต่ไม่เคยทราบมาก่อนเลยว่านอกจากตาทิพย์แล้ว เขายังมีความสามารถอันเหนือธรรมชาติในการรับ-ส่งโทรจิต จนกระทั่งเขาได้พบกับแฮลโลแรน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการรับ-ส่งโทรจิตนั้นต้องอาศัยบุคคลสองฝ่ายคือผู้ส่งและผู้รับจึงจะสามารถสื่อสารกันได้ และก่อนหน้าที่จะได้พบกับแฮลโลแรน แดนนี่ก็ไม่เคยพบใครที่มีความสามารถพิเศษอันเหนือธรรมชาติในการรับ-ส่งโทรจิตเช่นเขามาก่อน เขาจึงไม่อาจตระหนักถึงความสามารถอันเหนือธรรมชาติที่มีอยู่ในตัวของเขาเอง แต่การใช้ตาทิพย์นั้นก็ต้องอาศัยปัจจัยภายนอกคือบุคคลอื่นแต่อย่างใด ก็สามารถมองเห็นหรือล่วงรู้ด้วยตาทิพย์ได้ จึงเป็นธรรมดาอยู่เองที่แดนนี่จะรู้ตัวว่าตนมีตาทิพย์ แต่ไม่ทราบว่าตนมีความสามารถในการรับ-ส่งโทรจิต นอกจากนี้แฮลโลแรนยังได้เตือนแดนนี่เกี่ยวกับการเห็นด้วยตาทิพย์ด้วยว่าสิ่งต่าง ๆ ที่เห็นนั้นเป็นเสมือนภาพในหนังสือ ซึ่งแม้ว่าภาพบางภาพจะแลดูน่ากลัวแต่ก็ไม่อาจทำอันตรายใครได้

เมื่ออุลแมน (Ullman) ผู้จัดการโรงแรมโอเวอร์ลูดพาครอบครัวของแจ๊คเดินชมโรงแรมไปจนถึงห้องชุดของโรมานั้น แดนนี่ได้มองไปที่ผนังห้องชุดและได้เห็นสิ่งที่น่ากลัวเป็นครั้งแรกในโรงแรมโอเวอร์ลูด นั่นคือเขาได้เห็นคราบโลหิตแห้งกรังแซมด้วยจุดสีขาวเทาบนกระดานปิดฝาผนัง ซึ่งแม้ว่าจะมีคนอยู่หลายคนใน

ที่นั่นแต่ก็มีเพียงแดนนี่เท่านั้นที่ได้เห็นสิ่งที่น่ากลัวนี้ นอกจากนี้ ก่อนที่จะกลับออกมาจากห้องชุดแดนนี่ยังได้หันไปมองที่ผนังอีกครั้งด้วยความอยากรู้อยากเห็นตามประสาเด็ก และเขาก็ได้เห็นสิ่งที่น่ากลัวอีกครั้งหนึ่งแต่ต่างกันตรงที่ว่า การเห็นครั้งที่สองนี้มีใช้คราบโลหิตแห้งกรังอีกต่อไป แต่กลับกลายเป็นโลหิตสด ๆ ที่กำลังไหลริน โดยที่สิ่งต่าง ๆ ที่แดนนี่ได้เห็นในครั้งนี้เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในห้องชุดของโรงแรมโอเวอร์ลูดในปี ค.ศ. 1966 กล่าวคือได้มีการฆาตกรรมเกิดขึ้นโดยชายคนหนึ่งถูกยิงเสียชีวิตในห้อง ส่วนชายอีกคนถูกยิงเสียชีวิตอยู่ที่หน้าประตู และสิ่งที่แดนนี่ได้เห็นบนกระดานปิดฝาผนังก็คือโลหิตและมันสมองของผู้เสียชีวิตที่สาดกระจ่ายอยู่บนฝาผนังนั่นเอง และจากการที่แดนนี่สามารถล่วงรู้ความคิดของแจ๊คและเวนดี้ รวมทั้งการที่แดนนี่สามารถเห็นสิ่งที่หายไประหว่างแจ๊คและเวนดี้เกิดความวิตกกังวลและท้อใจในตัวบุตรชายของตนเองมาก บุคคลทั้งสองจึงพาแดนนี่ไปพบแพทย์และในขณะที่อยู่กับแพทย์นั้นแดนนี่ก็สามารถบอกแพทย์ได้อย่างถูกต้องว่า เวนดี้ซึ่งคอยอยู่นอกห้องตรวจนั้นกำลังคิดถึงน้องสาวของเธอซึ่งเสียชีวิตไปแล้ว นอกจากนี้ในขณะที่อยู่กับแพทย์ แพทย์ยังได้ขอให้แดนนี่ทดลองเรียกโทนี่มาเพื่อเป็นการพิสูจน์ถึงการมีอยู่ของโทนี่และการเห็นด้วยตาพิพย์ของแดนนี่ ซึ่งก็ได้ปรากฏว่าแดนนี่ได้ยินเพียงแต่เสียงของโทนี่เท่านั้น อย่างไรก็ตาม เขาก็ได้เห็นภาพแจ๊คนั่งคุกเข่าบนพื้นกำลังอ่านหนังสือและเอกสารอย่างใจจดใจจ่อ และยังได้เห็นสมุดบันทึกปกหุ้มหนังสือขาวซึ่งมีประวัติความเป็นมาของโรงแรมโอเวอร์ลูดบรรจุอยู่ ซึ่งภาพเหตุการณ์ทั้งหมดที่แดนนี่เห็นนี้เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเวลาต่อมา

ด้วยความสามารถอันเหนือธรรมชาติประเภทตาพิพย์ แดนนี่จึงได้ทราบว่าสถานการณ์ภายในโรงแรมโอเวอร์ลูดกำลังเลวร้ายลงทุกที เช่น แจ๊คซึ่งเลิกดื่มเหล้าไปแล้วก็เริ่มคิดถึงเรื่องการดื่มเหล้าและบางครั้งแจ๊คก็โกรธและมีอารมณ์ฉุนเฉียวง่ายโดยไร้เหตุผล อย่างไรก็ตามแดนนี่ก็ไม่กล้าบอกบิดามารดาถึงความรู้สึกเกี่ยวกับโรงแรมและสิ่งต่าง ๆ ที่เขาได้เห็นด้วยตาพิพย์ ทั้งนี้เพราะแดนนี่กลัวว่าแจ๊คและเวนดี้จะคิดว่าเขาเป็นบ้าและจะส่งตัวเขาไปอยู่โรงพยาบาลโรคจิต ในความคิดของแดนนี่นั้น เขาคิดว่าแจ๊คและเวนดี้เห็นเขาเป็นเด็กที่มีความผิดปกติ อันเนื่องมาจากการที่เขาเห็นและล่วงรู้สิ่งต่าง ๆ ที่บุคคลอื่น ๆ ไม่รู้ไม่เห็น และการที่แจ๊คและเวนดี้พาเขาไปพบแพทย์เพื่อตรวจร่างกายนั้น แดนนี่มีความคิดว่าอาจเป็นไปได้ที่เขาจะถูก

ส่งไปอยู่โรงพยาบาลโรคจิตในโอกาสต่อไป They had already taken him to see a regular doctor. Was it not reasonable to assume that THE MEN IN THE WHITE COATS might come next?

(King. 1977 : 186)

นอกจากการเห็นภาพเหตุการณ์และล่วงรู้ความคิดของบุคคลอื่น ๆ แล้ว แดนนี่ยังได้เห็นศพของผู้หญิงคนหนึ่งในห้อง 217 ของโรงแรมโอเวอร์ลูดอีกด้วย กล่าวคือวันหนึ่งด้วยความอยากรู้อยากเห็นแดนนี่ได้เข้าไปในห้อง 217 เนื่องจากก่อนหน้านี้แอสโลแรนได้เตือนแดนนี่ไว้ก่อนจะจากกันว่า เขาไม่ควรเข้าไปในห้อง 217 แदनนี่จึงต้องการทราบว่าเป็นห้องดังกล่าวมีสิ่งใดอยู่ แอสโลแรนจึงถึงกับเอ่ยปากห้ามไม่ให้แดนนี่เข้าไป ณ ที่นั้นแดนนี่ได้เห็นศพผู้หญิงคนหนึ่งในห้อง 217 ซึ่งเสียชีวิตเนื่องจากอุบัติเหตุกรรมในอ่างอาบน้ำมาเป็นเวลานานแล้ว และในขณะที่แดนนี่ได้เห็นศพด้วยตาพิยนั้นก็เป็นเวลาที่โดยแท้จริงแล้วมิได้มีศพอยู่ที่นั่น อย่างไรก็ตามศพที่แดนนี่เห็นนั้นก็ก็เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในอดีต กล่าวคือได้มีการฆาตกรรมหญิงสาวเกิดขึ้นจริงในห้องดังกล่าว

การล่วงรู้สิ่งต่าง ๆ ก็เป็นความสามารถพิเศษประเภทหนึ่งที่เกิดขึ้นกับแดนนี่บ่อยครั้ง ดังเช่น แदनนี่ทราบว่าเพื่อน ๆ ของแอสโลแรนเรียกแอสโลแรนว่า ดิค (Dick) โดยที่แอสโลแรนไม่เคยบอกให้ใครในครอบครัวของแอสโลแรนมาก่อน หรือในกรณีที่แดนนี่ทราบว่าแอสโลแรนเคยเห็นพุ่มไม้รูปสัตว์เคลื่อนที่ไล่ตามมาแล้วโดยที่แอสโลแรนไม่เคยบอกใครเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เขาประสบมา แต่แดนนี่ทราบได้ด้วยตาพิยเนื่องจากในวันที่เกิดเหตุการณ์ซึ่งแอสโลแรนพุ่มไม้รูปสัตว์ไล่ติดตามนั้น แदनนี่และมารดาของเขาได้ขับรถไปซื้อของในเมืองเขาจึงไม่มีโอกาสเห็นเหตุการณ์ได้เลย อย่างไรก็ตามแดนนี่ก็สามารถทราบเหตุการณ์นี้ได้ด้วยความสามารถอันเหนือธรรมชาติประเภทตาพิยที่เขา มีอยู่ และเมื่อแดนนี่บอกกับแอสโลแรนว่าตัวเองได้ถูกพุ่มไม้รูปสัตว์ไล่ติดตามแอสโลแรนก็ทำที่ไม่เชื่อ แต่แดนนี่ก็ยืนยันว่าเขาถูกพุ่มไม้รูปสัตว์ไล่ติดตามจริง และเขายังบอกด้วยว่า แอสโลแรนเคยเห็นเหตุการณ์ดังที่เขาได้เห็นมาก่อนหน้านี้แล้ว อันเป็นผลให้แอสโลแรนจัดและถึงกับตบหน้าลูกชายอย่างแรง เพราะแอสโลแรนรู้สึกอับอายที่ความลับซึ่งตนไม่ได้บอกใครนั้นกลับมีคนล่วงรู้และผลจากการควบคุมอารมณ์ไม่ได้ของแอสโลแรนนี้ ทำให้แอสโลแรนและ

เวนดี้ทะเลาะกันอย่างรุนแรง

การเห็นด้วยตาพิศครั้งสุดท้ายของแดนนี่ที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง The Shining. คือ หลังจากที่แดนนี่รอดพ้นจากการถูกแฉีดยาตายด้วยความคลุ้มคลั่งนั้น แดนนี่ได้เห็นภาพมารดาของตนและแฮลโลแรนอยู่ด้วยกันที่ชั้นล่างของโรงแรม และเมื่อเขาลงมาพบบุคคลทั้งสองแล้วแดนนี่ก็ได้เห็นภาพไฟลุกท่วมหลังคาโรงแรมโอเวอร์ลูด เศษอิฐปลิวกระจัดกระจายอยู่บนหิมะ เปลวไฟสว่างวาบลุกโชนไปทั่วบริเวณ เขาจึงบอกกับแฮลโลแรนทางโทรศัพท์ว่าพวกเขาจะต้องรีบหนีออกจากโรงแรมโดยเร็ว ซึ่งพวกเขาก็สามารถหนีออกมาได้ทันต่วงทีก่อนที่จะเกิดหายนะขึ้นกับชีวิตของพวกเขา ทั้งนี้นับได้ว่าลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทตาพิศในครั้งนี้ได้ก่อให้เกิดผลดีต่อบุคคลทั้งสามเป็นอย่างมาก หากแดนนี่เป็นเพียงเด็กชายเล็ก ๆ ธรรมดา เขาก็คงไม่ทราบว่ากำลังจะเกิดอะไรขึ้นและควรทำอย่างไรต่อไป นั่นหมายถึง พวกเขาอาจถูกเผาไหม้อยู่ในกองเพลิงที่เผาผลาญโรงแรมนั่นเอง

ในส่วนของแฮลโลแรนนั้นลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทตาพิศ มิได้ปรากฏขึ้นกับเขาบ่อยครั้งนัก คือจากการศึกษาพบว่าได้เกิดขึ้นเพียงสองครั้งเท่านั้น และภาพเหตุการณ์ที่เขาเห็นก็เป็นภาพเหตุการณ์เดียวกับที่แดนนี่เห็นนั่นเอง กล่าวคือ แฮลโลแรนได้เห็นศพผู้หญิงในห้อง 217 ซึ่งมีสภาพศพเขียวคล้ำและชันอืดนอนอยู่ในอ่างอาบน้ำและแฮลโลแรนได้จ้องมองศพของหญิงนั้น แม้จะรู้สึกตระหนกแต่เขาก็ไม่เสียชีวิต แต่เมื่อหญิงนั้นลืมตาขึ้นและยิ้มความหวาดกลัวก็เขาครอบงำจิตใจเขาจึงวิ่งหนีออกมา Mrs. Massey, swollen and purple, lay soggily in the tub, which was half-full of water. He had stood looking down at her, a pulse beating thickly in his throat ...

(King. 1977 : 299)

เหตุการณ์อีกเหตุการณ์หนึ่งที่แฮลโลแรนได้เห็นด้วยตาพิศคือ การได้เห็นพุ่มไม้ซึ่งตกแต่งเป็นรูปสัตว์บริเวณริ้วโรงแรมเคลื่อนที่ไล่ตามเขาในขณะที่เขาพยายามที่จะเข้าไปช่วยแดนนี่ในโรงแรมโอเวอร์ลูด พุ่มไม้รูปสัตว์ได้ไล่ขวนเขาเป็นการขัดขวางไม่ให้เขาเข้าไปในโรงแรมได้โดยง่าย แฮลโลแรนได้พยายามตะเกียกตะกายหนีแต่พุ่มไม้รูปสิงโตก็ไล่ตามมาใกล้จนเขาได้กลืนใบไม้จากมัน พุ่มไม้รูปสิงโต

ได้ตะปบแอลโลแรนที่ใบหน้าและหลังจนโลหิตไหลริน

ลักษณะของการเกิดตาทิพย์นั้น จากการศึกษาพบว่าผู้เขียนได้บอกวิธีการของการใช้ตาทิพย์ไว้สองวิธี วิธีแรกคือการรวบรวมกำลังจิตหรือการตั้งสมาธิ (concentration) ไปยังสิ่งที่ต้องการรู้หรือเห็น ดังเหตุการณ์ที่แดนนี่ได้ล่วงรู้ว่บิดาและมารดาของเขามีความคิดที่จะหย่ากันนั้น เขาเห็นว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก จึงรวบรวมกำลังจิตเพ่งดูอย่างเต็มที่ ซึ่งผลปรากฏว่าเขาได้ล้มลงจากเก้าอี้และเมื่อเขากลับสู่โลกของความเป็นจริงก็ได้พบว่า บิดาของเขา กำลังโทรศัพท์ตามแพทย์และมารดากำลังกอดเขาและร้องไห้ And because it had seemed desperately important, he had thrown himself fully in concentration ...

(King. 1977 : 32)

วิธีการอีกวิธีหนึ่งในการใช้ตาทิพย์ของแดนนี่ที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง The Shining. นอกจากการรวบรวมกำลังจิตหรือการตั้งสมาธิแล้ว ก็ยังมีอีกวิธีหนึ่งคือการส่งจิต (mind drifting) ออกไปยังสิ่งหรือบุคคลที่ต้องการรู้หรือเห็น ดังที่แดนนี่ต้องการทราบว่าบิดาของเขา กำลังคิดอะไรอยู่ เขาก็ส่งจิตออกไปและได้พบว่าบิดาของเขา กำลังคิดเรื่องไม่ดีนั่นคือกำลังคิดถึงเรื่องการตีเมีย He let his mind, drift out, searching for his daddy, and found him standing somewhere below. In the lobby. Danny pushed a little harder, trying to get inside his father ...

(King. 1977 : 312)

อย่างไรก็ตามจากการศึกษาก็ไม่พบวิธีการในการใช้ตาทิพย์ของแอลโลแรน และสำหรับแดนนี่นั้นจากวิธีการดังกล่าวข้างต้นก็ทำให้ทราบว่า การล่วงรู้ความคิดของผู้อื่นนั้นต้องอาศัยจิต (mind) เป็นสำคัญ แต่สำหรับการเห็นสิ่งที่บุคคลอื่นไม่เห็น เช่น รอยคราบโลหิตบนผนังห้อง ศพผู้หญิงในห้อง 217 พุ่มไม้รูปสัตว์เคลื่อนไหวที่ไล่ตาม ฯลฯ นั้น ไม่ปรากฏว่าผู้เขียนได้กล่าวถึงการใช้จิตแต่อย่างใด ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่าการเห็นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็น การเห็นที่เกิดขึ้นเอง เช่น การเห็นตามปกติ นอกจากนี้ผู้เขียนยังได้ให้ข้อมูลของการใช้สมาธิรวบรวมกำลังจิตของแดนนี่เป็นการเพิ่มเติมด้วยว่า ในขณะที่รวบรวมกำลังจิตนั้น เขามีต้องอาศัยการหลับตาแต่อย่าง

ใด เช่น เมื่อแดนนี่ต้องการทราบว่าบิดาของเขากำลังคิดสิ่งใดนั้น เขาก็เพียงแต่หรี่ตาลงและคิดถึงเสียงของแจ็ค เขาก็ได้ทราบว่าแจ็คกำลังคิดสิ่งใด He did not close his eyes-that wasn't necessary but he squinched them down to slits and imagined Daddy's voice...

(King. 1977 : 34)

ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทตาพิพย์ได้ก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสียต่อแดนนี่ผู้มีความสามารถอันเหนือธรรมชาติในการนี้ กล่าวคือในบางครั้งการเห็นด้วยตาพิพย์ได้ทำให้เขาเกิดความสุขและโล่งใจ ดังเมื่อเขาทราบด้วยตาพิพย์ว่าบิดาของเขากำลังคิดถึงเรื่องงานในระหว่างที่ขับรถกลับบ้าน เขาก็เกิดความสุขใจที่ทราบว่าแจ็คได้งานทำแม้ว่าเขาจะไม่ทราบว่าวัตสัน (Watson) ที่แจ็คกำลังคิดถึงนั้นคือใคร แต่เขาก็โล่งใจที่ทราบว่าแจ็คมิได้กำลังคิดเรื่องร้าย ๆ อย่างที่มารดาของเขากำลังเป็นกังวล

นอกจากนี้ความสามารถอันเหนือธรรมชาติที่แดนนี่มีอยู่ยังทำให้เขาสามารถเห็นสิ่งของที่หายไป เช่น กระเป๋าใส่บทละครของแจ็คที่หายไป ซึ่งแม้ว่าแจ็คจะดีใจที่ได้กระเป๋ากลับคืนมา แต่แจ็คและเวนดี้ก็เกิดความวิตกกังวลมิใช่น้อยกับความสามารถที่ไม่มีใครเหมือนของแดนนี่ ยิ่งไปกว่านั้นลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทตาพิพย์ยังนับได้ว่าได้ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อแดนนี่เป็นอย่างมาก เมื่อแดนนี่ได้เห็นภาพโรงแรมโอเวอร์ลูด กำลังถูกไฟเผาผลาญเป็นผลให้เขาบอกกับแฮลโลแรนทางโทรจิตว่า พวกเขาคือเวนดี้ แฮลโลแรนและตัวแดนนี่เองจะต้องรีบหนี ซึ่งพวกเขาสามารถหนีออกจากโรงแรมได้ทันก่อนที่โรงแรมจะเกิดระเบิด เหตุการณ์ครั้งนี้ นับได้ว่าลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทตาพิพย์มีผลในการช่วยชีวิตของพวกเขาก็สามให้รอดพ้นจากหายนะ

อย่างไรก็ตาม โดยส่วนใหญ่แล้วลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทตาพิพย์ ได้ก่อให้เกิดผลเสียต่อแดนนี่มากกว่าที่จะก่อให้เกิดผลดี ซึ่งจะเห็นได้จากเหตุการณ์ต่าง ๆ หลายต่อหลายครั้งที่แสดงให้เห็นว่าลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทตาพิพย์ได้ทำให้แดนนี่เกิดความวิตกกังวล เก็บกดและหวาดกลัว ดังเช่นเมื่อแฮลโลแรนถามแดนนี่ว่า แดนนี่สามารถอ่านความคิดของแจ็คและเวนดี้ได้หรือไม่ ซึ่งแดนนี่ก็ยอมรับ

ในความสามารถนี้แต่ในขณะเดียวกันเขาก็บอกกับแฮลโลแรนว่าโดยปกติแล้วเขาจะไม่พยายามอ่านความคิดของบุคคลทั้งสอง เพราะเขารู้ว่าบิดามารดาของเขา ย่อมจะไม่ชอบและไม่พอใจ เพราะมันเป็นการกระทำที่ไม่ดี

"Can you tell what your mom and dad are thinking, Danny?" Hallorann was watching him closely.

"Most times, if I want to. But usually I don't try."

"Why not?"

(King. 1977 : 81 - 82)

จากคำกล่าวของแดนนี่ จะเห็นได้ว่าในความคิดของแดนนี่นั้นเขาเห็นว่าการมีตาทิพย์สามารถล่วงรู้ความคิดของบิดาและมารดาของตน เช่นรู้ว่าบิดามารดา คิดจะหย่าขาดจากกัน รู้ว่าบิดามารดาคิดว่าเขาเป็นเด็กผิดปกติ หรือการล่วงรู้ความคิดของเวนดี้ว่าเธอมีความวิตกกังวลว่าแจ็คจะหวนกลับไปดื่มสุรา ฯลฯ เป็นสิ่งที่สกปรกน่ารังเกียจ และเป็นเหตุให้แดนนี่ไม่มีความสุข เกิดความวิตกกังวลอย่างมาก ซึ่งนำไปสู่การใช้กลวิธีข่มขู่ตัวเองเพื่อกดการสะกดกลืน (Suppression) เพื่อขจัดความวิตกกังวล โดยการที่แดนนี่พยายามที่จะไม่อ่านความคิดของบิดาและมารดา ซึ่งก็นับได้ว่ากลวิธีข่มขู่ตัวเองนี้มีประโยชน์ ในการช่วยลดภาวะความตึงเครียดและความวิตกกังวลของแดนนี่ให้น้อยลง

นอกจากนี้ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทตาทิพย์ยังส่งผลให้แดนนี่เกิดความขัดแย้งขึ้นภายในจิตใจ กล่าวคือแดนนี่ต้องการที่จะบอกสิ่งต่าง ๆ ที่เขาได้เห็นด้วยตาทิพย์ให้แจ็คและเวนดี้ได้รับทราบ แต่ในขณะเดียวกันเขาก็ตระหนักว่างานดูแลโรงแรมเป็นงานชิ้นเดียวที่แจ็คหาได้ หากเขาบอกสิ่งต่าง ๆ ที่เขาได้เห็นด้วยตาทิพย์ให้แจ็คทราบ แจ็คก็คงจะไม่ทำงานที่โรงแรมและจะต้องตกงาน ความขัดแย้งระหว่างการตัดสินใจบอกให้แจ็คและเวนดี้รับรู้กับการเก็บสิ่งต่าง ๆ ที่ได้รู้ได้เห็นด้วยตาทิพย์เอาไว้โดยไม่บอกใครจึงเกิดขึ้นภายในใจของแดนนี่เป็นเหตุให้เขาเกิดความข้องคับใจโดยมีปัจจัยทางด้านฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย นั่นคือแดนนี่กลัวว่าแจ็คจะตกงานอันจะเป็นเหตุให้สภาพครอบครัวแย่ลงกว่าที่เป็นอยู่ ผลกระทบ

ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทตาทิพย์ ทำให้แดนนี่ตกอยู่ในสภาพของความกดดันทางอารมณ์ ซึ่งสภาพนี้มีอิทธิพลมากต่อพฤติกรรมและความรู้สึกของบุคคล จึงเป็นเหตุให้แดนนี่เป็นเด็กที่มีความกลัวและความวิตกกังวลสูง ทำให้เขากลายเป็นเด็กเงียบขรึม ปัจจัยอีกประการหนึ่งที่ทำให้แดนนี่มีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป นอกเหนือจากลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทตาทิพย์ก็คือ สภาพแวดล้อมของครอบครัว กล่าวคือหลังจากที่แจ็คถูกไล่ออกจากการเป็นอาจารย์สอนภาษาอังกฤษนั้น ครอบครัวของเขาก็เริ่มประสบปัญหาทางการเงิน ทำให้ต้องไปเช่าห้องอยู่อาศัยจากบ้านที่เคยอยู่อย่างสุขสบายแดนนี่ต้องย้ายไปอยู่ในอาคารที่สกปรก ถนนทางเดินก็มีรอยขีดข่วนพื้นสีเลอะเทอะอยู่โดยทั่วไป บ้านใดก็ลาดชันและมีรอยแตก

ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทตาทิพย์ไม่เพียงแต่ทำให้แดนนี่เกิดความหวาดกลัว ความขัดแย้งและนำไปสู่การใช้กลวิธีป้องกันตัวชนิดต่าง ๆ เท่านั้น หากแต่การล่วงรู้ความคิดของผู้อื่นด้วยตาทิพย์ยังทำให้แดนนี่เกิดความวิตกกังวล และในบางครั้งความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นก็ได้ส่งผลทางกาย ดังเช่นเมื่อแดนนี่ทราบว่าแจ็คและเวนดี้มีความคิดที่จะหย่ากันนั้น แดนนี่ทราบว่าความคิดเรื่องการหย่าของบุคคลทั้งสองได้วนเวียนอยู่เหนือโต๊ะอาหารเหมือนเมฆฝนสีดำ และความรู้สึกนี้ก็เลวร้ายมากสำหรับแดนนี่จนเขารับประทานอาหารไม่ลง เนื่องจากความคิดเรื่องการรับประทานอาหารโดยมีความคิดเรื่องการหย่าวนเวียนอยู่โดยรอบ ทำให้แดนนี่แทบจะอาเจียนออกมา The thoughts of DIVORCE hung over the kitchen table like a cloud full of black rain, pregnant, ready to burst. It was so bad he couldn't eat. The thought of eating with all that black DIVORCE around made him want to throw up...

(King. 1977 : 32)

การรับประทานอาหารไม่ลงเมื่อแดนนี่ล่วงรู้ความคิดของเวนดี้และแจ็คว่าบุคคลทั้งสองคิดจะหย่ากัน แสดงให้เห็นว่าแดนนี่มีปฏิกิริยาเกี่ยวกับระบบทางเดินอาหาร ซึ่งอาการผิดปกติเกี่ยวกับระบบทางเดินอาหารนี้ เป็นสิ่งสำคัญที่สุดอันหนึ่งของจิตใต้สำนึกที่เกี่ยวกับความรู้สึกขัดแย้งในใจและความวิตกกังวล

กลวิธานป้องกันตัวอีกประเภทหนึ่งที่แดนนี่นำมาใช้เมื่อเกิดความหวาดกลัว ก็คือการหลีกเลี่ยง (Mechanism of Avoidance) ซึ่งเป็นกลวิธีที่ช่วยให้บุคคล หลบหลีกจากสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความวิตกกังวล วิธีนี้มีได้เป็นการแก้ไขความ ยุ่งยากแต่เป็นการสร้างแบบแผนชีวิตของตนใหม่และเป็นชีวิตที่ปราศจากความยุ่งยาก โดยแดนนี่ได้เลือกใช้กลวิธานการหลีกเลี่ยงด้วยวิธีการปฏิเสธ (Negativism) ซึ่งหมายถึงการปฏิเสธไม่ยอมร่วมมือในสถานการณ์ที่มีความเครียด บุคคลที่ใช้วิธีนี้ จะขัดขืนต่อผู้ใหญ่ ขัดขืนต่อคำแนะนำต่าง ๆ หรือต่อความปรารถนาของผู้อื่น ดัง ปรากฏในเหตุการณ์ที่นายแพทย์ซึ่งเวนด์และแจ๊คพาแดนนี่ไปพบ ได้ขอให้แดนนี่ทดลอง เรียกโทนี่มาเพื่อเป็นการพิสูจน์ถึงการมีอยู่ของโทนี่ ซึ่งแดนนี่ก็ได้เห็นภาพแจ๊คนั่งคุก เข่าบนพื้นกำลังอ่านหนังสือและเอกสารอย่างใจจดใจจ่อ นอกจากนั้นแดนนี่ยังได้เห็น สมุดบันทึกปกหุ้มหนังสือขาว ซึ่งมีเรื่องราวและประวัติความเป็นมาของโรงแรมโอเวอร์ ลุด แดนนี่เกิดความหวาดกลัวมากและต้องการบอกแจ๊คไม่ให้แตะต้องสมุดเล่มนั้นและ ยังต้องการบอกแจ๊คด้วยว่าสมุดบางเล่มนั้นไม่ควรเปิด ในเวลาต่อมาแดนนี่ได้ยินเสียง สะท้อนก้องอยู่ในศีรษะ เป็นประโยคที่กล่าวซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าสถานที่ของมนุษย์แห่งนี้ ทำให้มนุษย์กลายเป็นปีศาจอันชั่วร้าย

ภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่แดนนี่ได้เห็นด้วยตาพิศครั้งนี้ทำให้เขาหวาดกลัว และตกใจมาก และเมื่อเขากลับเข้าสู่โลกแห่งความเป็นจริง นายแพทย์ได้ถามแดนนี่ ว่าการที่เขากล่าวถึงปีศาจชั่วร้ายนั้นหมายถึงอะไร และแพทย์ได้พยายามขอให้แดนนี่ นึกถึงสิ่งที่เขาได้เห็น แต่แดนนี่กลับตอบว่าเขาจำอะไรไม่ได้ และเมื่อแพทย์พยายาม ชักถามต่อไปแดนนี่ก็ถึงกับร้องไห้ ต่อมาแดนนี่ได้บอกกับแพทย์ว่า เขารู้ว่ามารดา ของเขาซึ่งกำลังคอยอยู่นอกห้องนั้น กำลังคิดถึงน้องสาวของเธอซึ่งเสียชีวิตไปแล้ว ทั้งนี้แดนนี่ได้บอกกับแพทย์ว่าเขารู้ได้ด้วยสิ่งที่เขาเรียกว่า "shining" อย่างไรก็ตาม เมื่อแพทย์ชักถามต่อไปแดนนี่ก็ปฏิเสธที่จะตอบ โดยอ้างว่าเหนื่อยและปวดท้อง

Danny shook his head slowly. "I'm awful tired. Can't I go see my mommy and daddy? I don't want to answer any more questions. I'm tired. And my stomach hurts."

(King. 1977 : 138)

จากเหตุการณ์ดังกล่าวจะเห็นได้ว่าสิ่งที่แดนนี่ได้เห็นด้วยตาพิยนั้น ทำให้เขาเกิดความหวาดกลัวและวิตกกังวลใจมากจนกระทั่งไม่ต้องการจะกล่าวถึงเหตุการณ์นั้นซ้ำอีก เมื่อแพทย์พยายามซักถามเขาจึงปฏิเสธที่จะให้ความร่วมมือโดยอ้างว่าจำไม่ได้ นอกจากนี้แดนนี่ยังปฏิเสธที่จะตอบคำถามของแพทย์เกี่ยวกับสิ่งที่เรียกว่า "shining" ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเขากลัวว่าแพทย์จะไม่เข้าใจและหากเขาอธิบายต่อไป แพทย์อาจคิดว่าเขาเป็นเด็กผิดปกติและอาจส่งเขาไปอยู่โรงพยาบาลโรจิต ซึ่งเป็นสิ่งที่แดนนี่หวาดกลัวมาก นอกจากนี้การที่แดนนี่ปฏิเสธที่จะให้ความร่วมมือในการตอบคำถามของแพทย์นั้น ก็อาจเนื่องมาจากนายแพทย์ผู้นี้จัดเป็นบุคคลแปลกหน้าสำหรับแดนนี่ เขาจึงไม่รู้สึกรู้สึเคยพอที่จะเล่าเหตุการณ์ที่เขาได้เห็นด้วยตาพิยหรือบอกถึงความสามารถพิเศษอันเหนือธรรมชาติที่เขามีให้นายแพทย์ผู้นี้ได้รับรู้ ดังนั้นแดนนี่จึงตัดสินใจใช้กลวิธีการหลักเลี่ยงโดยการปฏิเสธ

ลักษณะการเห็นด้วยตาพิยของแดนนี่นั้น บางสิ่งหรือบางเหตุการณ์เขาได้มีโอกาสได้เห็นเพียงครั้งเดียว เช่น การเห็นกระเป๋าท้ายไป การเห็นพุ่มไม้รูปสัตว์เคลื่อนที่ไล่ตาม เป็นต้น อย่างไรก็ตามจากการศึกษาพบว่ามีบางสิ่งหรือบางเหตุการณ์ที่แดนนี่ได้เห็นซ้ำแล้วซ้ำเล่า เช่น แดนนี่เห็นภาพคนถือค้อนไล่ฆ่าตนเอง หรือการเห็นคำว่า "REDRUM" เป็นต้น โดยเฉพาะการเห็นคำว่า "REDRUM" นี้ทำให้แดนนี่วิตกกังวลมากเนื่องจากเขาไม่ทราบว่าคำ ๆ นี้คืออะไร และมีความหมายว่าอย่างไร เขาจึงพยายามอย่างหนักที่จะหัดอ่านหนังสือเพื่อที่จะเข้าใจคำต่าง ๆ ที่เขาได้เห็น จนเวนต์และแจ๊คค่อนข้างเป็นกังวลกับการทุ่มเทให้กับการหัดอ่านของแดนนี่ แดนนี่นั้นทุ่มเทให้กับการอ่านเสียจนเขาไม่ยอมเข้านอน เมื่อเวนต์บอกว่าถึงเวลาเข้านอนแดนนี่ก็ขอเวลาที่จะอ่านหนังสือต่ออีกเล็กน้อย

ตัวละครอีกตัวหนึ่งที่มีความสามารถพิเศษอันเหนือธรรมชาติประเภทตาพิยก็คือแฮลโลแรน ซึ่งอิทธิพลของลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทตาพิยที่มีต่อแฮลโลแรนนั้น จากการศึกษาพบว่า ตาพิยมิได้มีผลกระทบต่อแฮลโลแรนมากนัก แม้ว่าเขาจะมีความสามารถพิเศษในการนี้ก็ตาม ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากในนวนิยายเรื่อง The Shining. นั้น มีเหตุการณ์ที่แสดงให้เห็นว่าแฮลโลแรนได้เห็นด้วยตาพิยเพียงสองเหตุการณ์ คือ การเห็นศพผู้หญิงในอ่างอาบน้ำของห้อง 217 และการเห็นพุ่มไม้รูปสัตว์เคลื่อนที่ไล่

ติดตามพยายามจะฆ่าเขา ซึ่งทั้งสองเหตุการณ์ดังกล่าวได้ทำให้แฮลโลแรนตระหนักว่า
โรงแรมโอเวอร์ลูดเป็นสถานที่ซึ่งไม่ปลอดภัยสำหรับเขามากต่อไป และเมื่อเขานึก
ถึงเหตุการณ์นี้ ก่อนที่เขาจะเดินทางไปช่วยแดนนี่ ณ โรงแรมโอเวอร์ลูดเขาได้นำ
พินัยกรรมของเขาวางไว้ที่หน้ากระจกในห้องนอน โดยหวังว่าหากโชคดีเขาคงมีโอกาส
ได้กลับไปเก็บพินัยกรรมของเขาไว้อย่างเดิม ซึ่งจากการกระทำของแฮลโลแรนครั้งนี้
แสดงให้เห็นถึงความวิตกกังวลที่เขา มีอยู่ สำหรับการถูกพุ่มไม้รูปสัตว์ไล่ทำร้ายนั้น
ก็ได้ทำให้แฮลโลแรนเกิดความหวาดกลัวมาก เนื่องจากเป็นสิ่งที่เขามิได้เคยพบเห็น
หรือคาดว่าจะได้พบเห็นมาก่อน อย่างไรก็ตามความหวาดกลัวและความวิตกกังวลของ
แฮลโลแรนก็มีได้มีผลกระทบต่อกิจกรรมของเขามากนัก ซึ่งต่างจากแดนนี่ตรงที่
ความหวาดกลัวและความวิตกกังวลมีอิทธิพลต่อแดนนี่มาก ที่เป็นดังนี้อาจเนื่องมาจาก
แฮลโลแรนเป็นผู้ที่ผ่านโลกมานานถึง 60 ปี ประสบการณ์และวุฒิภาวะย่อมทำให้
แฮลโลแรนสามารถควบคุมอารมณ์และความรู้สึกได้ดี เขาจึงไม่ปล่อยให้สิ่งที่เขาได้
เห็นด้วยตาทิพย์มีอิทธิพลต่อกิจกรรมของเขามากจนเกินไป ในทางตรงกันข้ามกับ
แดนนี่ซึ่งเป็นเด็กชายอายุเพียง 5 ขวบ ยังไม่รู้จักรถไถ่ตรง ยังไม่รู้จักรถ
ใช้เหตุผล ดังนั้นเมื่อเกิดความกลัวหรือความวิตกกังวลขึ้น แดนนี่จึงไม่สามารถระงับ
ไว้ได้และได้ปล่อยให้ความรู้สึกเหล่านี้เข้าครอบงำจิตใจ จนมีผลให้แดนนี่ต้องใช้
กลวิธีป้องกันตัวประเภทต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

นอกจากลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทตาทิพย์จะมีผลกระทบต่อดันนี่และ
แฮลโลแรนผู้มีความสามารถอันเหนือธรรมชาติประเภทนี้โดยตรงแล้ว ก็ยังมีผล
กระทบไปยังบุคคลที่ใกล้ชิดกับแดนนี่อีกสองคนคือแจ๊คและเวนดี้ ผู้เป็นบิดาและมารดา
ของแดนนี่นั่นเอง ในกรณีของเวนดี้การเห็นหรือการล่วงรู้ด้วยตาทิพย์ของแดนนี่ได้
ทำให้เวนดี้เกิดความวิตกกังวลขึ้นหลายครั้ง และในบางครั้งเธอก็ใช้กลวิธีป้องกัน
ตัวประเภทต่าง ๆ ดังเช่นเมื่อเหตุการณ์ปรากฏว่าแดนนี่รู้ว่ากระเป๋าสตางค์ของเธอ
แจ๊คอยู่ในห้องใต้ดินซึ่งก็เป็นจริงตามนั้นนั่น เวนดี้ได้เกิดความวิตกกังวลใจมากเพราะ
เธอรู้แน่ว่าแดนนี่ไม่เคยลงไปในห้องใต้ดิน แต่กระนั้นก็ตามเธอก็ได้พยายามที่จะไม่
นึกถึงเพราะจะก่อให้เกิดความวิตกกังวลและไม่สบายใจ ทั้งนี้หมายถึงเวนดี้ใช้กล

วิชานป้องกันตัวโดยการเก็บกด (Repression) ซึ่งเป็นการกระทำที่บุคคลเก็บสิ่งที่ไม่พึงพอใจหรือเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความอับอายหรือสิ่งที่ตนมีความผิด โดยผลักดันให้พ้นไปจากจิตสำนึกไปสู่จิตไร้สำนึก ดังที่เวนดี้พยายามที่จะไม่นึกถึงหรือพยายามลืมเหตุการณ์ที่ทำให้เธอไม่สบายใจนั่นเอง

นอกเหนือไปจากความวิตกกังวลแล้วความรู้สึกอีกประการหนึ่งที่เกิดขึ้นกับเวนดี้ อันเป็นผลมาจากความสามารถพิเศษอันเหนือธรรมชาติของแฉะนี้ ก็คือความหวาดกลัว เวนดี้กลัวที่รู้ว่าลูกชายของตนเองสามารถล่วงรู้ความคิดของผู้อื่นได้จริง ซึ่งเหตุการณ์ครั้งที่แฉะนี้รู้ว่าเธอมีความรู้สึกไม่ชอบมาพตาของเขานั้น ได้พิสูจน์ให้เธอได้ประจักษ์ด้วยตนเองว่าลูกชายของเขามีความสามารถพิเศษอันเหนือธรรมชาติจริง เธอถึงกับตกใจจนร่างสั่นสะท้านและระลึกว่าแฉะนี้คงจะขมขื่นใจมากเพราะเขาสามารถอ่านความคิดของเธอและแฉะได้

จากการที่เวนดี้พบข้อพิสูจน์ว่าแฉะนี้สามารถเห็นหรือล่วงรู้ได้ด้วยตาพิศนัยนี้เอง ที่ทำให้เธอเชื่อว่าสิ่งต่าง ๆ ที่แฉะนี้เห็นหรือล่วงรู้นั้นเป็นความจริง ซึ่งเป็นเหตุให้เธอหวาดกลัวเมื่อแฉะนี้เล่าให้เธอและแฉะฟังว่าเขาเห็นโลหิตและมันสมองสาครกระจายบนผนังในห้องชุดของโรงแรม

"...A whole lot of blood and some other stuff. I think ... that gushy stuff must have been brains."

"Oh my God," Jack said.

Wendy was now very pale, her lips nearly gray.

(King. 1977 : 233)

ในส่วนของแฉะ ทอแรนซ์นั้น ผลกระทบของลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทตาพิศนัยที่เกิดขึ้นกับเขา มิได้ทำให้เขาเกิดความวิตกกังวลและหวาดกลัวมากเหมือนกับเวนดี้ แต่ผลกระทบของลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทตาพิศนัยที่เกิดขึ้นกับเขานั้น มักจะเป็นไปในลักษณะของความรุนแรงมากกว่า ดังที่แฉะมีความคิดว่า การที่แฉะนี้สามารถเห็นหรือล่วงรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตาพิศนัยนั้น เป็นสิ่งที่ทำให้แฉะเกิดความวิตกกังวลแต่เขาได้เลือกใช้กลวิชานป้องกันตัวที่แตกต่างไปจากเวนดี้และแฉะนี้คือ เขามิได้เลือกใช้กลวิชานป้องกันตัวแบบสะกดกลืนหรือเก็บกด แต่กลับเลือกใช้

กลวิธานป้องกันตัวประเภทที่เรียกว่าการโยนความผิดให้ผู้อื่น (Projection) ซึ่งเป็นวิธีที่บุคคลโยนความรับผิดชอบในการกระทำหรือความผิดออกไปให้พ้นตัว โดยโทษผู้อื่นหรือสิ่งอื่นเพราะการยอมรับว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นเป็นการกระทำของตน ทำให้บุคคลเกิดความวิตกกังวลและสภาพจิตไม่อาจยอมรับได้ เมื่อคิดว่าไม่ใช่การกระทำของตนจะทำให้บุคคลรู้สึกสบายใจขึ้น ดังที่แจ็คมีความคิดว่าการที่แดนนี้มีความสามารถพิเศษอันเหนือธรรมชาติในการเห็นด้วยตาทิพย์และการสื่อสารด้วยโทรจิต ซึ่งรวมเรียกว่า "shining" นั้น เป็นความผิดของแดนนี้ ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนเป็นความผิดของแดนนี้ เพราะแดนนี้เป็นผู้ที่มีความสามารถพิเศษอันเหนือธรรมชาติ และในความคิดของแจ็ค เขาเห็นว่าความสามารถของบุตรชายของเขาเป็นสาเหตุของเหตุการณ์ร้ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นในโรงแรมโอเวอร์ลูด แจ็คมีความเห็นว่าหากเขาอยู่ที่โรงแรมตามลำพังกับเวนดี้ เขาและเวนดี้ก็คงจะผ่านพ้นการปฏิบัติหน้าที่ดูแลโรงแรมไปได้ตลอดฤดูหนาว โดยไม่มีเหตุการณ์ใด ๆ ที่ก่อให้เกิดความเครียดและความวิตกกังวลดังที่เป็นอยู่

It was Danny's fault. Everything had been Danny's fault. He was the one with the shining, or whatever it was. It wasn't a shining, it was a curse...

(King. 1977 : 264)

นอกจากความวิตกกังวลแล้ว ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทตาทิพย์ยังเป็นเหตุให้ครั้งหนึ่งแจ็คโกรธจนควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้อีกด้วย ซึ่งจะเห็นได้จากเหตุการณ์ที่แดนนี้บอกแจ็คว่า เขารู้ว่าแจ็คก็เคยเห็นพุ่มไม้รูปสัตว์เคลื่อนไหวไล่ติดตามมาก่อนหน้าที่แดนนี้จะพบเหตุการณ์ในลักษณะเดียวกันนี้ ซึ่งเป็นเหตุให้แจ็คโกรธมากเพราะตั้งแต่เขาได้พบเหตุการณ์ประหลาดนั้นแจ็คก็เก็บเรื่องนี้ไว้เป็นความลับ ดังนั้นการที่แดนนี้บอกว่าเขารู้ว่าแจ็คก็เคยพบเหตุการณ์ประหลาดนั้น จึงเป็นเหตุให้แจ็คโกรธมากเพราะเท่ากับเป็นการแสดงให้เห็นว่าแดนนี้ล่วงรู้ความลับของเขาและด้วยความโกรธจนลืมตัวแจ็คถึงกับตบหน้าลูกชายของตนอย่างแรง อย่างไรก็ตาม แม้ว่าแจ็คจะเป็นคนอารมณ์ร้าย แต่เขาก็มีความวิตกกังวลไม่น้อยเมื่อเวนดี้มาปรึกษาเขาเรื่องการพาแดนนี้ไปพบแพทย์ เนื่องจากเวนดี้สังเกตเห็นว่าแดนนี้ผอมลงและทุ่มเทเวลาให้กับการหัดอ่านหนังสือจนน่าเป็นห่วง แจ็คจึงตัดสินใจว่าพวกเขาจะไปพบ

แพทย์พร้อมกันทั้งครอบครัว ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่าความสามารถอันเหนือธรรมชาติของแดนนี่ นอกจากจะมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของตัวเขาเองแล้ว ก็ยังมีผลกระทบเชื่อมโยงไปถึงบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเขอีกด้วย

ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทหุทิพย์

การที่จะกล่าวว่าบุคคลใดเป็นผู้มีความสามารถพิเศษอันเหนือธรรมชาติประเภทหุทิพย์นั้น สามารถพิจารณาได้จากการที่บุคคลนั้นมีความสามารถในการได้ยินเสียงทั้งในระยะใกล้และไกล โดยที่เสียงดังกล่าวนี้เป็นเสียงที่บุคคลอื่นไม่ได้ยินจากคำนิยามดังกล่าวข้างต้นนี้ เมื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์ลักษณะเหนือธรรมชาติในนวนิยายเรื่อง Pet Sematary. และนวนิยายเรื่อง The Shining. แล้วพบว่าในนวนิยายทั้งสองเรื่องนี้มีเหตุการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถอันเหนือธรรมชาติประเภทหุทิพย์ของตัวละครปรากฏอยู่ทั้งสองเรื่อง โดยที่ในนวนิยายเรื่อง The Shining. นั้น มีเหตุการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทหุทิพย์มากกว่านวนิยายเรื่อง Pet Sematary.

แดนนี่ ทอแรนซ์ เด็กชายวัยห้าขวบจากนวนิยายเรื่อง The Shining. เป็นตัวละครเอกตัวหนึ่งที่นอกจากจะมีความสามารถอันเหนือธรรมชาติประเภทโทรจิตและตาทิพย์แล้ว ก็ยังมีความสามารถพิเศษอันเหนือธรรมชาติประเภทหุทิพย์อีกด้วย ดังปรากฏในเหตุการณ์ที่แดนนี่ได้ยินเสียงของโทนี่เรียกชื่อเขา และนำเขาไปดูลูกสถานที่แห่งหนึ่งซึ่งมีหิมะปกคลุมอยู่โดยทั่วไป (โรงแรมโอบเวอร์ลูด) และโทนี่ยังได้บอกแดนนี่ด้วยว่าสถานที่ดังกล่าวนั้นลึกเกินกว่าที่แดนนี่จะออกมาได้ ต่อมาในสถานที่แห่งเดียวกันนี้แดนนี่ได้ยินเสียงคนบ้าเรียกเขาว่าเจ้าเด็กน้อยสารเลวและสั่งให้เขาออกไปถูกทำโทษ ซึ่งเสียงที่แดนนี่ได้ยินนี้เป็นเสียงที่ผู้เขียนบรรยายไว้ว่าเป็นเสียงแหบห้าวที่แดนนี่คุ้นเคย อันเป็นเหตุให้เขาหวาดกลัวมากขึ้น A hoarse voice, the voice of a mad man, made the more terrible by its familiarity :

Come out! Come out, you little shit! Take your medicine!

(King. 1977 : 35)

คืนวันหนึ่งแดนนี่ต้องผวาตื่นด้วยเสียงที่ดังก้องอยู่ในหู เป็นเสียงแหบห้าวของคนที่กำลังโกรธ เรียกให้เขาออกไปถูกทำโทษและบอกว่าจะหาเขาให้พบ ต่อมาแดนนี่ก็ได้ยินเสียงโทนี่เรียกชื่อเขาและห้ามไม่ให้เขาไปที่โรงแรมโอเวอร์ลูด อย่างไรก็ตามแดนนี่ก็มีอาจปฏิบัติตามคำเตือนของโทนี่ได้ เขาจึงติดตามแจ๊คและเวนดี้ไปอยู่ที่โรงแรม ซึ่ง ณ ที่นั้นแดนนี่ก็ได้พบกับเหตุการณ์เหนือธรรมชาติต่าง ๆ จนแจ๊คและเวนดี้เกรงว่าแดนนี่จะมีความผิดปกติ จึงได้พาแดนนี่ไปพบแพทย์ ซึ่งแพทย์ได้ขอให้เขาทดลองเรียกโทนี่มาเพื่อเป็นการพิสูจน์ว่าโทนี่มีตัวตนอยู่จริง ในครั้งนี้แดนนี่ได้ยินเสียงเครื่องยนต์กำลังทำงานซึ่งเขาตระหนักว่าเป็นเสียงเครื่องยนต์ของหม้อน้ำในโรงแรม ที่แจ๊คจะต้องคอยควบคุมความดันทุกวัน วันละ 3-4 ครั้งนั่นเอง นอกจากนี้แดนนี่ยังได้ยินเสียงซึ่งผู้เขียนมิได้ระบุแน่ชัดว่าใครหรืออะไรเป็นเจ้าของเสียง นั่นคือแดนนี่ได้ยินคำกล่าวว่า สถานที่มนุษย์แห่งนี้ทำให้มนุษย์กลายเป็นปีศาจอันชั่วร้าย และแดนนี่ยังได้ยินคำพูดที่เขาเคยได้ยินมาก่อนหน้านี้ นั่นคือคำพูดที่เรียกให้เขาออกไปถูกทำโทษ พร้อมนี้แดนนี่ยังได้ยินเสียงค้อนแหวกอากาศกระทบผนังอยู่เป็นระยะ ๆ และด้วยความหวาดกลัวกับเสียงที่สะท้อนอยู่ในศีรษะ ทำให้แดนนี่ถอนตัวกลับเข้าสู่โลกแห่งความเป็นจริง

(Come out)

(This inhuman place)

(and take your medicine!)

(makes human monsters.)

(King. 1977 : 137)

วันหนึ่งแดนนี่ได้บอกกับมารดาของตนว่า อัล (Al) ซึ่งเป็นเพื่อนของแจ๊คได้โทรศัพท์มาหาแจ๊ค เนื่องจากไม่พอใจที่ได้ทราบว่าแจ๊ควางแผนที่จะเขียนหนังสือเกี่ยวกับประวัติของโรงแรมโอเวอร์ลูด โดยที่แดนนี่ทราบข้อความที่บุคคลทั้งสองสนทนากันโดยตลอด โดยที่มิได้ดักฟังหรืออยู่ร่วมกับแจ๊คในขณะที่แจ๊คกำลังสนทนาโทรศัพท์แต่อย่างใด ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากแดนนี่สามารถได้ยินได้ด้วยความสามารถอันเหนือ

ธรรมชาติประเภททุกข์ที่เขามีนั่นเอง อย่างไรก็ตามเวนต์ก็ประหลาดใจมากที่แดนนี้สามารถล่วงรู้เรื่องราวเหล่านี้ ทั้ง ๆ ที่ในขณะที่แจ๊คกำลังสนทนาทางโทรศัพท์กับอัลอยู่นั้น เวนต์ก็อยู่ด้วยกันกับแดนนี้ในห้องหนึ่งซึ่งไม่มีโอกาสได้ยื่นข้อความที่บุคคลทั้งสองสนทนากันเลย

ในเวลาต่อมา แดนนี้ได้เห็นภาพคนถือค้อนไล่ฆ่าเขา และได้ยินเสียงโทนี่บอกเขาว่าโทนี่ไม่สามารถมาหาเขาได้อีกต่อไป โดยให้เหตุผลว่าพวกโรงแรมไม่อนุญาตให้โทนี่มาหาแดนนี้ พร้อมนี้โทนี่ยังบอกให้แดนนี้ขอความช่วยเหลือจากแฮลโลแรน และเมื่อแดนนี้ได้ส่งโทรจิตขอความช่วยเหลือไปยังแฮลโลแรนแล้ว เขาก็ได้เห็นชายรูปร่างสูงใหญ่สวมชุดขาว ถือค้อนเงื่องจะฟาดใส่แดนนี้ โดยที่มันบอกเข่าว่ามันจะทำให้แดนนี้หยุดส่งโทรจิตเพราะมันคือบิดาของแดนนี้ และคำสรรพนามที่มันใช้เรียกแดนนี้ก็คือเจ้าลูกหมาสารเลว ซึ่งเป็นสรรพนามที่แจ๊คไม่เคยใช้เรียกแดนนี้มาก่อนเลย แดนนี้หวาดกลัวมากเขาจึงได้ตะโกนร้องว่ามันมิใช่บิดาของเขา

วันหนึ่งในขณะที่เหตุการณ์ในโรงแรมตกอยู่ในภาวะคับขันคือ เวนต์และแดนนี้ช่วยกันขังแจ๊คไว้ในห้องครัวเพื่อกันมิให้เขาอาละวาดทำร้ายภรรยาและบุตร แดนนี้ได้หนีไปด้วยความเหนื่อยอ่อน และเขาก็ได้ยินเสียงโทนี่เรียกชื่อเขา นอกจากนี้แดนนี้ยังได้ยินเสียงตะโกนของใครบางคนซึ่งเป็นเสียงที่แหบห้าวและได้ยินเสียงแผ่ว ๆ อยู่ไกล ๆ เสียงนั้นแผ่วเบาจนแดนนี้ไม่อาจจับความได้ว่ามันพูดว่าอย่างไร แต่แดนนี้ก็ตระหนักชัดว่าสิ่งที่เขาได้ยินนั้นคือสิ่งที่เขาเคยได้ยินมาซ้ำแล้วซ้ำเล่า คือการเรียกให้เขาออกไปถูกทำโทษนั่นเอง ต่อมาโทนี่ได้บอกกับแดนนี้ว่าเวนต์กำลังจะได้รับบาดเจ็บสาหัสหรือบางทีอาจถูกฆ่าตายซึ่งรวมทั้งแฮลโลแรนด้วย นอกจากนี้โทนี่ยังบอกให้แดนนี้หลบซ่อนตัวและพยายามหนีให้พ้นจากแจ๊ค ในท้ายที่สุดโทนี่ได้กล่าวกับแดนนี้เป็นปริศนาว่า แดนนี้จะระลึกได้ในสิ่งที่บิดาของเขาลืม ซึ่งแดนนี้ก็พยายามขบคิดและระลึกได้ในที่สุดว่า ในวันที่เกิดเหตุการณ์แจ๊คคลุ้มคลั่งทำร้ายภรรยาและบุตรนั้น แจ๊คลืมลดความดันของหม้อน้ำในโรงแรมซึ่งจะต้องคอยดูแลลดความดันวันละ 3 - 4 ครั้ง อันเป็นเหตุให้โรงแรมโอเวอร์ลุดเกิดระเบิดขึ้นในเวลาต่อมา

แจ๊ค ทอแรนซ์ บิดาของแดนนี้ก็เป็นตัวละครอีกตัวหนึ่งซึ่งหากพิจารณาจากคำนิยามศัพท์เฉพาะของคำว่า "ทุกข์" ที่ผู้วิจัยได้ให้ความหมายไว้ ก็พบว่าใน

นวนิยายเรื่อง The Shining. มีเหตุการณ์ที่อาจกล่าวได้ว่า แจ็ค ทอแรนซ์ เป็นผู้มีความสามารถพิเศษอันเหนือธรรมชาติประเภทหุทิพย์ ดังนี้ วันหนึ่งหลังจากที่แจ็คพ้นจากสลบและพบว่าตนเองถูกจับขังไว้ในห้องครัวโรงแรมนั้น แจ็คก็โมโหมากและพยายามจะพังประตูออกไปแต่ก็ไม่สามารถสำเร็จ แจ็คจึงตะโกนโวยวายตำราภรรยาและบุตรที่ร่วมกันจับเขาไปขังเอาไว้ ในขณะที่นั้นก็พอดีกับที่แจ็คได้ยินเสียงผู้ดูแลโรงแรมคนก่อน คือ เกรดี้ (Grady) ผู้ซึ่งฆ่าภรรยาและบุตรสาวพร้อมทั้งตนเองเสียชีวิตไปก่อนหน้านี้ที่แจ็คจะมารับหน้าที่เป็นผู้ดูแลโรงแรมในช่วงฤดูหนาว เกรดี้ได้บอกกับแจ็คว่าเขาจะช่วยปล่อยแจ็คออกไปจากห้องครัว หากแจ็คสัญญาว่าจะนำแดนนี่ไปเข้าเป็นพวกเดียวกับโรงแรม และหากเวนดี้ขัดขวางแจ็คก็ต้องฆ่าเวนดี้ ซึ่งแจ็คก็ยอมรับข้อเสนอและออกตามล่าภรรยาและบุตรซึ่งหลบซ่อนตัวอยู่ในโรงแรม โดยที่แจ็คมิได้เคยมีความสามารถอันเหนือธรรมชาติในลักษณะใดมาก่อน การที่เขาได้ยินเสียงของเกรดี้ดังในเหตุการณ์ข้างต้น จึงอาจกล่าวได้ว่าการได้ยินของแจ็คมิใช่การได้ยินด้วยหุทิพย์ แต่เป็นไปด้วยอำนาจอันเหนือธรรมชาติของภูตผีเกรดี้ที่ปรากฏตัวขึ้นเพื่อพูดคุยกับแจ็คโดยเฉพาะ เนื่องจากเกรดี้นั้นอยู่ในสภาพของภูตผีซึ่งสามารถแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ได้เหมือนมนุษย์

ต่อมาเมื่อแจ็คได้พบกับเวนดี้ บุคคลทั้งสองก็เกิดวิวาทกันอย่างรุนแรง โดยที่แจ็คพยายามจะฆ่าเวนดี้และได้ทำร้ายเวนดี้จนได้รับบาดเจ็บสาหัสและสลบไป แจ็คคิดว่าเวนดี้เสียชีวิตแล้ว จึงออกติดตามหาแดนนี่จนพบและพยายามจะฆ่าแดนนี่อีกคนหนึ่ง แต่ในที่สุดแดนนี่ก็หนีได้ถึงปริศนาที่โทนี่เคยกล่าวไว้เป็นนัยว่า แดนนี่จะระลึกถึงสิ่งที่บิดาของเขาลืม แดนนี่จึงตะโกนร้องว่าในวันนั้นแจ็คยังมิได้ลดความดันหมอน้ำของโรงแรมเลยแม้แต่ครั้งเดียว และโรงแรมโอเวอร์ลูดก็กำลังจะระเบิด เป็นผลให้แจ็คตกใจมากและรีบวิ่งลงไปยังชั้นใต้ดินและพบว่า เข็มชี้ระดับความดันของหมอน้ำได้ขึ้นไปถึงขีดสูงสุด และแจ็คก็ได้ยินเสียงสั่งการว่าจะปล่อยให้โรงแรมเกิดระเบิดไม่ได้ แจ็คจึงเอื้อมมือไปบิดวาล์วของหมอน้ำโดยที่มิได้ใส่ใจกับกลิ่นเหม็นไหม้ หรือมือที่พองด้วยความร้อนพลางตะโกนร้องว่า เขาเป็นผู้ชนะ แต่ในท้ายที่สุดโรงแรมก็เกิดระเบิดและตัวของแจ็คเองก็ต้องพบจุดจบของชีวิตอย่างน่าสังเวช

"No, it won't be allowed!" the manager/caretaker cried.

It laid its Jack Torrance hands on the valve, unmindful of the burning smell... or the searing of the flesh as the red hot wheel sank in...

(King. 1977 : 403)

สำหรับนวนิยายเรื่อง Pet Sematary. นั้นก็ปรากฏว่ามีลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทหุกพิพย์เป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของเรื่อง ซึ่งแม้ว่าจะมีข้อองค์ประกอบหลักแต่ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นวนิยายเรื่อง Pet Sematary. เป็นนวนิยายที่มีเรื่องราวเหนือธรรมชาติอันลึกลับน่าสพรึงกลัวและน่าสนใจมากขึ้น ซึ่งเหตุการณ์ที่ปรากฏว่ามีลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทหุกพิพย์ปรากฏอยู่ในนวนิยายเรื่อง Pet Sematary. นั้นมีดังนี้ ในคืนของวันที่วิคเตอร์ พาสคาว (Victor Pascow) เสียชีวิตเนื่องจากถูกรถชนนั้น พาสคาวได้ไปหาหลุยส์ ครี๊ด (Loius Creed) และได้เรียกชื่อหลุยส์พร้อมทั้งชวนให้ออกไปด้วยกันกับเขา โดยพาสคาวได้นำหลุยส์เดินไปยังสุสานสัตว์เลี้ยงพร้อมทั้งพูดเตือนหลุยส์ไม่ให้ข้ามซากต้นไม้ ซึ่งเป็นประตูไปสู่ทางเดินไปยังดินแดนอาถรรพ์ ซึ่งหมายถึงดินแดนที่เมื่อนำสิ่งมีชีวิตซึ่งหาชีวิตไม่แล้วไปฝังสิ่งนั้นหรือบุคคลนั้นก็จะฟื้นคืนชีพขึ้นมาได้อีก พร้อมนี้พาสคาวยังได้บอกกับหลุยส์ว่าเขามาเตือนในฐานะของเพื่อนและเขายังบอกหลุยส์ด้วยว่าหายนะของหลุยส์และคนที่หลุยส์รักนั้นกำลังใกล้เข้ามา "I come as a friend," Pascow said ... "Your destruction and the destruction of all you love is very near, Doctor."

(King. 1977 : 87)

ลักษณะของเสียงที่ตัวละครซึ่งมีความสามารถอันเหนือธรรมชาติประเภทหุกพิพย์ในนวนิยายเรื่อง The Shining. ได้ยินนั้น เป็นเสียงที่มีลักษณะแตกต่างกันไปตามที่ผู้เขียนได้บรรยายไว้ เช่น เสียงของโทนี่นั้นเป็นเสียงของผู้ที่เป็นมิตร ดังนั้นลักษณะของเสียงจึงเป็นเสียงดนตรี (musical voice) แต่เสียงของคนเมาที่แดนนี่มักจะได้ยินเรียกให้เขาออกไปถูกทำโทษนั้น เป็นเสียงของผู้ที่ประสงค์ร้าย ดังนั้นลักษณะ

ของเสียงจึงแสดงออกมาในรูปของเสียงที่แหบห้าวตุตัน (hoarse voice) สำหรับเสียงของเกรดีซึ่งแจ๊คได้ยินนั้น แม้จะจัดอยู่ในพวกของฝ่ายโรงแรมที่พยายามจะทำอันตรายแดนนี แต่เกรดีก็พูดกับแจ๊คในลักษณะที่ชักจูงให้แจ๊คนำแดนนีมาเป็นพวกเดียวกับโรงแรม ดังนั้นเสียงที่เกรดีใช้พูดกับแจ๊คจึงเป็นเสียงที่มีลักษณะอ่อนโยนเพื่อโน้มน้าวใจ (mind voice) นอกจากนี้การพูดของเกรดีที่แจ๊คได้ยินนั้น พบว่ามีลักษณะอ่อนน้อมถ่อมตนซึ่งสังเกตได้จากคำว่า "sir" ที่เกรดีมักจะพูดอยู่เสมอ ๆ

จากการศึกษาพบว่าลักษณะการเกิดทุกข์ของแดนนีนั้นมักจะควบคู่ไปกับลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทตาทิพย์ คือแดนนีจะเห็นภาพอันเกิดจากตาทิพย์และได้ยินเสียงซึ่งเกิดจากทุกข์ควบคู่กันไป นอกจากนี้ยังพบว่าลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทหนึ่งที่เกิดขึ้นกับแดนนียังสามารถนำไปสู่การใช้ความสามารถอันเหนือธรรมชาติประเภทอื่นได้อีกด้วย ดังในกรณีที่แดนนีเห็นภาพด้วยตาทิพย์ว่าตนเองถูกไล่ฆ่า และได้ยินเสียงโทนด้วยทุกข์บอกเขาว่าโรงแรมไม่ยอมให้โทนมาพบแดนนีอีกต่อไป ทำให้แดนนีนึกถึงแอสโลแรนจึงส่งสารไปหาแอสโลแรนทางโทรจิตเพื่อขอความช่วยเหลืออันเป็นผลให้เขาและมารดา รวมทั้งแอสโลแรนรอดพ้นจากความตายไปได้ จึงอาจกล่าวได้ว่าการที่แดนนีรวมทั้งเวนดี้และแอสโลแรนสามารถรอดชีวิตจากเหตุการณ์โรงแรมระเบิดมาได้นั้น ก็เนื่องมาจากความสามารถอันเหนือธรรมชาติหลายประเภทประกอบกัน แดนนีคงไม่อาจรอดชีวิตมาได้หากเขามีความสามารถอันเหนือธรรมชาติประเภทใดประเภทหนึ่งแต่เพียงประเภทเดียว อย่างไรก็ตามในเหตุการณ์วันโรงแรมระเบิดนั้น หากแอสโลแรนไม่มีความสามารถพิเศษอันเหนือธรรมชาติในการรับสารทางโทรจิตจากแดนนีแล้ว พวกเขาทั้งสามอาจไม่มีชีวิตรอดเพราะหากแอสโลแรนไม่สามารถรับสารทางโทรจิตจากแดนนี เขาก็คงไม่ทราบว่าพวกเขาจะต้องรีบหนี เพราะโรงแรมกำลังจะเกิดระเบิด ซึ่งในที่สุดพวกเขาอาจต้องพบจุดจบของชีวิตเช่นเดียวกับแจ๊ค

อิทธิพลของลักษณะเหนือธรรมชาติประเภททุกข์ โทรจิตและตาทิพย์นั้น พบว่าอิทธิพลของลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทดังกล่าวที่มีต่อตัวละครมีลักษณะคล้ายคลึงกัน คือได้ก่อให้เกิดความวิตกกังวลและความหวาดกลัวขึ้นกับตัวละคร ดังในเหตุการณ์ที่แดนนีได้ยินเสียงของชายซีเมาสั่งให้เขาออกไปถูกทำโทษ ซึ่งทำให้

เขาหวาดกลัวจนทนไม่ได้ จึงขอให้โทนี่พาเขากลับสู่โลกของความเป็นจริง อย่างไรก็ตามแม้ว่าเหตุการณ์ดังกล่าวจะผ่านพ้นไปแล้วแต่ความหวาดกลัวก็ยังคงฝังลึกอยู่ในใจของแดนนี่

ครั้งที่แดนนี่เห็นชายในชุดขาวถือค้อนเงื่อง่าจะพาตัวเขาพร้อมกับประกาศตัวว่า มันคือบิดาของแดนนี่นั้น แดนนี่ตกใจและหวาดกลัวมากถึงกับผวาดวงตาเบิกโพลง พลังร้องตะโกนว่ามันมิใช่บิดาของเขา ในขณะที่เดียวกันแดนนี่ก็ตระหนักว่าพวกโรงแรมจะไม่ปล่อยให้เขาส่งโทรจิตร้องขอความช่วยเหลือจากแอสโลแรนอีกต่อไป และเมื่อแดนนี่ได้ยินโทนี่บอกว่าเวนดี้และแอสโลแรนกำลังจะได้รับบาดเจ็บสาหัสและอาจถึงแก่ชีวิต แดนนี่ก็เสียใจมากถึงกับร้องไห้คร่ำครวญและปฏิเสธว่าเป็นไปไม่ได้ แดนนี่คิดว่าตัวเขาเองน่าจะเป็นผู้ถูกฆ่ามิใช่มารดาหรือบิดาของเขา นั่นหมายถึงการที่แดนนี่ใช้กลวิธีปกป้องกันตัวชนิดเลียนแบบ (Identification) ประเภทการยอมตาม (Undoing) ซึ่งบุคคลจะนำมาใช้เมื่อเกิดความรู้สึกว่าตนเองเป็นผู้ผิดจะต้องแก้ตัวหรือปรับตัวใหม่ ดังที่แดนนี่ลงโทษตนเองว่าเขามีความผิดและสมควรที่จะถูกฆ่าตายมากกว่าใคร แดนนี่จึงคิดว่าจะต้องหาทางช่วยเวนดี้และแอสโลแรนให้พ้นภัย ซึ่งก็เป็นวิธีการแก้ตัวในความผิดของเขานั้นเอง

การได้ยินคำพูดของใครบางคนที่ไม่อาจจะบุกรุกเข้ามาของเสียง ซึ่งกล่าวว่าสถานที่ที่มนุษย์แห่งนี้ทำให้มนุษย์กลายเป็นปีศาจร้ายนั้น ก็เป็นอีกเหตุการณ์หนึ่งที่ทำให้แดนนี่เกิดความหวาดกลัวและได้ปฏิเสธที่จะเล่าให้แพทย์ฟังเมื่อถูกซักถาม นั่นคือแดนนี่ได้ใช้กลวิธีปกป้องกันตัวประเภทการหลีกเลี่ยง ซึ่งการวิเคราะห์เหตุการณ์ดังกล่าวนี้ผู้วิจัยได้กล่าวไว้แล้วโดยละเอียดในส่วนของการวิเคราะห์ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทตาทิพย์

จากการศึกษาพบว่าลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทตาทิพย์ในนวนิยายเรื่อง The Shining. นั้น มีลักษณะของผลกระทบต่อพฤติกรรมของตัวละครเช่นเดียวกับลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทโทรจิตและตาทิพย์ คือนอกจากจะมีผลกระทบต่อตัวละครผู้มีความสามารถอันเหนือธรรมชาติประเภทนั้น ๆ โดยก่อให้เกิดความวิตกกังวลและความหวาดกลัวแล้ว ก็ยังมีผลกระทบไปยังพฤติกรรมของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตัวละครที่มีความสามารถอันเหนือธรรมชาติอีกด้วย

ในส่วนของแจ็ค ทอแรนซ์นั้น ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทหุทธิพ์ได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อเขาในลักษณะของการแสดงออกถึงพฤติกรรมอันรุนแรง ดังที่เมื่อแจ็คได้ยินเสียงเกรดีบอกว่าจะช่วยให้เขาพ้นจากการถูกขังในห้องครัว โดยมีเงื่อนไขว่าเขาจะต้องนำแดนนี่ไปเป็นพวกเดียวกับโรงแรมและอาจจะต้องฆ่าเวนดี้ หากเชอทัตขวางนั้น แจ็คได้ตกลงรับข้อเสนอนั้นที่ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแจ็คมีความเชื่อในอำนาจของพวกโรงแรมอันรวมทั้งเกรดีด้วย นั่นคือแจ็คเชื่อว่าสิ่งที่เขาได้ยินนั้นคือความจริง และเมื่อเขาสามารถออกไปจากห้องครัวได้ แจ็คก็ได้ติดตามล่าแดนนี่และเวนดี้ดังที่เขาได้รับปากไว้กับเกรดี ซึ่งหากจะพิจารณาในประเด็นนี้จะเห็นได้ว่าความเชื่อในการมีอยู่ของเกรดีและพวกโรงแรม ทำให้แจ็คถึงกับพยายามที่จะฆ่าภรรยาและบุตรซึ่งเคยเป็นบุคคลที่เขารักมาก ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าการที่แจ็คปฏิบัติตามเงื่อนไขของสิ่งที่เขาเพียงแต่เชื่อว่ามีจริงนั้น ได้ทำให้แจ็คมีพฤติกรรมเปลี่ยนไป คือเขาตัดสินใจกระทำสิ่งที่ร้ายแรงโดยปราศจากการไตร่ตรอง และที่แจ็คไล่ฆ่าภรรยาและบุตรนั้นก็เป็นอย่างบุคคลที่ขาดสติและคลุ้มคลั่ง สภาพของแจ็คในขณะที่เผชิญหน้ากับเวนดี้นั้นไม่ใช่แจ็คคนเดิมอีกต่อไป นัยน์ตาของแจคนั้นเปล่งประกายของความโหดร้าย พร้อมทั้งส่ายยิ้มอย่างน่าสะพรึงกลัว ซึ่งเห็นได้ชัดว่าเขาได้เปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง It was Jack and yet not Jack. His eyes were lit with a vacant, murderous glow; his familiar mouth now wore a quivering, joyless grin.

(King. 1977 : 370)

อีกเหตุการณ์หนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าแจ็คตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทหุทธิพ์โดยสิ้นเชิงก็คือ เหตุการณ์ที่แจ็ควิ่งลงไปในห้องใต้ดินและพบว่าหมอน้ำกำลังจะระเบิด ในขณะที่เดียวกัน เขาก็ได้ยินเสียงตะโกนสั่งว่าจะปล่อยให้โรงแรมระเบิดไม่ได้ แจ็คได้ถูกเสียงที่เขาได้ยินนี้ครอบงำจึงเอื้อมมือไปปิดวาล์วของหมอน้ำโดยมิได้ใส่ใจกับความร้อนที่แทบจะเผาไหม้เนื้อหนัง ซึ่งหากแจ็คมีสติสมบูรณ์ เขาก็คงไม่กระทำการเช่นนั้นอย่างแน่วแน่ แต่คงเลือกที่จะหนีเอาชีวิตรอดให้เร็วที่สุดมากกว่าที่จะปฏิบัติตามคำสั่งของสิ่งที่เขามิได้เห็นตัวตน ซึ่งอิทธิพลของลักษณะเหนือธรรมชาติที่แจ็คได้รับในครั้งนี้ ได้ก่อให้เกิดผลเสียกับเขาอย่างมากจนถึงกับเสียชีวิต

ตัวละครอีกตัวหนึ่งที่แม้ว่าจะมิได้มีความสามารถอันเหนือธรรมชาติประเภท
 ฤทธิ์แต่ก็มีส่วนได้รับอิทธิพลของลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทดังกล่าวก็คือ เวนดี้
 มารดาของแดนนี่ ซึ่งได้รับอิทธิพลจากความสามารถอันเหนือธรรมชาติประเภทฤทธิ์
 ของแดนนี่ ดังในเหตุการณ์ที่แดนนี่บอกกับเวนดี้ว่า เขารู้ว่าอัลซึ่งเป็นเพื่อนของแจ็ค
 ได้โทรศัพท์มาคุยกับแจ็คเกี่ยวกับเรื่องที่แจ็คมีโครงการที่จะเขียนหนังสือเกี่ยวกับ
 โรงแรมโอเวอร์ลูด โดยที่อัลไม่ต้องการให้แจ็คเขียนหนังสือดังกล่าว เนื่องจากโรง
 โรงแรมโอเวอร์ลูดมีประวัติการเกิดฆาตกรรมซึ่งอัลไม่ต้องการให้เป็นที่เป็นที่เปิดเผยกับ
 สาธารณชน อย่างไรก็ตามแจ็คก็ยืนยันที่จะเขียนหนังสือดังกล่าว ซึ่งเป็นเหตุให้อัลไม่
 พอใจและต่อว่าแจ็ค บทสนทนาทางโทรศัพท์ระหว่างบุคคลทั้งสองนี้เป็นบทสนทนาที่
 แดนนี่ทราบโดยตลอด โดยที่เขามีได้อยู่ในเหตุการณ์ที่แจ็คกำลังสนทนาทางโทรศัพท์
 แต่อย่างใด แต่แดนนี่ก็สามารถทราบได้โดยตลอด ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากความสามารถ
 อันเหนือธรรมชาติประเภทฤทธิ์ที่แดนนี่มีอยู่นั่นเอง และเมื่อแดนนี่เล่าเหตุการณ์ดัง
 กล่าวให้เวนดี้ฟัง เวนดี้ก็ตกใจมากที่ทราบว่าแจ็คคิดจะเขียนหนังสือเกี่ยวกับโรงแรม
 ซึ่งจะทำให้อัลไม่พอใจ นอกจากนี้เขายังตกใจที่ทราบว่าแดนนี่สามารถล่วงรู้เหตุการณ์
 ดังกล่าวได้ราวกับเขาได้ร่วมอยู่ในการสนทนา ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวนี้ทำให้เวนดี้
 เกิดความวิตกกังวลมาก เธออยากจะเฝ้าปากถามแดนนี่ว่าเขาล่วงรู้ค่าพูดต่าง ๆ
 เหล่านั้นได้อย่างไร แต่เธอก็ตัดสินใจที่จะไม่ถามนั่นคือเธอเลือกใช้กลวิธีขานป้องกัน
 ตัวประเภทการสะกดกลั่น นั่นคือเธอสะกดกลั่นความต้องการของตนเองเอาไว้เนื่อง
 จากเธอตระหนักว่า หากเธอถามแดนนี่ว่าเขาทราบการสนทนาได้อย่างไร จะเป็น
 เหตุให้แดนนี่ไม่สบายใจ นอกจากนี้ยังอาจทำให้แดนนี่สงสัยว่าเวนดี้และแจ็คเคยปรึกษ
 กันเรื่องความสามารถของแดนนี่ในการล่วงรู้สิ่งต่าง ๆ เธอจึงเลือกที่จะเก็บความ
 วิตกกังวลเอาไว้เพื่อไม่ให้บุตรชายของเธอต้องเกิดความวิตกกังวลหรือความเครียด
 อย่างไรก็ตามเธอก็ยอมรับในความสามารถอันเหนือธรรมชาติของแดนนี่ ดังที่ผู้เขียน
 บรรยายไว้ว่าเวนดี้มีความเชื่อว่าแดนนี่สามารถล่วงรู้เรื่องราวต่าง ๆ ได้จริง
 นอกจากนี้เธอยังมีแผนที่จะพูดกับแดนนี่อย่างตรงไปตรงมาเกี่ยวกับความรู้สึกของแดนนี่
 ที่มีต่อโรงแรมโอเวอร์ลูด และสิ่งผิดปกติภายในโรงแรมแห่งนี้

การสะกดกลืนความอยากหรืออยากเห็นของเวนต์ด้วยเกรงว่าจะทำให้แดนนี้เกิดความวิตกกังวลและไม่สบายใจดังกล่าวข้างต้นนั้น ในทางจิตวิทยาเรียกว่า แรงขับของความเป็นแม่ (Maternal Drive) ซึ่งเป็นแรงขับที่เกิดขึ้นเพื่อปกป้องคุ้มครองลูกให้พ้นจากอันตรายต่าง ๆ และยังเป็นแรงขับที่มีความจำเป็นที่จะดำรงเผ่าพันธุ์มิให้สูญหายไป โดยเฉพาะมนุษย์เมื่อเกิดใหม่จะช่วยเหลือตนเองเพื่อความอยู่รอดไม่ได้ จะต้องอาศัยบุคคลอื่นโดยเฉพาะแม่ในการเลี้ยงดูปกป้อง มนุษย์มีช่วงระยะเวลาที่ต้องพึ่งผู้อื่นยาวนานกว่าสัตว์อื่น ๆ กว่าที่มนุษย์จะเติบโตถึงแรงพอที่จะดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยตนเอง จึงต้องอาศัยแรงขับของความเป็นแม่คุ้มครองดูแลตลอดทั้งการให้ความรู้สึกอบอุ่นและความปลอดภัย สำหรับมนุษย์แรงขับชนิดนี้จะคงอยู่เป็นระยะเวลายาวนานกว่าสัตว์ ซึ่งสัตว์นั้นเมื่อลูกโตแล้วแรงขับดังกล่าวก็จะจางหายไป แต่สำหรับมนุษย์แม้จะน้อยลงไปบ้างแต่ก็ยังคงมีอยู่มาก ดังในกรณีของเวนต์นี้ แดนนี้บุตรชายของเธออายุเพียงห้าขวบ แรงขับของความเป็นแม่ของเธอจึงยังคงมีอยู่มาก และเธอก็ต้องการปกป้องบุตรชายคนเดียวของเธอไม่ให้เกิดความวิตกกังวลและความไม่สบายใจ

ผลกระทบของลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทหุทิพย์ ที่หลุยส์ได้ยินเสียงของ วิคเตอร์ พาสคาว ในนวนิยายเรื่อง Pet Sematary. นั้น ปรากฏว่าในตอนแรกที่หลุยส์ได้พบและได้ยินพาสคาวพูดกับเขานั้น หลุยส์ไม่เกิดความกลัวเพราะเขาคิดว่าเขาฝันไป จากนั้นความกลัวของเขาก็เพิ่มมากขึ้น ๆ เนื่องจากเขาตระหนักว่าเหตุการณ์ที่เขาได้พบและพาสคาวพูดกับเขาค้างนี้มีความเหมือนจริง หลุยส์พยายามที่จะกรีดร้องและในที่สุดความรู้สึกของเขาก็ดับวูบลง ต่อมาเมื่อถึงเวลาเช้า หลุยส์ก็ได้พบกับสิ่งที่ทำให้เขาตกใจและหวาดผวามากขึ้น เมื่อตื่นขึ้นมาพบว่าเท้าของเขามีไบสนและโคลนเปื้อนเปรอะอยู่ เพราะนั่นคือสิ่งยืนยันว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเขาเมื่อคืนที่ผ่านมานั้นมีใช้ความฝัน เหตุการณ์ดังกล่าวนี้ก่อให้เกิดความหวาดผวากับหลุยส์ทุกครั้งที่เขานึกถึง นอกจากจะหวาดกลัวในสิ่งเหนือธรรมชาติแล้วหลุยส์ยังเกรงว่าตัวเขาเองจะกลายเป็นคนเสียสติ เขามีความรู้สึกราวกับว่ามีเส้นลวดที่มองไม่เห็นบิดเป็นเกลียวอยู่ในศีรษะของเขา ..., but simply terrified of the possibility that he might be losing his mind. It felt as if

a long, invisible wire was being twirled through his head.

(King. 1983 : 93)

ความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นกับหลุยส์ครั้งนี้เป็นความวิตกกังวลแบบโรคประสาท (Neurotic Anxiety) อันเป็นความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลทำพฤติกรรมหนึ่งพฤติกรรมใดตามแรงจูงใจไปแล้ว มีความรู้สึกว่สิ่งที่ตนกระทำไปนั้น บุคคลอื่นจะไม่ยอมรับ ไม่เห็นด้วย จึงเกิดความไม่สบายใจ แต่โดยแท้จริงแล้วพฤติกรรมที่กระทำไปนั้น ผู้อื่นอาจจะไม่สนใจ ไม่ทราบ หรือไม่มีความเห็นใด ๆ ร่วมด้วยทั้งสิ้น แต่เกิดจากความหวาดระแวงของผู้กระทำเองแต่ฝ่ายเดียว ดังที่หลุยส์กังวลว่าเขาจะเสียสติ ซึ่งโดยแท้จริงแล้วเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเขาในคืนวันนั้น เป็นเหตุการณ์ที่ไม่มีบุคคลอื่นร่วมรู้เห็น อย่างไรก็ตามความวิตกกังวลดังกล่าวก็ได้ทำให้หลุยส์ใช้กลวิธานป้องกันตัวประเภทการสะกดกลืน คือหลุยส์พยายามอย่างยิ่งที่จะขบไล่ความคิดและความวิตกกังวลเกี่ยวกับวิคเตอร์ พาสคาว พร้อมทั้งเหตุการณ์ที่เขาได้ประสบในคืนของวันที่วิคเตอร์ พาสคาว ได้เสียชีวิตออกไป หลุยส์จึงพยายามที่จะไม่นึกถึงเหตุการณ์ดังกล่าวอันทำให้เขาวิตกกังวล

ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทหุกิพย์ในนวนิยายเรื่อง The Shining. และเรื่อง Pet Sematary. นั้น จากการศึกษาพบว่ามึลักษณะเหมือนกันในบางประการคือ เสียงต่าง ๆ ที่ตัวละครผู้มีความสามารถอันเหนือธรรมชาติประเภทหุกิพย์ได้ยินนั้น มีส่วนที่เป็นเสียงของมนุษย์ปรากฏอยู่ทั้งสองเรื่อง ดังที่ในนวนิยายเรื่อง The Shining. แจ็คได้ยินเสียงของเกรดี้ แดนนีได้ยินเสียงของโทนี่ เป็นต้น หรือในนวนิยายเรื่อง Pet Sematary. ที่ได้กล่าวไว้แล้วว่าหลุยส์ได้ยินเสียงของวิคเตอร์ พาสคาว ซึ่งเสียชีวิตไปแล้วจึงจัดเป็นมนุษย์เช่นกัน และผลกระทบของลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทหุกิพย์ในนวนิยายทั้งสองเรื่องก็มีลักษณะคล้ายคลึงกัน คือทำให้ตัวละครเกิดความหวาดกลัวและความวิตกกังวล ซึ่งนำไปสู่การใช้กลวิธานป้องกันตัวประเภทต่าง ๆ เพื่อลดหรือขจัดความวิตกกังวลให้น้อยลงหรือหมดสิ้นไป อันจะทำให้สามารถดำรงชีวิตต่อไปได้โดยปกติสุข อย่างไรก็ตามการใช้กลวิธานป้องกันตัวประเภทต่าง ๆ นั้น ก็เป็นแต่เพียงวิธีการที่บุคคลใช้ปรับตัวเพื่อให้มีชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุขเท่านั้น แต่ถ้าหากนำมาใช้มากเกินไปบุคคลนั้นก็จะไม่สามารถแก้ปัญหาของ

ชีวิตได้ เนื่องจากบุคคลจะใช้วิธีง่าย ๆ และไม่ตรงกับปัญหา ทำให้เป็นผู้แพ้ไม่สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ และบางคนก็ใช้วิธีที่ให้โทษกับตน การปรับตัวก็จะค่อยๆ เปลี่ยนแปลงจากความปกติเข้าไปสู่ความผันผวนแปรปรวนจนเกิดการปรับตัวไม่ได้ (Maladjustment) ซึ่งในระยะแรกอาจไม่ถึงกับเป็นโรคประสาทหรือโรคจิต แต่ก็จัดว่าเป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมผิดปกติ อย่างไรก็ตามบุคคลเหล่านี้ส่วนใหญ่ยังดำรงตนอยู่ในสังคมได้ แม้จะมีอุปสรรคที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นและไม่มีความสุขที่สมบูรณ์ในชีวิต บุคคลเหล่านี้สามารถระบายความเครียดออกมาเป็นกิริยาท่าทางและดำเนินชีวิตไปได้ แม้จะมีกิริยาอาการแปลก ๆ ไปจากผู้อื่นก็ตาม

ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทลางสังหรณ์

ความเชื่อในเรื่องเหนือธรรมชาติประการหนึ่งของมนุษย์ ก็คือ ความเชื่อในเรื่องลางสังหรณ์ ซึ่งเป็นความเชื่อที่ว่าก่อนที่จะเกิดเหตุการณ์ใด ๆ ขึ้น ในอนาคตมักจะมีสิ่งบอกเหตุก่อน คำว่า "ลางสังหรณ์" นี้ สามารถแยกได้เป็นสองคำ คือ คำว่า "ลาง" และคำว่า "สังหรณ์" ซึ่งพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานได้ให้ความหมายของคำทั้งสองคำนี้ไว้ว่า ลาง หมายถึง เครื่องหมายที่ปรากฏให้เห็นอันบอกผลร้ายหรือดี เช่น ลางดี ลางร้าย ส่วนใหญ่มักจะใช้ในทางร้าย ส่วนคำว่าสังหรณ์นั้น หมายถึง รู้สึกคล้ายมีอะไรมาดลใจทำให้รู้ว่าจะมีเหตุเกิดขึ้น (ราชบัณฑิตยสถาน. 2525 : 708, 791) ซึ่งเมื่อนำความหมายของทั้งสองคำมาประมวลกันแล้ว ผู้วิจัยก็ได้ให้ความหมายของคำว่า ลางสังหรณ์ ว่า หมายถึง สิ่งบอกเหตุก่อนที่จะเกิดเหตุการณ์ใด ๆ ขึ้นในอนาคต ซึ่งมักจะหมายถึงเหตุการณ์ในทางร้าย จากการศึกษานวนิยายของสตีเฟน คิง พบว่า ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทลางสังหรณ์นี้มีปรากฏอยู่ในนวนิยายเรื่อง The Shining. และเรื่อง Pet Sematary. ซึ่งจะได้กล่าวถึงเหตุการณ์ในนวนิยายเรื่อง The Shining. ก่อนดังนี้

วันหนึ่งหลังจากที่แจ็ครับหน้าที่เป็นผู้ดูแลโรงแรมโอเวอร์ลูดได้เพียงไม่นาน เขาก็ได้ขึ้นไปเปลี่ยนกระเบื้องหลังคาบางส่วนของโรงแรม และได้ถูกตัวต่อ

ต่อซึ่งทำให้เขาโกรธมากจึงนำเอายาฆ่าแมลงไปฉีดทำลายตัวต่อจนสิ้น พร้อมทั้งได้นำรังต่อซึ่งมีขนาดใหญ่มากรังนั้นไปไว้ในห้องของแดนนี่ และในคืนวันนั้นเองแดนนี่ก็ต้องผวาตื่นด้วยความเจ็บปวดเมื่อตัวต่อจำนวนมากได้รุมต่อยเขา แจ็คกับเวนดี้จึงช่วยกันตีตัวต่อเหล่านั้นจนตาย หลังจากนั้นแจ็คได้นำโถแก้วไปครอบรังต่อเอาไว้ก่อนหน้าที่จะพาแดนนี่ไปปฐมพยาบาลและพาเข้านอน และเมื่อแจ็คกลับไปดูที่โถแก้ว ซึ่งครอบรังต่อเอาไว้ เขาก็ต้องตกใจมากที่พบว่า มีตัวต่อจำนวนมากมายอยู่ในโถแก้วจนมองไม่เห็นรังต่อ แจ็คจึงต้องนำไปทำลายอีกครั้งด้วยการนำโถแก้วใบนั้นไปวางไว้ภายนอกอาคารโรงแรมเพื่อให้ความหนาวเย็นทำลายตัวต่อ การที่สิ่งซึ่งเสียชีวิตไปแล้วอย่างเช่นตัวต่อได้กลับมาทำอันตรายครอบครัวของแจ็คในครั้งนี้ เป็นเสมือนลางสังหรณ์ที่บอกให้ครอบครัวของแจ็คตระหนักว่า สิ่งซึ่งเสียชีวิตไปแล้วจะกลับมาทำอันตรายหรือมีอำนาจขึ้นอีกครั้ง และอาจกล่าวได้ว่า การกลับมาของสิ่งเหล่านั้นแม้ว่าแจ็คจะทำลายไปแล้วนั้น หมายถึง การที่แจ็คจะไม่สามารถเอาชนะสิ่งเหล่านั้นได้เลย

คืนวันหนึ่งในขณะที่แจ็คและครอบครัวกำลังนอนหลับ พวกเขาก็ต้องตื่นขึ้นมาเพราะได้ยินเสียงเครื่องยนต์ของลิฟท์กำลังเดินเครื่องทำงาน โดยที่มิได้มีใครในครอบครัวไปแตะต้องมันเลย แจ็คจึงตัดสินใจไปดูว่ามีสิ่งใดผิดปกติเกิดขึ้นโดยมีเวนดี้และแดนนี่ติดตามไปด้วย แจ็คได้เข้าไปดูในลิฟท์และได้บอกกับภรรยาและบุตรว่า ไม่มีสิ่งใดหรือใครอยู่ในนั้นแต่เวนดี้ไม่เชื่อ เธอจึงเข้าไปในลิฟท์และออกมาพร้อมกับเศษกระดาษหลากสีซึ่งใช้ประดับในงานเลี้ยง พร้อมนี้เธอยังพบหน้ากากรูปดวงตาแมวทำด้วยผ้าไหมสีดำอีกด้วย โดยที่สิ่งต่าง ๆ ที่เวนดี้พบอยู่ในลิฟท์นั้นเป็นสิ่งที่ใช้ในงานเลี้ยงฉลองวันเปิดโรงแรมโอเวอร์ลูด เมื่อวันที่ 29 สิงหาคม ค.ศ. 1945 อันเป็นเหตุการณ์ที่ย้อนหลังไปถึง 30 ปี และในคืนนั้นเองที่ได้มีการฆาตกรรมเกิดขึ้น งานเลี้ยงในคืนวันนั้นเป็นงานที่ผู้มาร่วมงานล้วนแต่งกายด้วยชุดแฟนซีและสวมหน้ากาก การพบหน้ากากและเศษกระดาษในครั้งนี้ จึงเป็นเสมือนลางสังหรณ์กับครอบครัวของแจ็คบอกรู้ว่า บุคคลที่ได้เสียชีวิตไปแล้วในโรงแรมโอเวอร์ลูดนั้นจะกลับมาทำลายครอบครัวของแจ็ค ซึ่งอาจหมายถึงการฆ่าเช่นเดียวกับที่พวกเขาได้ถูกฆ่ามาแล้วนั่นเอง She threw something and suddenly the hall

was full of drifting confetti, red and white and blue and yellow... A green party streamer, faded to a pale pastel color with age...

(King. 1977 : 281)

ต่อมาในคืนวันหนึ่งแดนนี่ฝันว่ามีการระเบิด ไฟไหม้โรงแรมโอเวอร์ลูด แดนนี่และเวนดี้ กำลังเฝ้าดูไฟไหม้อยู่ที่สนามหน้าโรงแรม แดนนี่ได้เห็นพุ่มไม้รูปสัตว์ตายทั้งหมด ใบของมันเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลไหม้กิ่งก้านแน่นหนา ปรากฏให้เห็นเหมือนโครงกระดูกของศพที่เนื้อหนังขาดวิน จากนั้นแดนนี่ได้เห็นแจ๊คกระโจนออกจากประตูใหญ่ของโรงแรม ไฟกำลังลุกท่วมตัวแจ๊คจนร่างของเขาไหม้เกรียม ในที่สุดแดนนี่ก็รู้สึกตัวตื่นขึ้น

ความฝันของแดนนี่ครั้งนี้เป็นดังลางสังหรณ์ที่บอกเหตุการณ์ล่วงหน้าให้แดนนี่รู้ว่า ในอนาคตอันใกล้โรงแรมโอเวอร์ลูดจะเกิดไฟไหม้ และบิดาของเขาก็จะต้องถูกไฟไหม้ร่างอย่างน่าสังเวชเช่นเดียวกัน ซึ่งภาพเหตุการณ์ในความฝันของแดนนี่ในครั้งนี้เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในเวลาต่อมา เมื่อโรงแรมโอเวอร์ลูดเกิดระเบิดไฟลุกไหม้แจ๊คได้เสียชีวิตในกองเพลิง ต้นไม้รูปสัตว์ถูกไฟเผาผลาญจนสิ้น รวมทั้งการที่แดนนี่และเวนดี้เฝ้าดูเหตุการณ์ดังกล่าวอยู่ที่สนามหน้าโรงแรม ก็เป็นรายละเอียดของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในวันที่โรงแรมโอเวอร์ลูดพบกับหายนะครั้งยิ่งใหญ่ ความฝันอันเป็นลางสังหรณ์ครั้งนี้จึงเท่ากับเป็นการเตือนแดนนี่ว่าในภายหน้าจะมีอันตรายอย่างใดเกิดขึ้น และลางสังหรณ์ครั้งนี้ยังเป็นการบอกอนาคตของแจ๊คด้วยว่า เขาจะจบชีวิตลงอย่างไร ซึ่งแดนนี่คงจะได้เตรียมใจไว้บ้างแล้วสำหรับการสูญเสียบิดา

สำหรับนวนิยายเรื่อง Pet Sematary. นั้น จากการศึกษาพบว่า มีเหตุการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทลางสังหรณ์ คือ ในวันขอบคุณพระเจ้า (Thanksgiving) ราเชลภรรยาของหลุยส์พร้อมกับเอลีบุตรสาว ได้เดินทางไปยังมลรัฐมิสซิสซิปปีตามคำแนะนำของหลุยส์ที่ว่า หากพวกเขายังอยู่ที่บ้านในมลรัฐเมน ความเศร้าโศกเสียใจในการสูญเสียเกอจบุตรชายคนเดียวของ

หลุยส์และราเชลย่อมจะไม่มีวันสิ้นสุด ราเชลพร้อมด้วยเอลลีจึงจำต้องเดินทางไป พักกับบิดาและมารดาของราเชลเป็นการชั่วคราว แม้ว่าพวกเขาจะไม่เต็มใจที่จะ เดินทางไปก็ตาม เมื่อพวกเขาไปถึงชิคาโกแล้วราเชลได้โทรศัพท์ไปหาจัดเพื่อน บ้านของเธอเพื่อสอบถามเกี่ยวกับหลุยส์ ทั้งนี้ เนื่องจากในขณะที่อยู่บนเครื่องบินนั้น เอลลีได้ฝันว่า วิคเตอร์ พาสคาวได้พาเธอไปยังสุสานสัตว์เลื้อย และบอกเธอว่า หลุยส์กำลังจะไปที่นั่นและหาชนะกำลังจะเกิดขึ้น พร้อมนี้พาสคาวได้บอกเธอด้วย ว่า เธอได้ถูกส่งให้มาเตือนแต่เธอไม่สามารถช่วยเหลือสิ่งใดได้ พร้อมนี้พาสคาว ยังได้บอกเอลลีด้วยว่า เขามาเตือนก็เพราะก่อนที่วิญญาณของเขาจะออกจากร่างนั้น หลุยส์เป็นคนสุดท้ายที่อยู่กับเขา เมื่อเอลลีได้เล่าความฝันในครั้งนี้ให้มารดาของเธอ ทราบ ก็ปรากฏว่า ราเชลตกใจและรู้สึกวิตกกังวลมาก ทั้งนี้ เนื่องจากเอลลีนั้นไม่เคยรู้จักวิคเตอร์ พาสคาวมาก่อน แต่เธอกลับบอกชื่อของเธอได้อย่างถูกต้อง ราเชลจึงหวั่นใจว่าอาจมีบางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้นกับหลุยส์ และหลังจากที่เธอได้รับ คำตอบจากจิตว่า วันนั้นทั้งวันเขายังมิได้พบหลุยส์เลย ก็ยิ่งทำให้ราเชลวิตกกังวล มากขึ้น จนในที่สุดเธอก็ตัดสินใจที่จะเดินทางกลับบ้านทันทีแม้ว่าเธอเพิ่งจะไปถึง ชิคาโกก็ตาม ความรู้สึกของราเชลนั้นเป็นความรู้สึกที่ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า เธอ ไม่สามารถอธิบายได้ว่า ทำไมเธอจึงต้องการเดินทางกลับบ้าน ความรู้สึกที่เกิดขึ้น นั้นเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นโดยกระทันหัน เช่นเดียวกับกระแสลมพายุที่พัดกรรโชกโดย แรงสร้างคามปั่นป่วนและก่อให้เกิดความสูญเสียต่อทุกสรรพสิ่ง The feeling had risen in her the way a wind rises... the air begins to move faster and harder, and there is no calm left...

(King. 1983 : 323)

เหตุการณ์ดังกล่าวข้างต้นนั้นเป็นลางสังหรณ์ที่บอกให้เอลลีและราเชลรู้ ล่วงหน้าว่า เหตุการณ์ร้ายแรงกำลังจะเกิดขึ้นกับหลุยส์ ซึ่งในเวลาต่อมาก็ปรากฏ ว่า หลุยส์ได้ไปชดศพเกวขึ้นมานำไปฝังยังดินแดนอาถรรพ์ จนกระทั่งเกวฟื้น ดินขึ้นขึ้นมาและได้ฆ่าจัดและราเชลเสียชีวิต กล่าวได้ว่า ผลกระทบของลักษณะ เนื้อกรรมชาติประเภทลางสังหรณ์ในครั้งนี้ ทำให้ราเชลเกิดความวิตกกังวลและ

เป็นห่วงหลยส์มาก จนกระทั่งเธอตัดสินใจเดินทางกลับบ้านและพบกับจุดจบของชีวิตในที่สุด สำหรับเอลลีบุตรสาวของหลยส์นั้น ความฝันของเธอที่ฝันว่าวิคเตอร์ พาสคาวมาหาทำให้เธอเกิดความหวาดกลัวและวิตกกังวลมาก จนถึงขั้นมีอาการทางประสาทอย่างอ่อน (low hysteria) คือ ถ้าเธอถูกแตะต้องตัว เธอก็จะสะดุ้งสุดตัวและร่างสั่นเทาโดยไม่หยุด If you touched Ellie casually on the shoulder, she jumped and stared around at you with big walleyes, and her whole body quivered steadily and without letup...

(King. 1977 : 312 - 313)

เหตุการณ์อีกเหตุการณ์หนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทลางสังหรณ์ ก็คือ เมื่อราเชลได้เดินทางกลับไปบ้านในมลรัฐเมนแล้วนั้น เอลลีได้ป่วยเป็นไข้และบอกคุณตาของเธอว่า ราเชลได้เสียชีวิตไปแล้ว พร้อมนี้เธอยังได้บอกด้วยว่าวิคเตอร์ พาสคาว ได้มาหาเธอและบอกเธอว่าทุกสิ่งทุกอย่างนั้นสาบสูญไปแล้ว และครั้งนี้ก็เป็นอีกครั้งหนึ่งที่เอลลีมีอาการของโรคประสาทฮีสทีเรีย (Hysteria or Conversion Reaction) ซึ่งเป็นโรคประสาทชนิดหนึ่ง เกิดจากการที่บุคคลเก็บกดปัญหาต่าง ๆ ไว้ภายในจิตแล้วแสดงออกมาเป็นความเจ็บป่วยทางกาย ส่วนมากมักเป็นกับผู้หญิง

สาเหตุ พบว่า การถ่ายทอดทางพันธุกรรมเป็นสาเหตุหนึ่ง และปัญหาสุขภาพโดยมีบุคลิกภาพที่เรียกว่า Hysterical Personality มีอารมณ์อ่อนไหวง่ายเมื่อมีปัญหาจะควบคุมอารมณ์ไม่ได้ ขาดความรู้สึกอบอุ่นและมั่นคงในชีวิต เมื่อมีความทุกข์จะใช้วิธีการเก็บกดลืมเรื่องราวที่ทำให้มีความทุกข์นั้นโดยเก็บไว้ที่จิตไร้สำนึก สาเหตุอื่น ๆ ได้แก่ การไม่ประสบความสำเร็จในสิ่งแวดล้อมทำให้เกิดการสะสมความผิดหวัง ซอกเข้าไว้ในจิต การมีประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดความไม่พอใจอย่างรุนแรงและการเรียกร้องความรักความอบอุ่น

อาการ ปรากฏอาการทั้งทางกายและทางจิต ทางกายส่วนใหญ่จะมีผลต่อระบบต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น ระบบการเคลื่อนไหว (Motor System)

จะเกิดอาการอัมพาต การเกร็งของกล้ามเนื้อ การสั่นและการกระตุก หรือพูดแต่ไม่มีเสียง ระบบสัมผัส (Sensory System) ไม่สามารถรับสัมผัสจากประสาทสัมผัสทั้งห้าได้ เช่น เกิดอาการหูหนวก ตาบอด ลิ้นไม่รู้รส จมูกไม่ได้กลิ่น และมีอาการชาตามผิวหนังทำให้ไม่เกิดการเจ็บปวด ระบบการย่อยอาหาร (Digestive System) จะมีอาการอาหารไม่ย่อย เบื่ออาหาร อาเจียร ปวดท้อง

อาการทางจิต เมื่อรู้สึกโกรธหรือไม่พอใจ อารมณ์จะเปลี่ยนแปลงทันทีทันใดและจะมีอาการชักเกิดขึ้นโดยไม่มีอาการนำล่วงหน้า แต่ในขณะที่ชักยังคงรู้สึกตัวจึงหลีกเลี่ยงที่จะไม่ให้เกิดอันตรายกับตนเอง ดังนั้น การชักของอีส์ทีเรียจึงเลือกสถานที่ ๆ ไม่เป็นอันตรายและชักต่อหน้าบุคคลที่ตนเกิดความรู้สึกว่าจะเป็นที่พึงให้ความอบอุ่นทางใจได้ นอกจากนี้ ก็มีอาการอย่างอื่น เช่น ชีลัม ละเมอ ทำตัวหลายอย่าง เป็นต้น ในกรณีของเอลลี พบว่า เธอมีอาการผิดปกติของการเคลื่อนไหว อันได้แก่ การที่ร่างของเธอสั่นเทาไม่หยุด เมื่อมีใครไปแตะต้องตัวเธอ และเนื่องจากอาการของเอลลีนั้น เป็นอาการในระยะเริ่มแรก จึงไม่ปรากฏว่า เธอมีอาการผิดปกติอื่นใดอีก

จากการศึกษา พบว่า ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทกลางสังหรณ์ นอกจากจะเกิดขึ้นกับตนเอง คือ เป็นการบอกสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับตนเองในอนาคตแล้ว บุคคลที่จะเกิดกลางสังหรณ์นอกเหนือไปจากตนเองก็คือบุคคลใกล้ชิด ดังปรากฏในนวนิยายเรื่อง The Shining. ซึ่งพบว่า นอกจากแจ๊คจะเกิดกลางสังหรณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์ร้ายแรงในโรงแรมโอเวอร์ลุคแล้ว บุคคลอื่นที่เกิดกลางสังหรณ์เกี่ยวกับตัวแจ๊คก็คือ แดนนี่ บุตรชายของเขา หรือในนวนิยายเรื่อง Pet Sematary. ที่ปรากฏว่า บุคคลที่เกิดกลางสังหรณ์ว่าจะมีเหตุการณ์ร้ายเกิดขึ้นกับหลุยส์ก็คือ ราเชล และเอลลีภรรยาและบุตรสาวของหลุยส์นั่นเอง ทั้งนี้ อาจกล่าวได้ว่า บุคคลเหล่านี้มีความผูกพันกันโดยใกล้ชิดซึ่งเป็นความผูกพันทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ดังนั้น ความรู้สึกรักผูกพันและห่วงหาอาทรที่มีต่อกันจึงมากกว่าบุคคลอื่น ๆ ดังที่ไม่ปรากฏว่า อัล ซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของแจ๊คเกิดกลางสังหรณ์เกี่ยวกับแจ๊ค เช่นเดียวกับที่ไม่พบว่าจิตเพื่อนบ้านที่มีความสนิทสนมกับครอบครัวของหลุยส์เกิดกลางสังหรณ์เกี่ยวกับหลุยส์ ทั้งนี้

เนื่องจากการที่บุคคลเหล่านี้จัดว่าเป็นบุคคลภายนอก ซึ่งแม้ว่าจะมีความสนิทสนมกับผู้ที่เกิดเหตุการณ์ร้าย แต่ก็มิได้มีความผูกพันมากเท่ากับสมาชิกในครอบครัวของบุคคลนั้น ๆ

เหตุการณ์ที่มีลักษณะเหนือธรรมชาติประเภกลางสิ่งหรรพ์ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น จากการศึกษาพบว่า มีอิทธิพลต่อขวัญและกำลังใจรวมทั้งพฤติกรรมของตัวละครของบุคคลในครอบครัวของแจ๊คมิใช่น้อย ดังในกรณีที่ตัวต่อจำนวนมากมาได้อีกกลับมาทำอันตรายแดนนีและสร้างความวุ่นวายให้กับครอบครัวของแจ๊คนั้น แดนนีเกิดความรู้สึกน้อยใจและเสียใจมาก นอกจากนี้แดนนียังได้กล่าวว่าเป็นเชิงตัดพ้อและสาายตาที่แดนนีมองแจ๊คนั้นได้แสดงถึงการตำหนิที่แจ๊คได้ให้คำมั่นกับเขาไว้ว่า แจ๊คได้ทำลายตัวต่อไปหมดสิ้นแล้ว แต่ในที่สุดแดนนีก็ได้ถูกตัวต่อจำนวนมากรุมต่อจนได้รับความเจ็บปวดอย่างมาก สำหรับแวนดึ้นนั้น เธอไม่พอใจและโกรธแค้นมากกับเหตุการณ์ที่บุตรชายคนโตของเธอ ต้องได้รับความเจ็บปวดทรมานจากแมลงดังกล่าว เธอได้ร้องไห้เสียใจกับความเจ็บปวดที่บุตรของเธอได้รับ เมื่อแจ๊คตัดทันทว่า เธอให้ยาแก้ปวดกับแดนนีมากเกินไป เธอก็คิดว่าแจ๊คด้วยความโมโหว่า บุตรชายของเธอถูกตัวต่อต่อหลายครั้ง และเธอยังสั่งให้แจ๊คจัดการทำลายรังต่อประหลาดรังนั้นในทันที

ในส่วนของแจ๊คนั้น เขาเป็นบุคคลที่ควรจะต้องเกิดความรู้สึกผิดและไม่พอใจมากกว่าใครในเหตุการณ์ดังกล่าว ทั้งนี้ เนื่องจากเขาเป็นผู้ที่รับรองกับภรรยาและบุตรว่า เขาได้ทำลายตัวต่อในรังไปหมดสิ้นแล้วด้วยตัวของเขาเอง แต่เมื่อการปรากฏว่า ตัวต่อจำนวนมากได้อีกกลับมาทำอันตรายบุตรชายของเขา แจ๊คจึงโกรธมากเพราะเขาไม่สามารถให้คำอธิบายกับตนเองได้ว่า ตัวต่อที่เขาใช้ยาฆ่าแมลงทำลายไปหมดสิ้นแล้วนั้น ได้หวนกลับมาทำอันตรายแดนนีได้อย่างไร แจ๊คพยายามจะนึกว่า ตัวต่อเกิดขึ้นได้โดยธรรมชาติ แต่เขาก็แย้งกับตนเองว่า มันเป็นไปได้ เพราะแมลงเป็นสัตว์ที่มีได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และถึงแม้ไข่ของตัวต่อสามารถเจริญเติบโตเต็มทีจนเป็นตัวภายใน 12 ชั่วโมง แต่ฤดูใบไม้ร่วงก็มีไข่ฤดูวางไข่ของตัวต่อ แจ๊คมีความรู้สึกว่ามันมีไข่ตัวต่อที่ต่อยลูกชายของเขา

ตัวต่อซึ่งมีชีวิตรอดอยู่ได้อย่างปาฏิหาริย์หลังจากถูกทำลายด้วยยาฆ่าแมลง แจ็คคิด
ว่า สิ่งที่ทำร้ายแดนนี่ก็คือ โรงแรมนั่นเอง ... as if it wasn't wasps
that had stung his son, wasps that has miraculously lived
through the bug bomb assault, but the hotel itself...

(King. 1977 : 131)

สำหรับเหตุการณ์ที่ครอบครัวของแจ็คพบเศษกระดาดหลายสิบลูกที่ใช้ประดับ
ประดาในงานเลี้ยง พร้อมทั้งยังได้พบหน้ากากแฟนซีเป็นรูปดวงตาแมวอยู่ภายใน
ลิฟท์ในกลางดึกของคืนวันหนึ่งนั้น ก็เป็นลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทกลางสังหรณ์ที่
มีอิทธิพลต่อครอบครัวของแจ็ค เช่นเดียวกับเหตุการณ์ที่ตัวต่อจำนวนมากกลับมาทำ
อันตรายแดนนี่ กล่าวคือ การที่เวนดี้ได้พบและหยิบเศษกระดาดและหน้ากากออก
มาจากลิฟท์ หลังจากที่ได้แจ็คได้เข้าไปดูและกลับออกมาบอกว่า เกิดไฟฟ้าลัดวงจรนั้น
ทำให้เวนดี้โกรธมากเพราะเธอได้พบในสิ่งที่แจ็คไม่เห็นหรือแกล้งทำเป็นไม่เห็น
เธอจึงโกรธจนหน้าแดงแต่ในขณะที่เดียวกันใบหน้าของเธอก็ซีดเผือดเนื่องจากความ
ตระหนักในสิ่งที่เธอได้พบ เธอโกรธแจ็คจนถึงกับตวาดใส่ เขาก็ทำตามปกติแล้ว
เธอจะสุภาพกับแจ็คมาก ในส่วนของแจ็คนั้น เขาก็เพียงแต่สั่นศีรษะราวกับว่าเขา
ต้องการปฏิเสธที่จะไม่รับทราบในเหตุการณ์ที่ปรากฏอยู่ในขณะนั้น

ความฝันของแดนนี่ที่ฝันว่า ไฟไหม้โรงแรมโอเวอร์ลุครวมทั้งเผาไหม้ร่าง
ของแจ็คด้วยนั้น ทำให้แดนนี่ต้องผวาตื่นด้วยความตกใจและหวาดกลัว พร้อมนี้
แดนนี่ยังมีการหอบเล็กน้อย เมื่อตื่นจากความฝันแดนนี่มีอาการเกร็งตัว มือขยุ้มผ้า
คลุมเตียงจนแน่น แดนนี่เกิดความวิตกกังวลในตัวแจ็คมากถึงต้องใช้ดาทิพย์ตรวจ
สอบดูว่า ในขณะที่นั้นแจ็คกำลังอยู่ที่ใดและกำลังคิดสิ่งใด ลักษณะเหนือธรรมชาติ
ประเภทกลางสังหรณ์ที่เกิดขึ้นกับแดนนี่ ได้นำแดนนี่ไปสู่การใช้ลักษณะเหนือธรรมชาติ
ประเภทดาทิพย์ และในขณะที่เกิดลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทดาทิพย์ ก็ได้เกิด
ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทโทรจิตซ้อนขึ้นมา คือ แดนนี่ได้รับโทรจิตจากมนุษย์
ออกคำสั่งให้เขาหยุดการใช้ดาทิพย์ในการอ่านความคิดของแจ็ค อันเป็นผลให้แดนนี่
เกิดความหวาดกลัวเนื่องจากเป็นสิ่งที่เขามิได้คาดคิดมาก่อน จึงกล่าวได้ว่า ลักษณะ

เหนือธรรมชาติประเภทหนึ่งสามารถนำไปสู่ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทอื่นได้ นอกจากนี้ ยังสามารถเกิดควบคู่กันไปได้ คือ ในขณะที่เกิดตาทิพย์ก็สามารถรับโทรจิตได้ เช่นเดียวกับการเกิดตาทิพย์ที่ควบคู่ไปกับหูทิพย์

ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทกลางสังหรณ์ แม้จะเป็นเหตุการณ์ที่มีความถี่ในการเกิดขึ้นไม่มากนัก แต่ก็สามารถก่อให้เกิดผลกระทบต่อพฤติกรรมของตัวละครได้มากและค่อนข้างรุนแรง ดังในกรณีของราเชลที่เกิดความวิตกกังวลและเป็นห่วงสามี อันเป็นเหตุให้เธอตัดสินใจเดินทางกลับบ้าน จนต้องเสียชีวิตในที่สุด ในลักษณะเดียวกันเอลลิปตรสาวของหลุยส์ก็เกิดความวิตกกังวล จนกระทั่งมีอาการของโรคประสาท ซึ่งไม่อาจจะระบุได้แน่ชัดว่า เธอจะหายจากอาการดังกล่าวหรือไม่ แต่เมื่อพิจารณาจากเหตุการณ์ในนวนิยายเรื่อง Pet Sematary. แล้ว ผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากเอลลิปส์ได้ทราบในเวลาต่อมาว่า เธอได้สูญเสียมารดาไปจริง ๆ และอาจจะต้องสูญเสียบิดาไปด้วยนั้น อาการทางโรคประสาทของเธอก็อาจจะรุนแรงขึ้น จนถึงขั้นที่อาจต้องเข้ารับการรักษาด้วยวิธีจิตบำบัดโดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญต่อไป

หากจะพิจารณาเปรียบเทียบอิทธิพลของลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทกลางสังหรณ์ในนวนิยายทั้งสองเรื่องก็พบว่า ผลกระทบที่มีตัวต่อละครนั้นเป็นไปในลักษณะเดียวกัน คือ ก่อให้เกิดความวิตกกังวลขึ้นกับตัวละคร แต่การหาทางออกเพื่อลดความวิตกกังวลหรือแก้ปัญหาดังกล่าวของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกันไป ทั้งนี้ ย่อมขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและสภาพพื้นฐานทางด้านจิตใจรวมทั้งลักษณะนิสัยของแต่ละบุคคล

ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทภูตผี

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายของคำว่า ผี ว่า หมายถึง สิ่งซึ่งมนุษย์เชื่อว่าเป็นสภาพลึกลับมองไม่เห็นตัว แต่อาจปรากฏหรือมีตัวตนได้ อาจให้คุณหรือโทษทั้งดีและร้าย เช่น ผีปู่ ย่า ตา ยาย ผีเรือน ผีहां เรียก

คนตายไปแล้วว่า ผี และได้ให้ความหมายของคำว่า วิญญาณว่า หมายถึง สิ่งที่ยึดกันว่า อยู่ในตัวคนทำให้เป็นบุคคลขึ้น เมื่อร่างกายเน่าเปื่อยแล้วก็ยังอยู่ต่อไป (ราชบัณฑิตยสถาน. 2525 : 551, 473) พระยาอนุนามราชชนได้กล่าวถึง ผี ว่า ผี คือ สิ่งลึกลับซึ่งมีสภาพเกินคน เพราะฉะนั้นตามปกติผีจึงมีอำนาจเหนือคน อาจทำคนให้ได้ดีหรือได้ร้ายได้ (พระยาอนุนามราชชน. 2514 : 153)

จากคำนิยามของท่านผู้รู้ดังกล่าวข้างต้นอาจให้คำนิยามของคำว่า ภูตผี ได้ว่า หมายถึง สิ่งซึ่งโดยปกติแล้วเป็นสภาพลึกลับ เกิดขึ้นจากการที่สิ่งมีชีวิตได้เสียชีวิตไปแล้ว สามารถปรากฏเป็นตัวตนซึ่งอาจอยู่ในสภาพเดิมหรือเปลี่ยนแปลงไป และอาจแสดงพฤติกรรมเช่นเดียวกับมนุษย์ได้โดยที่มนุษย์มองไม่เห็น ซึ่งในนวนิยายของสตีเฟน คิง ที่นำมาศึกษาพบว่า มีลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทภูตผีปรากฏอยู่ทั้งในนวนิยายเรื่อง The Shining. และเรื่อง Pet Sematary.

ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทภูตผีที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง The Shining. มีดังนี้ วันหนึ่งเมื่อแดนนี่ตัดสินใจเข้าไปห้อง 217 ด้วยความอยากรู้อยากเห็นตามประสาเด็กว่า เพราะเหตุใดแอสลโลแรนจึงห้ามเด็ดขาดมิให้เขาเข้าไปในห้องดังกล่าว เมื่อแดนนี่ได้เปิดม่านบริเวณอ่างอาบน้ำ เขาก็ได้เห็นศพผู้หญิงคนหนึ่งนอนอยู่ในอ่างอาบน้ำ และได้ปรากฏว่า ผีผู้หญิงคนนั้นได้ลืมหูลืมตาขึ้นมองแดนนี่พร้อมทั้งแสบะฮัม และผีตนนั้นก็ลุกขึ้นจากอ่างน้ำไล่ติดตามแดนนี่ผู้ซึ่งพยายามจะเปิดประตูหนีออกมาจากห้อง แดนนี่พยายามคิดว่า สิ่งที่เขากำลังเผชิญอยู่นั้นไม่เป็นความจริง แต่การณ์กลับปรากฏว่า ผีผู้หญิงดังกล่าวได้จับตัวแดนนี่ไว้และบีบคอเขา แต่ในที่สุดแดนนี่ก็สามารถหนีออกมาได้พร้อมด้วยรอยช้ำรอบคอ

ต่อมา เมื่อแดนนี่มีสติกลับคืนมาแล้ว เขาก็ได้เล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเขาให้บิดาและมารดาได้รับทราบ แจ็คจึงตัดสินใจไปสำรวจห้อง 217 ด้วยตนเองเพราะเขาไม่เชื่อในเหตุการณ์ที่แดนนี่เล่า เมื่อเขาเข้าไปพบกับความว่างเปล่าของห้องดังกล่าว เขาก็รู้สึกโกรธและคิดว่าหากมิใช่เพราะตาลายก็คงเป็นการกล่าวเท็จของแดนนี่ อย่างไรก็ตาม แจ็คก็ได้พบความผิดปกติสองประการ คือ เขาพบพรมเช็ดเท้าวางอยู่ที่พื้นข้างอ่างอาบน้ำโดยที่คนเก็บกวาดห้องควรจะได้นำมันไป

เก็บไว้ในตู้เนื่องจากเป็นช่วงที่โรงแรมปิดบริการ พร้อมนี้แฉีคยังได้กลิ่นสบู่อ่อน ๆ ซึ่งเป็นกลิ่นสบู่ที่ผู้หญิงนิยมใช้ ด้วยความหวาดกลัวในความผิดปกติดังกล่าว แฉีคจึงตัดสินใจที่จะรีบออกจากห้องนั้น จัปพลันแฉีคก็ได้ยินเสียงโกรกกราก ในขณะที่เขากำลังจะเปิดประตูห้อง เป็นผลให้แฉีคถึงกับสะดุ้งเฮือก ดวงตาเบิกโพลง แฉีคจึงกลับไปดูที่อ่างอาบน้ำอีกครั้งและพบว่า ม่านพลาสติกที่เขาหุ้เปิดไว้เพื่อดูอ่างอาบน้ำได้ถูกดึงปิดไว้ดังเดิม เสียงโกรกกรากที่เขาได้ยินแท้จริงก็คือเสียงห่วงติดม่านครูดไปกับรานั้นเอง แฉีคยืนจ้องผ่านม่านสีชมพูเข้มมึง ใบหน้าเรียบเฉย แต่ภายในพลุ่งพล่านด้วยความหวาดกลัว แทนการตัดสินใจเปิดฝ้าม่านดู แฉีคได้รับออกจากห้องดังกล่าวโดยเร็ว

เหตุการณ์ลักษณะดังกล่าวข้างต้นนี้ เป็นเหตุการณ์ที่แฮลโลแรนเคยประสบมาแล้วเมื่อครั้งที่โรงแรมโอเวอร์ลูดเปิดบริการ วันหนึ่งพนักงานสาวซึ่งมีหน้าที่ดูแลทำความสะอาดห้องพัก ได้บอกกับแฮลโลแรนว่า เธอเห็นศพของนางแมสซี (Massey) อยู่ในอ่างอาบน้ำในห้อง 217 โดยที่ข้อเท็จจริงก็คือ ศพดังกล่าวได้ถูกเคลื่อนย้ายออกไปก่อนหน้านี้แล้วหนึ่งคืน อย่างไรก็ตาม แฮลโลแรนลงความเห็นว่าพนักงานสาวคนดังกล่าวมีความสามารถอันเหนือธรรมชาติประเภทตาพิ้อยู่เล็กน้อย เขาจึงตัดสินใจลอบเข้าไปในห้อง 217 และเขาก็ได้เห็นผิวนางแมสซีลืมหูลืมตาและยิ้มให้เขา พร้อมทั้งลุกขึ้นจากอ่างเพื่อไล่ตามเขาในขณะที่เขาวิ่งหนีออกมาด้วยความหวาดกลัวและความสยดสยอง

ในเวลาต่อมา ปรากฏว่า แดนนี่ต้องเผชิญหน้ากับภู่ตผีอีกครั้ง และในครั้งนี้แดนนี่ได้สนทนากับภู่ตผีดังกล่าว เช่นเดียวกับที่เขาสนทนากับบุคคลทั่ว ๆ ไป คือ หลังจากที่แดนนี่ตื่นจากฝันร้ายว่า โรงแรมโอเวอร์ลูดเกิดระเบิดไฟลุกไหม้และบิดาของเขาติดอยู่ในกองเพลิง อันแสดงถึงกลางสังหารทำให้แดนนี่เกิดความหวงใยในตัวแฉีค เขาจึงใช้ตาพิย์เพื่อดูว่าแฉีคกำลังอยู่ที่ใดและกำลังคิดสิ่งใด จนกระทั่งได้รับโทรจิตจากมนุษย์สิ่งให้เขาเลิกล้มการใช้ตาพิย์กับแฉีค เป็นผลให้แดนนี่เป็นห่วงบิดาของเขามากขึ้นจึงตัดสินใจไปดูด้วยตนเองว่า แฉีคอยู่ที่ใดในโรงแรม ในระหว่างทางเดินแดนนี่ได้พบชายคนหนึ่งแต่งกายแฟนซีในชุดสุนัขส่งเสียงทั้งเห่าและ

นอนพร้อมทั้งข่มให้แดนนี่ แดนนี่จึงร้องขอทางเพื่อจะเดินผ่านไปแต่ชายคนนั้นกลับตอบว่า เขาจะกินแดนนี่ แดนนี่จึงวิ่งหนีกลับเข้าไปในห้องนอนและแอบดูพร้อมทั้งหวังว่าชายคนนั้นจะหายไปในห้องชุดที่หายไปในเมื่อเขาหลับตา แต่กลับปรากฏว่า ชายในชุดสุนัขยังคงอยู่ที่เดิม โดยยื่นสืขายูบขึ้นขึ้นบันไดพร้อมกับไล่จับหางตนเองและส่งเสียงเห่าหอนดังวังเวงไปทั่ว

ในส่วนของแจ๊ค ทอแรนซ์นั้น เขาก็ได้พบกับเหตุการณ์ที่มีลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทภูตผี คือ เห็นวันหนึ่งหลังจากที่แจ๊คลดความดันของหมอน้ำลงแล้ว เขาก็เดินไปยังห้องจัดเลี้ยงโคโลราโด ซึ่งอยู่บริเวณชั้นล่างของโรงแรม ณ ที่นั้นแจ๊คได้พบว่า เขากำลังอยู่ในงานเลี้ยงที่มีผู้คนแต่งกายชุดแฟนซีหลากหลาย นอกจากนี้แจ๊คยังได้เห็นสุรณานาสนิดวางอยู่บนชั้น โดยที่ความเป็นจริงก็คือสุราได้ถูกเก็บไปจนหมด ก่อนหน้าที่แจ๊คจะมารับงานเป็นผู้ดูแลโรงแรมดังกล่าว แจ๊คได้สั่งสุรามาดื่มพร้อมทั้งสนทนาและเดินร่ำกับผู้ร่วมงานราวกับว่าเขาสนิทสนมคุ้นเคยกับบุคคลเหล่านั้นมาก่อน และที่สำคัญก็คือ แจ๊คได้พบกับเกรดีผู้ดูแลโรงแรมคนเดิมที่ได้เสียชีวิตไปแล้ว เกรดีได้เข็นรถเครื่องดื่มมาบริการแจ๊คและบอกแจ๊คว่า เวนดี้และแดนนี่ ภรรยาและบุตรชายของแจ๊คมิได้มีความรักความผูกพันกับโรงแรมโอเวอร์ลูด ดังนั้นแจ๊คจึงควรจะพยายามทำให้พวกเขาตระหนักในความสำคัญของโรงแรมให้ได้ พร้อมนี้เกรดียังบอกแจ๊คด้วยว่า แดนนี่กำลังพยายามติดต่อขอความช่วยเหลือจากแฮลโลแรน และได้กล่าวถึงสมุดประวัติของโรงแรมโอเวอร์ลูดด้วยว่า พวกโรงแรมเจตนาจะทิ้งไว้ให้แจ๊คได้เห็นและได้ศึกษาก่อนที่จะเข้าร่วมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับโรงแรม นอกจากนี้ เกรดียังได้บอกแจ๊คด้วยว่า หากแจ๊คต้องการเป็นที่ยอมรับของโรงแรม เขาจะต้องนำบุตรชายมาเข้าเป็นพวกเดียวกับโรงแรมให้ได้ จากนั้นเกรดีก็พาแจ๊คไปดูนาฬิกาเรือนหนึ่งพร้อมกับหายตัวไป ซึ่งนาฬิกาเรือนดังกล่าวนี้มีตุ๊กตาสองตัว ตัวหนึ่งเป็นบิดากำลังกระหน่ำค้อนตีตุ๊กตาอีกตัวหนึ่งซึ่งเป็นบุตรชายจนโลหิตสาดกระจายเประอะเปื้อนไปทั่วหน้าปัทมนาฬิกา ตุ๊กตาทั้งสองตัวดังกล่าวน่าจะเป็นสัญลักษณ์แทนแจ๊คและแดนนี่ เนื่องจากได้ปรากฏในเวลาต่อมาว่า แจ๊คได้ใช้ค้อนไล่ตีโดยหมายสังหารบุตรชายของเขาอย่างบ้าคลั่ง ทั้งนี้ ตุ๊กตาทั้งสองตัวดังกล่าวอาจ

เกิดจากการบันดาลด้วยอำนาจอันเหนือธรรมชาติของภูตผี โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการแนะวิธีการกำจัดแดนนีให้แจ่มกระจ่างและปฏิบัติ นอกเหนือไปจากการใช้คำพูดโน้มน้าวใจของเกรดีให้แจ๊คคล้อยตามว่า การที่หัวหน้าครอบครัวไม่สามารถปกครองภรรยาและบุตรให้เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งและความคิดเห็นของเขาได้นั้น บุคคลนั้นย่อมไม่เป็นที่ต้องการของโรงแรม คำพูดยั่วยุเชิงปราชญ์ของเกรดีนี้เอง ทำให้แจ๊คเกิดความขัดเคือง และประกาศว่าเขาจะต้องจัดการเรื่องที่เกี่ยวข้องกับภรรยาและบุตรให้เรียบร้อยให้ได้

ในช่วงท้ายของนวนิยายเรื่อง The Shining. นั้น ปรากฏว่า มีเหตุการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงอำนาจอันเหนือธรรมชาติของภูตผี คือ ภูตผีในโรงแรมได้เข้าสิงในร่างของแจ๊ค เป็นผลให้แจ๊คไล่สังหารภรรยาและบุตรอย่างคลุ้มคลั่งไร้ซึ่งความรักความเมตตาที่เขาเคยมี ดังที่เวนดี้ได้กล่าวกับแดนนีว่าโรงแรมโอเวอร์ลุคได้เข้าสิงแจ๊ค โรงแรมทำให้แจ๊คดื่มสุราและกำลังพยายามทำร้ายแจ๊ค เช่นเดียวกับที่มันกำลังพยายามทำร้ายเวนดี้และแดนนี เวนดี้เชื่อว่าแท้จริงแล้ว แดนนีอาจเป็นที่ต้องการของโรงแรม มันต้องการอำนาจเหนือธรรมชาติของแดนนีเพื่อเสริมสร้างอำนาจของมัน หากพวกเขาไม่อยู่โรงแรมก็จะมีสภาพครึ่ง ๆ กลาง ๆ ไม่สามารถแปลงฤทธิ์อะไรได้มากไปกว่าการปรากฏเป็นภาพน่ากลัวหลอกหลอนแขกที่มาพัก หากปราศจากแดนนี โรงแรมโอเวอร์ลุคก็จะเป็นได้แค่บ้านผีสิงในสวนสนุก ที่แขกหนึ่งหรือสองคนอาจจะได้ยินเสียงพูดคุยหรือเสียงบรรดาผีร้ายกำลังสังสรรค์กันในงานเลี้ยง หรือบางคนอาจจะเห็นอะไรที่น่ากลัวบ้างเป็นบางครั้งบางคราว

เมื่อแดนนีได้เผชิญหน้ากับแจ๊คซึ่งอยู่ในสภาพที่ถูกผีสิง ก็ดูราวกับว่า แจ๊คได้ลืมสิ้นแล้วว่า แดนนีคือบุตรชายคนเดียวของเขา ในเหตุการณ์ที่แจ๊คติดตามหาแดนนีนั้น ผู้เขียนได้บรรยายไว้ว่า ผีนรกของโรงแรมโอเวอร์ลุคในร่างของแจ๊คกำลังเดินเปะปะงุ่นง่านทั่วชั้นที่หนึ่ง และเป็นที่น่าสังเกตว่าเมื่อแจ๊คถูกผีสิงแล้ว ผู้เขียนได้ใช้สรรพนามแทนแจ๊คว่า "มัน" แทนที่จะใช้คำว่า "เขา" ดังที่ได้ใช้มาโดยตลอด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านเกิดภาพพจน์ที่ชัดเจนว่า เมื่อแจ๊คถูกผีสิงนั้น เขาถูกรอบงำโดยอนุษย์ซึ่งมีอำนาจอันเหนือธรรมชาติ ผู้เขียนจึง

เลือกใช้สรรพนามที่แสดงให้เห็นว่าในขณะที่ถูกผีสิงนั้น แจ็คมีไข่มุนุษย์ผู้มีจิตใจและความคิดเป็นปกติดังที่เคยเป็น อย่างไรก็ตาม ช่วงขณะหนึ่งแจ็คได้กลับเป็นตัวของตัวเองอีกครั้ง เนื่องจากคำพูดของแดนนี่ที่บอกว่าพวกโรงแรมหลอกใช้แจ็คและทำให้แจ็คต้องดื่มสุรา ในขณะที่แจ็คกลับเป็นตัวของตัวเองนั้น เขามองแดนนี่ด้วยสายตาที่แสดงความเจ็บปวดรวดร้าวและความเศร้าโศกเสียใจอย่างสาหัส แจ็คได้บอกให้แดนนี่รีบหนีไปแต่แดนนี่ก็ปฏิเสธที่จะทำเช่นนั้น ในภาวะเหตุการณ์ที่ดูเหมือนว่า พวกภูตผีไม่อาจเอาชนะแดนนี่ได้ ภูตผีที่สิงอยู่ในร่างของแจ็คจึงบังคับให้แจ็คใช้ก้อนที่ไล่ตีแดนนี่นั้น ตีศีรษะตนเองครั้งแล้วครั้งเล่าจนโลหิตสาครกระจายเปโระเปื้อนกระดาดขิดฝาผนัง เศษกระโหลกศีรษะกระเด็นขึ้นสู่อากาศ และเมื่อผืนรกตานั้นได้หันความสนใจกลับมาหาแดนนี่ แดนนี่ก็ตระหนักว่าบิดาของเขาได้เสียชีวิตไปแล้ว และสิ่งที่เขาได้เห็นในขณะนั้นก็เป็นใบหน้าหลากหลายปนเปกันไป ทั้งใบหน้าผู้หญิงในห้อง 217 และใบหน้าชายในชุดแฟนซีสีนํ้า

ในขณะที่แจ็คถูกผีสิงนั้น แจ็คมีพฤติกรรมที่ต่างไปจากเมื่อเขายังมิได้ถูกผีสิงโดยสิ้นเชิง จากเดิมที่แจ็คเคยเป็นคนรักบุตรรักภรรยา เมื่อเขาถูกผีสิงเขาก็ได้ทำในสิ่งที่ผู้เป็นบิดาไม่ปฏิบัติต่อบุตร และผู้ที่เป็นสามีไม่ปฏิบัติต่อภรรยา อันได้แก่ การที่แจ็คไล่ฆ่าเวนต์และแดนนี่อย่างโหดร้ายทารุณ ราวกับว่า ในขณะนั้น แจ็คมิได้เป็นตัวของตัวเอง แจ็คไล่ฆ่าเวนต์และแดนนี่อย่างคลั่งคลั่งเสมือนกับเวนต์มิใช่ภรรยาและแดนนี่มิใช่บุตรผู้เป็นที่รัก พฤติกรรมอีกอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่า แจ็คตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของภูตผีก็คือ การที่แจ็คใช้ก้อนตีศีรษะตนเองอย่างแรง อันเป็นการบ่งบอกว่าในขณะที่ถูกผีสิงนั้น แจ็คขาดสติสัมปชัญญะและขาดซึ่งความรู้สึกผิดชอบชั่วดีที่เคยมีอยู่แต่เดิม

เมื่อแดนนี่พูดขึ้นว่า โรงแรมกำลังจะระเบิด ปรากฏว่า ได้ทำให้ภูตผีที่สิงอยู่ในร่างของแจ็คตกใจมากและรีบวิ่งลงไปยังห้องใต้ดินอย่างรวดเร็ว มันโศกโศกไปที่หม้อน้ำซึ่งแดงจานน้ำกลว โดยมีเสียงผู้จัดการหรือผู้ดูแลโรงแรมร้องลั่นว่า จะปล่อยให้โรงแรมเกิดระเบิดไม่ได้ ภูตผีที่สิงในร่าง แจ็คจึงวางมือแจ็คลงบนวาล์วเพื่อลดความดันของหม้อน้ำ โดยไม่ใส่ใจกับมือของแจ็คที่ไหม้ด้วยความร้อน

แต่ในที่สุดทุกอย่างก็สายเกินการ เนื่องจากโรงแรมโอเวอร์ลูดได้เกิดระเบิด ไฟไหม้พังพินาศลง และเป็นอันสิ้นสุดของอำนาจเหนือธรรมชาติของภูตผีร้ายทั้งหมดในโรงแรมโอเวอร์ลูด

นอกจากภูตผีต่าง ๆ จะมาปรากฏในรูปลักษณะของมนุษย์ที่เคยมีชีวิตแล้ว ในนวนิยายเรื่อง The Shining. ก็ได้ปรากฏว่า มีภูตผีประเภทหนึ่งซึ่งสิงอยู่ในพุ่มไม้รูปสัตว์ต่าง ๆ ที่อยู่หน้าโรงแรม และได้เคลื่อนไหวไล่ติดตามโดยมุ่งประสงค์ร้ายต่อบุคคลสามคน คือ แจ็ค แดนนี่ และแฮลโลแรน ในกรณีของแจ๊คนั้น เขาได้ประสบกับต้นไม้ผีสิง ในขณะที่เขาตัดแต่งต้นไม้ให้เข้ารูป แต่ในใจนั้นเขาคิดว่า การตัดแต่งพุ่มไม้เป็นรูปร่างต่าง ๆ นั้น เป็นสิ่งที่ไม่สมควรอย่างยิ่ง นอกจากนี้แจ๊คยังได้กล่าวออกมาดัง ๆ ด้วยว่า หากเขาเป็นเจ้าของโรงแรมโอเวอร์ลูดแล้ว เขาจะโค่นต้นไม้เหล่านั้นทิ้งให้หมด คำพูดและความคิดดังกล่าวของแจ๊คอาจมีผลให้ภูตผีที่สิงอยู่ในต้นไม้เหล่านั้นไม่พอใจ จึงแสดงอำนาจเหนือธรรมชาติให้ปรากฏแก่สายตาของแจ๊ค คือ ต้นไม้รูปสัตว์เหล่านั้นได้เปลี่ยนอิริยาบถไปจากเดิม คือ กระด่าขังได้เปลี่ยนจากการยืนบนขาหลังมาเป็นยืนสี่ขากินหญ้า สุนัขซึ่งแต่เดิมกำลังนั่งทำท่าขออาหารก็ได้เปลี่ยนเป็นท่าหมอบ ศีรษะเอียงปากมูมู่เหมือนแขกเชิญแสบะ ส่วนสิงโตหลายตัวก็ได้ขยับมาปิดกั้นทางเดินของแจ๊ค อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่า พุ่มไม้รูปสัตว์ต่าง ๆ เหล่านี้ ได้เข้าทำอันตรายแจ๊คแต่อย่างใด พวกมันเพียงแต่ทำท่าเหมือนจะทำร้ายเขาเท่านั้น ซึ่งต่างจากเหตุการณ์ในเวลาต่อมาที่แดนนี่ได้พบกับต้นไม้ผีสิงเคลื่อนไหวไล่ติดตามเพื่อทำร้าย ในวันที่แดนนี่ลงไปเล่นที่สนามเด็กเล่นในบริเวณโรงแรมตามลำพัง แดนนี่ได้พบกับการเคลื่อนไหวของพุ่มไม้รูปสัตว์ เขาจึงถอยหนี แต่ต้นไม้ผีสิงเหล่านั้นก็สกัดกั้นการถอยของเขา แดนนี่พยายามที่จะตะกุกตะกายหิมะหนืออย่างไม่คิดชีวิต แต่ต้นไม้รูปสิงโตก็วิ่งฝ่าหิมะตามเขามา และเมื่อแดนนี่ไปถึงบันไดระเบียงหน้าของโรงแรม เขาก็ได้ยินเสียงพุ่งผ่านอากาศของเด็กร้องไห้เจ็บแปลบในฉับพลันและตามมาด้วยเสียงผ้าขาด พร้อมกับเสียงสิงโตคำรามอย่างน่าสะพรึงกลัว ต้นไม้รูปสิงโตนั้นได้ชวนแดนนี่เป็นแผลยาวที่ขา

ในช่วงท้ายของนวนิยายเรื่องนี้ แฮลโลแรนได้เดินทางมาช่วยแดนนี่ที่ โรงแรมโอเวอร์ลูด แต่เขาก็ต้องพบกับการสกดกันของต้นไม้ที่ขวางมิให้ เขาเข้าไปช่วยแดนนี่ได้ ในขณะที่แฮลโลแรนขับรถบุกหิมะจะเข้าไปยังโรงแรม โอเวอร์ลูดนั้น สิ่งโตพุ่มไม้ก็กระโจนใส่เขา กรงเล็บของมันตะปบผ่านใบหน้า คอ และไหล่ หน้ากากสีน้ำตาลกระจุย เขาถูกเหวี่ยงกระเด็นจากรถและเจ้าสิ่งโตพุ่มไม้ ก็ใช้อุ้งเท้าตบเขาอย่างแรงจนร่างของแฮลโลแรนกระเด็นไปไกลถึงสิบฟุต จากนั้น มันก็ตรงเข้าทำร้ายเขาอีก ในขณะที่แฮลโลแรนตะเกียกตะกายไปหารถบุกหิมะ เจ้าสิ่งโตก็กระโจนเข้าตบศีรษะเขาด้วยกรงเล็บแหลมคม มันทั้งตบทั้งขวนเขา อุตลุด ใบหน้าและร่างของแฮลโลแรนชุ่มไปด้วยโลหิต แต่ในที่สุดเมื่อแฮลโลแรน พยายามกระเสือกกระสนไปถึงรถหิมะได้ เขาก็สูดน้ำมันพร้อมจุดไฟเผาสิ่งโตพุ่ม ไม้ตัวนั้นได้สำเร็จ ในทันทีที่ไฟลุกท่วมตัว สิ่งโตพุ่มไม้ก็คารมล้มด้วยความเคียดแค้นระคนเจ็บปวดพร้อมกับวิ่งเตลิดไป

ในนวนิยายเรื่อง Pet Semetary. นั้น จากการศึกษาพบว่า มี เหตุการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทภูตผีเพียงเหตุการณ์เดียว ซึ่งนับว่า มีปรากฏอยู่น้อยเมื่อเปรียบเทียบกับภูตผีในนวนิยายเรื่อง The Shining. ซึ่งมีภูตผีปรากฏอยู่หลากหลาย ตัวละครที่ประสบกับภูตผีในนวนิยายเรื่อง Pet Semetary. ก็มีเพียงคนเดียวคือ หลุยส์ ครีด โดยเหตุการณ์ที่หลุยส์ได้ประสบกับ ภูตผีมี ดังนี้ ในคืนของวันที่วัดเตอร์ พาสคาวถูกรถชนเสียชีวิตไปแล้วนั้น ในขณะที่ หลุยส์กำลังนอนหลับสนิท เขาก็ตื่นขึ้นมาเพราะได้ยินเสียงเรียกและได้เห็นพาสคาว เรียกให้หลุยส์ตามไป หลุยส์ก็ได้ติดตามพาสคาวไปจนถึงสุสานสัตว์เลี้ยงและ พาสคาวก็ได้ชี้ให้หลุยส์ดูซากต้นไม้ที่ล้มอยู่ พร้อมกับบอกหลุยส์ว่าไม่ให้ข้ามซากต้นไม้ เหล่านั้น อันเป็นเสมือนประตูไปสู่ทางเดินไปยังดินแดนอาถรรพ์ที่ไม่ควรถูกเปิด อีกทั้งพาสคาวยังได้บอกหลุยส์ด้วยว่า หายนะของหลุยส์และบุคคลที่หลุยส์รักนั้น กำลัง ใกล้เข้ามาทุกขณะ

ลักษณะของภูตผีที่ตัวละครในนวนิยายเรื่อง The Shining. ได้พบนั้น มีทั้งภูตผีที่ปรากฏรูปลักษณะในสภาพขณะที่บุคคลนั้น ๆ เสียชีวิต ในสภาพที่เป็น

เสมือนบุคคลธรรมดาโดยทั่วไปที่ยังมีชีวิตอยู่ และในสภาพของการสิงอยู่ในร่างของมนุษย์และต้นไม้ ในกรณีของภูตผีที่แดนนี้และแอสโลแรนได้พบในอ่างอาบน้ำนั้น ได้ปรากฏในรูปลักษณะขณะที่เสียชีวิต คือ อยู่ในสภาพเปลือยกาย ชันอืด ร่างกายเป็นสีม่วงคล้ำ แม้ว่าเธอจะขม้แต่ปากของเธอก็บิดเบี้ยว หน้าอกหย่อนยาน เส้นผมตั้งชัน อันเป็นสภาพซึ่งเป็นที่น่าหวาดกลัวและน่าสยดสยองสำหรับผู้พบเห็น

ภูตผิตนเดียวกันนี้เองที่แสดงพฤติกรรมของมนุษย์ให้แจ้คได้รับรู้ โดยที่มิได้ปรากฏร่างให้แจ้คเห็น ดังที่เมื่อแจ้คเข้าไปในห้อง 217 และตัดสินใจออกจากห้องดังกล่าวเมื่อได้กลิ่นสบู่ นั้น แจ้คก็ได้ยินเสียงผ้าม่านถูกรูดปิดโดยที่มิได้มีบุคคลใดอยู่ร่วมกับแจ้คอีกเลยในเหตุการณ์ในขณะนั้น ทั้งนี้ กล่าวได้ว่าเป็นการกระทำของภูตผีซึ่งเสียชีวิตในอ่างอาบน้ำที่สามารถแสดงพฤติกรรมเช่นเดียวกับมนุษย์ คือ การรูดม่านอ่างอาบน้ำโดยที่มิได้ปรากฏร่างให้แจ้คเห็นแต่อย่างใด

เหตุการณ์ที่แจ้คพบว่า ตนเองได้เข้าไปอยู่ในงานเลี้ยงที่ผู้มาร่วมงานล้วนแต่งกายชุดแฟนซีซึ่งจัดขึ้นในห้องจัดเลี้ยงโคโลราโดนั้น เป็นเหตุการณ์ที่ไม่อาจกล่าวได้ว่าเป็นเพียงภาพลวงตา เนื่องจากทั้งเวนต์และแดนนี่ซึ่งอยู่ในห้องนอนต่างก็ได้ยินเสียงดนตรีในงานเลี้ยงและเสียงสนทนาพูดคุยของแจ้ค นอกจากนี้ เมื่อเวนต์เข้าไปพบแจ้คนอนสลบอยู่ในห้องจัดเลี้ยงโคโลราโดนั้น เมื่อแจ้คฟื้นขึ้นมา แจ้คก็มีอาการมินเมาและมีกลิ่นสุราคลอเคลุ้งไปทั่ว ซึ่งโดยแท้ที่จริงแล้ว ในขณะนั้นในโรงแรมโอเวอร์ลุคมิได้มีสุราอยู่เลย ทั้งนี้ อาจกล่าวได้ว่าเนื่องมาจากการบันดาลให้เกิดมีขึ้นด้วยอำนาจอันเหนือธรรมชาติของภูตผีที่สิงอยู่ในโรงแรมนั้นเอง โดยที่ในโลกของความเป็นจริงแล้ว แจ้คมิได้ดื่มสุราเพราะไม่มีสุราหลงเหลืออยู่เลย แต่ในสถานการณ์ที่แจ้คเข้าไปอยู่ในงานเลี้ยงนั้น เป็นสถานการณ์ที่มิได้เกิดขึ้นจริง หากแต่เกิดจากการบันดาลให้เกิดมีขึ้นด้วยอำนาจอันเหนือธรรมชาติของภูตผี ดังนั้น อาการมินเมาของแจ้คจึงเป็นอาการมินเมาจากการดื่มสุราในสถานการณ์ซึ่งภูตผีบันดาลขึ้น บุคคลต่าง ๆ ที่แจ้คพบในงานเลี้ยงของโรงแรมนั้น แท้จริงก็คือภูตผีที่เสียชีวิตและสิงอยู่ในโรงแรมซึ่งได้ปรากฏร่างให้แจ้คเห็น ในรูปลักษณะของบุคคลธรรมดาที่ยังมีชีวิตอยู่โดยทั่วไป พร้อมทั้งยังสามารถแสดงพฤติกรรมได้เช่น

เดียวกับมนุษย์ทุกประการ เช่น การพูดคุย ยิ้ม หัวเราะ เดินร่า ฯลฯ ซึ่งต่างกับ
 กุติผีในอ่างอาบน้ำที่ปรากฏในรูปลักษณะอันน่าสยดสยอง แต่ลักษณะที่เหมือนกันก็คือ
 กุติผีเหล่านั้น สามารถแสดงพฤติกรรมได้เช่นเดียวกับมนุษย์ ดังเช่นกุติผีที่เดินร่า
 กับแจ๊คนั้น เธอเหมือนกับบุคคลที่ยังมีชีวิตทุกประการ ดังที่ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า
 เธอเป็นสตรีรูปร่างสูงโปร่ง แต่งกายชุดขาว สวมหน้ากากแฟนซีเป็นรูปดวงตาแมว
 ซึ่งหน้ากากรูปดวงตาแมวดังกล่าวนี้นี้ ก็คือหน้ากากอันเดียวกับที่เวन्दี้พบอยู่ในลิฟท์
 นั้นเอง

กุติผีคนที่แดนนี่พบเป็นชายแต่งกายแฟนซีชุดสุนัขนั้น ได้ปรากฏร่างให้
 แจ๊คเห็นในงานเลี้ยงเช่นเดียวกัน จากการศึกษาพบว่า ชายคนนี้คือ โรเจอร์
 (Roger) ลูกน้องคนหนึ่งของแฮรี เดอเวนท์ (Harry Derwent) ชายผู้ซึ่งเคย
 เป็นเจ้าของโรงแรมโอเวอร์ลูด เมื่อแจ๊คได้เห็นโรเจอร์ในงานเลี้ยงนั้น โรเจอร์
 กำลังถูกเดอเวนท์หยอกเข้าให้แสดงท่าทางของสุนัขอย่างสนุกสนานและเป็นที่พอใจ
 ของแขกที่มาร่วมงาน

ลักษณะของกุติผีที่สิงอยู่ในตัวแจ๊คและเป็นผลให้แจ๊คไล่สังหารภรรยา
 และบุตรนั้น จากการศึกษาไม่อาจจะระบุได้ว่า กุติผีที่สิงในตัวแจ๊คนั้นมีลักษณะอย่างไร
 และเป็นกุติผีตนใดเนื่องจากมิได้มีการกล่าวไว้โดยชัดเจน และกุติผีที่สิงอยู่ในตัว
 แจ๊คนั้นก็มิได้แสดงตนออกมาให้เป็นที่ปรากฏอย่างแน่ชัด หากแต่ได้อาศัยร่างของ
 แจ๊คในการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ อย่างไม่รู้ทิศทาง เมื่อกุติผีที่สิงในตัวแจ๊คได้ทำให้
 แจ๊คใช้ค้อนตีศีรษะตนเองอย่างบ้าคลั่งนั้น ภาพของแจ๊คที่แดนนี่ได้เห็นในขณะนั้น ก็มี
 ไข้ใบหน้าของแจ๊คอีกต่อไป หากแต่เป็นใบหน้าของผู้หญิงซึ่งเสียชีวิตในห้อง 217
 ใบหน้าของชายที่แต่งกายแฟนซีชุดสุนัข และใบหน้าของเด็กชายในอุโมงค์คอนกรีต
 ในสนามเด็กเล่น ใบหน้าหลากหลายนี้ปนเปกันจนแยกไม่ออก ซึ่งกุติผีดังกล่าวนี้ นับ
 ได้ว่ามีอำนาจครอบงำแจ๊คโดยสิ้นเชิง คือ ได้ทำให้แจ๊คใช้ค้อนตีศีรษะตนเองจนโลหิต
 สาดกระจาย กระโหลกศีรษะแตกเป็นเสี่ยงกระเด็นไปทั่วและเสียชีวิตในที่สุด ซึ่ง
 หากเป็นในยามปกติที่แจ๊คมีสติสมบูรณ์เช่นบุคคลทั่วไปแล้ว ก็คงจะไม่มีบุคคลใดที่จะ
 สามารถกระทำการเช่นนี้กับตนเองได้ เพราะเป็นการกระทำอันมีผลร้ายถึงชีวิต

ลักษณะของพุ่มไม้รูปสัตว์ต่าง ๆ ซึ่งมีพืชสิ่งนั้นก็เช่นเดียวกับกูดฟีที่สิ่งอยู่ในร่างของแฉีค คือ มิได้ปรากฏให้เห็นว่า มีลักษณะเป็นเช่นใด หากแต่ได้อาศัยอำนาจเหนือธรรมชาติเข้าสิงพุ่มไม้รูปสัตว์ เป็นผลให้พุ่มไม้รูปสัตว์ต่าง ๆ นั้น แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาราวกับเป็นสัตว์มีชีวิตที่ดุร้าย

สำหรับลักษณะกูดฟีพาสคาวที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง Pet Sematary. นั้น พบว่า พาสคาวได้มาปรากฏร่างให้หลุยส์เห็นในสภาพหลังจากที่เขาถูกรถชนเสียชีวิต คือ เขาสวมกางเกงขาสั้นที่ใส่วิ่งออกกำลังกาย มีกระดูกยื่นออกมานอกเนื้อ ใบหน้าและริมฝีปากมีเลือดแห้งเกรอะกรัง The blood had dried on his face in maroon stripes like Indian warpaint. His collarbone jutted whitely...

(King. 1983 : 83)

กูดฟีพาสคาวก็เช่นเดียวกับกูดฟีคนอื่น ๆ คือ สามารถแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ได้เช่นเดียวกับมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นการพูด การเดิน การยิ้ม ฯลฯ แต่พาสคาวก็ได้แสดงพฤติกรรมอย่างหนึ่ง ซึ่งมนุษย์ไม่สามารถกระทำได้ให้หลุยส์เห็น อันเป็นเหตุให้หลุยส์หวาดกลัวมากเนื่องจากเขาตระหนักว่า สิ่งที่เขาได้เห็นนั้นไม่ใช่ความฝัน นั่นคือการที่พาสคาวเดินนำหลุยส์ออกมาจากห้องนอนและเมื่อถึงประตูบ้าน พาสคาวก็เดินทะลุประตูออกไปโดยมิต้องเปิดประตูแต่อย่างใด ซึ่งการกระทำดังกล่าวนี้ ทำให้หลุยส์พยายามจะทำตาม เนื่องจากหลุยส์คิดว่าหากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเขานี้เป็นความฝัน เขาก็น่าจะเดินทะลุประตูออกไปได้เช่นเดียวกับพาสคาว แต่หลุยส์ก็ต้องประหลาดใจที่พบว่า ตนเองไม่สามารถทำอย่างพาสคาวได้ He tried it himself - and was a little amused to meet only unyielding wood. Apparently he was a hard - headed realist, even in his dreams.

(King. 1983 : 84)

ลักษณะร่วมของกูดฟีในนวนิยายที่นำมาศึกษาทั้งสองเรื่อง ก็คือ การมีอำนาจอันเหนือธรรมชาติในการบันดาลให้สิ่งต่าง ๆ เกิดมีขึ้นหรือเป็นไปตามความ

ต้องการของภูตผีเหล่านั้น และนอกจากจะสามารถแสดงพฤติกรรมได้เช่นเดียวกับมนุษย์แล้ว ภูตผีบางคนก็ยังสามารถแสดงพฤติกรรมอันอยู่นอกเหนือความสามารถของมนุษย์ได้อีกด้วย และโดยที่ภูตผีเหล่านี้อยู่ในสภาพอันเป็นสิ่งที่เหนือธรรมชาติ พวกมันจึงมีความสามารถพิเศษอันเหนือธรรมชาติในการล่วงรู้สิ่งต่าง ๆ ที่มนุษย์ไม่รู้ได้ราวกับมีตาทิพย์

ดังที่เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปในหมู่คนทำงานของโรงแรมและครอบครัวของแจ๊คว่า ก่อนหน้าที่แจ๊คจะมารับงานเป็นผู้ดูแลโรงแรมนั้น ทางโรงแรมได้จัดงานเลี้ยงให้พนักงาน เป็นผลให้สุราทุกขวดถูกดื่มกินจนเกลี้ยง แต่ในเวลาต่อมาเมื่อแจ๊คพบว่า ตนเองเข้าไปอยู่ในงานเลี้ยงซึ่งผู้มาร่วมงานแต่งกายชุดแฟนซีนั้น แจ๊คกลับพบว่า มีสุรานานาชนิดมากมายให้เขาเลือกดื่มพร้อมกับมีพนักงานคอยบริการ ทั้งนี้ สุราที่แจ๊คดื่มก็เกิดมาจากการบันดาลให้เกิดมีขึ้นด้วยอำนาจอันเหนือธรรมชาติของภูตผีทั้งหลาย ทั้งนี้ ก็ได้ครอบคลุมไปถึงงานเลี้ยงและเสียงดนตรีที่ถูกบันดาลให้เกิดมีขึ้นเช่นกัน ภูตผีทั้งหลายทั้งปวงก็พร้อมใจกันปรากฏภายในงานเลี้ยงในรูปลักษณะของบุคคลที่ยังมีชีวิต โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้แจ๊คตระหนักว่า โรงแรมยอมรับเขาเข้าเป็นพวก และแจ๊คจะเป็นที่ต้องการของโรงแรมมากขึ้นหากเขาสามารถนำแดนนี้เข้าเป็นพวกเดียวกับโรงแรมได้สำเร็จ

ในด้านของการแสดงพฤติกรรมอันเหนือสามัญวิสัยของมนุษย์นั้น สามารถเห็นได้ชัดจากกรณีของพาสคาวในนวนิยายเรื่อง Pet Sematary. ซึ่งสามารถเดินทะลุประตูออกไปได้โดยไม่ต้องเปิด อาจกล่าวได้ว่า ภูตผีสามารถปรับสภาพตนเองให้อยู่ในสภาพใดก็ได้ เช่น อาจปรากฏตนให้เห็นและจับต้องได้ในลักษณะของรูปธรรม ดังเช่นภูตผีที่แจ๊คพบในงานเลี้ยง หรืออาจปรับตัวให้อยู่ในสภาพที่มีใช้สสารดังในกรณีของพาสคาวที่กล่าวถึงนี้ ด้วยอำนาจอันเหนือธรรมชาติภูตผีจึงสามารถเดินทางผ่านวัตถุ อย่างที่มนุษย์หรือสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ ไม่สามารถกระทำได้

สำหรับการมีความสามารถอันเหนือธรรมชาติในการล่วงรู้เหตุการณ์ต่าง ๆ ทั้งในปัจจุบันและอนาคตนั้น ก็เป็นความสามารถอันเหนือธรรมชาติอีกประการหนึ่งของภูตผีในนวนิยายทั้งสองเรื่องที่น่ามาวิเคราะห์ ดังในกรณีที่ภูตผีตนหนึ่งในงานเลี้ยงคือ เกรตตี กล่าวกับแจ๊คในตอนหนึ่งว่า แดนนี้กำลังพยายามพาคน

นอกเข้ามาในโรงแรม ซึ่งหมายถึงการติดต่อขอความช่วยเหลือจากแฮลโลเวน จากคำพูดของเกรดี ทำให้ทราบว่าพวกภูตผีล่วงรู้การกระทำของแดนนี่โดยตลอด และทำให้ทราบว่า โรงแรมต้องการความสามารถของแดนนี่ ดังที่เกรดีกล่าวว่า แดนนี่นั้นมีความสามารถที่ยอดเยี่ยมมาก เป็นความสามารถที่ผู้จัดการโรงแรม สามารถนำมาใช้ปรับปรุงโรงแรมโอเวอร์ลุคให้ดีขึ้นหรือมีความสำคัญมากขึ้น ในขณะที่เดียวกัน เกรดีก็ทราบว่า แดนนี่กำลังใช้ความสามารถพิเศษนั้นต่อต้านพวก โรงแรมโดยเจตนา

"Your son is attempting to bring an outside party into it."
Your son has a very great talent, one that the manager
could use to even further improve the Overlook,... But
your son is attempting to use that very talent against us."

(King. 1977 : 329)

เหตุการณ์ดังกล่าวข้างต้นเป็นความสามารถของภูตผีในโรงแรมโอเวอร์ลุคที่รู้ว่าแดนนี่กำลังพยายามติดต่อขอความช่วยเหลือจากแฮลโลเวน อันเป็นการล่วงรู้เหตุการณ์ในปัจจุบันที่กำลังเป็นไป แต่ในนวนิยายเรื่อง Pet Sematary. กลับปรากฏว่า ภูตผีพาสคาวสามารถล่วงรู้ความเป็นไปในอนาคต เขาจึงมานำหลุยส์ไปยังสุสานสัตว์เลี้ยงเพื่อเตือนหลุยส์มิให้ข้ามซากต้นไม้และเดินไปยังดินแดนอาถรรพ์ ทั้งนี้ พาสคาวคงจะทราบว่า ในเวลาต่อมาหลุยส์จะต้องมีเหตุการณ์ที่ทำให้ต้องเข้าไปยังดินแดนอาถรรพ์ เขาจึงได้บอกหลุยส์ไว้ในขั้นต้นว่า หลุยส์ไม่ควรทำเช่นนั้น แม้ว่าจะเกิดความรู้สึกอยากจะข้ามซากต้นไม้และเดินไปยังดินแดนอาถรรพ์มากสักเพียงไรก็ตาม พร้อมกันนั้นพาสคาวก็ทราบว่าหายนะของหลุยส์และทุกคนที่หลุยส์รักนั้นกำลังใกล้เข้ามาทุกขณะ นั่นหมายถึงการที่พาสคาวคงจะทราบว่าความเป็นไปเกี่ยวกับหลุยส์และบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจะเป็นเช่นไร แต่เขาก็ไม่อาจทำอะไรได้มากไปกว่าการเตือนหลุยส์มิให้กระทำการที่จะนำมาซึ่งหายนะ นั่นคือการเข้าไปในดินแดนอาถรรพ์นั่นเอง

หากเปรียบเทียบภูตผีที่ปรากฏในนวนิยายที่นำมาศึกษาทั้งสองเรื่องแล้ว จะเห็นได้ว่า ภูตผีในนวนิยายเรื่อง The Shining. นั้น เป็นผีร้าย ในขณะที่ภูตผี

ในนวนิยายเรื่อง Pet Sematary. เป็นผีดี กล่าวคือ ภูตผีต่าง ๆ ที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง The Shining. นั้น แม้ว่าบางตนปรากฏในรูปลักษณะที่น่าสยดสยอง และบางตนปรากฏในรูปลักษณะของมนุษย์ทั่วไป แต่การปรากฏกายของภูตผีต่าง ๆ เหล่านี้ก็ล้วนแต่มีความประสงค์ร้ายด้วยกันทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นภูตผีผู้หญิงในอ่างอาบน้ำในห้อง 217 ซึ่งปรากฏกายโดยมุ่งหมายจะทำให้แดนนี่และแฮลโลเรนเกิดความหวาดกลัว ซึ่งก็นับว่าการกระทำของภูตผีตนนี้บรรลุวัตถุประสงค์ เนื่องจากมันสามารถทำให้แฮลโลเรนและแดนนี่หวาดกลัว โดยเฉพาะแดนนี่นั้นหวาดกลัวมากจนเกิดอาการช็อค (shock) คือ เขาไม่มีปฏิกิริยาตอบสนองเลยเมื่อเวนต์ผู้ว่าเข้าไปกอดเขา ในขณะที่เขายืนนิ่งอยู่ที่บันได แดนนี่มิได้กอดตอบเวนต์ดังที่ผู้เขียนได้บรรยายสภาพของแดนนี่ในขณะนั้นว่า การกอดแดนนี่นั้นก็เหมือนกับการกอดท่อนไม้ เด็กน้อยได้แต่ดูนิ้วหัวแม่มือ สายตาเหม่อลอยทอดออกไปยังเชิงบันไดด้านหลังเวนต์และแจ๊ค

นอกเหนือไปจากความหวาดกลัวและความสยดสยองแล้ว ภูตผีผู้หญิงในห้อง 217 ยังได้ทำร้ายแดนนี่ด้วยการบีบคอเขา จนกระทั่งเห็นเป็นรอยช้ำรอบลำคอ อันแสดงให้เห็นว่า ภูตผีตนนี้ประสงค์ร้ายต่อชีวิตของแดนนี่ทั้ง ๆ ที่เชื่อกับแดนนี่ก็ได้เคยรู้จักหรือมีความโกรธเคืองกันมาก่อน ทั้งนี้ ก็อาจเนื่องมาจากภูตผีทุกคนในโรงแรมได้รับคำสั่งให้ช่วยกันทำร้ายแดนนี่ ไม่ว่าจะเป็นการทำร้ายร่างกายหรือทำร้ายจิตใจให้หวาดผวายุ่งตลอดเวลา ทั้งนี้ ก็มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้แดนนี่เข้าเป็นพวกของโรงแรมนั่นเอง

ในกรณีของการปรากฏตนของภูตผีต่าง ๆ ในงานเลี้ยงนั้น ภูตผีทุกคนได้ปรากฏกายในรูปลักษณะของคนปกติธรรมดาที่ยังมีชีวิต และมีพฤติกรรมเช่นเดียวกับมนุษย์ทุกประการ ซึ่งดูราวกับว่าภูตผีเหล่านี้เป็นผีดี ที่มีได้มุ่งร้ายต่อแจ๊ค มิได้ทำให้แจ๊คหวาดกลัวเมื่อได้พบเห็น แต่หากพิจารณาถึงจุดมุ่งหมายของการปรากฏตนและการบังคับกาลให้เกิดเหตุการณ์งานเลี้ยงในวันนั้นแล้ว ก็พบว่า ภูตผีเหล่านั้นล้วนร่วมกันปรากฏตนในลักษณะดังกล่าวด้วยความประสงค์ร้ายทั้งสิ้น ภูตผีเหล่านั้นมุ่งจะให้แจ๊คนำแดนนี่เข้าไปเป็นพวกเดียวกับโรงแรม เพื่อเสริมอำนาจให้กับโรงแรมโอเวอร์ลูด โดยเฉพาะภูตผีเกรตนั้น ได้พยายามใช้วาจาเกลี้ยกล่อมแจ๊คให้เห็นดี

เห็นงามกับการเป็นพวกเดียวกับโรงแรม พร้อมทั้งยังช่วยให้แจ็คเกิดความโกรธแค้น ภรรยาและบุตรที่ได้มีความรักในโรงแรมโอเวอร์ลูด ความประสงค์ร้ายนี้ได้รวม ไปถึงการปรากฏตนของภูตผีชายที่แต่งกายแฟนซีชุดสุนัขซึ่งได้ขวางทางแดนนี่ไว้ ในขณะที่แดนนี่จะไปหาบิดาของเขาซึ่งกำลังถูกเกลี้ยกล่อมจากเกรดี หากแดนนี่ได้ พบกับแจ็คในตอนนั้นแดนนี่ก็อาจขัดขวางแจ็ค มิให้คล้อยตามความคิดของภูตผีชั่วร้าย เหล่านั้นได้ ชายในชุดสุนัขจึงปรากฏกายเพื่อให้แดนนี่หวาดกลัว โดยบอกว่า จะ กินแดนนี่เป็นผลให้เด็กน้อยหวาดกลัวมาก

ภูตผีร้ายในนวนิยายเรื่อง The Shining. ยังได้ครอบคลุมไปถึงต้นไม้ รูปสัตว์ผีสิงที่ไล่ทำร้ายและข่มขู่แดนนี่ แฮลโลเรนและแจ็คอีกด้วย เนื่องจากหาก ไม่มีภูตผีร้ายสิงแล้ว ต้นไม้เหล่านั้นก็เป็นได้เพียงต้นไม้ธรรมดาที่ถูกตัดแต่งให้เป็นรูป สัตว์นานาชนิด การที่ต้นไม้ผีสิงเหล่านี้ไล่ทำร้ายแดนนี่ก็เป็นไปในลักษณะเดียวกับที่ ภูตผีในห้อง 217 ที่มุ่งหมายไล่ทำร้ายโดยประสงค์จะเอาชีวิต และการที่ต้นไม้ผีสิง เหล่านี้ไล่ทำร้ายแฮลโลเรน ก็เป็นไปในลักษณะเดียวกับที่ชายในชุดสุนัขปรากฏกาย ขัดขวางแดนนี่ไม่ให้ไปหาแจ็ค โดยต้นไม้ผีสิงเหล่านี้มุ่งจะขัดขวางแฮลโลเรนไม่ให้ เข้าไปช่วยเหลือแดนนี่ อย่างไรก็ตาม ในกรณีของแจ็คนั้น หากจะกล่าวว่า ต้นไม้ผี สิงมุ่งจะทำร้ายแจ็คก็คงจะไม่ถูกต้องนัก เพราะไม่ปรากฏว่าแจ็คได้รับอันตรายจาก ต้นไม้เหล่านั้นแต่อย่างใด นอกเหนือไปจากความหวาดกลัว พวกภูตผีคงเพียงแต่ ต้องการให้แจ็คตระหนักถึงการมีอยู่และอำนาจอันเหนือธรรมชาติของพวกมัน และ อีกสาเหตุหนึ่งก็คือ การที่แจ็คพูดว่า หากเขาเป็นเจ้าของโรงแรม เขาจะโค่น ต้นไม้เหล่านั้นทิ้ง ซึ่งคำพูดดังกล่าวอาจเป็นเหตุให้ภูตผีที่สิงในต้นไม้ไม่พอใจ จึง พากันไล่ข่มขู่ให้แจ็คเกิดความหวาดกลัว

ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่า ภูตผีในนวนิยายเรื่อง The Shining. เป็นภูตผีที่ปรากฏกายด้วยความประสงค์ร้าย แต่ภูตผีในนวนิยายเรื่อง Pet Sematary. เป็นภูตผีที่ปรากฏกายด้วยความประสงค์ดี ดังที่พาสคาวมาปรากฏกายให้หลุยส์เห็น แม้ว่าเขาจะปรากฏกายในรูปลักษณะที่เขาเสียชีวิต คือ มีรอยเลือดเกรอะกรัง

และมีกระดูกยื่นออกมานอกเนื้อ อันทำให้หูลุสเกิดความหวาดกลัว แต่เมื่อพิจารณา วัตถุประสงค์ของการปรากฏกายของพาสคาล จะเห็นได้ว่าเขามีความประสงค์และ ความปรารถนาดีในอันที่จะเตือนหูลุสว่า มิให้กระทำการในอันที่จะนำหายนะมาสู่ ตนเองและบุคคลที่ตนรัก ดังนั้น การปรากฏกายในรูปลักษณะอันน่าสยดสยองของเขา จึงมีอากล่าวได้ว่า เขามุ่งประสงค์ร้ายโดยหมายจะให้หูลุสเกิดความหวาดกลัว จึงกล่าวได้ว่าการปรากฏกายของภูตผีต่าง ๆ นั้น หากพิจารณาที่วัตถุประสงค์ของการ ปรากฏกายแล้ว ก็จะสามารถจำแนกได้ว่า ภูตผีใดร้ายหรือดี

ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทภูตผีได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อนพฤติกรรม ของตัวละครที่ได้ประสบภูตผีค่อนข้างมากและรุนแรง ซึ่งจะได้กล่าวถึงผลกระทบ ของลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทภูตผีที่มีอิทธิพลต่อตัวละครในนวนิยายทั้งสอง เรื่อง ที่นำมาวิเคราะห์ ดังนี้

แดนนี่ ทอแรนซ์ได้ประสบกับเหตุการณ์ที่มีภูตผีปรากฏอยู่หลายครั้ง และ ทุกครั้งก็ได้ทำให้แดนนี่เกิดความหวาดกลัว ความวิตกกังวล อีกทั้งยังได้รับบาดเจ็บ อีกด้วย ดังในกรณีที่ดินแดนนี่เผชิญหน้ากับภูตผีในห้อง 217 นั้น เป็นผลให้แดนนี่เกิด ความกลัวจนถึงขีดสุด เป็นผลให้สภาวะทางจิตใจอยู่ในภาวะช็อค ซึ่งในทางจิตวิทยา เรียกว่า "shock reaction" อันเป็นระยะที่บุคคลเริ่มตอบสนองต่อภัยอันตรายใน ครั้งแรก เป็นผลให้บุคลิกภาพของเขาผิดปกติไป คือ แดนนี่ยืนนิ่งเฉย ดวงตาเหม่อ ลอย ไม่รับรู้หรือมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อการกอดหรือการพูดของบิดา มารดา ซึ่ง ภาวะช็อคนี้จะหายไปเองเมื่อเวลาได้ผ่านพ้นไป ดังในกรณีของแดนนี่นี้ก็เช่นกัน ที่ ปรากฏว่า ในเวลาต่อมา แดนนี่ก็กลับเข้าสู่สภาวะปกติ ซึ่งทางจิตวิทยาเรียกว่า "recoil reaction" อันเป็นระยะที่บุคคลค่อยคลายจากความมึนงง ความสับสน ความตื่นเต้น และความหวาดกลัว เมื่อพบว่า อันตรายได้หมดไปแล้ว เป็นระยะที่ บุคคลจะต้องยอมรับความเป็นจริงแห่งชีวิต และอาจแสดงพฤติกรรมร้องไห้สะอึก สะอื้นดังที่ดินแดนนี่กระทำ และความหวาดกลัวของเขาก็ค่อยคลายลงเมื่อเขาได้มี โอกาสเล่าเหตุการณ์อันน่าสยดสยองที่ได้ประสบมา อย่างไรก็ตาม ในเวลาต่อมา ก็ปรากฏว่าสภาวะจิตใจของแดนนี่อยู่ในภาวะที่เรียกว่า "recall reaction" อันเป็นระยะที่ดินแดนนี่ทวนนึกถึงเหตุการณ์ในห้อง 217 อีก เป็นผลให้เขาเกิดความ

เครียดและความหวาดกลัว เพราะภาพหลอนจากประสบการณ์ในอดีต แม้ว่าแดนนี่จะ
ไปเล่นในสนามเด็กเล่น เขาก็ไม่มีความสุข เนื่องจากเขาได้นึกถึงญาติผู้หญิงในห้อง
217 ขึ้นมาอีก

เมื่อแฮลโลแรนได้พบญาติผู้หญิงคนเดียวกับที่แดนนี่พบนั้น เขาก็เกิดความ
หวาดกลัวและความสับสนของมิใช่บ่อย แต่เขามิได้มีอาการช็อคดังที่แดนนี่เป็น ทั้งนี้
ก็อาจกล่าวได้ว่าเนื่องจากแฮลโลแรนนั้นมีฐานะทางอารมณ์ สามารถควบคุม
อารมณ์และพฤติกรรมไม่ให้ตื่นตระหนกจนเกินควร อย่างไรก็ตาม ความกลัวต่อสิ่ง
ที่ได้พบเห็นได้ทำให้แฮลโลแรนเกิดปฏิกิริยาเกี่ยวกับระบบการหมุนเวียนของโลหิต
คือ ในขณะที่เขากำลังเผชิญหน้ากับญาตินั้น อัตราการเต้นของหัวใจของแฮลโลแรน
ได้เปลี่ยนเป็นเต้นเร็วถี่ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วคนปกติจะมีอัตราการเต้นของหัวใจอยู่
ในช่วง 72 ครั้งต่อนาที แต่ภายใต้สภาวะความตึงเครียดและความวิตกกังวล อัตรา
การเต้นจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ดังในกรณีของแฮลโลแรนในขณะที่ เขาก็มองศพ
ของนางแมสซี่ในห้อง 217 นั้น แฮลโลแรนตกใจแต่ไม่ถึงกับหวาดกลัวขนาดหนัก
ความกลัวเกิดขึ้นเมื่อเขอลืมตาเผยให้เห็นม่านตาสีเงินและเริ่มส่ายยิ้มให้เขา
และเขาหวาดกลัวสุดขีดเมื่อเขอลุกขึ้นมาไล่ตามเขา เขาจึงรีบหนีออกมา หัวใจ
เต้นแรงและไม่รู้สึกปลอดภัยถึงแม้ประตูจะปิดล้อมภายหลังแล้วก็ตาม *Terror*
came when she opened her eyes ... He had fled, heart racing,
and had not felt safe even with the door shut and locked
behind him.

(King. 1977 : 301)

ในกรณีของการเผชิญหน้ากับต้นไม้ผีสิงของบุคคล 3 คน คือ แจ็ค แดนนี่
และแฮลโลแรน นั้น ได้ก่อให้เกิดความหวาดกลัวขึ้นกับบุคคลทั้งสามมิได้ยิ่งหย่อน
ไปกว่ากัน แต่พฤติกรรมการแสดงออกของแต่ละบุคคลได้แตกต่างกันออกไป คือ แจ็ค
เผชิญหน้ากับต้นไม้เคลื่อนที่ไล่ติดตาม เขาเกิดอาการหวาดกลัวและพยายามคิดว่า
สิ่งที่เขาเห็นนั้นมิใช่ความจริง แต่เขาก็ไม่สามารถหลอกตนเองได้ ถ้าเป็นในยาม
ที่เขาดื่มสุรามึนเมา แจ็คจะเรียกสิ่งที่เขาเห็นนี้ว่า ภาพหลอน แต่ในยามที่เขาไม่ได้
ดื่มสุราและมีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์แจ็คก็ไม่ทราบว่าจะเรียกสิ่งที่เห็นนั้นว่าอะไร จิต

ได้สำนักบอกกับตัวเขาว่าเขาเสียสติไปแล้ว ในขณะที่เดียวกันเขาก็บอกกับตนเองว่าเขาไม่เชื่อในสิ่งที่เขาเห็นและไม่เชื่อว่าเขาจะเป็นคนวิกลจริต อันเป็นการใช้กลวิธานการหลอกลวงตัวเอง ซึ่งเป็นกลวิธีที่บุคคลป้องกันตนเอง โดยไม่ให้รับสิ่งเร้าที่ก่อให้เกิดความรู้สึกตึงเครียด เข้ามาไว้ในความรู้สึกของตน หรือสร้างทัศนคติหรือความรู้สึกของตนขึ้นใหม่ ดังที่แจ๊คพยายามจะบอกตนเองว่า สิ่งที่เขาเห็นนั้นไม่เป็นความจริง และเขามีเป็นคนวิกลจริต การใช้กลวิธานดังกล่าวทำให้เขาเกิดความรู้สึกปลอดภัยว่าตนเองมิได้ถูกคุกคามจากสิ่งใด ๆ ในที่สุดเมื่อทุกสิ่งทุกอย่างกลับเข้าสู่ภาวะปกติแล้ว แจ๊คก็ยังคงยืนตัวแข็งที่อยู่อุบัติเป็นเวลานาน เสียงหายใจโครกครากในลำคอกำลังซาลง เขาล้วงบุหรี่ยัดด้วยมือสั่นเทาจนทำตกลงบนพื้น และในขณะที่ก้มลงเก็บ เขาก็ใช้วิธีความหาบุหรี่ยัดโดยไม่ยอมละสายตาจากบริเวณพุ่มไม้ เพราะกลัวว่าพุ่มไม้รูปสัตว์เหล่านั้นจะเริ่มขยับเขยื้อนอีก

ในขณะที่แจ๊คเผชิญหน้ากับต้นไม้ผีสิงนั้น ความกลัวทำให้เขาพยายามจะส่งเสียงครวญครางแต่ก็ทำได้เพียงเสียงโครกครากในลำคอ ทั้งนี้ ก็เนื่องมาจากปฏิกิริยาที่เนื่องมาจากระบบการหายใจ ซึ่งการหายใจอัดอัดหรือหายใจไม่สะดวกส่วนมากมักเกี่ยวข้องกับอารมณ์เป็นส่วนใหญ่ โดยที่อารมณ์เหล่านี้ ได้แก่ ความเครียดและความหวาดกลัวต่าง ๆ ดังในกรณีนี้แจ๊คเกิดความกลัวอันเป็นเหตุให้เขาเกิดอาการหายใจลำบาก ดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น

ความกลัวที่เกิดขึ้นกับแจ๊คนั้น เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับแดนนี่เช่นกันเมื่อเขาเผชิญกับต้นไม้ผีสิง คือ แदनนี่พยายามตะเกียกตะกายหนี ลมหายใจถี่เร็วถึงกับขาดเป็นห้วงแล้วยิ่งเร็วขึ้นกว่าเดิม อากาศหืดหวิวเข้าออกลำคอแห้งผาก แदनนี่พยายามขับไล่ความกลัวแล้วเริ่มวิ่งไปข้างหน้าด้วยสัญชาตญาณของการเอาชีวิตรอด เมื่อถึงบันไดโรงแรมพร้อมกับพุ่มไม้รูปสิงโตขั้วที่น้องของเขานั้น แदनนี่ก็ล้มยาวเหยียดบนระเบียงหน้า สะอึกสะอื้นเสียงแหบแห้งรู้สึกขมไปทั้งปาก หัวใจเต้นหนักหน่วงในอก มีโลหิตไหลออกจากรูจมูก ในขณะที่บุคคลตกใจต่อมแอดรีนัล (Adrenal Glands) หรือต่อมหมวกไตในร่างกายจะผลิตฮอร์โมนแอดรีนาลิน (Adrenalin) มากกว่าปกติ ทำให้บุคคลมีพลังมากกว่าปกติ 5 - 10 เท่า ดังในกรณีของแดนนี่ซึ่งสามารถใส่รองเท้าลุยหิมะหนีต้นไม้ผีสิงไปจนถึงโรงแรมโอเวอร์ลูดได้ ทั้งที่เขามี

อายุเพียงห้าขวบและอยู่ในสภาวะที่ตกใจและหวาดกลัว นอกจากนี้ แดนนี่ยังถูกกดดันจากต้นไม้ผีสิงที่ไล่ติดตามเขา โดยแดนนี่บอกตนเองว่าเขาจะล้มไม้ไม่ได้ เพราะหากเขาล้มลงต้นไม้รูปสัตว์เหล่านั้นก็จะรุมกันขย้ำเขากินที่ ดังนั้น ปฏิกริยาของอารมณ์จึงมีผลต่อการผลิตฮอร์โมนดังกล่าวข้างต้น ในสภาวะที่ถูกกดดันมีความเครียดจะผลิตฮอร์โมนสูงขึ้น

แฮลโลแรนเป็นบุคคลสุดท้ายที่ได้ประสบกับการเคลื่อนไหวไล่ทำร้ายของต้นไม้รูปสัตว์ และความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับเขา ก็มีได้แตกต่างไปจากแจ็คและแดนนี่ นั่นคือ เขาเกิดความหวาดกลัวและความตระหนกตกใจ และขณะที่แฮลโลแรนถูกไล่ทำร้ายนั้น เขาพยายามที่จะตะโกนร้องว่า ต้นไม้เหล่านั้นมิได้มีอยู่จริง และมีได้อยู่ตรงหน้าเขา อันหมายถึงการที่แฮลโลแรนพยายามที่จะปฏิเสธความเป็นจริงที่เขากำลังเผชิญอยู่ เป็นการใช้อภินิหารป้องกันตัวประเภทการหลอกหลวงตนเอง เช่นเดียวกับที่แจ็คใช้เมื่อเขาพบเหตุการณ์ในลักษณะคล้ายกันนี้ แต่ความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมของแจ็คและพฤติกรรมของแฮลโลแรนก็คือ แจ็คนั้นพยายามที่จะหนีปัญหาเมื่อเขาพบว่าการหลอกตนเองนั้นไม่ได้ผล เนื่องจากทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นนั้นยังคงปรากฏอยู่ แจ็คก็ใช้วิธีปลุกประสาทโดยการตีผม ตบหน้าตนเอง โดยมีได้พยายามที่จะเผชิญหน้ากับความจริง จนกระทั่งทุกสิ่งทุกอย่างกลับเข้าสู่สภาวะปกติ แต่ในกรณีของแฮลโลแรนนั่น เมื่อเขาตระหนักว่าการหลอกตนเองนั้นไม่ได้ผล เขาก็ใช้วิธีแก้ปัญหาเผชิญหน้ากับความจริง โดยการพยายามที่จะตะเกียกตะกายไปที่รถบรรทุก โดยมีจุดประสงค์ที่จะใช้น้ำมันและไฟเผาต้นไม้ผีสิง ซึ่งเขาก็สามารถทำได้สำเร็จในที่สุด

ภูตผีในโรงแรมอีกคนหนึ่งซึ่งได้ปรากฏกายให้แดนนี่เห็นก็คือ ภูตผีโรเจอร์ ซึ่งแต่งกายแฟนซีชุดสูท และยังเป็นหนึ่งในบรรดาภูตผีหลากหลายที่แจ็คได้พบเห็นในงานเลี้ยง ในห้องจัดเลี้ยงโคโลราโด โรเจอร์ขวางทางแดนนี่ไว้ในขณะที่แดนนี่จะไปหาแจ็ค เมื่อแดนนี่เผชิญกับโรเจอร์นั้น แดนนี่ถึงกับยืนตัวแข็งทื่อ เด็กน้อยพยายามจะขอร้องให้โรเจอร์ปล่อยให้เขาเดินผ่านไป ในขั้นแรกแดนนี่ถอยหลังกรูดแต่ไม่ยอมวิ่งหนี แต่เมื่อโรเจอร์เดินตรงเข้ามาหาพร้อมกับส่งเสียงคำรามของหมาป่า ประสาทของแดนนี่ก็มีอันแตกกระเจิง เขาหนีไปยืนตัวลั่นอยู่ที่เฉลียง พร้อมกับ

แอบดูด้วยความอหังการหรืออหังการเห็น อันเป็นการพัฒนาการทางจิตใจของเด็กวัยนี้ ซึ่งมักจะตั้งคำถามต่าง ๆ ต่อผู้ใหญ่ จนได้ชื่อว่า "วัยแห่งคำถาม" (Questioning Age) ซึ่งแสดงว่า เด็กพร้อมที่จะเรียนและอยากเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ ๆ ในกรณีของแดนนี่นี้ แม้ว่าเขาจะไม่ได้ถามใคร แต่การแอบดูภูตผีโรเจอร์ ก็แสดงให้เห็นถึงความอหังการหรืออหังการเห็นของเขาแม้ว่าจะแฝงด้วยความหวาดกลัวก็ตาม หลังจากหยุดแอบดูแล้วแดนนี่ได้หลบเข้าไปในห้องนอนและเขาก็เริ่มร้องไห้เมื่อคิดว่าพวกเขาสามคน พ่อ แม่ ลูก จะต้องเสียชีวิตกันหมด และเมื่อโรงแรมโอเวอร์ลูดเปิดบริการอีกครั้ง พวกเขาจะอยู่ที่โรงแรมเพื่อทักทายบรรดาแขกผู้มาพักร่วมกับบรรดาผีรบกวนอื่น ๆ ความคิดดังกล่าวทำให้แดนนี่เกิดความไม่พอใจตนเอง จึงบอกกับตนเองให้หยุดคิดเรื่องดังกล่าว โดยใช้กลวิธีการสะกดกลืน โดยที่แดนนี่ตั้งใจและตั้งใจที่จะควบคุมความคิดดังกล่าวให้พ้นจากความรู้สึก แดนนี่เข็ดน้ำตาอย่างขุ่นเคือง พร้อมทั้งตั้งปณิธานว่า เขาจะพยายามสุดชีวิตไม่ให้บรรดาภูตผีเอาชนะเขาได้

บุคคลต่าง ๆ ที่ได้เผชิญหน้ากับภูตผีในนวนิยายเรื่อง The Shining. นั้นมักจะเกิดความหวาดกลัวและตื่นตระหนก แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า เมื่อเผชิญกับบรรดาภูตผีหลากหลายในงานเลี้ยงในห้องจัดเลี้ยงโคโลราโด ไม่ปรากฏว่า แจ็คเกิดความหวาดกลัวหรือพยายามหนีภูตผีเหล่านั้นแต่อย่างใด ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการที่ภูตผีเหล่านั้น ปรากฏกายในรูปลักษณะของบุคคลที่ยังมีชีวิตโดยทั่วไป จึงมิได้เป็นที่หวาดกลัวแก่ผู้พบเห็น อย่างไรก็ตาม ทั้งนี้ อาจเป็นผลมาจากการดื่มสุราที่เกิดจากการบันดาลด้วยอำนาจอันเหนือธรรมชาติของบรรดาภูตผีในโรงแรมโอเวอร์ลูด โดยที่แต่เดิมนั้นแจ็คเคยติดสุราและดื่มหนัก แต่เขาก็สามารถเลิกดื่มไปได้ชั่วระยะเวลาหนึ่ง จนกระทั่งเมื่อเขามาอยู่ที่โรงแรมโอเวอร์ลูด ความรู้สึกอยากดื่มสุราก็เกิดขึ้นกับแจ็คครั้งแล้วครั้งเล่า จนกระทั่งเขาได้มีโอกาสดื่มในงานเลี้ยงที่เกิดจากอำนาจของเหล่าภูตผีในโรงแรมนั่นเอง สุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์นั้นในวงการแพทย์จัดว่าเป็นสารที่เป็นพิษชนิดหนึ่งซึ่งมีความใกล้ชิดกับมนุษย์มาก และมีอยู่มากมายหลายชนิดด้วยกัน แต่ที่พบว่ามีพิษมากที่สุดก็คือ เอธิลแอลกอฮอล์ (Ethyl Alcohol) คือ มีผลต่อการทำงานของระบบประสาทส่วนกลาง ความรู้สึกละเอียดอ่อนจะลดลง การรับรู้ของลึ้นด้อยลง บุคลิกภาพเปลี่ยนแปลง จิตใจและร่างกาย

ทำงานไม่สัมพันธ์กัน สับสน เมื่ออัลกอฮอลล์ไปถึงสมอง จะมีผลต่อการทำงานของระบบประสาทอัตโนมัติ การเต้นของหัวใจและการหายใจ ถ้าอัลกอฮอลล์เข้าสู่ซีรีเบลลัม (Cerebellum) ซึ่งอยู่ในสมองส่วนหลัง จะทำให้เสียการทรงตัว พุดจาบกพร่อง ดังในกรณีของแจ๊คที่ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า แจ๊ครู้สึกเมาเหล้า หัวหมุน เดินโซเซทำให้เท้าเกี่ยวโต๊ะล้มลง เป็นผลให้จุมกกระแทกพื้นเลือดไหล เมื่อแจ๊คเห็นสภาพตนเองเป็นชายชรา จุมกเปื้อนเลือด เลือดหลดลุ่ม ผมเผ้ายุ่งเหยิง เขาก็รู้สึกว้าวุ่นอ้างว้าง แจ๊คร้องไห้ด้วยความรู้สึกหดหู่และอยากตาย ภรรยาและบุตรของเขาอยู่ข้างบนห้องนอน ปิดประตูกันเขา คนอื่น ๆ ในงานเลี้ยงก็หายหน้ากันไปหมด แจ๊คจึงรู้สึกว่าตนเองถูกทอดทิ้งไม่มีใครใส่ใจ

จากเหตุการณ์ข้างต้น จะเห็นได้ว่าแจ๊คเกิดความกดดัน อันเป็นสภาวะของความวุ่นวายทางจิตใจ ซึ่งทำให้เกิดความแปรปรวนทางพฤติกรรม ตลอดจนความรู้สึกภายในการที่แจ๊คถูกปิดกั้นจากภรรยาซึ่งนำบุตรชายไว้ด้วยนั้น ย่อมทำให้แจ๊คเกิดความเสียใจที่ตนเองถูกทอดทิ้งให้อยู่ตามลำพัง อันเป็นความกดดันซึ่งเป็นหนึ่งในปัญหาสำคัญที่สุดที่สร้างความกดดันให้กับชีวิตวัยผู้ใหญ่ ซึ่งได้แก่ ความสัมพันธ์กับเพื่อน การแต่งงาน และเรื่องเกี่ยวกับครอบครัว ครอบครัวของแจ๊คนั้น เป็นครอบครัวเล็ก ๆ ซึ่งมีเพียงบิดา มารดา และบุตร เมื่อแจ๊คต้องเป็นผู้ถูกทอดทิ้ง เขาย่อมเกิดความเสียใจ การคิดฆ่าตัวตายเป็นการระบายความกดดันออกมาวิธีหนึ่ง ความรู้สึกว่าเขาไม่เป็นที่ต้องการ เป็นตัวแปรที่สำคัญต่อการมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อตนเอง ความตายจึงเป็นทางออกหนึ่งที่แจ๊คคิดว่า จะช่วยให้เขาหลุดพ้นไปจากความโดดเดี่ยวอ้างว้างได้ สภาวะความกดดันดังกล่าว เป็นเหตุให้แจ๊คเกิดความบกพร่องทางอารมณ์ขึ้น ในกรณีนี้ อิด (Id) อันเป็นโครงสร้างของจิตจากระบบหนึ่งตามแนวทฤษฎีของซิกมันด์ ฟรอยด์ ที่เป็นแรงกระตุ้นพื้นฐานของมนุษย์และสัตว์ เป็นความต้องการที่ต้องได้รับการตอบสนองในทันที เป็นแรงขับในทางก้าวร้าว เป็นอารมณ์ซึ่งซ่อนอยู่ภายใต้บุคลิกภาพในทางจิตวิทยา กล่าวว่า อารมณ์เป็นสาเหตุทางจิตวิทยาที่มีผลต่อพฤติกรรมของบุคคลอย่างหนึ่ง อารมณ์เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นในใจ และมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในร่างกาย อารมณ์มีความสัมพันธ์กับความเครียดภายในจิต เพราะเมื่อบุคคลมีความเครียดจะมีผลทำให้เกิดอารมณ์ขึ้น ถ้าความเครียดรุนแรง

แรงอารมณ์ก็ย่อมรุนแรงด้วย สภาพจิตของแจ๊คในขณะนี้ อึดมีอำนาจมากเกินไป เป็นผลให้โครงสร้างของจิตขาดความสมดุล จึงทำให้แจ๊คมีการกระทำซึ่งขาดความ ยั้งคิดโดยการไล่ฆ่าภรรยาและบุตรของตน นับได้ว่าภู่ตผีในโรงแรมโอเวอร์ลูด ได้ มีอิทธิพลครอบงำจิตของแจ๊คไว้ได้โดยสิ้นเชิง

การถูกครอบงำจากภู่ตผีในโรงแรมโอเวอร์ลูดและการดื่มสุรา ได้นำไปสู่ การพยายามก่ออาชญากรรม ซึ่งถ้าพิจารณาทางด้านจิตวิทยาจะพบว่า สาเหตุสำคัญ อย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรม ก็คือ การคล้อยตามผู้อื่น อันหมายถึง การเปลี่ยนแปลงความรู้ หรือเปลี่ยนแปลงเจตคติอันเป็นผลมาจากความจริง หรือการเห็นด้วยและปฏิบัติตามกลุ่ม พฤติกรรมการคล้อยตามเป็นพฤติกรรมที่สะท้อน ถึงความสำเร็จ ที่ได้รับอิทธิพลมาจากบุคคลอื่น ดังที่ปรากฏให้เห็นว่า แจ๊คได้คล้อย ตามและเห็นด้วยกับคำพูดของเกรดี้ ที่พยายามจะโน้มน้าวใจให้แจ๊คนำแดนนี่เข้าไป เป็นพวกเดียวกับโรงแรม จนกระทั่งแจ๊คเห็นด้วยคล้อยตามจนถึงกับสัญญาว่า เขา จะฆ่าเวนต์หากเธอขัดขวางการกระทำของเขา นอกจากนี้ การที่เกรดี้กล่าวว่า แจ๊คอาจจะได้รับการสนับสนุนจากผู้จัดการโรงแรมให้ได้รับตำแหน่งสูงขึ้น หากเขา สามารถนำแดนนี่เข้าเป็นพวกเดียวกับโรงแรมได้สำเร็จ การคล้อยตามจึงเกิดขึ้น ได้ง่าย ทั้งนี้ ก็เนื่องมาจากเรื่องที่จะคล้อยตามนั้น ให้ผลประโยชน์ต่อแจ๊คซึ่งเป็น ผู้คล้อยตามในเหตุการณ์นี้

แจ๊คในสภาพที่ถูกผีสิงนั้น ได้เปลี่ยนสภาพไปจากแจ๊คคนเดิมอย่างเห็นได้ ชัด ดังในกรณีที่แจ๊คเผชิญหน้ากับเวนต์ เขาได้ใช้ก้อนไล่ตีเธอกลางตะโพนด่าอย่าง คลุ้มคลั่ง ครั้งหนึ่งแจ๊คตีค้อนถูกขาของเวนต์จนเลือดไหล ต่อจากนั้นแจ๊คก็กระหน่ำ ค้อนลงตีอีก แต่ฟาดลงที่ขอบบันไดผ่านช่วงคอกับไหล่ เป็นเหตุให้ใบหูของเวนต์ขาด วัน และเมื่อแจ๊คฟาดค้อนลงไปอีก เวนต์ก็ล้มตัวหลุบ ซึ่งโครงของเธอก็หักสองซี่ แม้ว่าเธอจะได้รับบาดเจ็บสาหัส แต่ด้วยแรงขับจากความเจ็บปวด ซึ่งเป็นแรงขับ ที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับความเจ็บปวด และทำให้บุคคลกระทำพฤติกรรมใดพฤติกรรม หนึ่งเพื่อหลีกเลี่ยงความเจ็บปวด อาจจะเป็นในลักษณะต่อสู้ดิ้นรนหรือหลีกเลี่ยง การ ต่อต้านในเรื่องของความเจ็บปวดนี้ นอกจากจะก่อให้เกิดแรงขับที่จะหลีกเลี่ยง และปกป้องตนเองดังกล่าวแล้ว ยังก่อให้เกิดความรู้สึกที่จะปกป้องผู้อื่นจากความเจ็บ

ปวดด้วย ในกรณีของเวนดี้และแฉีคนั้น เวนดี้ต้องพยายามต่อสู้กับแฉี เธอจึงกัดฟันลุกขึ้นยืน ใบหน้าเธอซีดเผือดแต่เด็ดเดี่ยว เธอกระโจนใส่หลังแฉีและได้ใช้มีดทำครัวแทงถูกสะบักของแฉีจนมีดดำมีด แม้ในขณะที่เธอพยายามตะเกียกตะกายหนี แฉีนั้น เธอก็ยังคิดเป็นห่วงแดนนี่ด้วยแรงขับของความเป็นแม่ เธอนึกขอบคุณพระเจ้าที่แดนนี่มิได้เห็นเหตุการณ์อันน่าสยดสยองในครั้งนี้ ทั้งนี้ ก็เพราะเธอเป็นห่วงความรู้สึกของลูก เวนดี้เกรงว่า แดนนี่จะเสียใจและทนไม่ได้ หากได้เห็นเหตุการณ์ที่บิดาและมารดาต่างทำร้ายร่างกายกันและกันอย่างรุนแรง อย่างไรก็ตาม การไล่ล่าระหว่างเวนดี้และแฉีก็ได้ดำเนินไปอย่างโหดเหี้ยมทารุณ แม้ว่าแฉีจะมีมีดปักหลังอยู่ ก็ดูเหมือนว่าเธอมิได้นำพาต่อความเจ็บปวด และมีได้แสดงออกซึ่งความเจ็บปวดเลยแม้แต่น้อย หากยังคงไล่ติดตามฆ่าเวนดี้อย่างไม่ลดละ แม้แต่เวนดี้เองก็ประหลาดใจที่แฉีสามารถติดตามไล่ฟาดค้อนใส่เธอครั้งแล้วครั้งเล่า ทั้ง ๆ ที่มีมีดเสียบหลัง เวนดี้สงสัยว่าแฉีเอาเรี่ยวแรงมาจากไหน และอยากจะเผด็จให้ กองว่า ทำไมแฉีจึงยังมีชีวิตอยู่ได้

ขณะที่เวนดี้พยายามหนีแฉีอยู่นั้น เธอตระหนักว่า ผู้ที่ติดตามไล่ฆ่าเธอมิใช่แฉีอีกต่อไป หากแต่เป็นสัตว์ร้ายซึ่งทำลายทุกสิ่งทุกอย่าง และพยายามจะพังประตูห้องน้ำที่เธอเข้าไปแอบอยู่ เวนดี้ตระหนักว่า บุคคลภายนอกห้องน้ำนั้นมิใช่แฉีอีกต่อไป เสียงที่เธอได้ยินตะโกนด่านั้นก็มิใช่เสียงของแฉี หากเป็นเสียงเคียดแค้น บ้าคลั่งของโรงแรมโอเวอร์ลูด ขณะนั้นเวนดี้ได้ใช้ใบมีดโกนเป็นอาวุธในการปาดมือของแฉีที่พยายามจะฉีกตัวประตู แม้ใบมีดจะปาดมือของเธอเองครั้งแล้วครั้งเล่า แต่เธอก็มิได้ใส่ใจ แรงขับจากความเจ็บปวดทำให้เธอพยายามต่อสู้กับแฉีต่อไปอย่างไรก็ดี ในสภาพที่เธอแทบจะเอาชีวิตรอดหนี เธอก็ยังคงนึกถึงแดนนี่อยู่ตลอดเวลา ด้วยแรงขับของความเป็นแม่ทำให้เธอต้องการจะหาแดนนี่ให้พบ เพื่อเคียงบ่าเคียงไหล่กันเผชิญกับบรรดาภูตผีร้ายในโรงแรม ทั้งนี้ ก็เนื่องมาจากเธอต้องการปกป้องบุตรของเธอนั่นเอง

เมื่อแฮลโลแรนได้พบกับแฉีนั้น แฉีได้ใช้ค้อนตีแฮลโลแรนจนกระทั่งแฮลโลแรนสลบ จากนั้นแฉีจึงไล่ติดตามหาแดนนี่ ซึ่งในขณะนั้นอยู่ในภาวะที่หวาดกลัวมาก แดนนี่ได้ยินเสียงค้อนและเสียงพูดที่เขารู้ว่า เสียงนั้นเลียนเสียงของแฉี

แต่ทว่ามันมิใช่แฉีค แฉนนี้รู้ว่าเจ้าผีร้ายสวมหน้ากากหลายอัน แต่ทุกอันเป็นหน้ากากอันเดียว พวกมันกำลังมาหาเขา มันกำลังซ่อนอยู่เบื้องหลังใบหน้าของแฉีค มันกำลังเลียนเสียงแฉีค มันกำลังสวมเสื้อผ้าของแฉีคแต่มันมิใช่แฉีค It wore many masks, but it was all one. Now, somewhere it was coming for him. It was hiding behind Daddy's face, it was imitating Daddy's voice, it was wearing Daddy's clothes. But it was not his daddy.

(King. 1977 : 391)

สภาพดังกล่าวของแฉีค ทำให้แฉนนี้หวาดกลัวมาก แต่เมื่อเด็กน้อยได้เผชิญหน้ากับแฉีคในเวลาต่อมา ก็ปรากฏว่า แฉนนี้สามารถควบคุมสติได้ดี เขามีได้แสดงความหวาดผวาดังที่เขาเห็นญาติผู้หญิงในห้อง 217 และเขาก็มิได้หนีอย่างลนลานดังที่เขาพยายามหนีต้นไม้ผีสิง หากแต่เขาได้ตั้งใจไว้แน่วแน่จะช่วยบิดามารดา ให้หลุดพ้นไปจากบรรดาญาติผีร้ายเหล่านั้น เขาจึงพยายามไตร่ตรองถึงคำพูดปริศนาที่ว่า เขาจะระลึกได้ในสิ่งที่บิดาของเขาลืม ขณะเดียวกันเขาก็วิ่งหนีไปตามเจเสียงจนกระทั่งสุดปลายทาง แฉนนี้ไม่มีทางหนีอีกต่อไปแล้ว เขาจึงหยุดคอยเผชิญหน้ากับญาติผู้ตนั้น เมื่อแฉนนี้เห็นแฉีคนั้น เขารู้สึกโล่งใจทั้งนี้มิใช่เพราะเขาไม่กลัว แต่การที่เขาโล่งใจนี้ก็เนื่องมาจากเขาได้ตระหนักว่า สิ่งที่ไล่ติดตามเขานั้นมิใช่บิดาของเขา หน้ากากของใบหน้าและร่างกายของมันฉีคขาดรุ่งริ่งอย่างน่าสยดสยอง แฉนนี้มีใจว่าผู้ที่เขาเห็นตาเหลือกขาว หลังโก่งไหล่ห่อ สวมเสื้อคลุมโลหิตนั้นมิใช่บิดาของเขา

เมื่อแฉีคพยายามจะตรงเข้าไปหาแฉนนี้นั้น แฉนนี้มีได้ลนลานหวาดผวหากแต่พูดโต้ตอบแฉีคอย่างเยือกเย็นและมีสติฉลาดเฉลียว เขาพยายามชี้ให้แฉีคเห็นว่า แฉีคกำลังถูกบรรดาญาติในโรงแรมหลอกใช้ และพยายามเน้นให้ญาติผู้ในร่างแฉีคตระหนักว่ามันมิใช่บิดาของเขา ที่ยที่สุดแฉนนี้ก็คิดได้ว่าในวันนั้นแฉีคยังมิได้ลดความดันของหมอน้ำ อันเป็นกิจวัตรที่ต้องปฏิบัติทุก ๆ วัน และเมื่อญาติผู้ในร่างของแฉีคพยายามที่จะปิดวาล์ว เพื่อลดความดันหมอน้ำทุกสิ่งทุกอย่างก็ส่ายเกินไป

หากพิจารณาในทางจิตวิทยา พบว่า สภาพแวดล้อมและสถานการณ์ในชีวิต ทำให้แฉะมีอาการทางสมอง ดังที่แฉะก็มีอาการปวดศีรษะอย่างรุนแรงอยู่เสมอ สภาพจิตของแฉะนั้นมีความเครียดและความกดดันสูง เนื่องจากเขาจะต้องรับผิดชอบครอบครัว ในขั้นแรกแฉะมีความปรารถนาที่จะออกไปจากโรงแรมโอเวอร์ลูด แต่แฉะก็เกิดความขัดแย้งทางจิตประเภทที่จะต้องเลือกในสองสิ่งที่เขาไม่ชอบ

(Avoidance - Avoidance Conflict) ซึ่งความขัดแย้งชนิดนี้เกิดจากการที่บุคคลต้องเลือกวัตถุประสงค์หรือสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งจากสองอย่าง ซึ่งทั้งสองอย่างนั้นเป็นสิ่งที่บุคคลไม่ต้องการทั้งคู่ จึงเกิดความขัดแย้งที่จะต้องรับสิ่งที่ตนไม่ปรารถนาไว้ ดังในกรณีที่แฉะไม่ต้องการอยู่ที่โรงแรมโอเวอร์ลูด แต่ในขณะเดียวกันเขาก็ตระหนักว่า หากเขาออกไปจากโรงแรม เขาก็จะต้องตกงาน ภรรยาและบุตรจะลำบาก อันเป็นสถานการณ์ที่เขาไม่ปรารถนาเช่นเดียวกัน แฉะในฐานะหัวหน้าครอบครัวจึงจำต้องเลือกที่จะอยู่ปฏิบัติงานที่โรงแรม อันเป็นทางเลือกที่เขาไม่ต้องการต่อไป ความต้องการที่จะออกไปจากโรงแรมของแฉะนั้น เห็นได้จากการที่เขาโทรศัพท์ไปหาอูลแมน ซึ่งเป็นผู้จัดการของโรงแรมว่า เขาคิดจะเขียนหนังสือเกี่ยวกับโรงแรมโอเวอร์ลูด ทั้ง ๆ ที่เขาอาจถูกไล่ออกหากอูลแมนไม่พอใจ แฉะตระหนักว่าขณะที่เขาเกิดความประทับใจกับความงามและความสงบของโรงแรมโอเวอร์ลูดนั้น เขามีได้ชอบโรงแรมแห่งนั้นมากมายแต่อย่างใด แฉะไม่แน่ใจว่ามันดีสำหรับภรรยา บุตร หรือตัวเขาเองหรือไม่ อาจเป็นเพราะเหตุนี้ที่ทำให้เขาโทรศัพท์ถึงอูลแมน ทั้งนี้ ก็เพื่อให้ถูกไล่ออกขณะยังมีเวลา ก่อนที่สถานการณ์ในครอบครัวของเขาจะเลวร้ายลงกว่าที่เป็นอยู่

ความสัมพันธ์ในครอบครัวของแฉะ เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้แฉะเกิดความเครียดและความกดดัน แฉะนั้นเคยมีประวัติการทำร้ายแดนนี่จนแขนหัก และเป็นเหตุให้เวนดี้มีความคิดที่จะหย่าร้างกับเขา เมื่อวันเวลาผ่านไปครอบครัวของเขามีได้แตกแยกกัน แต่ก็ปรากฏอยู่เสมอว่าเวนดี้ไม่ไว้วางใจในตัวแฉะอีกต่อไป เธอเกรงว่าเขาจะดื่มเหล้า เกรงว่าเขาจะทำร้ายแดนนี่อีก ซึ่งแฉะเองก็ตระหนักในความไม่ไว้วางใจของเวนดี้ในข้อนี้ อันเป็นเหตุให้เขาเกิดความเครียดแต่เขาไม่แสดงออก หากพยายามเก็บกดมันเอาไว้ เมื่อเวนดี้เดินเข้าไปใกล้เขา แฉะ

ตระหนักว่าเธอกำลังดมกลิ่นสุราจากลมหายใจของเขา เป็นเหตุให้เขาไม่พอใจและ
นึกว่าเวนต์ในใจ แต่พฤติกรรมของเขาที่แสดงออกนั้น เขาพยายามทำให้เหมือนกับ
ว่าทุกสิ่งทุกอย่างเป็นปกติ ความเครียดและความไม่พอใจของแจ๊คนี้ ถูกเก็บสะสม
ไว้ครั้งแล้วครั้งเล่า จนในที่สุดแจ๊คก็เกิดอาการคลุ้มคลั่งไล่ฆ่าเวนต์และแดนนี้อย่าง
เหี้ยมโหด

นอกจากความสัมพันธ์ในครอบครัวจะเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้แจ๊ค มีพฤติกรรม
แปรปรวนแล้วก็ยังมีสาเหตุอื่น ๆ อีก ซึ่งจากการศึกษาพบว่า พื้นฐานครอบครัวของ
แจ๊คนั้น เป็นครอบครัวที่แตกแยก บิดาของแจ๊คเป็นคนโมโหง่าย มีอารมณ์ไม่คงเส้น
คงวา บางครั้งก็แสดงความรักมาก บางครั้งก็ลงโทษภรรยาและบุตรอย่างโหดเหี้ยม
ผล ฟัน้องของแจ๊คก็กระจัดพลัดพรากกันไป พื้นฐานในวัยเด็กนี้อาจเป็นสาเหตุหนึ่ง
ที่หล่อหลอมบุคลิกภาพของแจ๊ค ให้เป็นคนที่ไม่พอใจและง่ายและมีอารมณ์ไม่มั่นคง
ดังที่พบว่า บ่อยครั้งแจ๊คก็โกรธและลงโทษแดนนีจนเกินกว่าเหตุ นอกเหนือไปจาก
พื้นฐานสภาพครอบครัวในวัยเยาว์ของแจ๊คแล้ว สาเหตุอื่น ๆ ที่ทำให้แจ๊คมีบุคลิกภาพ
แปรปรวนก็มีอีกหลายประการ เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจในครอบครัวอันเกิดจาก
การที่แจ๊คตกงานและกลัดกลุ้ม สาเหตุที่ฐานะทางเศรษฐกิจมีส่วนเกี่ยวข้องกับการมี
อาการทางจิตได้นั้น อาจเป็นเพราะการมีฐานะทางเศรษฐกิจดี ย่อมหมายถึงการมี
ความรู้สึกมั่นคงในตัวเอง จึงทำให้ความกดดันน้อยลง บุคคลจึงไม่ต้องทนทุกข์อยู่กับ
สภาวะที่เคร่งเครียด หรือมีข้อขัดแย้งใจมากนัก นอกจากปัจจัยดังกล่าวแล้วยัง
พบว่า การเสพสุรา และสภาพแวดล้อมภายในโรงแรมที่มีเหตุการณ์ประหลาดอัน
เหนือธรรมชาติเกิดขึ้น การถูกตัดขาดจากโลกภายนอกเนื่องจากหิมะตกหนัก ล้วน
ส่งผลให้แจ๊คมีบุคลิกภาพที่แปรปรวนไป และส่งผลร้ายถึงกับทำให้แจ๊คต้องเสียชีวิต
ในที่สุด

สำหรับในนวนิยายเรื่อง Pet Sematary. นั้น เมื่อหลุยส์ได้ประสบกับ
เหตุการณ์ที่ถูกผีพาสคาวได้ปลุกให้เขาตื่นขึ้นกลางดึกของคืนวันหนึ่งนั้น ในครั้งแรก
หลุยส์ไม่รู้สึกลัวโดยให้เหตุผลกับตนเองว่าเขาฝันไป ซึ่งสาเหตุหนึ่งอาจเนื่องมา
จากหลุยส์เป็นแพทย์ เขามีความเชื่อในวิทยาศาสตร์และวิทยาการสมัยใหม่ หลุยส์จึง
คิดว่ามัน เป็นไปไม่ได้ในทางสรีรวิทยาที่พาสคาวซึ่งอยู่ในห้องเก็บศพ พร้อมด้วยรอย

แผลเย็บของแพทย์ที่ตกแต่งและชันสูตรพลิกศพเขา จะมาปรากฏกายเรียกหลุยส์ แต่
 กระนั้นอำนาจที่บังคับให้หลุยส์ลุกจากที่นอนนั้นรุนแรงยิ่งนัก นัยน์ตาของพาสคาวจึง
 เข้มอยู่ที่หลุยส์ หลุยส์จึงต้องลุกตามพาสคาวไปทั้งที่เขามิได้เต็มใจที่จะทำเช่นนั้น
 ในขั้นแรกนี้แสดงให้เห็นว่า อำนาจอันเหนือธรรมชาติของพาสคาวได้เข้าครอบงำ
 หลุยส์ไว้แล้ว ในเวลาต่อมาเมื่อหลุยส์พบว่าพาสคาวสามารถเดินทะลุประตูออกไป
 โดยที่หลุยส์ไม่สามารถทำได้นั้น ความหวาดกลัวก็ก่อตัวขึ้น เขากลับที่ได้เห็นกระดูก
 โผล่ออกมาจากร่างของพาสคาว พร้อมด้วยคราบโลหิตแห้งกรัง แต่เมื่อเขาสบตา
 กับพาสคาว หลุยส์ก็หมดหวังที่จะแข็งขืนนัยน์ตาของพาสคาว หลุยส์จึงเดินตาม
 พาสคาวไปเรื่อย ๆ ... Louis felt a hopeless crad of horror in
 his belly. That jutting bone, those dried clots of blood.
 But it was hopeless to resist those eyes...

(King. 1983 : 85)

ยิ่งติดตามพาสคาวไป ความกลัวของหลุยส์ก็เพิ่มมากขึ้น ๆ เมื่อตระหนักว่า
 เหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นกับเขานั้นเป็นความจริง เขากำลังตามคนตายเข้าไปในป่า
 ไปยังสุสานสัตว์เลี้ยง กระนั้นก็ตามหลุยส์ก็พยายามนึกเอาว่ามันเป็นความฝัน อัน
 เป็นการใช้กลวิธานป้องกันตัวประเภทการหลอกลวงตัวเอง เพื่อลดความเครียดและ
 ความวิตกกังวลที่มีอยู่ หลุยส์พยายามจะกรีดร้องครั้งแล้วครั้งเล่าแต่ก็ไม่สำเร็จ
 เพราะเสียงที่เขาพยายามเปล่งออกมานั้น เป็นแค่เพียงเสียงกระซิบของลม เหมือน
 กับเสียงของเด็กเล็ก ๆ ที่พยายามผิวปาก ต่อมา เมื่อถึงรุ่งเช้าหลุยส์ก็ต้องตกใจ
 มากที่พบว่า เท้าของเขาเปื้อนโคลนและไบสน หลุยส์ใจหายวาบ ตาเหลือกกลน
 กัดลิ้นตนเองโดยไม่รู้สึกรู้หา ความกลัวพุ่งขึ้นสุดขีดและหลุยส์เกือบจะกรีดร้องออกมา

ภาพเหตุการณ์ในคืนวันนั้น ได้คุกคามจิตใจของหลุยส์เรื่อยมา ทำให้หลุยส์
 เกิดความวิตกกังวลและครุ่นคิดเกี่ยวกับพาสคาวอยู่เสมอ จนถึงกับตรวจสอบประวัติ
 ของพาสคาวว่า มีความเป็นมาอย่างไร และเคยรู้จักหลุยส์มาก่อนหรือไม่ แต่จาก
 การทุ่มเตเวลาค้นคว้าประวัติของพาสคาว ก็ได้ทำให้หลุยส์พบความกระจ่างชัดใน
 ตัวพาสคาวแต่อย่างใด หลุยส์ทราบเพียงแต่ว่าเขากับพาสคาวไม่เคยรู้จักหรือติดต่
 กันมาก่อน อย่างไรก็ตาม หลุยส์ก็ระลึกถึงคำเตือนของพาสคาวเกี่ยวกับสุสานสัตว์

เลี้ยงอยู่เสมอ จนกระทั่งเขาได้มีโอกาสไปยังดินแดนอาถรรพ์ในสุสานสัตว์เลี้ยง โดยการนำของจิต คำพูดของพาสคาวก็กังวานขึ้นในความคิดของหลุยส์ แต่เนื่องจากหลุยส์ไม่มีความเชื่อในเรื่องเหนือธรรมชาติมาก่อน เขาจึงไม่ใส่ใจกับคำเตือนของพาสคาว จนเป็นเหตุให้เขาพบกับความวิบัติของตนเองและบุคคลที่เขารักในเวลาต่อมา

จากการศึกษาพบว่า ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทภูตผี ได้ก่อให้เกิดอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลมิใช่น้อย แต่ทั้งนี้ก็มีปัจจัยสำคัญคือความเชื่อหรือความไม่เชื่อในการมีอยู่ของลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทภูตผีนั่นเอง ในนวนิยายเรื่อง The Shining. นั้น ตัวละครทุกตัวที่ประสบกับภูตผีล้วนมีความเชื่อในการมีอยู่ของลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทนี้ พวกเขาเชื่อว่าภูตผีสามารถบันดาลสิ่งเลวร้ายให้เกิดขึ้นได้ เชื่อว่าพวกมันมีอยู่จริงและสามารถแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ได้ เช่นเดียวกับมนุษย์หรือเหนือกว่ามนุษย์ด้วยอำนาจอันเหนือธรรมชาติ แต่ในนวนิยายเรื่อง Pet Sematary. นั้น พบว่า ตัวละครที่ประสบกับภูตผี ไม่มีความเชื่อในการมีอยู่ของภูตผี ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากความแตกต่างทางสภาพสิ่งแวดล้อมและอาชีพของตัวละครในนวนิยายทั้งสองเรื่อง อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าตัวละครจะมีความเชื่อในการมีอยู่ของลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทภูตผีหรือไม่ก็ตาม ความรู้สึกอย่างหนึ่งที่เกิดร่วมกันในทุกสถานการณ์ที่มีภูตผีปรากฏอยู่ก็คือ ความกลัว ความสยดสยองจากเหตุการณ์ที่พวกเขาได้ประสบมา

ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทผีดิบ

ผีดิบ เป็นลักษณะเหนือธรรมชาติอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งแตกต่างจากลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทภูตผีโดยทั่วไป ผีดิบนั้นอยู่ในสภาพของสิ่งมีชีวิตซึ่งฟื้นคืนชีพขึ้นมาด้วยอำนาจอันเหนือธรรมชาติ ภายหลังจากที่ได้เสียชีวิตไปแล้ว ดังที่ฟรานซิส ลี อัทเลย์ (Francis Lee Utley) ได้ให้ความหมายของคำว่า ผีดิบ (Zombie) ไว้ว่า หมายถึง สภาพของสิ่งมีชีวิตซึ่งได้เสียชีวิตไปแล้ว แต่ได้ฟื้นขึ้นมาโดยปราศจากวิญญาณ และสามารถแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ได้เสมือนยังมีชีวิต (Utley. 1983 : 792)

ดังที่ได้กล่าวถึงลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทภูตผีไว้แล้วว่า หมายถึง สิ่งซึ่งโดยปกติแล้วเป็นสภาพลึกลับ เกิดขึ้นจากการที่สิ่งมีชีวิตเสียชีวิตไปแล้ว สามารถปรากฏเป็นตัวตนซึ่งอาจอยู่ในสภาพเดิมหรือเปลี่ยนสภาพไป และอาจแสดงพฤติกรรมเช่นเดียวกับมนุษย์ได้ โดยที่มนุษย์มองไม่เห็น ซึ่งจากคำนิยามดังกล่าวนี้ จะทำให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างภูตผีและผีดิบ ที่แตกต่างกันในประเด็นของการเกิดสภาพนั้น ๆ และการปรากฏกาย ภูตผีและผีดิบนั้น จะต้องเกิดจากการเสียชีวิตของสิ่งมีชีวิตเสียก่อน แต่ผีดิบนั้นมิได้หยุดอยู่เพียงการเสียชีวิต หากจะต้องมีขั้นตอนของการฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก จึงจะเรียกลักษณะเหนือธรรมชาตินั้น ๆ ว่า ผีดิบ และในการปรากฏกายนั้นภูตผีสามารถเลือกที่จะปรากฏกายหรือไม่ปรากฏกายก็ได้ และในขณะที่ปรากฏกายก็อาจหายตัวไปได้ แต่ผีดิบนั้นเมื่ออยู่ในสภาพของผีดิบแล้ว ก็จะต้องปรากฏกายในลักษณะดังกล่าว ไปจนกระทั่งสภาพร่างกายจะถูกทำลายให้เสียชีวิตไปอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งจากการศึกษาก็ไม่พบว่า เมื่อผีดิบถูกทำลายให้เสียชีวิตไปแล้วจะสามารถฟื้นคืนชีพขึ้นมาเป็นผีดิบอีกครั้งหนึ่งได้หรือไม่ และลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทผีดิบนี้ ก็ไม่ปรากฏอยู่ในนวนิยายเรื่อง The Shining.

ในนวนิยายเรื่อง Pet Sematary. นั้น ผู้เขียนได้ใช้ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทผีดิบ เป็นแนวคิดหลักในการดำเนินเรื่อง โดยมีการกำหนดให้มีการฟื้นคืนชีพของศพที่ได้เสียชีวิตไปแล้ว ซึ่งไม่อาจจัดว่าเป็นลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทภูตผี อันเนื่องมาจากความแตกต่างของลักษณะเหนือธรรมชาติทั้งสองประเภทดังได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น ผีดิบในนวนิยายเรื่อง Pet Sematary. นี้ แม้จะมีพฤติกรรมต่าง ๆ เสมือนยังมีชีวิต แต่สภาพทางกายก็มีความแตกต่างไปจากเมื่อครั้งยังมีชีวิต โดยเฉพาะผีดิบซึ่งเกิดจากศพของมนุษย์นั้น มีลักษณะทางกายภาพเสมือนศพเดินได้ กริยาอาการเคลื่อนไหวแข็งทื่อไร้ชีวิตชีวาอย่างเห็นได้ชัด เมื่อเปรียบเทียบกับเมื่อยังมีชีวิตอยู่ อย่างไรก็ตาม ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เมื่อบุคคลหรือสัตว์กลายสภาพเป็นผีดิบก็คือ การมีกลิ่นตัวเหม็นเน่าและมีจิตใจที่โหดร้ายทารุณดังที่จะได้กล่าวถึงในลำดับต่อไป

ในนวนิยายเรื่อง Pet Sematary. ของสตีเฟน คิง นั้น นอกจากจะมีผีดิบที่เป็นคนแล้วยังมีผีดิบที่เป็นสัตว์อีกด้วย โดยที่เหตุการณ์ซึ่งปรากฏลักษณะ

เหนือธรรมชาติประเภทผีดิบในนวนิยายเรื่อง Pet Sematary. นั้น มีดังนี้คือ วันหนึ่งเชิร์ช (Church) แมวของเอลลี (Ellie) บุตรสาวของหลุยส์ ได้ถูกรกทับตาย ในขณะที่ราเชล (Rachel) ภรรยาของหลุยส์พร้อมด้วยบุตรชายและบุตรสาวได้เดินทางไปเยี่ยมบิดาและมารดาของราเชลในชิคาโก จัด (Jud) ซึ่งเป็นเพื่อนบ้านของหลุยส์เกรงว่า เอลลีจะทำใจไม่ได้กับการสูญเสียสัตว์เลี้ยงที่เขารัก จัดจึงตัดสินใจพาหลุยส์ไปยังดินแดนแห่งหนึ่งในสุสานสัตว์เลี้ยง อันเป็นดินแดนที่ถูกผีพาสควาเคยบอกหลุยส์ไม่ให้ไปที่นั่น จัดได้บอกให้หลุยส์ฝังศพของเชิร์ชไว้ที่นั่น โดยบอกว่าดินแดนแห่งนั้นเคยเป็นที่ฝังศพของชนพื้นเมืองเผ่ามิดแมค และยังบอกหลุยส์ด้วยว่า การทำเช่นนั้นจะทำให้เชิร์ชสามารถฟื้นคืนชีพขึ้นมาได้ ซึ่งก็เป็นไปตามที่จัดบอกคือ หลังจากได้นำศพเชิร์ชไปฝังแล้ว วันรุ่งขึ้นเชิร์ชได้ฟื้นคืนชีพกลับมาหาหลุยส์ ในลักษณะของผีดิบ แต่มันก็มีลักษณะอาการที่ผิดแปลกไปจากเดิม คือ มีกลิ่นตัวเหม็นเน่าและมีสัญชาตญาณของการล่าอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน ไม่ว่าจะเป็นการข่านกหรือล่าหนู อย่างไรก็ตาม นอกจากจัดและหลุยส์แล้ว ก็ไม่มีใครอีกเลยที่ทราบว่เชิร์ชได้ถูกรกทับตายและได้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้ง แม้ว่าเอลลีและราเชลจะผิดสังเกตในความเปลี่ยนแปลงเรื่องกลิ่น และลักษณะนิสัยของมันก็ตาม

สำหรับดินแดนอาถรรพ์ที่จัดพาหลุยส์ไปนั้น จัดได้กล่าวถึงความเป็นมาไว้ว่า ชนเผ่ามิดแมคเชื่อว่าเนินเขาในสุสานแห่งนั้นเป็นดินแดนมหัศจรรย์ นอกจากนี้ ยังมีความเชื่อว่าป่าแถบนั้นตั้งแต่เหนือจรดตะวันตกเป็นดินแดนมหัศจรรย์เช่นกัน เมื่อผู้คนในเผ่าเสียชีวิต ญาติพี่น้อง ก็จะนำศพไปฝังไว้ยังสุสานแห่งนั้น ซึ่งเป็นสถานที่ห่างไกลจากทุกสิ่งทุกอย่าง

การประสบความสำเร็จในการนำแมวไปฝังยังสุสานสัตว์เลี้ยง และมันสามารถฟื้นคืนชีพขึ้นมาได้นั้น ทำให้หลุยส์ตัดสินใจนำศพของเกจบุตรชายคนเล็ก ซึ่งถูกรกชนเสียชีวิตไปฝังยังดินแดนอาถรรพ์ดังกล่าวในเวลาต่อมา ด้วยหวังว่าบุตรชายของเขาจะสามารถฟื้นคืนชีพขึ้นมาได้ ซึ่งก็เป็นไปตามที่หลุยส์คาดหวัง คือ บุตรชายของเขาได้ฟื้นคืนชีพขึ้นมา แต่การกระทำของหลุยส์ก็ได้นำหายนะไปสู่ครอบครัวของเขาเอง คือ เมื่อเกจฟื้นคืนชีพขึ้นมาในสภาพของผีดิบ ก็ได้กลับไปที่บ้านพักและได้หยิบมีดผ่าตัดของหลุยส์ไป จากนั้นก็ได้ตรงไปยังบ้านของจัดและได้สังหารจัดพร้อมทั้งได้

สังหารราเชล ซึ่งแวะไปหาจัดจนเสียชีวิตไปอีกคนหนึ่งด้วย นอกจากนี้ เเกยังได้พยายามที่จะสังหารหลุยส์อีกคนหนึ่งแต่ไม่สำเร็จ และได้ถูกหลุยส์จับมัดมอร์ฟีนชนิดร้ายแรงจนเสียชีวิตไปอีกคนหนึ่ง ท้ายที่สุดหลุยส์ก็ตัดสินใจนำศพของราเชลไปฝังยังดินแดนอาถรรพ์ เนื่องจากหลุยส์มีความคิดว่าการฝังของเกะนั้น เขาปล่อยเวลาเนิ่นนานเกินไปกว่าจะนำศพเกาไปฝังยังสุสานสัตว์เลื้อย เกาจึงมีความเปลี่ยนแปลงไปมาก กลายเป็นผู้ที่มีความโหดร้าย แต่ในการณ์ของราเชลนั้น เธอเพิ่งจะเสียชีวิตไป หากเขารับนำเธอไปฝังยังสุสานสัตว์เลื้อย ทุกสิ่งทุกอย่างก็คงจะไม่ผิดพลาดดังในการณ์ของเกา และในตอนเที่ยงคืนของวันที่เกิดหายนะครั้งยิ่งใหญ่นี้เองที่ราเชลได้ฟื้นคืนชีพกลับมาหาหลุยส์

จากคำบอกเล่าของจิตสัน แครนดอล ทำให้ทราบว่า จิตเคยมีประสบการณ์ในการเผชิญหน้ากับผีดิบมาหลายครั้งด้วยกันคือ ในสมัยที่จิตยังเป็นเด็กนั้น สุนัขของเขาได้ป่วยมาก และบิดาของจิตตัดสินใจให้ป็นยิงเพื่อให้มันสิ้นความทุกข์ทรมาน จิตโศกเศร้าเสียใจมาก แต่ก็มีเพื่อนบ้านคนหนึ่งบอกเขาว่า หากเขารักและต้องการสุนัขกลับคืนมา เขาจะต้องนำศพของสปอต (Spot) สุนัขของเขาไปฝังยังดินแดนอาถรรพ์ในสุสานสัตว์เลื้อย และชายผู้นั้นก็ได้พาจิตไปยังดินแดนอาถรรพ์ดังกล่าวเมื่อถึงวันรุ่งขึ้นสุนัขของจิต ก็ฟื้นคืนชีพกลับมาหาเขาพร้อมด้วยกลิ่นเหม็นเน่าเช่นเดียวกับเชิร์ชแมวของเอลลี เหตุการณ์ครั้งนี้นับเป็นครั้งแรกที่จิตได้เผชิญกับผีดิบซึ่งฟื้นคืนชีพขึ้นมา แม้ว่ามันจะเป็นสัตว์เลื้อยของเขาเองก็ตาม นอกจากจิตจะมีประสบการณ์ตรงในเรื่องดังกล่าวนี้แล้ว เขาก็ยังเคยประสบเหตุการณ์การนำศพมนุษย์ไปฝังยังดินแดนอาถรรพ์ และสามารถฟื้นขึ้นมาเป็นผีดิบได้อีกด้วย คือ ในเหตุการณ์ที่ทิมมี แบเทอร์แมน บุตรชายของเพื่อนบ้านของจิต ได้เสียชีวิตในสงครามและศพของเขาได้ถูกนำกลับมายังบ้านเกิดเพื่อประกอบพิธีทางศาสนา แต่บิดาของทิมมีได้แอบไปขุดศพบุตรชายของตน แล้วนำไปฝังยังดินแดนอาถรรพ์ ในเวลาต่อมาผู้คนในละแวกดังกล่าวก็ได้พบเห็นทิมมีเดินอยู่ตามท้องถนน บางคนถึงกับตกใจกลัวจนแทบสิ้นสติ เนื่องจากทุกคนล้วนตระหนักว่า ทิมมีได้เสียชีวิตไปแล้ว เมื่อมีผู้คนกล่าวขวัญถึงมากขึ้น จิตพร้อมกับชาวบ้านอีกจำนวนหนึ่งก็ชวนกันไปที่บ้านของทิมมีเพื่อพิสูจน์ให้เห็นชัดว่าทิมมีเสียชีวิตไปแล้วจริงหรือไม่ ณ ที่นั้น พวกเขาก็ได้พบทิมมี

ผู้ซึ่งมีความผิดปกติไปจากมนุษย์อย่างเห็นได้ชัด และในเวลาเพียงสองสามวันต่อมา ก็ได้เกิดโศกนาฏกรรมขึ้น โดยบิดาของทิมมีได้ยิงทิมมีและจุดไฟเผาบ้านพักพร้อมทั้งยิงตนเองเสียชีวิตไปด้วย อันเป็นการสิ้นสุดของครอบครัวทิมมี แบเทอร์แมน นอกจากสัตว์เลี้ยง เช่นสุนัขของจิดและมนุษย์ เช่นทิมมีแล้ว จิดยังได้เล่าให้หลุยส์ฟังว่า เพื่อนบ้านคนหนึ่งของเขาได้เคยนำร่างของวัวกระทิงซึ่งเป็นสัตว์ใหญ่ ไปฝังยังดินแดนอาถรรพ์ดังกล่าว และวัวกระทิงตัวนั้นก็ฟื้นคืนชีพขึ้นมา แต่ก็มีควมคร่ำคร่าอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน เป็นผลให้เจ้าของวัวตัวนั้นทนไม่ไหวและได้ยิงวัวตัวนั้นตายในที่สุด

ลักษณะของผีดิบที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง Pet Sematary. นั้น เป็นผีดิบที่เกิดจากการถูกนำร่างไปฝังยังดินแดนอาถรรพ์ในสุสานสัตว์เลี้ยง หลังจากที่ได้เสียชีวิตไปแล้ว ลักษณะของผีดิบที่ฟื้นคืนชีพขึ้นมานี้ จึงคงสภาพในรูปลักษณะเดิมขณะที่ถูกนำไปฝัง และผีดิบทุกตัวก็มีลักษณะร่วมกันคือ การมีกลิ่นเหม็นเน่าอย่างรุนแรง และการมีสัญชาตญาณของการฆ่าและการทำลายล้างชีวิตผู้อื่นหรือสัตว์อื่น ซึ่งเป็นสิ่งที่มีเคยมีปรากฏมาก่อนในสมัยที่สัตว์หรือบุคคลนั้น ๆ ยังมีชีวิต นอกจากนี้ ผีดิบบางตัวก็ยังมีลักษณะพิเศษอีกประการหนึ่ง อันเป็นลักษณะที่มีเฉพาะในผีดิบที่เกิดจากคนเท่านั้น ทั้งนี้ ก็อาจเนื่องมาจากการไม่รู้ภาษาของสัตว์นั่นเอง ซึ่งลักษณะพิเศษดังกล่าวก็คือ การมีความสามารถในการล่วงรู้เรื่องราวความเป็นไปรวมทั้งความลับของผู้อื่น ราวกับว่า ผีดิบเหล่านั้นมีความสามารถพิเศษอันเหนือธรรมชาติประเภทตาทิพย์ ซึ่งเหตุการณ์หรือเรื่องราวต่าง ๆ เหล่านั้น เป็นเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่ผีดิบตัวนั้น ๆ ไม่เคยล่วงรู้มาก่อนเมื่อครั้งที่ยังมีชีวิตอยู่ ทั้งนี้ ก็อาจเนื่องมาจากอำนาจเหนือธรรมชาติ ที่เกิดขึ้นจากการมีสภาพเป็นผีดิบอันเป็นสิ่งเหนือธรรมชาตินั่นเอง

ผีดิบตัวแรกที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง Pet Sematary. นั้น ก็คือ เชิร์ชแมวของเอลลีซึ่งถูกรถทับตาย และหลุยส์ได้นำมันไปฝังยังสุสานสัตว์เลี้ยงโดยการนำของจิด ภายในระยะเวลาไม่ถึง 24 ชั่วโมง เชิร์ชก็ได้กลับมาที่บ้านดังเดิม ในลักษณะของแมวธรรมดาที่ยังมีชีวิตอยู่โดยทั่วไป แต่หลุยส์พบว่า มีรอยเลือดเกรอะกรังที่ปาก และมีโคลนติดอยู่ที่เท้าของมัน พร้อมนี้ตัวของมันยังมีกลิ่นเหม็นซึ่งมีอาจ

ชำระให้หายไปได้ แม้หลุยส์จะจับมันอาบน้ำฟอกสบู่หลายครั้งหลายหนก็ตาม นอกจากความผิดปกติในเรื่องของกลิ่นแล้ว ความผิดปกติอีกประการหนึ่งของเชิร์ชก็คือ มันมีสัญชาตญาณของการฆ่า เช่น การฆ่าหนู ฆ่านก โดยที่มิได้ล่าหรือฆ่าเพื่อเป็นอาหาร แต่เป็นเสมือนการล่าและฆ่าด้วยความสนุกสนาน รวากับมันมีความสุขกับการได้ฆ่า ทั้งที่ก่อนหน้านี้จะเสียชีวิตนั้น เชิร์ชได้ถูกจับตอนและกลายเป็นแมวแสนเชื่อง ไม่ชอบเที่ยวเตร่ ไม่ล่าและไม่ฆ่าสัตว์ใด ๆ แม้แต่สัตว์เล็ก ๆ แต่การฆ่าและการทำลายชีวิตสัตว์อื่นนั้นได้มีขึ้นหลังจากที่เชิร์ชได้กลายสภาพเป็นผีดิบภายหลังจากถูกนำไปฝังยังดินแดนอาถรรพ์ในสุสานสัตว์เลี้ยง และในเหตุการณ์ที่ผีดิบเกาะมาหาจัดนั้น เชิร์ชก็เข้ามีส่วนร่วมในการฆ่าจัดด้วย โดยขณะที่จัดถ่อมืดและพุ่งตัวจะเข้าทำร้ายผีดิบเกาะ เชิร์ชก็กระโดดแล้วออกจากมุมมืดตรงที่มันหมอบอยู่ มันตรงเข้าเกาะขาจัด นัยน์ตาเป็นประกายพร้อมกับส่งเสียงขู่ เป็นผลให้จัดสะดุ้งล้มมีดหลุดจากมือ และเกาะสามารถฆ่าจัดได้โดยง่าย

ในกรณีของเกาะนั้น หลุยส์ต้องใช้เวลาหลายวันกว่าจะสบโอกาสในการนำศพบุตรชายไปฝังยังดินแดนอาถรรพ์ในสุสานสัตว์เลี้ยง สภาพของเกาะที่ฟื้นคืนมานั้นจึงมีความเปลี่ยนแปลงไปมาก คือ สภาพร่างและเนื่องจากศพถูกเก็บไว้หลายวันและมีกลิ่นเหม็นเน่าอย่างรุนแรง สภาพของผีดิบเกาะเมื่อจัดได้พบนั้น ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า เกาะแต่งกายชุดเดิมในวันที่เขาถูกฝัง ตะไคร้น้ำขึ้นตามบ่าและปกเสื้อนอกเสื้อในสีขาวก็เขียวคล้ำไปด้วยตะไคร้ ผมบลอนด์สลวยมีคราบดินจับแข็ง นัยน์ตาข้างหนึ่งเหม่อลอยไปทางผนังห้อง อีกข้างหนึ่งนั้นจ้องเป็นประกายวาววับอยู่ที่จัดและกำลังแสบเยิ้มให้จัด... Gage Creed came in, dressed in his burial suit. Moss was growing on the suit's shoulders and lepels. Moss had fouled his white shirt. His fine blond hair was caked with dirt. One eye had gone to the wall...

(King. 1983 : 381)

เมื่อผีดิบเกาะพบกับจัด คำพูดของมันก็มีใช้คำพูดของเด็กไร้เดียงสาอย่างการจัดคุ้นเคย หากเป็นคำพูดที่ขัดถ้อยขัดคำ หยาดคาย ไร้ความเคารพยำเกรงในตัวจัด ผีดิบเกาะกล่าวกับจัดว่า มันมาเพื่อส่งวิญญาณแก่น่าเหม็นของจัดไปลงนรก และ

จะไม่มีใครไว้ทุกข์ให้จัด เนื่องจากภรรยาของจัดได้เสียชีวิตไปแล้ว ผีดิบเกจยังบอกจัดด้วยว่า มันเห็นนอร์มาภรรยาของจัดกำลังถูกเผาอดไหม้อยู่ในนรก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเมื่อเกจเสียชีวิตนั้น วิญญาณของเขาได้ไปสู่นรก และได้พบกับวิญญาณของนอร์มาซึ่งเสียชีวิตไปก่อนหน้านี้ นอกเหนือไปจากการพูดหยาบคาย เขายังลากถางแล้ว ผีดิบเกจยังได้พูดกับจัดในสิ่งที่จัดไม่เคยล่วงรู้มาก่อน นั่นคือ ผีดิบเกจได้อ้าปากมองเห็นฟันน้ำนมที่เล็ก ๆ ริมฝีปากไม่ขยับเขยื้อน แต่มีน้ำเสียงของนอร์มาลอดออกมา ความว่า นอร์มานั้นเคยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับชายหลากหลายตา และเธอก็รู้ด้วยว่าจัดเคยไปเที่ยวหญิงโสเภณี แต่จัดเองที่เป็นฝ่ายไม่รู้ว่ภรรยาของตนก็มีความประหลาดที่ไม่ต่างจากโสเภณีมากนัก

โดยที่จัดเป็นชายที่รักและยกย่องภรรยาเสมอมา เขาจึงโกรธมากที่ได้รับฟังความประหลาดชั่วของนอร์มา แม้ว่าผู้พูดจะเป็นผีดิบเกจแต่น้ำเสียงที่เปล่งออกมาก็เป็นน้ำเสียงของนอร์มา จัดจึงอดทนที่จะฟังต่อไปไม่ได้ เขาจึงพยายามจะฆ่าเกจแต่ก็ไม่ประสบผลสำเร็จ เป็นผลให้ถูกฆ่าตายในที่สุด และเมื่อราเชลมาพบศพของจัด เธอก็ได้พบกับเกจในสภาพที่ผู้เขียนบรรยายว่า ใบหน้าของเกจนั้นไม่ดำ แต่สกปรก เปื้อนเลือดบวมเป่ง ราวกับว่าเขาถูกทำร้ายมาอย่างสาหัสและถูกเย็บติดกันอีกครั้ง ด้วยมือที่หยาบและไร้ความปราณี ความยินดีที่ได้เห็นบุตรชายอีกครั้งทำให้ราเชลล้มค่านิ่งไปว่าเกจได้เสียชีวิตไปแล้ว เธอจึงตะโกนเรียกชื่อเกจ พร้อมกับยื่นแขนออกไป ผีดิบเกจสบโอกาสจึงวิ่งเข้าสู่อ้อมกอดของราเชล โดยที่ตลอดเวลาเมื่อข้างที่ถือมีดฆ่าตัดได้ไขว้ไว้ข้างหลัง และมันได้กระหน่ำแทงราเชลนับสิบครั้งจนเธอเสียชีวิตไปอีกคนหนึ่ง จากนั้นผีดิบเกจก็ได้ข่มขืนอยู่ที่บ้านของจัดจนกระทั่งหลุยส์ไปถึง เมื่อหลุยส์พบกับผีดิบเกจนั้น มันถือมีดฆ่าตัดไว้ในมือข้างหนึ่ง เลือดกลบปาก คางยื่น แสยะยิ้ม และตรงเข้าไปจะแทงหลุยส์ แต่ด้วยการเคลื่อนไหวที่งุ่มง่ามของมัน ทำให้หลุยส์สามารถจับผีดิบเกจจึดมอร์ฟินได้สำเร็จ แต่ก็ต้องใช้แรงมากพอสมควร เนื่องจากผีดิบเกจมีพลังมากเกินกว่าที่เด็กเล็ก ๆ พึงมี

ลักษณะของผีดิบตัวอื่น ๆ ที่จัดได้ประสบในชีวิตของเขานั้น เริ่มขึ้นที่เจ้าสพอทสันซ์ของเขาที่ได้ตายไป และได้กลับมีชีวิตขึ้นมาอีกครั้ง เมื่อจัดนำร่างของมันไปฝังยังดินแดนอาถรรพ์ในสุสานสัตว์เลื้อย สภาพของสพอทเมื่อมันกลับมาหาจัดนั้น

มีฝนเประไปทั้งตัว คราบโคลนเลอะเต็มเสื้อผ้า จนได้ท้องสกปรก มันยื่นเงยไม่คำรามหรือทำอะไรทั้งสิ้น และโดยปกติแล้วมันเกลียดการอาบน้ำมาก แต่เมื่อจับมันไปอาบน้ำนั้นมันยื่นเงยไม่ขยับเขยื้อน ซึ่งจัดเปรียบไว้ว่า เขารู้สึกเหมือนกำลังล้างก้อนเนื้อ และแม้ว่าเขาจะไม่ชอบความผิดปกติของมัน เขาก็เลี้ยงดูมันด้วยความรักต่อมา

แฮนแรตตี (Hanratty) เป็นวัฏกระติงของเลสเตอร์ มอร์แกน (Lester Morgan) ซึ่งนับเป็นสัตว์ใหญ่ที่ถูกนำไปฝังยังดินแดนอาถรรพ์ เมื่อมันฟื้นขึ้นมา มันก็กลายเป็นสัตว์ดุร้าย วิ่งไล่กัดผู้คนในทุ่งหญ้า ก่อให้เกิดความเดือดร้อนกับผู้คนโดยทั่วไป จนกระทั่งมอร์แกนตัดสินใจยิงมันตายไปอีกครึ่งหนึ่ง แฮนแรตตีจึงนับเป็นสัตว์ตัวแรกที่ฟื้นคืนชีพขึ้นมาแล้วมีพฤติกรรมดุร้าย

ทิมมี่ แบเทอร์แมน เป็นมนุษย์คนแรกที่ถูกนำศพไปฝังยังสุสานสัตว์เลี้ยง และเมื่อเขาคืนชีพขึ้นมา เขาก็มีสภาพที่จัดเลวให้หลยส์ฟังว่า ทิมมี่ที่เขาได้เห็นในวันนั้นคือ สัตว์ร้ายหรืออาจเป็นผีดิบหรือปีศาจที่น่ากลัว หรืออาจเป็นสิ่งที่ไม่มีชื่อเรียกขานและเป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้เขียนใช้คำที่หมายถึงทิมมี่ว่า "สิ่งนั้น" (thing) ซึ่งแสดงให้เห็นโดยเด่นชัดว่าทิมมี่มิใช่มนุษย์อีกต่อไป "The thing we saw that night, ... that was a monster. Maybe it was a zombie or a dybbuk or a demon. Maybe there's no name for such a thing as that,..."

(King. 1983 : 273)

นอกเหนือไปจากสภาพร่างกายอันเปลี่ยนแปลงไป ผีดิบทิมมี่ยังมีความสามารถในการล่วงรู้เหตุการณ์ได้ราวกับมีตาทิพย์เช่นเดียวกับผีดิบเกจ โดยมันได้นำเรื่องราวที่เป็นความลับอันเกี่ยวข้องกับจิตและคณะที่ไปบ้านของทิมมี่ มาแจ้งให้ทราบโดยทั่วกัน โดยที่การพูดของผีดิบทิมมี่นี้ผู้เขียนมิได้ให้รายละเอียดว่า ลักษณะการพูดของมันเหมือนกับลักษณะการพูดของผีดิบเกจ ซึ่งเป็นการพูดโดยไม่ต้องขยับริมฝีปากหรือไม่ อย่างไรก็ตาม น้ำเสียงของมันที่เปล่งออกมาก็เปลี่ยนไปได้ในลักษณะเดียวกับที่ผีดิบเกจพูดออกมาเป็นน้ำเสียงของนอร์มา และเรื่องราวที่ผีดิบทิมมี่นำมาเปิดเผยก็ล้วนเป็นเรื่องราวหรือความคิดที่ไม่ดีทั้งสิ้น ดังที่มันพูดกับชายคนหนึ่งที่ได้ไปกับจิตว่า ภรรยาของเขากำลังมีชู้ และพูดกับชายอีกคนหนึ่งว่า หลานชายของเขากำลังกวนา

ให้เขาตายเร็ว ๆ เพื่อจะได้ครอบครองทรัพย์สินสมบัติ พร้อมนี้ผิบบทิมมียังได้พูดถึงความลับของจิดว่า จิดเคยไปเที่ยวโสเภณีและปกปิดเรื่องนี้ไว้ไม่ให้คนอื่นรู้

เรื่องราวต่าง ๆ ที่ผิบบทิมมีพูดออกมานั้น ได้ส่งผลกระทบต่อให้กับผู้ฟัง บางคนถูกไล่ออกจากงานและบางคนหย่ากับภรรยา ซึ่งจิดได้บอกกับหลุยส์ว่า เรื่องราวต่าง ๆ ที่ผิบบทิมมีพูดนั้น ล้วนเป็นเรื่องราวที่เป็นจริง เมื่อผิบบทิมมีกรีดร้องหลังจากที่ได้พูดสิ่งเลวร้ายต่าง ๆ ไปแล้ว จิดและเพื่อน ๆ ในที่นั้นต่างพากันวิ่งกระเจิดกระเจิงด้วยความหวาดผวาและตื่นตระหนก และในเวลาเพียงสองวันต่อมา ก็ได้เกิดไฟไหม้ขึ้นที่บ้านของทิมมี อันเป็นการยุติเรื่องราวของทิมมี แบบเทอร์แมน

ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทผิบบทิมมีในนวนิยายเรื่อง Pet Sematary. ได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อพฤติกรรมของตัวละครที่เกี่ยวข้องในลักษณะที่ค่อนข้างรุนแรง บางครั้งก็ถึงแก่ชีวิตแม้ว่าผิบบทิมมีจะเพียงแต่ก่อให้เกิดความรำคาญ และไม่เป็นที่พอใจที่มันมีกลิ่นเหม็นเน่าน่าสะอิดสะเอียน ดังเช่น สปอทสุนัขตัวโปรดของจิด ซึ่งมีกลิ่นเหม็นที่ขาระล่างไม่ออกและมีกริยาอาการแข็งทื่อไร้ชีวิตชีวา เป็นเหตุให้มารดาและบิดาของจิดไม่พอใจ โดยเฉพาะบิดาของจิดนั้น เมื่อเขาได้เห็นสปอท เขาก็ตระหนักว่าจิดได้กระทำการอันเป็นการผิดธรรมชาติ และเนื่องจากบิดาของจิดรู้ความลับของดินแดนอาถรรพ์ เขาจึงมิได้แสดงพฤติกรรมตระหนกตกใจหรือหวาดกลัวมาก เมื่อได้เห็นสปอทฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้ง แม้ว่าเขาจะไม่พอใจ แต่เขาก็ยอมให้จิดเลี้ยงดูสปอทต่อมา ซึ่งพฤติกรรมของบิดาของจิดนี้ต่างกับพฤติกรรมของมารดาของจิดเมื่อได้เห็นสปอท เขोगรีดร้องด้วยความหวาดกลัวสุดขีด พร้อมนั้นเขาก็ตะโกนเรียกจิดเสียงลั่น เขาแสดงอาการรังเกียจสปอท โดยบอกให้จิดนำมันไปอาบน้ำในทันที และนับตั้งแต่นั้นเขาก็ไม่ยอมแตะต้องตัวมันอีกเลย นอกเหนือไปจากกลิ่นเหม็นและกริยาแข็งทื่อแล้ว จากการศึกษาไม่พบว่ามี สปอทได้ทำความเดือดร้อนหรือทำอันตรายใครเลย จิดยังคงเลี้ยงดูมันด้วยความรักจนกระทั่งมันแก่ตายในเวลาต่อมา เป็นที่น่าสังเกตว่า ผิบบทิมมีที่เกิดขึ้นจากการถูกนำศพไปฝังยังดินแดนอาถรรพ์ในสุสานสัตว์เลี้ยงนั้น มีความร้ายแรงมากขึ้นตามกาลเวลาที่ผ่านไป ดังเช่น วัวกระทิงของมอร์แกน ซึ่งกลายเป็นวัวกระทิงที่ดุร้าย เป็นผลให้มอร์แกนถึงแก่ความตาย

ภายหลังจากที่มันฟื้นคืนชีพขึ้นมาได้เพียงสองสัปดาห์

ความร้ายแรงของผีดิบซึ่งฟื้นคืนชีพขึ้นมาเห็นได้ชัดจากผีดิบทิมมี่ซึ่งได้ก่อให้เกิดความหวาดผวาคือผู้พบเห็น เว้นเสียแต่บิดาของทิมมี่ซึ่งเป็นผู้นำศพทิมมี่ไปฝังยังดินแดนอาถรรพ์ อย่างไรก็ตาม ผีดิบทิมมี่ก็ได้ทำนายมาสู่ครอบครัวของเขาอย่างที่ไม่มีการคาดคิด คือ บิดาของทิมมี่ได้ยิงทิมมี่ จุดไฟเผาบ้านและฆ่าตัวตายตามไป ซึ่งอาจเป็นได้ว่า บิดาของทิมมี่ทนไม่ได้ที่เห็นบุตรชายคนโตของเขาอยู่ในสภาพผีดิบ ที่ผู้คนพากันรังเกียจและหวาดผวา นอกจากนี้ ทิมมี่ยังสามารถล่วงรู้เรื่องราวเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ราวกับมีความสามารถพิเศษอันเหนือธรรมชาติประเภทตาทิพย์ อันเป็นผลให้บุคคลหลายคนต้องเดือดร้อนเมื่อความลับถูกเปิดเผย บิดาของทิมมี่จึงตกอยู่ในสภาพที่ถูกตัดขาดจากสังคม ไม่มีคนไปมาหาสู่เนื่องจากทุกคนล้วนหวาดกลัวผีดิบทิมมี่ บิดาของทิมมี่จึงเกิดความวิตกกังวล และเกิดความขัดแย้งทางจิต เมื่อสิ่งที่ต้องการและไม่ต้องการเกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน อันเป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นเนื่องจากบุคคลไม่สามารถตัดสินใจได้ เพราะสิ่งหนึ่งเป็นที่ปรารถนาอีกสิ่งหนึ่งซึ่งไม่เป็นที่ปรารถนาเกิดขึ้นพร้อมกัน บิดาของทิมมี่ต้องการให้ทิมมี่อยู่กับตนแม้ว่าเขาจะมีสภาพผิดปกติไป ทิมมี่ก็ยังเป็นที่ต้องการของบิดาของเขา ในขณะที่ตัวทิมมี่กับบิดาของทิมมี่ก็ไม่ปรารถนาที่จะถูกสังคมรังเกียจไม่คบค้าสมาคม เขาจึงตัดสินใจไม่ได้ว่าจะเลือกอยู่กับทิมมี่ต่อไป หรือกำจัดทิมมี่เพื่อให้สังคมยอมรับ ความขัดแย้งดังกล่าวจึงนำไปสู่การตัดสินใจของทิมมี่ และเมื่อยิงทิมมี่แล้ว เขาก็เกิดความรู้สึกผิดอันเกิดจากซูเปอร์อีโก้ ซึ่งทำหน้าที่ควบคุมความคิดและการกระทำของมนุษย์ แยกแยะดีชั่ว ถูกผิด เมื่อได้ยิงทิมมี่ไปแล้วซูเปอร์อีโก้ได้ตำหนิว่าเป็นการกระทำที่ไม่สมควร เพราะเท่ากับว่าเขาได้ฆ่าบุตรชายของตนเองไป เขาจึงเกิดความรู้สึกผิด และได้ลงโทษตนเองด้วยการเผาบ้าน และฆ่าตัวตายด้วยปืนกระบอกเดียวกับที่เขาใช้ฆ่าทิมมี่

เมื่อเชิร์ชฟื้นคืนชีพขึ้นมา มันได้ก่อให้เกิดความเสียหายหลายประการต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง ประการแรก คือ ทำให้หลุยส์กลายเป็นคนที่เฝ้าวิตกกังวลครุ่นคิด เมื่อหลุยส์พบเชิร์ชฟื้นคืนชีพขึ้นมา เขาได้ตรงไปอ้อมมันเพื่อทดสอบน้ำหนักของมัน และ

หลุยส์ก็ได้พบว่า มันมีน้ำหนักน้อยกว่าเมื่อตอนที่เขานำมันไปฝังยังดินแดนอาถรรพ์ นั่นคือ มันมีน้ำหนักปกติเท่ากับก่อนที่มันจะตาย และเมื่อหลุยส์พบว่า ที่ปากของเชิร์ชมีคราบเลือดเกรอะกรัง พร้อมทั้งมีเศษของพลาสติกสีเขียวซึ่งหลุยส์ใช้ห่อศพของมันติดอยู่ที่หนาว หลุยส์ก็ปล่อยเชิร์ชลง ใช้มือปิดหน้าและหลับตา ความคิดของหลุยส์ในขณะนั้นสับสนวุ่นวาย หลุยส์พยายามคิดว่าเมื่อเขานำเชิร์ชไปฝังยังดินแดนอาถรรพ์นั้น เชิร์ชเพียงแต่สลบไป และเมื่ออีกความคิดหนึ่งแทรกขึ้นมาว่า เชิร์ชถูกรถชนเลือดอาบ คอหมุนได้รอบ อันแสดงว่ามันตายไปแล้ว หลุยส์ก็บอกกับตนเองว่าเขาทำการวินิจฉัยผิดพลาด เพราะเขามีใช้สัตว์แพทย์ เชิร์ชเพียงแต่สลบไปมันจึงสามารถฟื้นขึ้นมาได้อีก ความคิดคำนึงดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หลุยส์พยายามใช้กลวิธานการหาเหตุผลอ้างอิง อันเป็นกลวิธานที่บุคคลพยายามหาเหตุผลเข้ากับการกระทำของตนเอง เมื่อเหตุผลที่แท้จริงนั้นรุนแรงและก่อให้เกิดความวิตกกังวลหรือความเครียดเกินกว่าที่จะรับรู้ ดังที่หลุยส์พยายามอ้างว่าเขาวินิจฉัยผิดพลาดที่คิดว่า เชิร์ชตายไปแล้ว เขาเป็นเพียงแพทย์ทั่วไปมิใช่สัตว์แพทย์ ดังนั้น ความผิดพลาดจึงเกิดขึ้นได้ต่อมา เมื่อหลุยส์ได้รับทราบจากจัดถึงประวัติความเป็นมาของดินแดนอาถรรพ์ รวมทั้งประสบการณ์ของจัดในการนำสุนัขไปฝังและมันฟื้นคืนชีพขึ้นมา หลุยส์ก็เกิดความสับสนภายในใจขึ้นมาอีก ใจหนึ่งนั้น หลุยส์ตระหนักว่าดินแดนอาถรรพ์แห่งนั้นสามารถทำให้สิ่งมีชีวิตซึ่งเสียชีวิตไปแล้วฟื้นขึ้นมาได้ โดยมีกรณีของเชิร์ชเป็นข้อพิสูจน์ที่หลุยส์ได้พิสูจน์ด้วยตนเอง แต่อีกใจหนึ่งนั้นก็เกิดความขัดแย้งว่า เขาไม่เชื่อในสิ่งที่จัดเล่าโดยหลุยส์ถามตนเองว่า เขามีได้เชื่อในสิ่งที่จัดกำลังบอกใช้หรือไม่ เขาไม่เชื่อเรื่องราวเกี่ยวกับสุสานของชนเผ่ามิคแมค ไม่เชื่อว่าสัตว์ที่ตายไปแล้วสามารถคืนชีพขึ้นมาได้ หลุยส์พยายามคิดว่า เชิร์ชก็เป็นเพียงแมวตัวหนึ่งที่ถูกรถชนแล้วสลบไป ซึ่งโดยความเป็นจริงแล้วหลุยส์รู้ว่า มันมิได้เป็นเช่นนั้น เขารู้ว่าเชิร์ชตายไปแล้วและมันฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก ในที่สุดหลุยส์ก็ไม่สามารถหลอกตนเองได้

เกจเป็นมนุษย์คนที่สองที่ถูกนำศพไปฝังยังดินแดนอาถรรพ์ในสุสานสัตว์เลี้ยง และเมื่อฟื้นคืนชีพขึ้นมา มันก็ได้ก่อให้เกิดอิทธิพลต่อตัวละครที่เกี่ยวข้องในลักษณะที่เป็นผลร้าย โดยมันได้ฆ่าจัดโดยจุดประสงค์ของการฆ่านั้น อาจพิจารณาได้ว่าเป็น

การฆ่าเพื่อล้างแค้น อันหมายถึงการล้างแค้นที่จัดได้พาให้หลุยส์ไปรู้จักกับดินแดน
อาถรรพ์ โดยการแนะนำให้หลุยส์นำศพของเชิร์ชไปฝังยังดินแดนดังกล่าว เกจจึง
เกิดความแค้นที่ตนต้องฟื้นคืนชีพขึ้นมา อันเป็นการฝ่าฝืนกฎธรรมชาติ มันจึงตรงไปฆ่า
จัดทันทีที่ฟื้นคืนชีพขึ้นมา นอกเหนือไปจากการเสียชีวิตของจิดแล้ว ผีดิบเกจยังก่อ
ให้เกิดผลกระทบต่ชีวิตของราเชลอีกด้วย โดยเกจได้ฆ่าราเชลอันเป็นการกระทำ
ที่ไร้เหตุผล รวากับว่ามันคืนชีพเป็นผีดิบขึ้นมาเพื่อที่จะฆ่าเพียงอย่างเดียว โดยมีได้
มีเหตุผลในการฆ่าแต่อย่างใด นอกจากนี้ หลุยส์ก็เกือบจะถูกผีดิบเกจฆ่าไปอีกคน
หนึ่งด้วย

ตัวละครที่ได้รับอิทธิพลจากลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทผีดิบมากที่สุด ใน
นวนิยายเรื่อง Pet Sematary. ได้แก่ หลุยส์ คริด จากการที่เขา นำศพของเชิร์ช
ไปฝังยังดินแดนอาถรรพ์ในสุสานสัตว์เลื้อย แม้ว่าในตอนนั้นเขาจะไม่เชื่อว่ามันจะ
สามารถฟื้นคืนชีพขึ้นมาได้จริง แต่เมื่อเขาพบข้อพิสูจน์ด้วยตนเองว่า เชิร์ชสามารถ
ฟื้นคืนชีพขึ้นมาได้ หลุยส์ก็เกิดการเรียนรู้ว่า เมื่อเขานำศพไปฝังยังดินแดนดังกล่าว
แล้ว ศพนั้นจะฟื้นคืนชีพขึ้นมาได้ การเรียนรู้ดังกล่าวนำไปสู่การมีพฤติกรรมใน
ลักษณะเดิม เมื่อบุตรชายของเขาเสียชีวิตหลุยส์ได้นำศพไปฝังยังดินแดนที่เขาเคย
ฝังเชิร์ช ซึ่งเกจก็ได้ฟื้นขึ้นมาก่อนเหตุการณ์สยองขวัญอันเป็นผลร้ายต่อจิด ราเชล
และตัวหลุยส์เอง

เมื่อหลุยส์พบศพของราเชลนั้น จากประสบการณ์การเรียนรู้ ทำให้หลุยส์ตัด
สินใจนำศพของราเชลไปฝังยังดินแดนอาถรรพ์ในสุสานสัตว์เลื้อย พร้อมกันนั้นหลุยส์
ก็คิดหาเหตุผลที่ทำให้เกจและกิมมี ฟื้นคืนชีพขึ้นมาแล้วมีความเปลี่ยนแปลงไปในทาง
ร้าย หลุยส์มีความคิดว่าการฝืนของเกจนั้น เขาปล่อยเวลาให้ล่วงเลยนานเกินไป
จนกระทั่งอะไรบางอย่างเข้าไปสิงสู่ในตัวของเกจ แต่สำหรับราเชลที่เพิ่งเสียชีวิต
หลุยส์มั่นใจว่า เธอจะไม่เปลี่ยนไปในทางร้าย หากเขารีบนำเธอไปฝังยังดินแดน
อาถรรพ์ ที่เขาเคยฝังเชิร์ชและเกจ "I waited too long with Gage,"
Louis said "Something get into him because I waited too

long. But it will be different with Rachel,..."

(King. 1983 : 408)

หลังจากที่หลุยส์จับเกจฉีดมอร์ฟินได้สำเร็จ หลุยส์ก็มีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไป คือ หลุยส์ลุกขึ้นเดินโซเซไปที่มุมไกลสุดของเตียงห้อง เขาทรุดตัวลงไปกับพื้น ตัวงอกลมและเบียดกับผนังแบบแน่น หลุยส์พบว่า เขาสามารถทำตัวให้เล็กลงได้ หากเขาเอานิ้วหัวแม่มือยัดเข้าไปในปาก และเขาก็ทำเช่นนั้นเป็นเวลานานกว่าสองชั่วโมง จนกระทั่งเขาตัดสินใจเผาบ้านของจิด และนำศพของราเชลไปฝังยังดินแดนอาถรรพ์ดังที่กล่าวไปแล้วข้างต้น

... When it was gone at last, Louis got up and sauntered down the hall to a far corner. He crouched there, pulling himself into a ball, cramming himself into the corner, tighter and tighter. He found he could make himself smaller if he put a thumb in his mouth and so he did that.

(King. 1983 : 402)

พฤติกรรมดังกล่าวของหลุยส์แสดงให้เห็นว่า หลุยส์ใช้กลวิธานป้องกันตัวประเภทการถดถอย (Regression) อันเป็นกระบวนการที่ช่วยลดความวิตกกังวล โดยหวนกลับไปคิด รู้สึก หรือมีพฤติกรรมที่เคยประสบความสำเร็จมาแล้ว การใช้กลวิธานป้องกันตัววิธีนี้ จะทำให้บุคคลทำตนเหมือนเมื่ออายุน้อย แม้ว่าจะช่วยลดความเครียดหรือความไม่สบายใจ แต่ก็เกินไปชั่วขณะ ถ้าบุคคลใช้เป็นประจำจะทำให้ไม่สามารถช่วยตนเองหรือพึ่งตนเองในชีวิตได้ ไม่สามารถตัดสินใจหรือเปลี่ยนแนวทางซึ่งเป็นอันตรายแก่บุคลิกภาพของบุคคล ในกรณีที่ร้ายแรง บุคคลจะถดถอยไปอยู่ในขั้นเด็กเล็ก ๆ คือ ไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนได้ พฤติกรรมเหล่านี้ จะเป็นไปได้โดยไม่รู้ตัว ดังในกรณีของหลุยส์ที่ได้พบกับเหตุการณ์ร้ายแรง ต้องสูญเสียภรรยาและเพื่อนบ้านที่แสนดี โดยที่สาเหตุที่แท้จริงนั้นก็เริ่มมาจากการกระทำของหลุยส์ ในการทำให้เกจฟื้นขึ้นมานั่นเอง หลุยส์จึงเกิดความเครียด ความเศร้า โศกเสียใจ และมีพฤติกรรมถดถอยไปสู่วัยเด็กเล็กโดยไม่รู้ตัว หลังจากหลุยส์

ได้เฝ้าบ้านของจัดและอุ้มศพของราเชลออกมาแล้ว เขาก็ได้พบกับเพื่อนของเขาคนหนึ่ง คือ สตีฟ (Steve) ผู้เขียนได้บรรยายไว้ว่า สตีฟตกตะลึงงันกับสิ่งที่เขาได้เห็น ใบหน้าของหลุยส์แก่เหมือนคนอายุร้อยปี ปากบิดเบี้ยว นัยน์ตาของหลุยส์เหม่อมองไปข้างหน้าคล้ายคนที่ถูกสะกดจิต หรือคนที่กำลังเดินละเมอ สตีฟคิดว่าหลุยส์เสียสติไปแล้ว เมื่อหลุยส์บอกเขาว่า หลุยส์จะขุดหลุมฝังศพราเชลด้วยมือเปล่า และหลุยส์ก็ทำตามที่เขาพูด จนกระทั่งมือทั้งสองข้างของเขาแตกเป็นแผล มีเลือดเกรอะกรังเต็มไปหมด พฤติกรรมในช่วงนี้ของหลุยส์ แสดงให้เห็นถึงความเปี่ยงเบนทางพฤติกรรมแต่ยังไม่ถึงกับเป็นโรคประสาทหรือโรคจิต คือ มีพฤติกรรมที่ผิดปกติ ซึ่งหากเป็นผู้มีสภาพจิตสมบูรณ์ก็คงไม่มีบุคคลใดใช้มือขุดดินจนได้รับบาดเจ็บสาหัส ดังเช่นที่หลุยส์กระทำ กล่าวได้ว่า ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทผีดิบ ได้ก่อให้เกิดผลร้ายต่อตัวละครที่เกี่ยวข้องในลักษณะที่รุนแรงเช่นเดียวกับลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทภูตผี

สรุปผลการวิเคราะห์ศึกษาและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิเคราะห์นวนิยายของสตีเฟน คิง มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา ลักษณะเหนือธรรมชาติ ที่มีผลกระทบต่อบุคลิกของตัวละคร ที่ปรากฏในนวนิยาย จำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ เรื่อง Pet Sematary. และเรื่อง The Shining. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ดำเนินการด้วยวิธีวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และเสนอผลการศึกษาแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

สรุปผลของการวิเคราะห์ศึกษา

จากการศึกษาวิเคราะห์ลักษณะเหนือธรรมชาติ ในนวนิยายของสตีเฟน คิง ที่นำมาวิเคราะห์ พบว่าคิงได้ใช้ลักษณะเหนือธรรมชาติ 6 ประเภท ในการเขียน นวนิยาย ได้แก่ โทรจิต ตาพิพย์ หูพิพย์ ลางสังหรณ์ ภูตผี และผีดิบ ซึ่งอิทธิพลของ ลักษณะเหนือธรรมชาติแต่ละประเภทที่มีต่อตัวละคร สามารถสรุปได้ดังนี้

ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทโทรจิต เป็นลักษณะเหนือธรรมชาติที่มีปรากฏ อยู่ในนวนิยายเรื่อง The Shining. แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ การรับโทรจิต และการส่งโทรจิต โดยตัวละครที่มีความสามารถในการรับ - ส่งโทรจิต ได้แก่ แदनนี่และแฮลโลแรน ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทโทรจิตมีปรากฏอยู่ในนวนิยาย เรื่อง The Shining. โดยตลอด ทั้งนี้เพราะการรับ - ส่งโทรจิตเป็นความสามารถอันเหนือธรรมชาติประเภทหนึ่ง ในสิ่งที่ผู้เขียนรวมเรียกว่า "Shining" อันเป็นคำที่นำมาตั้งเป็นชื่อเรื่อง นอกจากการรับ - ส่งโทรจิตระหว่างมนุษย์แล้ว จากการศึกษาพบว่ามนุษย์ก็สามารถส่งโทรจิตไปยังมนุษย์ได้ ในการรับ - ส่ง โทรจิตระหว่างมนุษย์กับมนุษย์นั้น แदनนี่เป็นผู้ที่ได้รับผลดีเพราะเขาสามารถส่ง โทรจิตไปหาแฮลโลแรนเพื่อขอความช่วยเหลือ ในขณะที่แฮลโลแรนซึ่งเป็นผู้รับ โทรจิตจากแदनนี่เป็นผู้ได้รับผลเสีย อันเนื่องมาจากความวิตกกังวล เพราะเขาเกิด ความรู้สึกผิดที่ทั้งแदनนี่ไว้ที่โรงแรมโอเวอร์ลุค ทั้ง ๆ ที่เขารู้ดีว่าสถานที่ดังกล่าว ไม่ปลอดภัยสำหรับแदनนี่ นอกจากความวิตกกังวลอันเป็นผลกระทบทางจิตแล้ว เมื่อ แฮลโลแรนได้รับโทรจิตจากแदनนี่ เขายังมีอาการทางกายร่วมด้วย เช่น หูอื้อ เจ็บ

หน้าอก ร่วงกระดูก ฯลฯ อาการต่าง ๆ นี้ เกิดขึ้นเนื่องจากความแรงของพลังในการส่งโทรจิตของแดนนี่ไปยังแฮลโลเรนนั่นเอง ในการรับโทรจิตจากมนุษย์นั้นพบว่าได้ก่อให้เกิดผลเสียกับทั้งแดนนี่และแฮลโลเรน คือบุคคลทั้งสองมีความหวาดกลัวและตื่นตระหนกเป็นอย่างมาก โดยเหตุที่พวกเขาไม่รู้ที่มาของโทรจิตที่พวกเขาได้รับ และสารที่มนุษย์ส่งมาทางโทรจิตก็เป็นสารที่มีข้อความขู่กรรโชกจะเอาชีวิต พร้อมทั้งมีถ้อยคำที่หยาบคาย ความกลัวของแดนนี่และแฮลโลเรนจึงมีมาก อย่างไรก็ตามจากการศึกษาไม่พบว่ามนุษย์ได้ส่งโทรจิตไปยังมนุษย์ จึงไม่อาจทราบได้ว่าพฤติกรรมในการรับโทรจิตของมนุษย์เป็นเช่นไร และก่อให้เกิดผลกระทบต่อมนุษย์หรือไม่ อย่างไร

ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทตาทิพย์ เป็นลักษณะเหนือธรรมชาติหนึ่งในสิ่งที่เรียกว่า "Shining" ซึ่งปรากฏในนวนิยายเรื่อง The Shining. และตัวละครที่มีความสามารถในการล่วงรู้หรือเห็นด้วยตาทิพย์ ก็เป็นตัวละครเดียวกับตัวละครที่มีความสามารถในการรับ - ส่งโทรจิต คือแดนนี่และแฮลโลเรน การเห็นหรือการล่วงรู้ด้วยตาทิพย์ สามารถเห็นหรือล่วงรู้ได้ทั้งอดีต ปัจจุบันและอนาคต วิธีการใช้ตาทิพย์ของแดนนี่มี 2 วิธี คือ การรวบรวมกำลังจิตหรือการตั้งสมาธิ และวิธีการส่งจิตออกไปยังสิ่งหรือบุคคลที่ต้องการรู้หรือเห็น แต่สำหรับวิธีการใช้ตาทิพย์ของแฮลโลเรนนั้น โดยที่ผู้เขียนมิได้กล่าวไว้จึงไม่อาจทราบได้ว่า แฮลโลเรนใช้วิธีการเดียวกับแดนนี่หรือไม่ อิทธิพลของลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทตาทิพย์ ได้ก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสียต่อตัวละคร ผลดีได้เกิดขึ้นกับแดนนี่ในข้อที่ว่า เขาสามารถเห็นสิ่งของที่หาไม่พบและยังได้เห็นเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้น ทำให้สามารถหลีกเลี่ยงจากเหตุการณ์ไฟไหม้โรงแรมได้ทันเวลา แต่ผลเสียที่เกิดขึ้นกับแดนนี่ก็มีมากกว่าผลดี เนื่องจากทำให้เขาเกิดความหวาดกลัว ความวิตกกังวลและความขัดแย้ง ในส่วนของแฮลโลเรนนั้นไม่ปรากฏว่า ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทตาทิพย์ได้ก่อให้เกิดผลดีกับตัวเขา อย่างไรก็ตามผลเสียที่เกิดขึ้นกับเขาก็เป็นไปในลักษณะเดียวกับแดนนี่ คือทำให้เกิดความหวาดกลัวและความวิตกกังวล อิทธิพลของลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทตาทิพย์ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ได้ทำให้ตัวละครใช้กลวิธานป้องกันตัวประเภทการสะกดกลั่น การหลีกเลียง การปฏิเสธ การเก็บกด และการโยนความผิดให้ผู้อื่น ซึ่งการใช้กลวิธานต่าง ๆ เหล่านี้ ผู้เขียนมิได้ระบุไว้โดยตรง แต่สามารถพิจารณาได้จาก

พฤติกรรมของตัวละคร โดยอาศัยหลักจิตวิทยาปกติ ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภท ตาพิพย์ นอกจากจะก่อให้เกิดอิทธิพลต่อตัวละครที่มีความสามารถในการใช้ตาพิพย์แล้ว ก็ยังมีอิทธิพลครอบคลุมไปถึงบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับตัวละครนั้น ๆ อีกด้วย ดังที่เวนดี้และแจ๊คเกิดความวิตกกังวลว่า แดนนี่เป็นเด็กผิดปกติจึงพาแดนนี่ไปพบ แพทย์ แม้แพทย์จะบอกว่าแดนนี่ปกติดีทุกประการ แต่ทั้งแจ๊คและเวนดี้ก็ยังคงเป็นกังวล ในความสามารถอันเหนือธรรมชาติประเภทตาพิพย์ของแดนนี่ โดยที่ในระยะแรกนั้น บุคคลทั้งสองไม่เชื่อในความสามารถอันเหนือธรรมชาติของแดนนี่ แต่เมื่อได้พบข้อ พิสูจน์ว่าแดนนี่สามารถเห็นด้วยตาพิพย์ได้จริง บุคคลทั้งสองก็หมดข้อสงสัยในการล่วง รู้หรือมองเห็นได้ด้วยตาพิพย์ของแดนนี่

ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทหูพิพย์ เป็นลักษณะเหนือธรรมชาติที่ปรากฏ อยู่ทั้งในนวนิยายเรื่อง The Shining. และเรื่อง Pet Semetary. และหาก พิจารณาความถี่ของการปรากฏของลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทนี้ ก็พบว่านวนิยาย เรื่อง The Shining. มีเหตุการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะเหนือธรรมชาติประเภท หูพิพย์มากกว่านวนิยายเรื่อง Pet Semetary. ตัวละครที่ได้ยินเสียงด้วยหูพิพย์ใน นวนิยายเรื่อง The Shining. ได้แก่ แดนนี่ และในนวนิยายเรื่อง Pet Semetary. ได้แก่ หลุยส์ คริด แดนนี่สามารถได้ยินทั้งเสียงของมนุษย์และอมมนุษย์ โดยที่เสียง ซึ่งแดนนี่ได้ยินนั้นมีทั้งเสียงที่ไพเราะนุ่มนวลราวกับเสียงดนตรี และเสียงที่แหบห้าว คุดตัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของผู้พูด ในกรณีของหลุยส์นั้นพบว่า เขาได้ยินเฉพาะ เสียงของอมมนุษย์ และผู้เขียนก็ได้กล่าวไว้ว่าเสียงที่หลุยส์ได้ยินนั้นมีลักษณะของเสียง เป็นเช่นไร อย่างไรก็ตามลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทหูพิพย์ในนวนิยายทั้ง 2 เรื่อง ก็ได้ก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสียต่อตัวละคร โดยที่ผลดีได้แก่การที่ตัวละครได้รับการ เตือนภัยล่วงหน้า แม้ว่าตัวละครจะไม่เชื่อ หรือไม่สามารถปฏิบัติตามคำเตือนนั้น ๆ ได้ก็ตาม ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับตัวละครนั้นมีผลเสียมากกว่าผลดี แม้ว่าตัวละครจะ ได้ยินเสียงที่มีข้อความเป็นการเตือนภัย แต่ก็ทำให้ตัวละครหวาดกลัวมากกว่าที่จะเห็น ประโยชน์จากการได้ยินเสียงนั้น ๆ นอกจากความหวาดกลัวแล้ว ความวิตกกังวลก็ เป็นผลเสียอีกประการหนึ่ง ที่เกิดขึ้นกับตัวละครที่ได้ยินเสียงและตัวละครที่ได้ทราบ ข้อความจากการบอกเล่า ดังที่แดนนี่ได้ยินข้อความที่อัลทราศัพท์คุยกับแจ๊ค เรื่องการ

เขียนหนังสือเกี่ยวกับโรงแรมโอเวอร์ลุค แดนนี่ได้เกิดความวิตกกังวลว่าแจ๊คจะทำ
 สิ่งที่ไม่ดี และเมื่อเขาเล่าให้เวนดี้ฟัง เวนดี้ก็เกิดความวิตกกังวลไปด้วย ความวิตก
 กังวลดังกล่าวทำให้ตัวละครใช้กลวิธานการสะกดกลั่นอันเนื่องมาจากแรงขับของความ
 เป็นแม่ กลวิธานการหลีกเลียงและกลวิธานการยอมตาม ซึ่งการใช้กลวิธานป้องกันตัว
 ประเภทต่าง ๆ ก็เพื่อลดหรือขจัดความวิตกกังวลให้น้อยลงหรือหมดสิ้นไป ซึ่งก็ปรากฏ
 ว่าเป็นวิธีที่ใช้ได้ผลพอสมควร

ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทลางสังหรณ์ มักจะเป็นสิ่งบอกเหตุในทางร้าย
 มีปรากฏอยู่ทั้งในนวนิยายเรื่อง The Shining. และเรื่อง Pet Sematary.
 โดยมีทั้งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นลางสังหรณ์ และความฝันที่เป็นลางสังหรณ์ ลักษณะเหนือ
 ธรรมชาติประเภทนี้นอกจากจะเกิดขึ้นกับตนเอง คือเป็นการบอกสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับ
 ตนเองแล้ว บุคคลที่จะเกิดลางสังหรณ์นอกเหนือไปจากตนเองก็คือบุคคลใกล้ชิด ทั้งนี้
 ก็อาจเนื่องมาจากความผูกพันกันทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ดังนั้น ความรัก
 ความผูกพัน และความห่วงหาอาทรที่มีต่อกัน จึงมีมากกว่าบุคคลอื่นที่มีได้มีความใกล้ชิด
 ในนวนิยายเรื่อง The Shining. ได้เกิดเหตุการณ์ที่ตัวต่อจำนวนมากยังคงมีชีวิต
 อยู่ หลังจากที่แจ๊คฆ่ามันไปแล้ว อันเป็นลางสังหรณ์กับแจ๊คและครอบครัวว่า สิ่งซึ่งเสียชีวิต
 ไปแล้วจะกลับมามีอำนาจหรือมีอำนาจขึ้นอีกครั้ง โดยที่แจ๊คไม่สามารถเอาชนะ
 สิ่งเหล่านั้นได้ ในคืนวันที่ครอบครัวของแจ๊คพบกับเหตุการณ์ที่ลิฟท์เดินเครื่องทำงาน
 และเวนดี้พบหน้ากากรูปดวงตาแมวในลิฟท์ ก็เป็นลางสังหรณ์ที่บอกให้ครอบครัวของ
 แจ๊ครู้ว่า บุคคลที่ได้เสียชีวิตในโรงแรมโอเวอร์ลุคจะกลับมาทำลายครอบครัวของแจ๊ค
 สำหรับความฝันที่เป็นลางสังหรณ์ในนวนิยายเรื่อง The Shining. นั้น ได้เกิดขึ้น
 กับแดนนี่ เมื่อเขาฝันเห็นโรงแรมโอเวอร์ลุคเกิดระเบิดไฟลุกไหม้ โดยแจ๊คติดอยู่ใน
 กองเพลิง ส่วนตัวแดนนี่กับเวนดี้เฝ้าดูอยู่นอกโรงแรม ซึ่งภาพความฝันของแดนนี่นี้
 เป็นเหตุการณ์ที่ได้เกิดขึ้นจริงในเวลาต่อมา ความฝันอันเป็นลางสังหรณ์ครั้งนี้ จึงเป็น
 เสมือนการบอกเหตุล่วงหน้ากับแดนนี่ ว่าจะมีเหตุการณ์ใดเกิดขึ้น รวมทั้งยังเป็นการ
 บอกอนาคตของแจ๊คให้แดนนี่ทราบด้วยว่า แจ๊คจะจบชีวิตลงเช่นไร ลางสังหรณ์ที่เป็น
 ความฝันในนวนิยายเรื่อง The Shining. และเรื่อง Pet Sematary. มีส่วน
 คล้ายกันประการหนึ่งคือ บุคคลที่เป็นบุตรของตัวละครจะเป็นผู้ฝัน ดังที่เอลล์บุตรสาว

ของหลุยส์ได้ฝันว่า วิคเตอร์ พาสคาว ได้มาหาเธอและบอกเธอว่า หลุยส์กำลังจะไปที่สุสานสัตว์เลี้ยงและหาชนะกำลังจะเกิดขึ้น ซึ่งเหตุการณ์ที่พาสคาวบอกเอลลีในความฝันนี้ เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในเวลาต่อมา จึงอาจกล่าวได้ว่าลางสังหรณ์ที่เป็นความฝัน สามารถบอกเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าได้อย่างแม่นยำ หากพิจารณาผลกระทบของลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทลางสังหรณ์ที่มีต่อตัวละครแล้ว ก็พบว่าลางสังหรณ์ได้มีอิทธิพลต่อตัวละครในนวนิยายเรื่อง Pet Sematary. มากกว่าเรื่อง The Shining. แม้ว่าลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทนี้จะมียุติในแง่ที่ช่วยให้ตัวละครเตรียมตัวเตรียมใจที่จะเผชิญเหตุการณ์ร้าย แต่ก็มียุติเสียมิใช่น้อย คือนอกจากตัวละครจะเกิดความตระหนกตกใจ ความหวาดกลัว ความวิตกกังวล และอาการทางประสาทอย่างอ่อนแล้ว ในนวนิยายเรื่อง Pet Sematary. ลางสังหรณ์ยังเป็นเหตุหน้าพาให้ตัวละครถึงกับเสียชีวิต ดังที่เวนต์เกิดความรู้สึกว่าอันตรายกำลังจะเกิดขึ้นกับหลุยส์หลังจากที่เธอได้รับฟังความฝันของเอลลีเกี่ยวกับพาสคาว เวนต์จึงตัดสินใจเดินทางกลับบ้านอันเป็นผลให้ถูกฆ่าในที่สุด นอกจากนี้การเกิดลางสังหรณ์ในบางครั้งยังทำให้ตัวละครมีอาการผิดปกติทางกายอันเนื่องมาจากจิต ดังที่แดนนี่มีอาการตัวเกร็งเพราะเกิดความกลัวที่เกิดความฝันเป็นลางสังหรณ์ว่าไฟได้ไหม้โรงแรมโอเวอร์ลุค ทั้งนี้ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทลางสังหรณ์ยังเป็นเหตุให้แดนนี่ใช้ความสามารถอันเหนือธรรมชาติประเภทตาพิย์ ด้วยความเป็นห่วงแฉีกอีกด้วย

ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทภูตผี มีปรากฏทั้งในนวนิยายเรื่อง The Shining. และเรื่อง Pet Sematary. โดยมีปรากฏอยู่มากในนวนิยายเรื่อง The Shining. และตัวละครที่ประสบกับภูตผีในนวนิยายเรื่องนี้ ได้แก่ แดนนี่ แชลโลเรน และแจ๊ค ในนวนิยายเรื่อง Pet Sematary. นั้น มีลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทภูตผีปรากฏอยู่เป็นส่วนน้อย โดยตัวละครที่ประสบกับภูตผีในนวนิยายเรื่องนี้ ก็มีเพียงคนเดียวคือ หลุยส์ ครีต ภูตผีแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือภูตผีร้ายและภูตผีดี โดยอาศัยพฤติกรรมของภูตผีนั้น ๆ เป็นตัวกำหนด ภูตผีสามารถปรากฏกายเพื่อแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ และสามารถสิงสู่ในตัวมนุษย์หรือต้นไม้ เพื่ออาศัยเป็นสื่อในการกระทำพฤติกรรมอันโหดร้ายและให้โทษกับมนุษย์ การปรากฏกายของภูตผีในนวนิยายเรื่อง The Shining. มี 2 ลักษณะคือ การปรากฏกายในรูปลักษณะของ

มนุษย์ที่ยังมีชีวิต และการปรากฏกายในรูปลักษณะของศพอันน่าสะพรึงกลัว แต่การปรากฏกายของภูตผีในนวนิยายเรื่อง Pet Sematary. มีลักษณะเดียวคือ การปรากฏในรูปลักษณะของศพอันน่าเกลียดน่ากลัว ภูตผีที่แจ๊คได้พบได้แก่ภูตผีเกรตตี้ และภูตผีของบรรดาผู้คนหลากหลายที่เสียชีวิตและมีความผูกพันกับโรงแรมโอเวอร์ลูดในอดีต ซึ่งปรากฏกายในรูปลักษณะของมนุษย์ที่ยังมีชีวิต ภูตผีที่แดนนี่และแฮลโลแรนได้พบเป็นภูตผีตนเดียวกันได้แก่ ภูตผีนางแมสซี่ซึ่งเสียชีวิตในอ่างอาบน้ำ นอกจากนี้แดนนี่ยังได้พบภูตผีของชายที่แต่งกายชุดสุนัขอีกด้วย ในกรณีของต้นไม้ผีสิงนั้น มีตัวละครพบเห็น 3 คน คือ แดนนี่ แฮลโลแรน และแจ๊ค ส่วนภูตผีที่หลุยส์ได้พบคือ ภูตผีวิคเตอร์ พาสคาว ซึ่งปรากฏกายในรูปลักษณะของศพ นอกจากความสามารถในการแสดงพฤติกรรมได้เช่นเดียวกับมนุษย์แล้ว ยังปรากฏว่าภูตผีสามารถแสดงพฤติกรรมได้เหมือนมนุษย์ด้วยอำนาจอันเหนือธรรมชาติ เช่น การบันดาลให้สิ่งต่าง ๆ เกิดมีขึ้น การหายตัว และการเข้าสิงในต้นไม้หรือในร่างของมนุษย์ เป็นต้น ตัวละครซึ่งถูกภูตผีสิงร่าง ได้แก่ แจ๊ค ซึ่งในขณะที่ถูกผีสิงผู้เขียนได้เปลี่ยนสรรพนามที่ใช้เรียกแจ๊คไปเป็นคำว่า "มัน" ทั้งนี้เพื่อแสดงให้เห็นว่า ในขณะนั้นแจ๊คได้ถูกรอบงำและมีได้เป็นตัวของตัวเอง เมื่อแจ๊คถูกผีสิงนั้น เขาก็ได้กระทำการในสิ่งที่บุคคลปกติไม่ประพฤติปฏิบัติ เช่น การไล่ฆ่าบุตรของตนเอง การใช้ค้อนตีศีรษะตนเองจนมันสมองกระຈาย หรือการปิดวาล์วลดความดันหม้อน้ำ โดยไม่ใส่ใจกับมือที่ไหม้ด้วยความร้อน จากการที่ภูตผีอยู่ในสภาพของลักษณะเหนือธรรมชาติ จึงปรากฏว่าภูตผีมีความสามารถอันเหนือธรรมชาติประเภทตาพิพย์อีกด้วย ดังที่ภูตผีเกรตตี้รู้ว่าแดนนี่ได้ติดต่อขอความช่วยเหลือจากแฮลโลแรนทางโทรจิต หรือการที่ภูตผีพาสคาวรู้ว่าหายนะกำลังจะเกิดขึ้นกับหลุยส์และครอบครัว

ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทภูตผี มีอิทธิพลต่อตัวละครค่อนข้างมากและรุนแรง ตัวละครที่ได้ประสบกับภูตผีไม่ว่าจะเป็นภูตผีในลักษณะใดก็ตาม ล้วนเกิดความกลัว และบางราย เช่น แดนนี่มีอาการช็อคอันเนื่องมาจากการได้เห็นภูตผีนางแมสซี่และถูกนางทำร้าย เมื่อตัวละครเกิดความกลัว ความเครียด และความวิตกกังวล ระบบการทำงานของร่างกายบางส่วนก็ผิดปกติไป ดังเมื่อแจ๊คได้พบต้นไม้ผีสิง เขาก็มีอาการหัวใจเต้นเร็ว หายใจไม่สะดวก เป็นต้น และเพื่อลดหรือขจัดความวิตกกังวลดังกล่าว ตัวละครได้ใช้กลวิธีการหลอกหลวงตัวเอง โดยพยายามบอกกับตนเองว่า

กุตผีที่พวกเขาได้พบเห็นนั้นมิได้มีอยู่จริง และการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของกุตผีก็เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ โดยสรุปแล้วสามารถกล่าวได้ว่ากุตผีในนวนิยายเรื่อง The Shining. เป็นกุตผีร้าย เนื่องจากพฤติกรรมต่าง ๆ ที่บรรดากุตผีแสดงออกมา นั้น ล้วนมีความประสงค์ร้ายต่อตัวละครทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นกุตผีนางแมสซี เกร็ด ชายในชุดสุนัข ตันไม้ผีสิง ฯลฯ แต่กุตผีพาสคาวในนวนิยายเรื่อง Pet Sematary. จัดเป็นกุตผีดี โดยที่เขาหาหนูลุยส์เพื่อเตือนให้หนูลุยส์ตระหนักถึงอันตรายของสุสานสัตว์เลี้ยง แต่พาสคาวก็ได้ทำให้หนูลุยส์เกิดความหวาดกลัว อันเนื่องมาจากการปรากฏกายในรูปลักษณะของศพอันน่าสยดสยองของพาสคาว จึงกล่าวได้ว่าลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทกุตผีได้ก่อให้เกิดผลร้ายต่อตัวละครมากกว่าผลดี

ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทผีดิบ เป็นสภาพของสิ่งมีชีวิตที่ได้เสียชีวิตไปแล้ว และได้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้ง มีปรากฏอยู่ในนวนิยายเรื่อง Pet Sematary. โดยที่นวนิยายเรื่องนี้มีแนวเรื่องเกี่ยวกับความตายและการฟื้นคืนชีพ หลังจากที่ได้มีการนำศพไปฝังยังดินแดนแห่งหนึ่งซึ่งเรียกว่า Pet Sematary ผีดิบในนวนิยายเรื่องนี้มีทั้งผีดิบที่เป็นคนและผีดิบที่เป็นสัตว์ เมื่ออยู่ในสภาพที่เป็นผีดิบแม้ว่าจะมีพฤติกรรมต่าง ๆ เหมือนยังมีชีวิต แต่สภาพทางกายก็มีความแตกต่างไปจากเมื่อครั้งยังมีชีวิต ไม่ว่าจะเป็นคนหรือสัตว์เมื่ออยู่ในสภาพผีดิบ ก็จะมีอาการเคลื่อนไหวแข็งทื่อไร้ชีวิตชีวา นอกจากนี้ก็ยังมักกลิ่นเหม็นเน่า มีสัญญาณการฆ่าและการทำลายล้างชีวิตอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อนในสมัยที่ยังมิได้เสียชีวิต นอกจากนี้ผีดิบที่เป็นคน ซึ่งมี 2 คน คือ ทิมมี่ แบเทอร์แมน และเกจ ครีด ก็ยังมีความสามารถพิเศษอันเหนือธรรมชาติ ในการล่วงรู้เหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ราวกับมีตาทิพย์ ผีดิบบางคนเช่นสปอกสุนัขของจิมมี่ได้ก่อให้เกิดผลเสียต่อตัวละครมากกว่า ความรำคาญในกลิ่นเหม็น และความตระหนกตกใจกับการฟื้นคืนชีพของมัน แต่ผีดิบบางคน เช่น วัวกระทิงแฮนเรตตี และทิมมี่ ก็ได้สร้างความเดือดร้อนในการไล่ทำร้ายผู้อื่น และการนำความลับของผู้อื่นมาตีแผ่ให้ได้รับความอับอาย เป็นผลให้ผีดิบทั้ง 2 คนถูกฆ่าตายไปอีกครึ่งหนึ่ง ในส่วนของผีดิบเกจและเชิร์ชได้ก่อให้เกิดผลเสียต่อตัวละครเป็นอย่างมาก โดยเชิร์ชได้เข้ามามีส่วนร่วมกับเกจในการฆ่าจิมมี่ และเกจยังได้ฆ่าราเชล พร้อมทั้งยังพยายามจะฆ่าหนูลุยส์อีกคนหนึ่ง โดยที่มิได้คำนึงเลยว่าราเชลและหนูลุยส์คือมารดาและบิดาของตน เป็นการฆ่าอย่างไร้เหตุผล

และไร้ความเมตตาปรานี อิทธิพลของลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทผีดิบ ได้ทำให้ตัวละครเกิดความวิตกกังวลและความหวาดกลัว พร้อมทั้งยังทำให้ตัวละครบางตัวเสียชีวิต และตัวละครบางตัวก็ต้องสูญเสียบุคคลที่รักไป โดยเฉพาะในกรณีของหลุยส์ ซึ่งเป็นตัวละครที่ได้รับอิทธิพลจากลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทผีดิบมากที่สุด ความเครียดและความวิตกกังวล ได้ทำให้หลุยส์มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไป โดยมีพฤติกรรมที่ถดถอยไปสู่วัยเด็ก ได้แก่ การดูดนิ้ว เหม่อลอย นอกจากนี้หลุยส์ยังได้นำศพของราเชลไปฝังยังดินแดนอาถรรพ์ จนเป็นผลให้ราเชลฟื้นคืนชีพขึ้นมาเป็นผีดิบอีกด้วย ซึ่งจากพฤติกรรมของผีดิบที่มีสัญชาตญาณของการฆ่า ก็สามารถคาดคะเนได้ว่าราเชลจะต้องฆ่าหลุยส์อย่างแน่นอน

การวิเคราะห์ลักษณะเหนือธรรมชาติที่มีอิทธิพลต่อตัวละครในนวนิยายของ สตีเฟน คิง ในครั้งนี้ โดยสรุปแล้วพบว่าลักษณะเหนือธรรมชาติทุกประเภท แม้ว่าจะมีผลต่อตัวละครอยู่บ้าง แต่ก็มีผลเสียเกิดขึ้นมากกว่าผลดี ซึ่งผลเสียต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น โดยส่วนใหญ่แล้ว ได้แก่ ความหวาดกลัวและความวิตกกังวล โดยมีพฤติกรรมที่แสดงอาการของโรคประสาทอยู่บ้าง แต่ก็นับได้ว่าเป็นส่วนน้อย ผลเสียที่เกิดขึ้นกับตัวละครนั้นได้ทำให้ตัวละครมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากปกติ มากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น วุฒิภาวะ สภาพแวดล้อม ประสบการณ์ ฯลฯ ของบุคคลนั้น ๆ อย่างไรก็ตาม โดยส่วนใหญ่แล้วแม้บุคคลจะมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไป แต่ก็ยังสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้ อนึ่ง การวิเคราะห์ลักษณะเหนือธรรมชาติที่มีอิทธิพลต่อตัวละครในครั้งนี้ ก็สามารถวิเคราะห์ได้โดยใช้หลักเกณฑ์ทางจิตวิทยาในวงแคบ กล่าวคือ ได้ใช้เกณฑ์จิตวิทยาปกติที่เกี่ยวข้องกับกลไกการป้องกันตัวเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้ กล่าวได้ว่า เนื่องจากผู้เขียนมิได้มุ่งที่จะเขียนนวนิยายเชิงจิตวิทยา โดยอาศัยความรู้ทางจิตวิทยาขั้นสูงแต่อย่างใด หากแต่ผู้เขียนได้มุ่งที่จะเขียนนวนิยายแนวเหนือธรรมชาติ อันมีสิ่งเร้าลับที่ไม่อาจพิสูจน์ได้ด้วยวิทยาศาสตร์ ผู้เขียนจึงไม่ได้ให้ความสำคัญกับการอธิบายพฤติกรรมของตัวละครเมื่อได้รับอิทธิพลจากลักษณะเหนือธรรมชาติ ดังนั้น พฤติกรรมของตัวละครจึงเน้นไปที่ความหวาดกลัวและความวิตกกังวล อันเป็นพฤติกรรมที่สามารถเกิดขึ้นได้กับมนุษย์ทุกผู้ทุกนาม และเมื่อเกิดความวิตกกังวลหรือความหวาดกลัว กลไกที่มนุษย์นำมาใช้เพื่อลดหรือขจัดความวิตกกังวลก็คือ กลไกการป้องกันตัวนั่นเอง โดยที่สตีเฟน คิง เป็นนักเขียนนวนิยายแนวเหนือธรรมชาติ ที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในวงการ

วรรณกรรมในยุคปัจจุบัน ผลงานของเขาจึงมุ่งนำเสนอความลึกลับ มหัศจรรย์ เพื่อก่อให้เกิดความหวาดกลัวและความสยดสยอง อันเป็นการจูงใจนักอ่านที่ชื่นชอบนวนิยายแนวนี้นี้มากกว่าที่จะนำเสนอแนวคิดทางจิตวิทยาหรือศาสตร์ใด ๆ

ลักษณะเหนือธรรมชาติที่ผู้เขียนนำมาใช้ในการเขียนนวนิยายนั้น บางประเภทเป็นที่ยอมรับจากศาสตร์หลายแขนง และได้มีการศึกษาค้นคว้ากันอย่างจริงจัง เช่น โทริจิตและตาทิพย์ เป็นต้น แต่ก็มีลักษณะเหนือธรรมชาติบางประเภท ที่ปรากฏอยู่ในนวนิยายที่น่ามาวิเคราะห์ซึ่งขาดความสมจริง เช่น ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทผีดิบ ซึ่งในทางวิทยาศาสตร์แล้วไม่เป็นที่ยอมรับว่า สิ่งมีชีวิต เช่น คนและสัตว์ เมื่อได้เสียชีวิตและร่างกายเน่าเปื่อยหรือมีสภาพเปลี่ยนแปลงไปแล้ว จะสามารถฟื้นคืนชีพขึ้นมาได้ เช่น กรณีการถูกรถชนหรือการถูกยิง อย่างไรก็ตาม การฟื้นคืนชีพของผีดิบนั้น ก็อาจจะพิจารณาได้ในแง่ของความปรารถนา (wish) ซึ่งไม่ได้รับการสนองตอบในขณะที่ยังมีชีวิต เมื่อมีโอกาสฟื้นคืนชีพขึ้นมาพร้อมกับอำนาจอันเหนือธรรมชาติ จึงมีพฤติกรรมอันขาดสำนึกของความถูกต้อง พฤติกรรมที่แสดงออกล้วนตอบสนองความต้องการของจิตอันเป็นส่วนหนึ่งของจิตที่มุ่งกระทำในสิ่งที่ตนปรารถนาเพียงอย่างเดียว ลักษณะเหนือธรรมชาติประเภทผีดิบที่ผู้เขียนนำมาใช้แม้จะขาดความสมจริง แต่ก็นับได้ว่าสตีเฟน คิง มีจินตนาการอันกว้างไกลในการนำเสนอความเร้นลับอันน่าสะพรึงกลัว ออกมาในรูปของบันเทิงคดีประเภทนวนิยาย

ข้อเสนอแนะ

นอกจากรายละเอียดที่ผู้วิจัยได้เสนอไว้ในปฏิญานพนธ์แล้ว ยังมีเรื่องอื่น ๆ ที่น่าสนใจและสมควรมีการศึกษาเพิ่มเติมอีก เช่น

1. ประสพการณ์ชีวิตที่ผ่านมานับว่า เป็นข้อมูลที่สำคัญยิ่งต่อนักเขียน ฉะนั้นจึงควรมีการศึกษาเปรียบเทียบนวนิยายแต่ละเรื่องกับชีวประวัติของสตีเฟน คิง ว่ามีความเกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใด
2. ควรจะได้มีการศึกษาลักษณะเหนือธรรมชาติที่ปรากฏในวรรณกรรม เพื่อจะได้ทราบถึงความเชื่อในสิ่งเหนือธรรมชาติ และอิทธิพลของความเชื่อเรื่องเหนือธรรมชาติที่มีต่อผู้เขียน
3. ควรจะได้มีการศึกษากลวิธีการเขียนของสตีเฟน คิง ในการบรรยายและพรรณนาความให้ผู้อ่านเกิดความหวาดกลัวและความสยดสยอง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสว่างษ์. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
แนะแนวและจิตวิทยา การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- กรรณิการ์ อักษรกุล สุขเกษม. วัฒนธรรมและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ :
อรุณการพิมพ์, 2524.
- ชัยพร วิชชาวุธ. มูลสารจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย, 2525.
- ดำรงค์ ฐานดี. สังคมวิทยา - มานุษยวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2522.
- นวลละออ สุภาผล. จิตวิทยาอุปถัมภ์. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2523.
- บรรพต วีระชัย. สังคมวิทยา - มานุษยวิทยา. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2520.
- บุญมี เมธางกูร. ตีแผ่ไสยศาสตร์เป็นวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ :
อภิธรรมมูลนิธิ, 2522.
- ประจักษ์ ประภาพิตยากร. "เรื่องผีในวรรณคดี," มิตรครู. 30 (7) :
24 - 28 ; เมษายน 2531.
- ยศ สันตสมบัติ. พหุองค์และพัฒนากาของจิตวิเคราะห์ จากความฝันสู่
ทฤษฎีสังคม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2532.
- วันฤทัย สัจจพันธุ์. วรรณกรรมปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : ป.สัมพันธ์พาณิชย์,
2525.
- ลิขิต กาญจนการณ. จิตวิทยาพื้นฐานพฤติกรรมมนุษย์. นครปฐม : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2533.

วิจิตรวาทการ, หลวง. ลัทธิโยคีและมายาศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. พระนคร :

เสรีมวิทย์บรรณาการ, 2507.

วิภา กงกะนันท์. วรรณคดีศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม : ภาควิชาภาษาไทย

คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2522.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. จิตวิทยาฝ่ายภาษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แพร่พิทยาอินเตอร์

เนชั่นแนล, 2519.

สมชาย ชัมมนันท์กุล. "ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์กับความเชื่อทางไสยศาสตร์

ในสังคมไทย," ครุศาสตร์. 12 (1) : 88 - 100 ; กรกฎาคม -

กันยายน 2526.

ลัทธา พินิจภูวดล. วรรณกรรมสุโขทัย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2525.

ลัทธา พินิจภูวดล และนิตยา กาญจนะวรรณ. ความรู้ทั่วไปทางวรรณกรรมไทย.

กรุงเทพฯ : ดวงกมล, 2520.

สุโก เจริญสุข. จิตวิทยาผิดปกติเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์,

2520.

อบรม สันภิบาล. รวมทฤษฎีจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2522.

อนุนานราชชน, พระยา. การศึกษาเรื่องประเพณีไทย. โดย เสฐียรโกเศศ (นามแฝง)

พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน, 2514.

อนุนานราชชน, พระยา และสวระประเสริฐ, พระ. แง่คิดจากวรรณคดี. โดย

เสฐียรโกเศศ และนาคะประทีป (นามแฝง). กรุงเทพฯ : บรรณาการ,

2516.

อรพินท์ พงษ์ภักดี และคนอื่น ๆ. อารยธรรมตะวันออก. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์

มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2522.

อชยา โกมลกาญจน, ชัยวัฒน์ ถาวรรณสาร และคณาธิป ชันทพิน. อารยธรรม

ตะวันตก. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2522.

อุทัย สันธุสาร. วรรณกรรมแห่งศตวรรษ เล่ม 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์

บำรุงนุกุลกิจ, 2527.

- Abrams, Meyer Howard. "Gothic Novel," A Glossary of Literary Terms.
Thammasat University Press, 1975.
- Atchity, Kenneth. "Stephen King : Making Burgers with the Best," in
Los Angeles Times Book Review. August 29, 1982. p. 7.
- Bishop, Michael. "Mad Dogs.. and Englishmen," in Book World - The
Washington Post. August 23, 1981. p. 1 - 2.
- Blegvad, Erik. Superstitious? Here's why? New York : Harcourt Brace,
1954.
- Carter, Margaret Louise. "Fiend, Spectre, or Delusion? : Narrative Doubt
and the Supernatural in Gothic Fiction," Dissertation Abstracts.
47 : 908; March, 1986.
- Chanen, Audrey Wolff. "American Holocaust Novels (John Hersy, Leon Uris,
Flannery O'Connor, Stephen King)," Dissertation Abstracts. 47 :
1768; July, 1987.
- Cheuse, Alan. "Horror Writer's Holiday," in The New York Times Book
Review. August 29, 1982. p. 10.
- Clark, Rosalind Elizabeth. "Goddess, Fairy Mistress, and Sovereignty :
Woman of the Irish Supernatural," Dissertation Abstracts. 46 :
704; March, 1985.
- Commire, Anne. "King, Stephen (Edwin) 1947 - ,," in Something about the
Author. edited by Anne Commire, v. 55 : 61 - 75. Michigan : Gale
Research, 1988.
- Conklin, Groff. The Supernatural Readers. New York : Collier Books, 1962.
- Coulson, J. and others. The Oxford Illustrated Dictionary. London :
Clarendon Press, 1975.
- Crider, Bill. "Night Shift," in The New York Times Book Review. March
26, 1978. p. 6.
- Cuddon, John Antony. "Supernatural Story," A Dictionary of Literary
Terms. London : Abdve Deutsch, 1977.
- Dodge, John V. "Ghost," The New Encyclopedia Britannica. Chicago :
Encyclopedia Britannica, Inc., 1982.
- Downey, Douglas W. New Standard Encyclopedia. Chicago : Standard
Educational Corporation, 1969.
- Eidus, Janice. "Thinner," in The New York Times Book Review. April
14, 1985. p. 27.

- Egan, James. "Antidetection Gothic and Detective Conventions in the Fiction of Stephen King," in Clues : A Journal of Detection. 5 (1) : 131 - 146; Summer, 1983.
- Gifford, Thomas. "Stephen King's Quartet," in Book World - the Washington Post. August 22, 1982. p. 1 - 2.
- Gottlieb, Annie. "Something Lurks in Ludlow," in The New York Times Book Review. November 6, 1983. p. 15.
- Gray, Paul. "Master of Postliterate Prose," in Time. 120 (9) : 87; August 30, 1982.
- Haupt, Christopher Lenmann. "The Dark Half," in The New York Times Book Review. October 23, 1989. p. 20.
- Kanfer, Stefan. "King of Horror," in Time. 128 (14) : 74 : 83; October 6, 1986.
- Kattsoff, Louis O. "Metaphysics," The World Book Encyclopedia. Chicago : Field Enterprises Educational Corporation, 1975.
- King, Stephen. "Everything You Need to Know about Writing Successfully in Ten Minutes," in The Writer. 99 (7) : 7 - 10 ; July, 1986.
- _____. Pet Sematary. New York : A signet Book, 1983.
- _____. The Shining. New York : A signet Book, 1977.
- Kinnamon, Rebecca Ann. "May Sinclair's Fiction of the Supernatural," Dissertation Abstracts. 35 : 6143; March, 1975.
- Laidlaw, Marc. "The Shining," in Nyctalops. 2 (7) : 34 ; 1978.
- Lovercraft, Howard Phillips. Supernatural Terror in Literature. New York : Dover Publications, Inc., 1973.
- Morton, Brian. "Carrie on Screaming," in The Times Educational Supplement. August 21, 1981. p. 18.
- Neildon, William. The Webster's third New International Dictionary. Chicago : G & C. Merriam Co., 1971.
- Nicholls, Peter. "Skeleton Crew," in Book World - The Washington Post. June 16, 1985. p. 1.
- Patten, Frederick. "The Shining," in Delap's Fantasy and Science Fiction Review. April, 1983. p. 11.
- Perkins, Anne Peper. "Divine Epiphany in Epic : Supernatural Episodes in the "Iliad", the "Odyssey", the "Aeneid", and "Paradise Lost" (Religion, Structuralism, Ghosts, Narrative Theory, Athena)," Dissertation Abstracts. 47 : 3028; August, 1986.

- Ridgeway, Athelstan. "Mage," Everyman's Encyclopedia. London : J.M. Dent Sons Ltd., 1949.
- Shaw, Bradley Alan. "Myth and Magic in the Fictional Works of Jose Maria Arguedas," Dissertation Abstracts. 35 : 6159; March, 1975.
- Slung, Michele. "A Master of the Macabre," in The New Republic. 184 (8) : 38 - 39 ; February 21, 1981.
- Stamm, Michael E. "Pet Sematary," in Science Fiction & Fantasy Book Review. December 20, 1983. p. 35 - 36.
- Stern, Elizabeth Jane. "Legends of the Dead in Medieval and Modern Iceland (Supernatural)," Dissertation Abstracts. 48 : 1780; July, 1987.
- Stine, Jean C. "Stephen King (1947 -)," in Contemporary Literary Criticism. edited by, Jean C. Stine, v. 26 : 234. Michigan : Gale Research, 1983.
- _____. "Stephen King (1947 -)," in Contemporary Literary Criticism. edited by Jean C. Stine, v. 12 : 309. Michigan : Gale Research, 1985.
- _____. "Stephen (Edwin) King (1947 -)," in Contemporary Literary Criticism. edited by Jean C. Stine, v. 37 : 197. Michigan : Gale Research, 1987.
- Sullivan, Jack. "The Shining," in The New York Times Book Review. February 20, 1977. p. 8.
- Twitchell, James B. Dreadful Pleasures. New York : Oxford University Press, 1985.
- Utley, Francis Lee. "Zombi," Encyclopedia Americana. Danbury : Grolier Incorporated, 1983.
- Voller, Jack G. "Quest for Eden" The Supernatural Sublime of Angle - American Romanticism (Gothic)," Dissertation Abstracts. 48 : 1462; June, 1987.
- Winter, Douglas E. "Pet Sematary," in Book World - The Washington Post. November 14, 1983. p. 11.
- Wornom, Haward. "For Goodness Sake?," in Omni. 12 (3) : 16 - 18 ; December, 1989.
- Zoglin, Richard. "Giving Hollywood the Chills," in Time. 123 (2) : 56; January 9, 1984.

การวิเคราะห์ลักษณะเหนือธรรมชาติที่มีอิทธิพลต่อตัวละครในนวนิยาย
ของ สตีเฟน คิง

บทคัดย่อ
ของ
สุริกร เสรีรัฐ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ
มีนาคม 2535

ปริศยานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาลักษณะเหนือธรรมชาติที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของตัวละคร ในนวนิยายของสตีเฟน คิง จำนวน 2 เรื่อง ได้แก่เรื่อง The Shining. และเรื่อง Pet Semetary. ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้หลักเกณฑ์จากจิตวิทยาปกติ และผลของการศึกษาค้นคว้าเสนอในรูปแบบของการพรรณนาวิเคราะห์

จากการศึกษาพบว่าลักษณะเหนือธรรมชาติในนวนิยายของสตีเฟน คิง มี 6 ประเภท ได้แก่ โทริจิต ตาพิพย์ หูพิพย์ ลางสังหรณ์ ภูตผี และผีดิบ ซึ่งลักษณะเหนือธรรมชาติดังกล่าวได้ก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสียต่อตัวละคร โดยผลดีก็คือการช่วยให้ตัวละครได้เห็นและได้เตรียมตัวเตรียมใจที่จะเผชิญเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้น นอกจากนี้ตัวละครยังสามารถใช้ความสามารถอันเหนือธรรมชาติที่ตนมีอยู่ ในการช่วยตนเองและครอบครัวให้พ้นภัย สำหรับผลเสียก็คือลักษณะเหนือธรรมชาติได้ก่อให้เกิดความกลัว ความเครียดและความวิตกกังวลขึ้นกับตัวละคร อันเป็นผลให้ตัวละครใช้กลวิธานป้องกันตัวประเภทต่าง ๆ ซึ่งสามารถช่วยลดความเครียดและความวิตกกังวลลงไปได้บ้าง แต่ในกรณีที่เกิดความเครียดและความวิตกกังวลสูง จนการใช้กลวิธานป้องกันตัวไม่สามารถลดหรือขจัดความเครียดและความวิตกกังวลได้ ตัวละครก็เกิดความเครียดและความวิตกกังวลมากขึ้น อันเป็นผลให้ตัวละครมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากปกติ นอกจากผลเสียทางด้านจิตใจของตัวละครแล้ว ยังปรากฏว่าลักษณะเหนือธรรมชาติได้ก่อให้เกิดหายนะขึ้นกับชีวิตของตัวละครอีกด้วย กล่าวได้ว่าลักษณะเหนือธรรมชาติได้ก่อให้เกิดผลร้ายต่อตัวละครมากกว่าผลดี

THE IMPACT OF SUPERNATURALISM ON THE CHARACTERS
IN STEPHEN KING'S NOVELS

AN ABSTRACT

BY

SUREEPORN SEREERAT

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in English
at Srinakharinwirot University

March 1992

The purpose of this thesis was to analyze the impact of supernaturalism on the characters in Stephen King's novels, The Shining. and Pet Semetary. by applying abnormal psychology criteria. This research was presented by means of descriptive analysis.

The findings were that 6 kinds of supernaturalism were used; telepathy, clairvoyance, super hearing, omen, ghosts and zombies. The supernaturalism concerned caused both positive and negative results to the characters. The former helped the characters prepare for future events; one character even used his supernatural ability to protect himself and his family from disaster. Negative results to the characters were fear, tension and anxiety which led the characters to various kinds of defense mechanism that could reduce some degrees of tension and anxiety. When tension and anxiety were so great that no defense mechanism could fulfil, the characters' behaviors would be deviated. The impact of supernaturalism on the characters brought not only mental disturbance but also tragedies. It could be concluded that supernaturalism brought forth more negative results to the characters than positive ones.

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวสุริกร
ชื่อสกุล	เสรีรัฐ
วัน เดือน ปีเกิด	4 ตุลาคม พ.ศ. 2509
สถานที่เกิด	เขตพระโขนง กรุงเทพฯ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 252/9-10 สุขุมวิท 77 อ่อนนุช พระโขนง กรุงเทพฯ 10250
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	กองประสานงานเยาวชน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงาน เยาวชนแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี
หมายเลขโทรศัพท์	252-8145
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2527	มัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2531	กศ.บ. (วิชาเอกภาษาอังกฤษ) จากมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ. 2534	กศ.ม. (ภาษาอังกฤษ) จากมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร